

TIISTAI 9. HELMIKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Vastanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Komission jäsenten kollegion esittely ja julkilausuma puitesopimuksesta Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Haluan toivottaa Euroopan komission puheenjohtajan Barroson ja komission jäsenehdokkaat lämpimästi tervetulleiksi istuntoomme. Tervetuloa kaikille. Tervetuloa vieraamme.

Meillä on tehtävänäme yksi tämän vaalikauden tärkeimmistä päätöksistä. EU:n kansalaiset ovat nimittäin asettaneet juuri meidän tehtäväksemme valita paras Euroopan komissio. Kuulemiset on nyt käyty, ja olen saanut 26 suosituskirjettä. Valitsemme nyt ensimmäisen kerran historiamme aikana Euroopan komission yhdenvertaisena lainsäätäjänä sen rinnalla. Tämä velvoittaa meidät tekemään erityisen tiivistä yhteistyötä Euroopan komission kanssa. Edustamme kahta Euroopan unionin toimielintä. Olemme tähän liittyen tehneet alustavasti uuden puitesopimuksen, jonka tänään aiomme hyväksyä. Puitesopimuksesta äänestetään klo 12.00. Äänestys toimitetaan klo 12.00. Ennen sitä on lyhyt tauko, jos lopetamme keskustelun ajoissa.

Haluamme, että unionia edustavat dynaamisemmat toimielimet, ja siksi sopimus on meille niin tärkeä. Meillä on myös viime kuukausista hyviä kokemuksia. Euroopan komission suora keskustelutunti täällä täysistunnossa on ollut erityisen onnistunut. Samanlaisia tilaisuuksia aiotaan pitää myös Euroopan komission jäsenten ja varapuheenjohtajien kanssa, eli saamme kysely- ja vastaustunnin, joka auttaa meitä ymmärtämään komission työtä. Uudessa puitesopimuksessa on myös monia ratkaisuja, joita ei aiemmin ollut. Euroopan komission ja Euroopan parlamentin on työssään otettava huomioon myös kansallisten parlamenttien mielipiteet, jotka ovat osoitusta Euroopan unionissa noudatettavasta toissijaisuusperiaatteesta.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä ei ole ainoastaan uuden vuosikymmenen alku vaan myös uuden työskentelytavan alku Euroopan unionissa. Me kaikki uskomme tähän. Nyt, kolmekymmentä vuotta Euroopan parlamentin ensimmäisten vaalien jälkeen, vastassamme on uusi suuri muutos. Tämä avaa uuden aikakauden Euroopan parlamentin työssä EU:n toimielimenä.

Keskustelumme aluksi pyydän puheenvuoroa puheenjohtaja Barrosolta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ajaa unionin yleistä etua ja tekee sen edellyttämiä aloitteita. Se huolehtii siitä, että perussopimuksia sekä toimielinten niiden nojalla hyväksymiä toimenpiteitä sovelletaan. Se valvoo unionin oikeuden soveltamista Euroopan unionin tuomioistuimen valvonnassa. Se toteuttaa talousarvion ja hallinnoi ohjelmia. Se hoitaa yhteensovitus-, täytäntöönpano- ja hallinnointitehtäviä perussopimuksissa määrättyjen edellytysten mukaisesti. Yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä muita perussopimuksissa määrättyjä tapauksia lukuun ottamatta se huolehtii unionin ulkoisesta edustuksesta. Se huolehtii unionin vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien laatimisesta pyrkien toimielinten välisiin sopimuksiin.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, tämä on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Lissabonin sopimuksen, 17 artiklan 1 kohdan teksti. Luin sen ääneen, koska se osoittaa komission tärkeän roolin Euroopan yhdentymishankkeen toteutuksessa – komission, joka on saman artiklan nojalla kollegiona vastuussa Euroopan parlamentille.

Tänään näemme siis eurooppalaisen demokratian työssään. Tänään EU:n kansalaisten suoraan valitsemista edustajista muodostuvaa Euroopan parlamenttia pyydetään lausumaan mielipiteensä uudesta komission jäsenten kollegiosta.

Koska tämä äänestys täydentää komission puheenjohtajasta 16. syyskuuta 2009 toimitettua äänestystä, se on olennainen osa komission demokraattista oikeutusta ja siten koko Euroopan yhdentymishankkeen oikeutusta.

Tänään edessänne seisova ryhmä on valmis vastaamaan edessään oleviin haasteisiin. Siinä yhdistyvät kokemus ja uudet ideat; se kuvastaa monenlaisia lähestymistapoja ja kykyjä ymmärtää niitä asioita, jotka juuri tekevät Euroopasta niin suurenmoisen ajatusten kasvualustan. Tämä on ryhmä, jonka puolesta voitte äänestää luottavaisin mielin, ryhmä joka ansaitsee tukenne.

Entä sen jälkeen? Mitä sitten tapahtuu? Palaako kaikki entiselleen? Ei, itse en kyllä usko – eivätkä myöskään kansalaisemme jaksaisi ymmärtää – että näinä vuosina käytyjen institutionaalisten keskustelujen jälkeen jatkaisimme pääosin entistä rataa. Elämme nimittäin poikkeuksellista aikaa.

Ne haasteet, joita talous- ja finanssikriisi, ilmastonmuutos ja energiavarmuus – vain muutamia mainitakseni – meille asettavat, ovat yksinkertaisesti liian suuria, jotta voisimme jatkaa entistä toimintatapaamme.

(EN) Nyt vaaditaan rohkeutta. Nyt on aika näyttää kansalaisillemme, että me välitämme ja että Lissabonin sopimuksen voimaantulo todellakin muuttaa kykyämme ajaa heidän etujaan. Talous- ja yhteiskuntatilanteemme vaatii mielestäni perinpohjaista muutosta nykytilanteeseen, ja uusi perussopimus tekee tämän mahdolliseksi.

Tehtävänäimme on käyttää uusia toimintatapoja uuden muutosvoiman aikaansaamiseksi. Luopukaamme siis siitä älyniekkojen mukaansatempaavasta pessimismistä ja Euroopan unionin jatkuvasta mustamaalaamisesta, joka aiheuttaa niin paljon hallaa EU:n imagolle. Siirtykäämme keskustelemaan toimielinten panosten sijaan toimintapolitiikkojen vaikutuksesta.

EU tarvitsee menestyäkseen juuri toimintapolitiikkoja, joissa keskitytään tuloksiin, parempiin hallintorakenteisiin ja luottamukseen siitä, että kykenemme itse ratkaisemaan kohtaamamme ongelmat. Yhteinen rahamme, euro, on vatedeskin kehityksemme merkittävä veturi, ja niiden, joiden mielestä se voidaan kyseenalaistaa, täytyy ymmärtää, että pidämme kiinni linjastamme. Euroopan unionilla on tarvittavat puitteet vastata kaikkiin haasteisiin, joita tässä asiassa saattaa ilmetä.

Aluksi voimme kysyä itseltämme: onko Euroopan unionilla merkitystä maailmalla? Vastaus on: ”kyllä”. Mutta onko Euroopan unionilla maailmalla niin paljon merkitystä kuin sillä pitäisi olla? Vastaus on: ”ei vielä”.

Eurooppa on merkittävä silloin, kun esiinnyimme julkisuudessa voimakkaana ja yhtenäisenä, kun Euroopan etu määritellään selkeästi ja kun sitä puolustetaan pontevasti esimerkiksi kaupassa ja kilpailupolitiikassa. Se on vähemmän merkittävä, jos toimintaamme määräävät kapeat kansalliset edut, jos se on koordinoimatonta tai kohdistuu osa-alueisiin, joilla Euroopan unioni yhdessä ei kykene puolustamaan ja edistämään sen yhteistä etua.

Meidän on siis kysyttävä itseltämme: teemmekö parhaamme Euroopan edun määrittelemiseksi ja puolustamiseksi – edun, joka on enemmän kuin osiensa summa? Olen suoraan sanottuna itse sitä mieltä, että meidän on tehtävä enemmän. Meidän on sidottava työmme pitkän aikavälin kokonaisnäkemykseen siitä, mitä haluamme Euroopan unionissa saavuttaa. Näin työmme on johdonmukaista ja tarjoaa päämäärän, jonka kaikki EU:n toimijat voivat hyväksyä ja jota ne voivat tukea.

Parlamentille esittämäni poliittiset linjaukset ovat lähtökohtana tämän Eurooppa 2020 -vision rakentamiselle. Ne ovat seurausta viiden viime vuoden aikana saamistamme kokemuksista. Ja, mikä tärkeintä, ne ovat seurausta parlamentin kanssa käymistämme intensiivisistä keskusteluista. Linjauksille antamamme voimakkaan tuen ansiosta pidän niitä hyödyllisenä lähtökohtana työllemme.

Yleiset painopisteet ovat selkeät: onnistunut irtautuminen kriisistä, johtavan roolin omaksuminen ilmastotoimissa ja energiatehokkuudessa, uusien kasvun lähteiden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tukeminen sosiaalisen markkinataloutemme uudistamiseksi, vapaan ja turvallisen kansalaisten Euroopan edistäminen sekä uuden aikakauden avaaminen globaalille Euroopalle. Uskon Eurooppaan, joka on avoin ja avokätinen, Eurooppaan, joka keskittää voimansa erityisesti vuosituhatosen kehitystavoitteisiin.

Uskon Eurooppaan, joka osoittaa solidaarisuutta muita kohtaan, kuten hiljattain Haitissa, jossa osallistuimme merkittävästi hätäavun antamiseen ja jolle annamme osaltamme vielä merkittävän määrän

jälleenrakennusapua. Parantamalla koordinoitua EU:n tasolla saamme kuitenkin enemmän aikaan, ja aion tehdä tämänsuuntaisia ehdotuksia perehtymällä perussopimuksen tarjoamiin uusiin mahdollisuuksiin. Myös Euroopan ulkosuhdehallinto auttaa meitä merkittävällä tavalla tekemään ulkopoliitikkastamme johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa.

Voin luvata teille, että jos tämä kollegio saa tukenne, ryhdymme toimeen välittömästi muuttaaksemme poliittiset linjaukset kunnianhimoiseksi työohjelmaksi – työohjelmaksi, josta haluan keskustella kanssanne.

Eurooppa 2020 -visiomme on sekä jäsenelty että kattava uudistusstrategia ja irtaantumis- ja elvytysstrategia. Huolehdimme siis siitä, että panemme alulle lyhytaikaisia toimenpiteitä saadaksemme Euroopan tavoittelemaan jälleen pitemmän aikavälin päämääriämme, edistämään työllisyyttä kestävä kasvun avulla.

Käytämme viisi seuraavaa vuotta tehdäksemme visioistamme todellisuutta: tehdäksemme Euroopasta resurssiltaan tehokkaan, osallistavan sosiaalisen markkinatalouden, joka ilmentää juuri sitä, mikä tekee meistä niin erityisiä: eurooppalaista elämäntapaa. Se tarkoittaa osaamiseen ja innovaatioihin perustuvaa kasvua, tuottavuuden parantamista tehostamalla tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaamme, tieto- ja viestintätekniikan parempaa hyödyntämistä ja digitaalisten yhtenäismarkkinoiden luomista, koulutuksen tuloksellisuuden parantamista ja ammattitaitojen edistämistä.

Se tarkoittaa osallistavaa, korkean työllisyyden yhteiskuntaa, jossa ihmisille annetaan uusia mahdollisuuksia edistämällä korkeaa työllisyyttä, hyödynnetään joustoturvaa, uudistetaan työmarkkinoita ja sosiaalista suojelua ja torjutaan köyhyyttä osallistavamman yhteiskunnan rakentamiseksi.

Se tarkoittaa vihreämpää kasvua: kilpailukykyisen ja kestävä talouden rakentamista, ilmastonmuutoksen torjuntaa, älyverkkojen ja todellisten EU-tason verkostojen leviämistä, EU:n teollisen perustan uudenaikaistamista sekä Euroopan unionin muuttamista resurssiltaan tehokkaaksi taloudeksi.

Näiden päämäärien saavuttamiseksi meidän on tunnustettava, että talouksiemme keskinäinen riippuvuus edellyttää enemmän ja parempaa koordinoitua. Tunnustettakoon, että eräät kansalliset poliitikot eivät ole talouspolitiikan koordinoitumman lähestymistavan kannalla. Jos kuitenkin haluamme selvittää kriisistä, vahvistaa sosiaalista ulottuvuutta ja luoda hyvän pohjan Euroopan talouden vahvalle tulevaisuudelle globaalituneessa maailmassa, jos haluamme vahvistaa teollista perustaamme ja käynnistää kahdenvälisen hankkeiden sijaan uusia yhteiseurooppalaisia hankkeita, talouden tehokkaampi koordinoitua on ainoa tie eteenpäin.

Tälle toimikaudelle lankeaa muitakin hyvin tärkeitä haasteita. Olemme jo tehneet suunnitelmia erittäin kunnianhimoisesta ja kauaskantoisesta oikeus- ja sisäasioiden ohjelmasta. Siinä ei rajoituta ainoastaan terrorismin ja rikollisuuden torjuntaan, vaan siihen sisältyy myös erittäin tärkeä tavoite maahanmuuttoa koskevan yhteisen lähestymistavan löytämisestä. Tällä osa-alueella osoitamme kansalaisillemme, että olemme sitoutuneet sekä vapauteen että turvallisuuteen.

Keskitymme tämän toimikauden aikana myös talousarvion tarkistamiseen ja uusiin rahoitusnäkyymiin. Meidän mielestämme olisi keskityttävä menojen laatuun, niillä aikaansaatuun eurooppalaiseen lisäarvoon ja niiden vaikuttavuuteen, jotta rahoitusnäkyvät voisivat edesauttaa EU:n päämääriä: kasvu- ja työllisyysstrategiaamme ja myös taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteitamme.

Tämä on mahdollista vain, jos EU:n toimielimet ovat vahvoja ja jos pyrimme määrätietoisesti nostamaan kunnianhimonamme tasoa muutoksen aikaansaamiseksi. Sen vuoksi onkin erinomaista, että yksi perussopimuksen olennaisista muutoksista on kaikkien EU:n toimielinten vahvistaminen.

Aion hyödyntää tätä lisätäkseen meidän kaikkien yhteistä panostamme Euroopan yhdentymishankkeessa. Toimielimemme eivät voi nyt vetää eri suuntiin. Komissiolla on tietenkin edelleenkin erityinen suhde parlamenttiin, sillä yhteisön menetelmän mukaisesti juuri me olemme ne kaksi toimielintä, joilla on erityinen rooli Euroopan edun määrittämisessä, ilmoituomisessa ja konkretisoinnissa.

Se tekee meistä kahdesta yhteisön toimielimestä keskeisiä, koska meillä on erityinen vastuu huolehtia siitä, että Euroopan unioni on enemmän kuin osiensa summa. Juuri tässä hengessä tarjosin teille esitetyissä poliittisissa linjauksissani erityistä suhdetta parlamenttiin. Juuri tässä hengessä olemme käsitelleet uutta puitesopimusta, jonka periaatteet on sisällytetty tänään parlamentissa käsiteltävään päätöslauselmaan.

Tällä puitesopimuksella on vietävä eteenpäin yhteisiä pyrkimyksiämme aidosti eurooppalaisten ratkaisujen tarjoamisesta eurooppalaisia tänään askarruttaviin kysymyksiin. Sen lisäksi, että puitesopimusta

ajantasaistetaan Lissabonin sopimuksen perusteella, siinä on esitettävä uusia keinoja, joilla yhteistyöstä tulee päivittäistä todellisuutta.

Sen on autettava meitä muodostamaan uusi kumppanuuteen ja päämäärätietoisuuteen perustuva toimintakulttuuri, hyödyntämään yhteistä vaikutusvaltaamme, jotta voimme tarjota todellista edistystä Euroopan yhdentymishankkeeseen. Monet näistä asioista edellyttävät myös yhteistyötä neuvoston kanssa. Olisin siis erittäin tyytyväinen, jos saisimme aikaan laajemman sopimuksen, joka yhdistää lainsäädäntövallan käyttäjät ja komission työskentelemään toimielinten välisen yhteistyön periaatteiden mukaisesti.

Kuten jo totesin, meidän on oltava rohkeita. Totesin myös, että emme voi jatkaa kuin mitään ei olisi tapahtunut. Olen esittänyt monia innovaatioita ja painopisteemme sosiaalisen tilanteen selvittämiseksi. Olen vakuuttunut siitä, että ne vahvistavat toimielimiämme ja auttavat meitä saavuttamaan tavoitteemme arvoistamme tinkimättä. Koska emme saa milloinkaan unohtaa, että unionimme perustuu arvoihin: ihmisarvon, vapauden, demokratian, tasa-arvon, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

Tänään avautuu uusi luku Eurooppa-hankkeessamme. Tehkäämme yhteistyötä, jotta siitä tulisi todellinen menestystarina – kaikille kansalaisillemme.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Kuulimme juuri komission jäsenten kollegion esittelyn sekä julkilausuman Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista koskevasta puitesopimuksesta. Esittelijänä oli José Manuel Barroso. Käymme nyt keskustelua molemmista näistä aiheista. Puitesopimusta koskeva äänestys toimitetaan tarkalleen klo 12.00, jonka jälkeen on tauko klo 13.30 saakka, jolloin toimitamme äänestyksen komission jäsenten kollegiosta – siinä tämän päivän käsittelyjärjestys.

Haluan myös tervehtiä Eurooppa-neuvoston, nykyisen puheenjohtajavaltion sekä Espanjan hallituksen edustajia. Toivotamme tervetulleiksi kaikki, jotka ovat täällä tänään kanssamme ja kuuntelevat keskusteluumme. Tervetuloa.

Joseph Daul, PPE -ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa López Garrido, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, otamme tänään kantaa uuden Euroopan komission nimittämiseen. Se on tärkeä teko, joka vahvistaa parlamenttimme valtaoikeuksia ja määrää unionin toimintatavan useiksi vuosiksi.

Ennen kuin tuon julki sen luottamuksen, jota ryhmäni ja minä tunnemme Barroson toista komissiota kohtaan, haluan kertoa mielipiteeni siitä ilmapiiristä, jossa sen edellytetään työskentelevän. Minun täytyy tältä osin todeta, että Euroopan kansalaiset eivät ole vielä vakuuttuneita siitä, että Lissabonin sopimus toimii asianmukaisesti. Meillä on suuria odotuksia tästä sopimuksesta, ja meidän täytyy tehdä kaikkemme, jotta siitä tulisi uusi myönteinen vaihe Eurooppa-hankkeessa.

Lainsäädäntö ei ole kuitenkaan kaikki kaikessa. Sitä soveltavien naisten ja miesten on oltava päämääriemme tasalla. Heidän on varmistettava, että Eurooppa saa maailmalla aatettaan, vaurauttaan ja menestystekijöitään vastaavaa arvostusta. EU:n koneisto tarvitsee nimittäin selvästi vielä säätämistä.

Meille on nyt siis suotu korkea edustaja, joka on myös Euroopan komission varapuheenjohtaja ja siinä ominaisuudessaan vastuussa parlamenttillemme. Tämän keskeisen henkilön on oltava Euroopan äänitorvi maailmalla. Hänen on oltava unionin arvokkuuden ja kunnianhimon ruumiillistuma, onhan unioni maailman suurin talous BKT:llä laskettuna, maailman suurin markkina-alue ja suurin kansainvälisen avun antaja.

Eurooppa ei ole kuitenkaan tähän mennessä saanut ääntään kuuluviin haluamallamme tavalla, mistä ovat osoituksena Haiti, Iran, Afganistan, Jemen, Kuuba ja meille niin tärkeät transatlanttiset suhteet. Ryhmämme vaatii tarmokkaita toimia, joilla varmistetaan, että muutamme menettelytapamme ja pääsemme tällä kerralla hyvään alkuun. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, luotamme myös teidän henkilökohtaiseen sitoutumiseen ja johtajuuteen.

Luotamme myös, että Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja on koko unionin henkilöitymä kansainvälisellä näyttämöllä, että hän panee alulle ja johtaa valtion- ja hallitusten päämiesten tapaamisia ja että hän toimii kiintopisteenä. Meidän täytyy antaa hänelle aikaa saada tunnettua, mutta huomaa jo nyt tyytyväisenä, että hänen ensimmäiset toimensa ovat oikeansuuntaisia.

Ministerineuvostolta odotan todellista, tiivistä ja tasavertaista yhteistyötä – ja tarkoitan tällä tasavertaista parlamentin kanssa. SWIFT on kuitenkin esimerkki, joka osoittaa, kuinka paljon asioita on vielä edistettävä.

Komissiolta odotan – ja tiedän puheenjohtaja Barroson yhtyvän tähän näkemykseen – esimerkillistä työ- ja luottamussuhdetta. Myös lounasaikaan äänestettävä puitesopimus ilmentää tätä molempien toimielintemme yhteistä tahtoa.

Hyvät kollegat, olemme saaneet valmiiksi tehtävän, jossa olemme käyneet läpi komission jäsenet, ja haluan kehua tätä moderniin demokratiaan kuuluvaa tehtävää, jollaista mikään muu eurooppalainen parlamentti ei ole aiemmin suorittanut.

Meillä on kuitenkin edessämme vielä paljon työtä ennen kuin olemme tehtävämme tasalla eli kykenemme arvioimaan poliitikkoja poliittisesta näkökulmasta. Meidän on parannettava menettelyjämme edelleen ja tehtävä niistä asiaankuuluvia ja keskitettävä ne enemmän EU:n toimintapolitiikkojen sisältöön.

Hyvät kollegat, tiedän hyvin, että kaikkea ei voida tehdä heti, koska uuden perussopimuksen käyttöönotto on vasta alkuvaiheessa. Meidän täytyy kuitenkin olla kunnianhimoisia. Lähestymmekin juuri tässä hengessä keskustelua, jonka on määrä päättyä uuden komission nimittämiseen: komission, jolla on José Manuel Barroson johdolla ja kokoneiden jäsentensä ansiosta hyvät valmiudet käydä käsiksi EU:n ongelmiin; komission, jonka kanssa jaamme sekä tärkeimmät poliittiset linjaukset että arviot siitä, miten ongelmiin on tartuttava tai millaisia ratkaisuja niihin on annettava; komission, joka ilmentää vuoden 2009 Euroopan parlamentin vaaleja ja jossa oma poliittinen perheeni, Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit), on vaikutusvaltaisin voima; ja lopuksi komission, jonka tärkeimpänä tavoitteena on täyttää kriisin kolhimien eurooppalaisten odotukset – eurooppalaisten, jotka kärsivät usein myös pessimismistä ja jotka ovat huolissaan johtajiensa kyvystä puolustaa ja edistää eurooppalaista mallia maailmalla.

Juuri siksi PPE-ryhmä äänestää komission nimittämisen puolesta.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät kollegat, kuulemisten aikana sain sen vaikutelman, että komissio muodostuu trappistimunkkien apotti José Manuelista ja hänen 26 noviisistaan. Se on veljeskunta, joka on tehnyt vaitiololupauksen. Vaikutti siltä kuin apotti olisi sanonut noviiseilleen ”parempi pysyä vaiti kuin sanoa jotain väärin”. Siitä oli joillekin uusille ihmisille haittaa kuulemisten aikana. Oli esimerkiksi hämmästyttävää kuulla, miten muuten niin lennokas Neelie Kroes latelikin yhtäkkiä kuluneita fraaseja. Toiset, kuten Joaquín Almunia, Michel Barnier, komission uusi jäsen Maroš Šefčovič ja jopa Kristalina Georgieva eivät tehneet vaitiololupautsa, ja kun vaitiolovelvollisuutta ei ollut, he osoittivat, että jos olet kyllin rohkea käydäksesi vuoropuhelua parlamentin kanssa, voit saada korkeamman profiilin kuin jos annat manipuloida itseäsi.

(Suosionosoituksia)

Almunia ja Barnier myös paljastivat, millaisen roolin he aikovat ottaa tulevassa komissiossa. Oli kiinnostavaa havaita, miten komission yksittäisten jäsenten salkut jakautuvat, myös kuulemisten aikana. Ristiriitaisia tehtäviä oli niin paljon, oli niin paljon rakenteita, että toimivaltaristiriidoista tulee lähes väistämättömiä, jolloin lopullisen suunnan ratkaisijaksi tarvitaan sovittelijaa – se oli mielenkiintoista.

Komission jäsenille kerrotaan yhtäältä: ”minä puhun täällä” ja toisaalta ”toimivaltaristiriidoissa lopullisen ratkaisun teen minä”. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, en todellakaan halua tehdä Rooman keisarille karhunpalvelusta, mutta vaikuttaa paljolti siltä, että haluatte toimia ”hajota ja hallitse” -periaatteen mukaisesti. Se on kuitenkin väärä toimintatapa. Teidän on ymmärrettävä, että jokainen, joka haluaa muuttaa kollegion puheenjohtajajärjestelmäksi, ryhtyy suunnattomaan tehtävään, ja saa lopulta valmistautua kuulemaan, että vastuu on hänen ja että hänen on kannettava vastuu epäkohdista.

Komissio on vahva silloin, kun se toimii kollegiaalisena elimenä. Se on vahva silloin, kun se ei pidä itseään teknokraattisena hallintojohtajana vaan ymmärtää, että vastassamme olevat haasteet vaativat monikansallisia eurooppalaisia vastauksia. Puheenne alussa esittämänne kysymys – onko Euroopan unionilla merkitystä maailmalla? – on todellakin tärkeä kysymys. Tähän kysymykseen ei vastata siten, että muokkaatte kaiken omiin tarpeisiinne, vaan siten, että järjestätte komissionne tehtävät niin tehokkaasti, että komissio voi tarjota vastauksia yhteistyössä meidän – Euroopan parlamentin – kanssa.

Eurooppaa kohdannut talous- ja finanssikriisi, ympäristökriisi ja yhteiskuntakriisi vaativat monikansallisia eurooppalaisia vastauksia. Ne eivät edellytä palaamista kansallistamiseen. Tarvitsemme siis vahvaa komissiota, joka voi saada tukea parlamentin vahvalta enemmistöltä. Komissiota ei kuitenkaan saa räätälöidä José Manuel Durão Barroson tarpeisiin vaan sen täytyy ilmentää sitä monenlaista osaamista, jota kaikki komission jäsenet tuovat mukanaan.

(Suosionosoituksia)

Vastaus kysymykseen siitä, onko Euroopan unionilla merkitystä maailmalla, voitiin nähdä Kööpenhaminassa. Jos meistä tulee hajanaisia ympäristölainsäädännön osalta ja jos Eurooppa jatkaa palaamista kansallistamiseen sen sijaan, että se lähestyisi asiaa kunnianhimoisesti unionin pohjalta, myös muilla osa-alueilla aletaan kokea Kööpenhaminan kaltaisia tapahtumia eli että päätöksiä tekevät Barack Obama ja Hu Jintao, ja Eurooppa jää syrjään. Mikäli emme halua maailman vaipuvan uudelleen kaksinapaisuuteen, tarvitsemme vahvaa Eurooppaa ja kunnianhimoista Eurooppaa. Sen vuoksi tarvitsemme myös tehokasta komissiota, joka ottaa vastaan tämän roolin.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teitte toimielinten välistä sopimusta koskevassa keskustelussa kaksi myönnytystä, jotka ovat mielestäni olennaisen tärkeitä. Vaikutusten arviointi ja erityisesti yhteiskunnallisten vaikutusten arviointi on olennainen asia meille sosialidemokraateille sekä sosialisteille ja demokraateille. Komission on ymmärrettävä, ja tämä tarkoittaa, että komission kaikkien yksittäisten jäsenten on ymmärrettävä, että se, mikä sai suuret osat Euroopan väestöstä kääntymään pois Eurooppa-aatteesta, johtui osaltaan siitä, että tämä komissio on Euroopan kansalaisten mielestä kiinnostunut ainoastaan markkinoista eikä esimerkiksi kansalaistensa sosiaalisesta suojelusta. Yhä useampi ihminen on sitä mieltä, että komission toimia ei määrää yhteiskunnallinen hyvinvointi vaan kylmä teknokratia. Jos tämä kehitys nyt muuttaa suuntaa hyväksyttävänä olevan yhteiskunnallisten vaikutusten arvioinnin myötä, olemme päässeet asiassa huomattavasti eteenpäin.

Sama pätee muuten tämän toimielinten välisen sopimuksen toimenpiteisiin, joista olemme yksimielisiä, eli siihen, että Euroopan parlamentin tulevat lainsäädäntöpäätöslauselmat muutetaan komission aloitteiksi vuoden sisällä. Se on suunnaton edistysaskel toimielintemme välisessä yhteistyössä. Hyvä Joseph Daul, ei kelpaa, että trappistimunkkien apotin on määrä edustaa Eurooppaa maailmalla yhdessä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Maattoman kanssa. Tarvitsemme EU:n toimielinten välille tehokasta yhteistyötä.

Kaikkea ei kuitenkaan voi laittaa puheenjohtaja Barroson syyksi. EU:ssa on myös 27 hallitusten päämiestä, joiden mielestä komissio on vain jatke heidän valtioidensa virastoille. Tämän ongelman ratkaisemiseksi tarvitsemme läheistä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja komission välille, ja komission on tunnettava velvollisuudekseen edistää yhteiskunta- ja ympäristöpoliittista kehitystä Euroopassa. Juuri tämä lisää Euroopan unionin merkitystä maailmalla. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos tartumme tähän asiaan yhdessä, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä keskustelee vastauksenne jälkeen tauon aikana siitä, mihin päätökseen lopulta päädyimme. Ryhmäkeskustelumme jälkeen ja Teiltä saamani vastauksen perusteella esittelen sitten päätöksen toisella kierroksella.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ryhmäni puolesta ilmoittaa, että minulle on suuri ilo olla täällä tänään ja saada vihdoinkin eteemme Barroson toinen komissio. Tämä on mielestäni hyvä asia, koska olemme saattamassa päätökseen ajanjakson, joka oli huono Euroopan unionille. Se, että meillä oli kuuden kuukauden ajan komissio, jolla ei ollut todellista valtaa, on asia, jonka ei soisi toistuvan tulevaisuudessa varsinkaan tämän talous- ja finanssikriisin aikana, jolloin ratkaistavana on merkittäviä kysymyksiä, kuten ilmastonmuutos, Kööpenhamina ja niin edelleen.

Voin kuitenkin kokemuksesta sanoa, että vastaisuudessa ei saa enää olla ajanjaksoja, joiden aikana komissio ei hoida konkreettisesti hallintoa ja jotka venyvät jopa kuuden kuukauden pituisiksi. Toivon, että tämä komissio aloittaa työnsä mahdollisimman nopeasti, heti äänestyksemme jälkeen.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, odotamme teiltä kolmea asiaa. Ensinnäkin, että tämä uusi komissio toimii Euroopan unionia eteenpäinvievänä voimana, sillä meidän mielestämme näin ei ole viiden viime vuoden aikana tapahtunut. Tällä kerralla haluamme komission, joka jättää viimeiset viisi vuotta taakseen ja alkaa todellakin viedä eteenpäin paljon intensiivisempää Euroopan unionin yhdentymistä. Viime viikkojen ja kuukausien tapahtumat nimittäin osoittavat, että Euroopan asemaa moninapaisessa maailmassa vaikeuttaa se, että ei ole olemassa yhteistä näkemystä eikä Eurooppa ole riittävän yhtenäinen – viittaen tässä Kööpenhaminaan ja koordinoinnin puutteeseen Haitissa. Vaadimme, että komissio luopuu viime vuosien käytännöstään, eikä aina pyri tekemään välittömästi kompromissia neuvoston kanssa ennen kuin saapuu tänne esittelemään sen meille ja yrittää sitten saada meidät sulattamaan sen.

Me odotamme, että komissio esittelee neuvostolle kunnianhimoisia hankkeita – vaikka tiedämme, jo etukäteen, että se ei saa sataprosenttista tukea – ja että se kääntyy sen jälkeen Euroopan parlamentin puoleen saadakseen vaikutusvaltaisen liittolaisen ja vakuuttaakseen neuvoston.

(Suosionosoituksia)

Toinen asia, jota odotamme komissiolta – ja toistan tässä kollega Schulzin sanat, mutta se on mielestäni tärkeää – on, että se työskentelee kollegiona. On erinomaista, että komissiolla on vahva puheenjohtaja, mutta olennaisen tärkeää ja vieläkin merkittävämpää on, että sillä on vahva kollegio, vahva komissio, joka osoittaa kuuluvansa yhteen. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, me siis todellakin odotamme tällaista komissiota, koska – kuten itsekin olette myöntänyt – se muodostuu nyt ensimmäistä kertaa Euroopan parlamentissa edustettuina olevista kolmesta suurimmasta poliittisesta perheestä. On ilahduttavaa, että komissiossa on kahdeksan liberaalia jäsentä, jotka vastaavat joistakin hyvin tärkeistä salkuista. Tämän komission on nyt keskuudessaan toimittava näiden kolmen liikkeen ja kolmen poliittisen ryhmän liittoutumana ja yritettävä saada aikaan kompromisseja, joilla on koko komission ja koko kollegion tuki takanaan.

Viimeinen ja kolmas tämän komission keskeinen tavoite on mielestämme tietenkin talouskriisin torjuminen, ja kiireellisin tehtävä on mielestäni esitellä parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman pikaisesti uskottava Eurooppa 2020 -strategia. Se on kaikkein tärkein tehtävä. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olkaa tämän asian osalta kunnianhimoinen. Älkää kuunnelko liikaa jäsenvaltioita; kuunnelkaa sen sijaan puheenjohtajavaltio Espanjaa, koska sillä on tästä aiheesta joitakin hyviä ajatuksia. Tulkaa tänne kunnianhimoisten hankkeiden kanssa. Älkää ajatelko, että kansallisten talousstrategioiden löyhä koordinointi riittää. Huomispäivän maailmassa ja moninapaisessa maailmassa tarvitaan paljon enemmän. Euroopan unioniin tarvitaan sosioekonomista hallintoa. Euroalueen muodostama rahapoliittinen pilari ei riitä; euroalueelle ja Euroopan unioniin tarvitaan myös taloudellista ja sosiaalista pilaria. Tämä on se strategia, jota Teiltä odotamme, koska se ratkaisee Euroopan tulevaisuuden ja kansalaistemme tulevaisuuden.

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minun on myönnettävä, että tämä on uskomatonta. Meillä on edessämme hurskastelijoiden liittouma. Ystävänpäivän lähestyessä puheenjohtaja Barrosole kerrotaan: ”Rakastan sinua, mutta en sittenkään. En usko sinuun, mutta äänestän sinua siitä huolimatta.” On tämä aikamoista...

Hyvä Martin Schulz, esitätte todellakin merkittävän toteamuksen sanomalla ”aiomme harkita asiaa”, kun kaikki tietävät, että aiotte äänestää komission puolesta. Sepä onkin suuri poliittinen strategia, se!

(Suosionosoituksia)

Hyvä Martin Schulz, haluan todeta yhden asian ... en ymmärrä, miksi päästät itsesi noin kiihtyneeseen mielentilaan! Et ole vielä parlamentin puhemies! Rauhoitu, ystäväiseni, rauhoitu!

Haluan puolestani tuoda esiin, näin meidän kesken, muutaman hyvin yksinkertaisen asian – ja Schulzin puheaikaa olisi muuten pitänyt lyhentää puolella minuutilla. Meillä on joitakin suuria ryhmiä, jotka aikovat antaa puoltavan äänensä Barroson komissiolle. Ne eivät kuitenkaan kykene laatimaan yhdessä päätöslauselmaa, jossa ne selittäisivät, miksi ne komissiota puoltavat.

Ne eivät pysty siihen! Miksi? Koska ne eivät ole komission puolella – ja ainakin Verhofstadt sanoo selvästi: ”kannatan liberaaleja”, ja yksi puhuja kannattaa PPE:tä ja toinen kannattaa sosialisteja ...

(Verhofstadtin kommentti ilman mikrofonia: ”ja sinä kannatat vihreitä”)

Minäkö? Eihän siellä ole niitä. Mutta kyllä ... hyvä Guy Verhofstadt, kuten tiedätte, meidän ryhmämme on ainoa, joka on ollut kriittinen, vaikka komissiossa oli yksi vihreä. Me emme tee politiikkaa tällä tavalla. Meidän on tiedettävä, onko tällä komissiolla visiota, kunnianhimoa ja määrätietoisuutta.

Se, mitä täällä on sanottu, on totta. Valtaosalla komission jäsen ehdokkaista – en sano, että kaikilla – ei ole määrätietoisuutta, visiota tai kunnianhimoa. Kun komissiota tarkastellaan kokonaisuutena, puutteiden summasta muodostuu plussaa. Siinä Barroson komission uusi matemaattinen kaava.

Ei, asiat eivät mene niin. Siksi, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minusta onkin mukavaa, kun luette meille perussopimuksen tekstiä: aloitteita, mitä aloitteita? Millaisen aloitteen komissio sai aikaan Kreikan kriisin ratkaisemiseksi? Yhteenkuuluvuus, missä se on? Missä se on Espanjassa? Minä en ole sitä havainnut saati kuullut siitä.

Saanan antaa Teille yhden neuvon. Yhtenä ongelmana Kreikassa on sen puolustusbudjetti. Kreikan BKT:sta 4,3 prosenttia käytetään puolustukseen. Mikä on ongelma? Ongelma on Kypros, suhteet Turkkiin. Missä on se komission aloite, jolla ratkaistaan Kyproksen kysymys, jotta Kreikan BKT vapautuisi vihdoinkin tästä typerästä,

idioottimaisesta selkkauksesta, joka meidän on eurooppalaisina ratkaistava? Komission aloite: sellaista ei ole!

Samoin on todettu tapahtuneen Haitin osalta. Arvoisa paronitar Ashton, tiedän, että ette ole palomies, kättilö tai muu vastaava. Haluan kuitenkin, että esitätte ajatuksia; haluan teidän puolustavan jotakin. Sanotte meille aina: ”se on tärkeää, meidän on koordinoitava, aion koordinoida ...”. Me emme tiedä, miksi se on tärkeää, emme tiedä, mikä tärkeä on muita tärkeämpää, mutta tiedämme kyllä, että mielestänne kaikki on tärkeää. Tuolla tavalla ei edistystä saada aikaan.

Meillä onkin mielestäni ongelma. Meillä on täällä perustavanlaatuinen ongelma, ja se on, että meidän on parlamenttina lopultakin osoitettava, mikä on *suhteemme* komissioon. Ja tietenkin teemme yhteistyötä komission kanssa, tietenkin teemme yhteistyötä komission jäsenten kanssa – ja tiedän, että – tietenkin enemmistö saadaan aikaan.

Haluaisin kuitenkin, että luopuisimme kerrankin kaikista kuluneista kommenteista, luopuisimme kaikista merkityksettömistä lausahduksista. Haluamme poliittisen Euroopan. Aina, kun saamme mahdollisuuden tehdä Euroopasta poliittisen, pilaamme sen. Kun Euroopan oli määrä saada aikaan edistystä Kööpenhaminassa, tunaroimme taas!

Haluaisin, että Barroso ja komission – entiset ja nykyiset – jäsenet kertoisivat meille joskus, miksi he tunaroivat, miksi Eurooppa ei ollut poliittinen, miksi Eurooppa ei ollut maailmanlaajuinen toimija. Verheugen on lähdessä komissiosta. Hän oli komission kakkosmies, ja hän kertoo Saksalle ja kaikille muillekin, jotka vain haluavat kuunnella, että Eurooppa ei ollut maailmanlaajuinen toimija, että Eurooppa ei toiminut roolinsa mukaisesti. Hän ei kerro, miksi hän itse ei toiminut roolinsa mukaisesti.

Syy on aina jonkun toisen, ja haluaisin, että tässä komissiossa, tässä keskustelussa kerrankin luovuttaisiin merkityksettömistä kommenteista, joita Schulz, Verhofstadt ja Daul esittävät: ”tämä komissio olisi parasta hylätä, jotta voisimme yhdessä lopultakin käsittää, mitä maailmassa todellakin tapahtuu”.

Se, mitä maailmalla todella tapahtuu, on, että Eurooppa ei kykene selviytymään talouskriisistä, ympäristökriisistä ja finanssikriisistä. Siinä onkin ihan tarpeeksi. On jo tarpeeksi niitä, jotka eivät kestä heidän rauhoittavien sanojensa aiheuttamaa pettymystä – he ovat jo huijanneet meitä, he kertovat meille: ”me vastustamme, me vastustamme”, ja loppujen lopuksi he kieltäytyvät tekemästä mitään. ”Me vastustamme, me vastustamme, mutta äänestämme puolesta”. Se ei sovi tämän parlamentin arvolle. Herätkäämme, koska Eurooppa tarvitsee sitä!

(*Suosionosoituksia*)

Jan Zahradil, *ECR-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät kollegat, arvoisa puheenjohtaja Barroso, oma ryhmäni, ECR-ryhmä, antoi teille liberaalien ja kansanpuolueen ryhmän ohella tukensa, ja ilman sitä ette istuisi täällä nyt. Tuimme teitä silloin, kun muut eivät tukeneet, ja tuimme teitä, koska teillä on jo pitkään ollut uudistajan maine. Olisi ilahduttavaa, jos toimisitte tuon maineen arvoisesti tällä vaalikaudella.

Muistan, että esititte vuonna 2005 kiinnostavan ajatuksen EU:n lainsäädännön yksinkertaistamisesta ja yhteisön lainsäädännön nykyisillään käsittämättömän pöheikön poistamisesta. Haluaisin teidän palaavan tuohon ajatukseen, koska se oli hyvä. Elämme Lissabonin sopimuksen aikaa ja elämme aikaa, jolloin uuden lainsäädännön antaminen on aiempaa helpompaa, ja siksi haluaisinkin pyytää teitä estämään sen, että Euroopan talous tukahdutetaan aiheettoman ja huonosti perustellun sääntelyn kasvannaisilla, ja estämään muodikkaiden, poliittisesti korrektien aiheiden voitolle pääsyn, sillä niistä voi tulla tekosyy lisätä keskittämistä, sääntelyä ja virkavaltaisuutta Euroopan unionissa.

Jos lähdette tälle tielle, voitte luottaa meihin. Jos lähdette uudistusten tielle, jos näytätte olevanne todellinen uudistaja, voitte luottaa meidän tukeemme ja yhteistyöhömmme. Jos kuitenkin pidätte kiinni vanhoista tavoista ja tallotte tasaisia ja kuluneita polkuja, katsomme oikeudeksemme olla kanssanne eri mieltä ja jopa vastustaa teitä. Arvoisa puheenjohtaja, haluaisin esittää toiveen siitä, että näemme paljon enemmän edellisen kuin jälkimmäisen kaltaista kehitystä ja että voimme tehdä paljon enemmän yhteistyötä ja seisoa barrikadien samalla puolella, eikä eri puolilla. Toivon teille paljon menestystä tässä asiassa.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, jouduin syyskuussa 2009 kertomaan teille, että poliittiset linjauksenne merkitsivät epäonnistuneen komission politiikan jatkamista. Uusliberaalit linjauksenne eivät kerro sosiaalisesti oikeudenmukaisemmasta strategiasta, eivätkä ne suojaa Eurooppaa paremmin kriiseiltä. Ne eivät tarjoa perustaa onnistuneille köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntatoimille Euroopassa. Esittelette meille nyt sellaisen komission jäsenten

kollegion, joka sopii parhaiten omaan ohjelmaanne. Siihen ette voi odottaa suosionsoituksia omalta ryhmältäni.

Parlamenttimme on tämän uuden vaalikauden aikana jo osoittanut ottavansa demokraattisen valvonnan ja myötämääräämisen tosissaan, ja olen siihen erittäin tyytyväinen. Tarkoitin tässä parlamentin ja komission uutta puitesopimusta ja yhden komission jäsenehdokkaan hylkäämistä ja toivon, että parlamentti on jälleen huomenna tunnollinen käsitellessään SWIFT-sopimusta.

Avoimuus ja oikeudenmukaisuus ovat olennaisen tärkeitä toimielinten välisissä sopimuksissa – ja vasta näiden ominaisuuksien toteutuessa voimme alkaa puhua politiikasta. Silloin puhutaan Euroopan ja muun maailman kansoista, hyvistä työpaikoista ja paremmista oikeuksista hyvään koulutukseen ja kohtuulliseen palkkaan sekä kansojen oikeudesta rauhanomaiseen kehitykseen ja vahingoittumattomaan ympäristöön. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, ryhmäni ei näin ollen tue poliittisia linjauksianne tai henkilöstöehdotustanne. Valmistautukaa siihen, että käymme ankaraan mutta rehelliseen ajatustenvaihtoon teidän ja kollegionne kanssa.

Nigel Farage, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on edessämme Euroopan uusi hallitus, hallitus, jolla on Lissabonin sopimuksen myötä nyt suunnattomasti valtaa eli ulkoministerin, suurlähetystöjen ja sopimusten allekirjoittamisoikeuden lisäksi myös oikeus käyttää poikkeusvaltuuksia lähes maiden valtaamiseen, ja kuitenkin se, mitä olemme tänään kuulleet Euroopan parlamentin suurryhmien johtajilta, on vaatimus siitä, että otatte vielä enemmän valtuuksia ja teette sen vielä nopeammin.

Ehkä nyt kannattaa palauttaa mieliimme, että tällä perussopimuksella, jolla annetaan nämä oikeudet komissiolle, ei ole lainkaan demokraattista oikeutusta Euroopan unionissa. Ette ottanut kansanäänestyksiä huomioon, kielsitte ne ja pakotitte irlantilaisraukat äänestämään toisen kerran.

Minusta vaikuttaa siltä, että tämän komission yhteisenä nimittäjänä on silkka entisten kommunistien tai kommunismia myötäilevien lukumäärä. Barroso itse oli maolainen. Siim Kallas ei suinkaan ollut opiskelija-aktivisti vaan jopa neuvostoliittolaisen ääriliikkeen jäsen – meillä on täällä kovan luokan kommunisteja. Paronitar Ashton oli ydinaserisuntakampanja CND:n (Campaign for Nuclear Disarmament) johdossa eikä vielääkään suostu kertomaan meille, ottiko hän vastaan rahaa Yhdistyneen kuningaskunnan kommunistipuolueelta.

Voisin jatkaa, mutta joutuisimme istumaan täällä vielä pitkään. Tässä komissiossa on kuitenkin ainakin kymmenen kommunistia, ja se tuntuu varmaankin paluulta vanhoihin hyviin aikoihin. Kommunistien keskuudessa on varmaankin tiettyä nostalgiaa. Eurooppa joutui 60 vuotta sitten rautaesiripun alle, mutta nyt olemme joutuneet Euroopan komission rautaisen nyrkin alle. Se on nähty 121 artiklan osalta ja nyt kun Kreikkaa ollaan käytännössä muuttamassa protektoraatiksi.

Kreikka-raukka, suljettuna euron muodostamaan taloudelliseen vankilaan! Kreikka-raukka, suljettuna meidän aikamme *Völkerkerkeriin*, kansakuntien vankilaan, josta ei ilmeisesti ole mitään ulospääsyä! Arvoisa puheenjohtaja Barroso, se, mitä Kreikassa tarvitaan, on devalvaatio, ei mitään sadomonetarismia. Luoja tietää, mitä se saa maassa aikaan.

Vuonna 1968 meillä oli Brežnevin doktriini rajoitetusta itsemääräämisoikeudesta. Tänään meillä on ”yhteiset arvot”. Meillä on ”yhä tiiviimpi Euroopan unioni” ja ”jaettu itsemääräämisoikeus” ja juuri sitä olette käyttänyt, mutta se ei tietenkään rajoitu Kreikkaan, koska samaa tapahtuu Espanjalle, Portugalille ja Irlannille. 121 artiklaan vedotaan kaikkien niiden osalta.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, sanoitte aiemmin, että pidämme kiinni linjastamme ja se tarkoittaa, että miljoonat ihmiset Euroopassa joutuvat kärsimään teidän yrittäessänne pitää koossa tätä euron muodostamaa katastrofaalista hanketta. Se tulee romahtamaan; siitä ei ole mitään epäilystä, se on yhtä varmaa kuin mitä tapahtui Yhdistyneessä kuningaskunnassa valuuttakurssimekanismin osalta vuonna 1992. Naurakaa vaan, hymyilkää vaan. Se ei tule toimimaan. Se ei voi toimia. Se tulee romahtamaan, ja mitä Euroopan kansoihin tulee, mitä nopeammin, sen parempi.

Tarvitsemme tähän demokraattisia ratkaisuja. Jos jatkatte äärimmäisen euronationalismin tuputtamista, päädyimme väkivaltaisuuksiin. Meidän on äänestettävä tätä komissiota vastaan. Meidän on annettava Euroopan tulevaisuus kansalaisten käsiin kaikissa jäsenvaltioissa järjestettävien vapain ja rehellisin kansanäänestyksin.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Euroopan komissio on Euroopan unionin olennainen päätöksentekoeelin. Komission jäseniltä pitäisi vaatia seuraavaa: oikea henkilö, joka on urakehityksensä ja valmiuksiensa perusteella oikeassa asemassa. Tapa, jolla komission jäsenet nimitetään ja valitaan, johtaa kuitenkin siihen, että tällaiseen

myönteiseen tulokseen päästään vain satunnaisesti. Hallitukset eivät suosittele ihmisiä tiettyyn tehtävään vaan virkaan. Kaikista henkilöistä, jotka ne nimittävät, tulee Euroopan komission jäsen – ellei henkilö vetäydy pois. Komission puheenjohtaja yrittää löytää kyseiselle henkilölle tehtävän, ja näin järjestys kääntyy päinvastaiseksi. Tämä tarkoittaa samaa kuin yrittäisin löytää takkia, joka sopii nappiin. Toinen mainitsemisen arvoinen asia: erityisvaliokuntien kuulemiset eivät johda äänestykseen vaan sen sijaan pieni piiri ihmisiä kirjoittaa kuulemisesta kirjeitä. Puhutte aina demokratiasta ja silti pelkäätte suoria vaaleja. Olipa kyse sitten EU:n perustuslaista, kansanäänestyksestä tai mahdollista ehdokasta koskevasta valiokunnan kokouksesta. Komission jäsen ehdokkaat eivät kuulemisten aikana sanoneet lähes mitään konkreettista. He eivät halunneet sitoutua, hyväksyä vastuuta. Tästä huolimatta kävi selväksi, että he eivät irtaudu entisestä komissiosta vaan haluavat keskittyä Euroopan; he eivät ole ottaneet opiksi finanssikriisistä vaan jatkavat edelleen liberaalia talouspolitiikkaa. Sen vuoksi monet meistä eivät aio äänestää tämän komission puolesta, eikä se tee meistä EU-vastaisia. Teemme vain sen, mitä äänestäjämme – monta miljoonaa EU:n kansalaista – meiltä odottavat.

József Szájer (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, huomattavassa määrässä eurooppalaisia kieliä käsite siitä, että jokin toimii – pystyy toimimaan – ja että jokin on toimiva, ilmaistaan hyvin samalla tavalla. Elämme parhaillaan Euroopan unionissa aikaa, jolloin voimme sanoa ”takaisin töihin, Eurooppa”; palatkaamme takaisin, tehkäämme työtä, toimikaamme. Pohja toiminnallemme taataan uudella Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella, Lissabonin sopimuksella, hiljattain valitulla parlamentilla ja parhaillaan muodostettavalla komissiolla.

Meidän on jo aika jättää taaksemme toimielintemme väliset kiistat ja toimielintemme perussääntöjen laadinta ja todellakin siirrettävä huomiomme ja keskityttävä Euroopan kansalaisten huolenaiheisiin ja kysymyksiin. Tämä on olennaisen tärkeää, koska meidän on saatava takaisin noiden ihmisten tuki, vaikka olemmekin kadottaneet heihin kontaktin matkan varrella. Hyvät kuulijat, hyvät parlamentin jäsenet, meidän kaikkien on tehtävä työtä tämän eteen. Viime viikkojen ja kuukausien menettelyt eivät ole aina olleet rehellisiä. Tällä parlamentilla ei esimerkiksi ollut mahdollisuutta tarjota yhdelle komission jäsen ehdokkaista reilua tilaisuutta tulla kuulluksi. Arvioikaamme siis komissiota, arvioikaamme neuvostoa, tehkäämme yhteistyötä sen kanssa, mutta tarkastelkaamme myös joskus itseämme. Näiden toimielinten tiivis yhteistyö on välttämätöntä tuloksien saavuttamiseksi.

Arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, haluan myös oman ryhmäni puolesta toivottaa teille paljon menestystä, sillä silloin kun toivotamme teille paljon menestystä, emme toivota sitä joillekin yksilöille vaan Euroopan kansalaisille. Olkoon Eurooppa eurooppalaisten kansalaisten silmissä vihdoinkin todellinen esimerkki työpaikkojen luomisesta, vauraudesta, kehityksestä, aktiivisesta läsnäolosta maailmalla, oikeudenmukaisuudesta, ja kasvukoon Eurooppa nyt tämän uuden perustuslain, Lissabonin sopimuksen, myötä aikuiseksi ja näyttäköön kyntensä.

Hyvät kuulijat, kun tietokoneeni ei toimi, painan uudelleen käynnistyspainiketta. Nyt meillä on tässä tietokoneessa jopa uusi ohjelmisto, jota kutsutaan Lissabonin sopimukseksi. Hyvät kuulijat, painakaamme uudelleen käynnistyspainiketta.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, komissiossanne on varmastikin sekä vahvoja että heikkoja puolia. Haluaisin keskittyä vahvoihin puoliin.

Meillä on ulkopoliittinen ryhmä, jota olisi vaikea löytää mistään muualta, sekä ulkopoliittikan että kehityspoliittikan osalta. Hyvä József Szájer, ette voi kieltää, että meillä on nyt parempi ryhmä kuin meillä oli Bulgarian ensimmäisen ehdokkaan ensimmäisen kuulemisen aikaan. Uskon myös vakaasti, että paronitar Ashton koordinoi tätä ryhmää hyvin.

Se yksi puhelinnumero, jota Henry Kissinger oletettavasti on pyytänyt, otetaan esiin yhä uudestaan. Meillä ei ehkä ole tätä yhtä puhelinnumeroa, mutta jos – vertailun vuoksi – meidän täytyisi esimerkiksi ilmaston suojelun yhteydessä soittaa Yhdysvaltoihin, kenelle me soittaisimme? Presidentti Obamalle vai senaattiin, joka on tähän saakka kieltäytynyt löytämästä asiaan ratkaisua? Pitäisikö meidän aseidenriisun yhteydessä ottaa yhteyttä presidentti Obamaan, joka on aseidenriisun kannalla, vai senaattiin, joka ei ole saanut vielä aikaan mitään ratkaisua? Älkäämme aina väittääkää itseämme huonommaksi kuin mitä olemme! Meillä on nyt tilaisuus tehdä hyvä vaikutus.

(Suosionosoituksia)

Meillä on talouspolitiikan osalta vahva ryhmä. Toivon ja uskon, että ne kollegamme komissiossa, jotka eivät antaneet itsestään niin voimakasta vaikutelmaa kuulemisissa, kehittyvät voimakkaiksi ajan mittaan. Sosiaalipoliittikan osalta meillä on komission jäsen, joka ottaa asian vakavasti ja komission puheenjohtaja,

joka on myös luvannut meille asettavansa sosiaalasiat ja sosiaalipolitiikan etusijalle. Luotamme siihen. Emme ainoastaan luota siihen vaan myös vaadimme tarmokkaasti, että näin tapahtuu.

Löysimme yhdessä ratkaisuja moniin puitesopimuksen osa-alueisiin. Olimme toisinaan eri mieltä, mutta yhteistyömme sujui hyvin. Se on erittäin hyvä sopimus, jos me – te komissiossa ja me Euroopan parlamentissa – otamme sen vakavasti. Jos onnistumme saamaan neuvoston ottamaan vakavasti sopimukseen sisältyvät avoimuusperiaatteet, pystymme todellakin saamaan aikaan jotain suurenmoista.

Lissabonin sopimuksen ja puitesopimuksen ansiosta lainsäädäntöprosessin alusta loppuun, täytäntöönpanoon saakka, vallitsee avoimuus, ja näin ei ehkä ole monissa kansallisissa parlamenteissa. Sen vuoksi kehotankin komissiota ja neuvostoa ottamaan tämän vakavasti.

SWIFTin tapauksessa avoimuutta ei ole otettu vakavasti – komissiossa sen enempää kuin neuvostossakaan. Meillä on nyt komission jäsen, joka oli vastuussa neuvostolle. Se on käytäntö, jota me tässä parlamentissa emme voi enää suvaita. Syy tähän sotkuun ei ole se, että parlamentti on todennäköisesti jäärapainen. Syy on pikemminkin se, että jopa siirtymävaiheen aikana, kun oli jo selvää, että parlamentilla on vielä lisää sanottavanaan, neuvosto ja komissio – etenkin neuvosto – eivät ymmärtäneet, että niiden on otettava parlamentti mukaan. Se on tosiasia. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tämän osalta olemme edistyneet merkittävästi lainsäädäntöpäätöslauselmissa ja komission velvollisuudessa ryhtyä toimeen – joko omalla lainsäädäntöluonnoksellaan tai selkeällä selvityksellä siitä, miksi toimeen ei ryhdytä. Älkäämme väittäkö, että parlamentaarinen aloiteoikeus on ollut aina yhtä merkittävää kansallisissa parlamenteissa. Ne ovat pohjimmiltaan hallitusten hallinnassa, ja hallituksen esitykset yleensä toteutetaan parlamenteissa. Näin ei ole täällä. Komission ehdotukset eivät vielä ole lainsäädäntöä meille. Me muokkaamme niitä, jotta niihin sisällytetään myös meidän omat ajatuksemme.

Tarttukaamme tähän uuden komission, uuden perussopimuksen ja uuden puitesopimuksen tarjoamaan tilaisuuteen. Olkaamme parlamenttina luottavaisia tekemisissämme komission kanssa.

Puhemies. – (PL) Nyt puheenvuoron saa tämän keskustelun ensimmäinen naispuolinen osanottaja. On vahinko, että naiset pääsevät ääneen vasta tässä vaiheessa.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivottavasti odotus palkitaan. Haluan käsitellä puitesopimusta koskevaa päätöslauselmaa, sillä olin mukana parlamentin neuvotteluryhmässä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, me kävimme joitain hyvin mielenkiintoisia keskusteluja sanojen merkityksistä, erityisesti englanninkielisten sanojen merkityksistä; olette tästä varmaankin samaa mieltä. Käytitte tapaamistemme alussa usein ilmaisua ”parlamentaarinen ulottuvuus”, johon sanoitte Euroopan unionin olevan täysin sitoutunut. Uskon, että käytitte tuota ilmaisua täysin vilpittömästi ja myönteisessä mielessä. Te ette kuitenkaan missään vaiheessa käsitellyt sitä tarkemmin. Lissabonin sopimuksen voimaantulon ja uuden puitesopimusta koskevan päätöslauselman hyväksymisen jälkeen Euroopan parlamentti on paljon enemmän kuin pelkkä ”ulottuvuus”. Se on todellisuutta, se on todellinen voima, todellinen nimensä veroinen parlamentti.

Alkuperäistä parlamentaarista edustajakokousta olisi kenties voinut kutsua ”ulottuvuudeksi”, mutta ei tätä parlamenttia. Tämä parlamentti on nyt päätöslauselman mukaan täysivaltainen lainsäädäntökumppani, jota on kohdeltava neuvoston rinnalla tasavertaisena toimielimenä. Se on huomioitava ja pidettävä ajan tasalla neuvoston tavoin. Sitä ei voida ohittaa turvautumalla ei sitovaan lainsäädäntöön tai muihin, vaikka miten hyviin, välineisiin. Tämä on parlamentti, joka on täysin oikeutettu vaatimaan toimeenpanevaa elintä, komissiota, tilille. Me odotamme mielenkiinnolla teidän lisäksenne myös kaikkien muiden komission jäsenten osallistumista parlamentin kyselytunneille.

Tämä parlamentti pitää kiinni oikeudestaan valvoa kollegionne myöhempiä henkilövaihdoksia. Tämä parlamentti on valmis täyttämään oman tehtävänsä ainoana monikansallisena, välittömällä vaaleilla valittuna parlamenttina kansainvälisissä suhteissa. Ennen kaikkea tämä uusi vaikutusvaltainen parlamentti, jonka enemmistö on Eurooppa-myönteinen, haluaa teidän ottavan johtoaseman. Me tuemme teitä siinä. Me emme kuitenkaan ole mikään pelkkä ”ulottuvuus”. Me olemme todellinen, aito parlamentti.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, Verts/ALE-ryhmän päätöslauselmaesityksessä vaaditaan uutta kansallisen ja EU:n tason poliittista lähestymistapaa sekä uusia ideoita ja määrätietoista toimintaa. Me emme voi ratkaista Eurooppaa koettelevaa taloudellista, sosiaalista ja ekologista kriisiä käyttämällä samoja vanhoja politiikkoja ja niiden taustalla olevaa ajattelutapaa. Me emme voi luoda demokraattisempaa ja toimivampaa Eurooppaa, jos me emme huomioi todellista, muuttuvaa poliittista ilmasto.

Walesin kansalliskokous aloittaa tänään menettelyn lainsäädäntövaltuuksia koskevan äänestyksen järjestämiseksi. Muutoksia on tapahtumassa Kataloniassa, Skotlannissa, Flanderissa ja muualla. Me keskustelemme huomenna EU:n laajentumisesta sen nykyisten rajojen ulkopuolelle, mutta me emme ole vielä edes aloittaneet keskusteluja sisäisestä laajentumisesta – prosessista, jossa EU:n rajojen sisällä olevat maat itsenäistyvät. Näihin kysymyksiin ei ole vastattu uusien komission jäsenten kuulemisissa huolimatta ympärillämme tapahtuvista muutoksista. Pyydän puheenjohtaja Barrosoa jälleen kerran vastaamaan näihin kysymyksiin.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, äänestin viisi kuukautta sitten teitä uuden Euroopan komission muodostajaksi, sillä pidin teitä parhaana saatavilla olevista ehdokkaista. En kadu äänestyspäätöstäni, mutta tämänpäiväisen komission jäsenten kanssa käydyin keskustelun perusteella joudun myöntämään olevani pettynyt. Komission jäsenehdokkaiden kuulemisten perusteella tiedän, että monet heistä ovat erittäin päteviä, mutta valitettavasti heidän joukossaan on kuitenkin myös täysin kokemattomia henkilöitä, jotka pärjäsivät kuulemisissa todella huonosti.

Ymmärrän, että teillä on komission jäsenten valitsemisessa vain vähän liikkumavaraa. Tuen täysin kansallisten hallitusten oikeutta nimittää omat ehdokkaansa. Tästä huolimatta katson, että ehdotettu komissio ei ole paras mahdollinen. Kysytte puheessanne, onko Euroopan unionilla painoarvoa maailmassa. Paras vastaus tähän kysymykseen on hiljattain tehty päätös peruuttaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen huippukokous. Uskoteko todella, että nykyinen kollegio auttaa vahvistamaan Euroopan unionin asemaa?

Haluan lopuksi ilmaista pettymykseni siihen, että me emme kuulemisten aikana saaneet riittäviä vastauksia energiavarmuutta koskeviin kysymyksiimme.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan aluksi toivottaa puheenjohtaja Barrosolle onnea, sillä hän on todella onnistunut muodostamaan komission, joka kuvastaa hänen EU:ta koskevaa poliittista hankettaan. Minun ryhmäni on kuitenkin täysin eri mieltä tästä poliittisesta hankkeesta. Annan teille esimerkin. Monissa maissa työntekijät ovat huomanneet, että EU tarkoittaa yhä useammin työntekijöiden vaivalla ansaitsemien palkan ja työolosuhteiden horjuttamista. Me olemme kysyneet komission puheenjohtajalta useita kertoja, mitä käytännön toimenpiteitä hän aikoo toteuttaa tehdäkseen lopun siirtotyöläisten alipalkkauksesta, syrjinnästä ja hikipajoilla työskentelystä. Me emme ole kuitenkaan saaneet tähän täsmällistä vastausta, emme myöskään kuulemisissa. Vedän tästä sen johtopäätöksen, että komissio hyväksyy sosiaalisen polkumyynnin. Tämä komissio pitää sisämarkkinoita tärkeämpänä kuin tavallisten työntekijöiden etujen turvaamista. Toivoo on kuitenkin olemassa jossain suhteessa, sillä ryhmämme tapaamisessa puheenjohtaja Barroso käytti paljon aikaa korostaakseen, että hän tukee sukupuolten välistä tasa-arvoa. Pelkät kauniit sanat eivät kuitenkaan riitä. Barrosen ensimmäisessä, vuonna 2004 nimitetyssä komissiossa oli 25 komission jäsentä, joista yhdeksän oli naisia. Puheenjohtaja Barrosen tänään esittelemässä komissiossa on 27 jäsentä, mutta vain kahdeksan naista. Tässä on siis menty huonompaan suuntaan. Voimme siis todeta, että myös tässä asiassa puheenjohtaja Barroso tarjoaa vain sanoja ilman tekoja. Lyhyesti sanottuna se ei riitä.

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, vietämme Suomessa talvisodan muistoa. Seitsemänkymmentä vuotta sitten kommunistinen Neuvostoliitto hyökkäsi pienen Suomen kimppuun. Puolustimme itsenäisyyttämme ja itsemääräämisoikeuttamme

Tämä jatkui myös toisessa maailmansodassa, joka oli koko Euroopan kauhujen koettelemus. Siitä meille on jäänyt voimakas itsenäisyyden tahto, voimakas tahto päättää omista asioistamme. Helsinki, Moskova ja Lontoo olivat ainoat pääkaupungit, joita ei miehitetty toisessa maailmansodassa. Tämän vuoksi haluan, että jokainen kansa saa itse vapaasti päättää omista asioistaan.

Mitä tulee komissioon, teillä on varmasti hyvää tahtoa, teillä on hyviä henkilöitäkin komissiossa, mm. suomalainen Olli Rehn on moraalinen ihminen, jolla on selkärankaa. Mutta Euroopan kansat – suomalaiset, saksalaiset, britit, tanskalaiset – missä ne ovat saaneet äänestää ja valita nämä komissaarit? Eivät missään. Miten heidät voidaan erottaa? Ei mitenkään. EU on byrokratia eikä demokratia.

Kannatan itsenäisten valtioiden yhteistyötä. Olen suomalainen, olen eurooppalainen, rakastan mannertamme, mutta se ei merkitse, että olen Euroopan unionin kannattaja. Me saimme jokainen ääniä, minä 130 000 ääntä Suomessa. Kuinka monta ääntä komissaarit ovat saaneet ja missä? He saavat täällä mahdollisesti 300 ääntä, mutta siinä se.

Mikä on demokratian ydin? Se on kansan suvereniteetti. Se tarkoittaa ja merkitsee sitä, että vain ja yksinomaan kansalla, joka muodostaa oman muista kansakunnista itsenäisen kansan, on ikuinen ja rajoittamaton oikeus aina vapaasti päättää omista asioistaan. Tämä on perusta.

(Suosionosoituksia)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsenten nimittämistä edeltävä menettely on saatu päätökseen ja sen aikana pidetyt kuulemiset sujuivat sovitun kaavan mukaan. Jäsen ehdokkaat kävivät kertomassa meille, että he ovat erittäin sitoutuneita Euroopan unioniin, että he tekevät parhaansa perehtyäkseen heille tuntemattomiin asioihin ja että he tekevät tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa.

Mikään tästä ei ollut kovin tärkeää eikä kovin mielenkiintoista. Osoittaakseen riippumattomuuttaan parlamentti tarvitsi kuitenkin syntipukin, sovitusuhrin. Tämä uhri oli Rumiana Jelea, jonka synnit olivat loppujen lopuksi varsin vähäiset. Jos kyse oli eturistiriidoista, niin siinä tapauksessa parlamentin olisi ollut syytä kantaa paljon enemmän huolta eräiden muiden komission jäsenten taustoista – heitä ovat kilpailusta, maataloudesta ja kansainvälisestä kaupasta vastaavat komission jäsenet, joiden nimiä en mainitse. Todellisuudessa nämä eivät kuitenkaan aiheuttaneet parlamentille kummempaa päänvaivaa.

Jollain tavalla säälin teitä, puheenjohtaja Barroso, sillä te olette nyt osa Lissabonin sopimuksen järjestelmää. Lissabon on kotivaltionne pääkaupunki ja ihastuttava kaupunki, joka olisi ansainnut parempaa kuin lainata nimensä tällaiselle asiakirjalle. Te joudutte tekemisiin useiden uusien yhteistyökumppaneiden kanssa. Puitesopimuksen myötä te tulette tästä lähin toimimaan yhteistyössä parlamentin puhemiehen ja puheenjohtajakokouksen kanssa – puheenjohtajakokouksen, josta sitoutumattomat jäsenet on suljettu pois työjärjestyksen sääntöjen vastaisesti. Te tulette tekemään yhteistyötä uuden – ja pysyvän – unionin puheenjohtajan kanssa, vaikkei tämän viran perustaminen olekaan päättänyt vaihtuvaa puheenjohtajuutta. Teillä on yhteistyökumppaninanne myös varapuheenjohtaja Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, joka oli nuoruudessaan puhdas pasifisti todellisen neuvostouhan suhteen, mutta joka tulee varmasti olemaan varsin taistelunhaluinen Irania kohtaan.

Tämä politiikka tulee olemaan vaikea. Joidenkin teidän marxistisen taustan muisteleminen sai aikaan huvittuneisuutta hetki sitten. Todellisuudessa te olette yhä internationalisteja, mutta te ette ole enää lainkaan proletaareja. Teistä on tullut täysin välinpitämättömiä eurooppalaisten työläisten kohtalosta.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, voin kenties hiukan korjata jäsen Gollnischin sanoja. Tietääkö jäsen Gollnisch, että varapuheenjohtaja Ashton ei ollut pasifisti vain nuoruudessaan, vaan että hän oli *Campaign for Nuclear Disarmament* -järjestön varapuheenjohtaja ainakin vuoteen 1983 asti, mitä hän ei ole tuonut esiin?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, en aio vastata kysymyksiin varapuheenjohtaja Ashtonin menneisyydestä. Tiedän, että myös omassa maassani ”pasifisteiksi” nimitettiin itse asiassa kommunisteja kannattavia sodanlietsojia.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan esittää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) puolesta täyden, vakaan ja varauksettoman tukeni puheenjohtaja Barrosole. Tämä tuki perustuu paitsi hänen tämänpäiväisiin sanoihinsa, myös puheisiin, joita hän on pitänyt parlamentille ja jotka ovat innostaneet meitä tukemaan häntä vahvemmin kuin koskaan ennen.

Haluan sanoa, että tärkein tukemme peruste ei ole ryhmäämme tai poliittista perhettämme edustavien jäsenten määrä komissiossa, vaan pikemminkin vahva näkemys siitä, että tämä hetki on Euroopan unionille ainutlaatuinen ja poikkeava. Tämä komissio ei ole mikään tahansa komissio, ja tämä parlamentti ei ole mikään tahansa parlamentti ei vain Lissabonin sopimuksen vuoksi, vaan myös siitä syystä, että Euroopan unionia koettelee ennen näkemätön kriisi, taloudellinen ja sosiaalinen kriisi.

Lissabonin sopimus ei mielestämme ole kaikkein tärkein asia. Tärkeintä on saada aikaan asennemuutos, joka mahdollistaa kaikkien EU:n elinten ohjaamisen kohti suurempaa poliittista kunnianhimoa. Tästä syystä me tuemme puheenjohtaja Barroson johtamaa komissiota varauksettomasti. Me tuemme myös komissiota, sillä nykyistä talous- ja rahoituskriisiä tulee seuraamaan toinen vaihe: sosiaalinen kriisi. Valtioiden väliset erot tulevat kasvamaan, ja odotettavissa on yhteiskunnallisia levottomuuksia. Taloudellinen ja sosiaalinen kriisi tulee epäilemättä aiheuttamaan yhteiskunnallista levottomuutta. Toinen syy on meneillään oleva arvokriisi, jonka vuoksi meidän kaikkien – eikä vain komission – on muutettava henkilökohtaisia asenteitamme. Meidän kaikkien on muutettava asenteitamme.

Ryhmäni katsoo näin ollen, että paras tapa muuttua, uudistua ja kehittyä on tukea puheenjohtaja Barroson johtamaa Euroopan komissiota.

Tästä syystä uskon, että tämän tehtävän ja edessämme olevan urakan yhteydessä PPE-ryhmä haluaa meidän kaikkien muuttuvan eniten. Myös Euroopan parlamentin on muututtava. Komissiota ei voida pitää ainoana syyllisenä parlamentin toistuviin erimielisyyksiin, jotka ovat pääsyy siihen, miksi Eurooppa ei voi puhua maailmalle yhdellä äänellä.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kauppapolitiikka tulee olemaan Euroopan unionin ulkopoliittikan keskeinen osa. Valitettavasti unionin kauppapolitiikka on nykyään yhteisön etujen laiminlyönnin symboli, sillä se perustuu vain kansallisten etujen summaan.

Me haluamme EU:n puolustavan arvoaan – yhteisvastuuta ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta –, me haluamme EU:n sisällyttävän kauppasopimuksiinsa yhteiskunnalliset oikeudet ja ympäristöä koskevat oikeudet sekä ihmisoikeuksien ja ammattiyhdistys-oikeuksien suojelemisen. Samaa aikaan me joudumme kuitenkin toteamaan, että komissio tarjoaa meille ainoastaan sopimuksia, joissa huomioidaan vain itsetarkoitukseksi nostetut markkinat ja kauppa. Poliittinen ryhmäni ei voi hyväksyä tätä.

Me haluamme EU:n kauppapolitiikan eheyttävän teollisuuspolitiikkaa ja sen mahdollisia vaikutuksia työllisyyspolitiikkaan. Samaa aikaan me joudumme toteamaan, että komissio ei antanut näistä komission puheenjohtajan tämänaamuisessa puheessa minkäänlaisia takeita. Tämä ei valitettavasti tullut minulle kuitenkaan yllätyksenä. Monialaisesta sosiaalilausekkeesta, julkisten palveluiden puolustamisesta tai tavasta, jolla EU muuttaa jälleen politiikkaansa tai omaksuu täysin erilaisen politiikan, ei ole sanottu sanaakaan.

Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, haluan lopuksi todeta, että uskoakseni luottamusta voidaan rakentaa vain molemminpuolisessa suhteessa. Teidän tämänaamuinen puheenne ei antanut meille aineksia luottaa teihin. Haluan huomauttaa, että koska te ette ole antanut meille näitä takeita, me emme voi taata luottavamme teihin.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on tunne, että asiat ovat viimeinkin pääsemässä vauhtiin. Meiltä meni yli kahdeksan, jopa yhdeksän vuotta uuden sopimuksen saamiseen, ja uuden komission saamiseen meni saman verran kuukausia. Tämä ei kerro ripeästi toimivasta Euroopasta, ja kuitenkin toiminta on se, mitä me juuri nyt tarvitsemme. Ihmiset etsivät töitä, yritykset etsivät markkinoita, kuluttajat etsivät luotettavuutta, Kreikka etsii vakautta ja Eurooppa etsii paikkaansa maailmassa. Tämän vuoksi on hyvä, että vain asiantuntijoille tarkoitettujen monimutkaisten keskustelujen aika on ohi ja että komissio voi jälleen toimia tavalla, joka voi aidosti hyödyttää kansalaisia.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, me pyydämme teiltä kahta asiaa. Olkaa rohkea ja tehkää Euroopasta vahva sekä sisäisesti että ulkoisesti. Me haluamme teidän olevan rohkea. Me haluamme myös Euroopan olevan enemmän läsnä aloilla, jotka kenties poikkeavat jäsenvaltioiden tai mielipidetutkimusten toivomista aloista. Nämä ovat talous ja rahoitus sekä oikeus ja sisäasiat, mutta myös ulko- ja turvallisuuspolitiikka. Tämä huomio on suunnattu erityisesti teille, arvoisa varapuheenjohtaja Ashton. Puutteet ovat selkeitä. Sisämarkkinat eivät toimi tarpeeksi hyvin pienten ja keskisuurten yritysten näkökulmasta. Tämä johtuu usein jäsenvaltioiden, ei EU:n, byrokratiasta.

Kreikka tarvitsee tietenkin myös apua. Me tarvitsemme tähän vahvaa Eurooppaa. Olen ilahtunut komission esittämästä ehdotuksesta. Ne, jotka uskoivat meidän päässeen ulkopoliitikassa tarpeeksi pitkälle, ovat Kööpenhaminan seurauksena varmasti muuttaneet mieltään. Me toistamme: arvoisa puheenjohtaja Barroso, tehdä Euroopasta vahva sekä sisäisesti että ulkoisesti. Teillä on siihen meidän tukemme.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni tukee voimakkaasti puheenjohtaja Barrosoa ja hänen uudistusohjelmaansa, jonka tavoitteena on luoda Eurooppa, joka keskittyy kansalaisten todellisten ongelmien ratkaisemiseen ja joka keskittyy toimimaan niillä aloilla, joilla sen toimet voivat tuoda lisäarvoa jäsenvaltioiden pyrkimyksiin nähden. Näin ollen hän mielestämme ansaitsee sellaiset jäsenehdokkaat, joiden lahjakkuuden ja kykyjen avulla nämä kunnianhimoiset suunnitelmat voidaan toteuttaa.

Hän on kuitenkin joutunut pettymään joidenkin nimitysten kohdalla. On päivänselvää, että ehdokkaiden kokemus ja pätevyys vaihtelee suuresti; tämä kävi selvästi esiin parlamentin kuulemisissa. Me emme voi hyväksyä sitä, että joidenkin jäsenvaltioiden johtajat pitävät komission muodostamista yhä tilaisuutena palkita kollega tämän antamasta tuesta, ratkaista paikallinen poliittinen ongelma tai päästää ministeriystävä mukavalle varhaiseläkkeelle.

Jäsenvaltiot käyttävät selvästikin hyväkseen sitä, että me voimme äänestää vain koko komissiosta kerrallaan, ujuttaakseen mukaan ehdokkaita, jotka eivät pärjäisi omilla ansioillaan. Tästä äänestyskäytännöstä on tehtävä loppu. Meidän on äänestettävä yksittäisistä ehdokkaista, sillä vain siten kaikki jäsenvaltiot ottavat velvollisuutensa nimityksen suhteen vakavammin ja lähettävät komissioon vain pätevimmät ehdokkaansa.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin kysyä puheenjohtaja Barrosoilta vastuullisuuden merkityksestä ottaen huomioon tapahtumat, jotka asettivat euron keinottelijoiden hyökkäysten kohteeksi. Me keskustelemme näiden tapahtumien taustasyistä tarkemmin tänä iltapäivänä. Haluaisin nyt tarkastella vain Joaquín Almunian antamia lausuntoja, sillä ne juuri aiheuttivat kansainvälisten luottomarkkinoiden kurssierojen sekä Portugalin ja Espanjan korkokantojen välittömän kasvun, mikä heikensi euron asemaa entisestään viime viikolla. On turha väittää, että Joaquín Almunia ei sanonut sitä, mitä hän sanoi. Mitä toimittajat kuuluvatkin, myös keinottelijat kuulivat saman ja toimivat välittömästi sen mukaisesti.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, komission jäsenen tehtävänä ei ole heittää bensaa tuleen. Euroopan parlamentti ei voi antaa hyväksyntäänsä sellaiselle henkilölle, joka kriittisellä hetkellä ei ollut tehtäviensä tasalla. Tämä on ensimmäinen ongelma; toinen ongelma ovat viestit. Mitä EU:n elimet ovat tehneet tähän mennessä Kreikan, Espanjan ja Portugalin julkiseen velkaan kohdistuneiden hyökkäysten suhteen? Keskuspankin pääjohtaja Trichet on tyytynyt toteamaan, että yhdenkään valtion ei pidä odottaa erityiskohtelua. Sen sijaan hänen olisi pitänyt antaa täysin päinvastainen viesti; hänen olisi pitänyt sanoa keinottelijoille, että me emme jakaannu, sillä Eurooppaa pitää yhdessä solidaarisuus. Tämä poliittinen kysymys on tullut esiin. Tästä syystä me odotamme täsmällisiä vastauksia siitä, mitä jäsen ehdokkaanne lausunnot ovat saaneet aikaan.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kommentoida lyhyesti toimielinten välistä sopimusta ja nyt käsiteltävänä olevaa päätöslauselmaa. Pidän ensinnäkin myönteisenä sitä, että komissio vaikuttaa nyt olevan realistisemmin valmistautunut hyväksymään Euroopan parlamentin välillisen aloiteoikeuden. Yksinkertaistaen tämä tarkoittaa sitä, että tulevaisuudessa komission tulee reagoida päätöksiimme tietyn määräajan kuluessa. Tämä on hyvä asia myös viime vaalikauden kokemusten valossa. Se on oikeastaan itsestään selvää, mutta tämä sopimus tarkoittaa myös sitä, että meitä kohdellaan yhdenvertaisina neuvoston kanssa kaikissa asioissa. Se on Lissabonin sopimuksen voimaantulon looginen seuraus.

Pidän myönteisenä myös sitä, että me olemme onnistuneet tiivistämään parlamentin ja komission yhteistyötä lainsäädännön suunnittelussa. Tulevaisuudessa meidän tulee laatia kaikille kolmelle toimielimelle jonkinlainen yhteinen lainsäädäntöohjelma. Tässä suhteessa olisi hyödyksi, jos unionin etujen perinteiset puolustajat komissio ja parlamentti pääsisivät etukäteen mahdollisimman kattavaan sopimukseen.

En ole täysin tyytyväinen vaikutusten arvioinnin tuloksiin. Parlamentin on tässä suhteessa tutkittava, miten se voisi saada aikaan laadullisia parannuksia vaikutusten arvioinnin omaan osuuteensa ottaen huomioon, että Euroopan komissio ei halua toteuttaa parlamentin vaatimaa aidosti riippumatonta vaikutusten arviointia. Pidän tässä suhteessa myönteisenä julkilausumissa jo esitettyä lupautta tiiviistä yhteistyöstä ulkosuhdehallintoa koskevan lainsäädännön laatimisessa. Myös tässä asiassa komission ja parlamentin intressit ovat suurelta osin yhteiset, ja meidän tulisi määritellä ne ennen neuvoston puoleen kääntymistä.

Mielestäni on myös hyvä – ja tämä on itse asiassa Lissabonin sopimuksen välttämätön seuraus –, että Euroopan parlamentin asema kansainvälisiä sopimuksia koskeissa kansainvälisissä neuvotteluissa parantuu merkittävästi ja että parlamentti saa todella käyttöönsä kaikki niitä koskevat tiedot ja voi osallistua kaikkiin konferensseihin. Tämä on ollut ratkaisevan tärkeä kysymys, ja on hienoa, että me olemme onnistuneet saavuttamaan tavoitteemme myös tässä suhteessa.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta oli meille erittäin myönteinen askel, jonka myötä EU:n sosiaalipolitiikan piti vahvistua ja kuluttajien aseman kohentua Euroopan unionin sisäpolitiikassa. Nyt me joudumme kuitenkin toteamaan, että te olette jakanut komission jäsenten tehtäväalueet tavalla, joka on vastoin Lissabonin sopimusta ja erityisesti siinä tehtyä horisontaalista sitoumusta kuluttajien suojelemiseksi, sillä meillä ei ole enää yhtä kuluttajansuoja-asioista vastaavaa komission jäsentä, vaan heitä on useita.

Haluaisin tietää, miten te aiotte hoitaa tämän tilanteen. Miten te aiotte kehittää tämän kuluttajille ja kansalaisille äärimmäisen tärkeän politiikan alan yhtenäisyyttä? Tehtävät on jaettu useamman komission jäsenen kesken. Kuka heistä vastaa yhtenäisyydestä? Älkää sanoko, että komissio päättää tästä yhdessä. Me tarvitsemme selkeitä tehtävänjakoa. Älkää myöskään sanoko, että komission jäsenten väliset mahdolliset kiistat ratkaisette te. Te ette ole kaikkivaltias, te olette osa komissiota.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tämä tilanne on erittäin ongelmallinen. Teidän on selitettävä, miten te aiotte todella hoitaa tämän kuluttajansuojaa koskevan politiikan ja myös esimerkiksi ulkopoliitiikan sirpaloitumisen, jotta me voimme viiden vuoden kuluttua todeta, että tämä komissio oli todella tehtäviensä tasalla. En ole vielä tehnyt äänestyspäätöstä. Päätökseni riippuu paljon vastauksista, jotka annatte kysymyksiimme.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olette varmasti erittäin tietoinen siitä, että Eurooppa on käännekohdassa ja että teillä on tilaisuus päättää sen tulevasta suunnasta. Te voitte ohjata sen synkälle tielle, joka vie syvempään taluskriisiin, eurooppalaisille yrityksille huonompiin kilpailuolosuhteisiin sekä raskaampaan sääntelyyn ja byrokratiaan. Te voitte myös valita valoisan tien: te voitte hyödyntää kaikki Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet luodaksenne vahvemman Euroopan ja omaksua yhtenäisen lähestymistavan maailmanlaajuisiin markkinoihin ja haasteisiin.

Globaaleihin haasteisiin voidaan löytää ratkaisuja sellaisilta aloilta kuin tieto- ja viestintäteknologian digitaalistrategiasta, tutkimuksesta ja kehityksestä sekä energia-alalta. Kaikkien jäsenvaltioiden viimein ratifioima uusi sopimus tarjoaa teille kultalautasella välineet näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Mitä eniten pelkään on se, että kuilu kansalaisten odotusten ja Brysselin pienen maailman välillä kasvaa entisestään. Kansalaisten luottamus meihin on karisemassa. Olen lukuisia kertoja joutunut todistamaan ristiriitaa, joka vallitsee EU:n hallinnon tympeiden poliittisten tavoitteiden ja kansalaisten todellisten huolenaiheiden välillä. Mitä hyötyä on kehittää yhteistä energiapolitiikkaa, jos me emme voi tarjota kansalaisillemme vakaata ja kohtuuhintaista vihreää energiaa? Mitä hyötyä on kerätä tietoja energiainfrastruktuurista?

Me emme voi laatia kaikille sopivaa yhteistä ratkaisua. Komission on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion ominaispiirteet, mahdollisuudet ja keinot. Te voitte saada Eurooppa valoisammalle polulle vain laatimalla urauurtavia ja luovia ratkaisuja. Parlamentti tukee teitä tässä. Jos me jätämme tämän tilaisuuden käyttämättä, Eurooppa saa uuden tilaisuuden vasta viiden vuoden päästä.

Lajos Bokros (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Kreikka on taloudellisen romahduksen partaalla. Vaikeudet koettelevat yhä raskaammin myös Espanjaa ja Portugalia. Jos Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki ja Eurooppa-neuvosto eivät ryhdy toimenpiteisiin, niin euroalue on vaarassa pirstoutua.

Komission jäsenten välinen tehtävänjako on tehty vähemmän kuin ihanteellisella tavalla. Joaquín Almunia, jolla raha- ja talousasiat olivat turvallisissa käsissä, on siirretty vastaamaan kilpailuasioista, jotka eivät ole hänen ominta alansa. Olli Rehn, joka oli hyvin arvostettu laajentumisasioista vastaava komission jäsen, hoitaa nyt talous- ja raha-asioita, jotka eivät ole hänen erikoisalaansa.

Mistä syystä komission älyllistä potentiaalia halutaan heikentää nimenomaan kriisin aikana?

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meillä on nyt toinen Barroson komissio. Järjestelmään tehdyt muutokset on jo mainittu. Tämä on parlamenttiurani neljäs komissio. Kaksi ensimmäistä komissiota, joita johtivat Jacques Santer ja Romano Prodi, olivat molemmat kollegiaalisia elimiä. Ensimmäinen Barroson komissio tuli tunnetuksi individualisteistaan – tarkoitan Stavros Dimasia, Neelie Kroesia ja jopa Charlie McGreevyä, jotka pysyttelivät teidän johdossanne toimettomina vuosikaudet. Arvoisa puheenjohtaja, jos te otatte nyt käyttöön puheenjohtajuuteen perustuvan järjestelmän, niin kehotan teitä ottamaan johdon käsiinne, mutta palaamaan kollegiaaliseen järjestelmään. Se on Euroopan etu, ja se parantaisi myös yhteistyötä parlamentin kanssa.

Kansalaisilla on odotuksia EU:n asialistan suhteen – te puhuitte rohkeudesta. Ensinnäkin teidän on vakautettava euro, laajennettava euroaluetta ja pakotettava kansalliset hallitukset noudattamaan velvoitteitaan. Toiseksi teidän on luotava nykyaikaisia, teknologiaan perustuvia työpaikkoja, jotka vastaavat globaaleja standardeja, sillä vuoden 2000 Lissabonin strategia on epäonnistunut, vaikka sen tavoitteet olivat oikeat. Kolmanneksi teidän on jatkettava Euroopan kehittämistä sen aiempien onnistumisten perusteella – ei tuomiopäivän profetioiden ja luopumisennusteiden perusteella – ja tehtävä Euroopasta Yhdysvaltojen ja Kiinan tasavertainen kumppani. Neljänneksi ei riitä, että te esitätte tulevaisuutta koskevia kysymyksiä, vaan teidän on myös vastattava niihin yhdessä parlamentin kanssa.

Avoimet markkinat ja koulutuksen lisääminen, kasvu ja hyvinvointi ovat aiheita, joita ei voida sysätä syrjään. Ne ovat tulevaisuuden aiheita samoin kuin sosiaaliturva, teollisuusperusta ja rahoitusmarkkinoiden laajenemisen estäminen.

Me odotamme reilua yhteistyötä teidän ja komission kanssa. Komission pitää tässä toimia Euroopan moottorina, ei sen isäntänä. Kaksi ryhmää on päättänyt vastustaa teitä täysin – ne ovat vihreät ja kommunistit.

Ne muodostavat vain 13 prosenttia jäsenistä. Jos komission puheenjohtaja ja komissio tekevät hyvää yhteistyötä muiden parlamentin jäsenten kanssa, niin me voimme saavuttaa tavoitteemme.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Arvoisa komission puheenjohtaja, kuten tiedätte, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenet haluavat Euroopan sosiaaliseen toimintaohjelmaan muutosta; me haluamme uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman.

Monet meistä vaalivat toivoa siitä, että teidän puheessanne, ryhmällemme tekemissänne lupauksissa, komission jäsen Andorin puheessa ja toimielinten välisessä sopimuksessa olisi pieniä ”vihreitä piristysruiskeita”, joiden mukaan tulevasta EU:n lainsäädännöstä on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Me toivomme, että te olette ottaneet opiksenne viime vaaleista ja työntekijäjärjestöjen huomiota herättävästä hiljaisuudesta uuden komission suhteen.

Näin ollen, arvoisa puheenjohtaja Barroso, me olemme erittäin kiinnostuneita näkemään tämän toistaiseksi melko epämääräisen lupauksen muuttuvan todeksi ja komission tuovan lisäarvoa aidon vuorovaikutuksen kautta. Me toivomme todella, että Barroson toinen komissio poikkeaa ensimmäisestä.

Arvoisa komission puheenjohtaja, me kuuntelimme komission jäsen Andoria, ja meillä on unelma, meillä on toivomus. Me lupaamme teille tukemme, jos te sitoudutte puheissanne tekemiinne lupauksiin ja parlamentin kanssa tekemäänne sopimukseen.

Puheenjohtaja Barroso, te olette älykäs mies; näiden sosiaalisten ja ympäristövaikutusten arviointien on katettava teidän puolustamanne taloudellisen mallin kestävyys. Muutoin Euroopalla ei ole tulevaisuutta. Euroopan on sovitettava ohjelmansa sen kansalaisten ja työntekijöiden ohjelmaan, muutoin taloudellinen yhdentymisen ja etenkin poliittinen yhdentymisen, joihin pyrimme, jäävät saavuttamatta. Me pyrimme rakentamaan poliittisesti kunnianhimoisen Euroopan, joka saa kansalaisensa innostumaan uudelleen, joka kykenee lunastamaan uudelleen paikkansa maailmassa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, komission jäsen ehdokkaiden nimittämisestä vastaavat EU:n jäsenvaltioiden hallitukset. Sen jälkeen kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt jäsenet, he ovat vapaita velvoitteista kotivaltiotaan kohtaan. Heidän on periaatteessa tarkoitus pyrkiä tasapuoliseen kehitykseen kaikkialla Euroopassa. Tämä edellyttää pätevyyttä ja luottamusta. Näistä ensin mainittu asetettiin kuulemisissa kyseenalaiseksi. Ehdokkaiden vastaukset olivat usein ennalta sovittuja, ja ne esitettiin kohtuuttoman epämääräisin sanankääntein. Varapuheenjohtaja Ashtonin vastaukset olivat joiltain osin yksityiskohtaisempia, mutta ne olivat pettymys. Komission jäsenten ryhmä, joka osoitti osaamisensa kuulemisissa, on kokonaisuutena heikko, eivätkä muutamat pätevät ehdokkaat riitä muuttamaan tätä käsitystä. Me joudumme kuitenkin äänestämään komissiosta kokonaisuutena, eikä se ole esitelty selkeää toimintastrategiaa.

Voimmeko me luottaa tähän komissioon? Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmässä me esitimme tämän kysymyksen: olisimmeko me valmiita laittamaan perheemme varat ja perheemme kohtalon tämän komission käsiin? Monet meistä vastasivat ja vastaavat yhä kieltävästi.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, jos me pitäytyisimme jäsen Cohn-Benditin ulkokultaiseen tulkintaan tosiasioista, Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) olisi äänestänyt komission puolesta, koska sillä on 13 komission jäsentä, ja liberaalit olisivat äänestäneet samoin, koska niillä on yhdeksän komission jäsentä, kun taas sosialistit olisivat kenties pidättäytyneet äänestämästä, sillä heidän saaliinsa on laihempi.

Asiat eivät kuitenkaan ole näin. Monet meistä pohtivat äänestyspäätöstä punnitessaan paljon syvällisempää kysymystä: minkälaista roolia Barroson komission odotetaan esittävän tässä historiallisessa käännekohdassa?

Arvoisa puhemies, sen odotetaan palauttavan miljoonien vaikeuksissa olevien ihmisten ja liikeyritysten toivo ja murtavan niiden voimattomuus hyödyntävoittelijoiden ja hallitusten edessä hellittämättömällä määrätietoisuudella ja ideoiden voimalla.

Arvoisa puhemies, sen odotetaan antavan maahanmuutto- ja energiapolitiikalle eurooppalaiset kasvot sekä laskevan liikkeelle euro-obligaatioita talouden elpymisen takaamiseksi. Arvoisa puhemies, sen odotetaan luovan vakuuttava eurooppalainen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – arvoisa varapuheenjohtaja Ashton –, ulko- ja turvallisuuspolitiikka, joka on nimensä veroinen.

Jäsen Schulzin mukaan te, hyvät komission jäsenet, olette kuin trappistimunkkeja, jotka ovat vannoneet hiljaisuuden valan. Ehdotan, että teette tällä pyhällä tiellänne toisen valan: toiminnan valan. Tehtävää on todella paljon. Arvoisa puhemies, meidän on toimittava nopeasti, meidän on toimittava oikein, meidän on toimittava yhdessä. Toivon teille menestystä, arvoisa puheenjohtaja Barroso.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa komission puheenjohtaja, parlamentin edistysmieliset jäsenet äänestävät tänään teidän puolestanne. Me emme halua jättää teitä alttiiksi EU-skeptikkojen kiristykselle tai jäsenvaltioiden hallitusten määräysvallalle.

Euroopan unioniin uskomisen tarkoittaa korviahuumaavan hiljaisuutenne rikkomista ja keskeisen roolin omaksumista kansainvälisissä asioissa. Se tarkoittaa eurooppalaisten etujen puolustamista teollisuuden ja talouden alalla. Se tarkoittaa sosiaalipolitiikan vahvistamista ja lisäinvestointeja maailman köyhyyden lievittämiseen. Se tarkoittaa EU:n ja Yhdysvaltojen tasa-arvoisen suhteen lujittamista. Se tarkoittaa Euroopan unionin aseman vahvistamista kansainvälisissä elimissä ja aivan ensimmäisenä YK:n turvallisuusneuvostossa. Se tarkoittaa maailmankaupan monenvälisyyden palauttamista ja suunnan näyttämistä maailmanlaajuisen saastumisen torjumisessa.

Me annamme teille tänään ehdollisen tukemme – koko komissiolle ja kaikille yksittäisille jäsenille poikkeuksetta – mahdollistaaksemme uuden Lissabonissa alkunsa saaneen Euroopan syntymisen, tehdäksemme Euroopasta merkittävän poliittisen tekijän muiden maailmanvaltojen joukossa, jotta siitä voisi tulla yhteisö, joka keskittyy ennen kaikkea omaan taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseensä ja joka pyrkii tuomaan maailmaan rauhaa, oikeutta ja vapautta. Euroopan unioni ei voi olla vain muistojen yhteisö, joka elää omasta vauraudestaan ja haalistuneesta menneisyyden loistostaan.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Lissabonin sopimuksen onnistuminen riippuu nyt teistä ja teidän tiimistänne.

Eurooppa-neuvoston ensimmäinen pysyvä puheenjohtaja päätti yllättäen kadota valitsemisensa jälkeen. Hän onnistui tässä. Hänestä ei tiedetty kotivaltionsa ulkopuolella kaksi ja puoli vuotta sitten mitään, eikä häntä ole opittu tuntemaan paremmin sittemmekään. Espanjan hallituksen pääministeri on kohteliaasti tullut esittelemään meille Espanjan puolivuotisen puheenjohtajuuskauden painopistealueet. Tämä on täysin vastoin sitä, mitä Lissabonin sopimuksen laatijat – joista monet ovat paikalla tässä istuntosalissa – tarkoittivat. Kukaan ei enää tiedä, kuka johtaa Eurooppa – eivät Euroopan kansalaiset sen paremmin kuin Yhdysvaltojen presidenttikään.

Kriisit ovat kääntäneet maailman pääläelleen. Eurooppa on menettänyt kaikki kiinnekohtansa, meillä on yli 20 miljoonaa työtöntä ja me olemme vaarassa jäädä pitkällä aikavälillä nousevien talousmahtien varjoon. Tässä tilanteessa Eurooppa tarvitsee johtajaa, suuntaa, kunnianhimoa, yhdistävää hanketta, joka voi saada 27 jäsenvaltiotamme ja puoli miljardia vapaata kansalaista liikkeelle. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teidän ei siis pidä pelätä, olkaa rohkea! Tavoitteet, strategiat, menetelmät, rahoitus – nämä kaikki edellyttävät täysin uutta lähestymistapaa. Paluu vahvaan kasvuun ei ole koskaan näyttänyt yhtä etäiseltä. Jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan. Kiulu kykyjemme ja taloudellisten resurssiemme välillä ei ole koskaan ollut yhtä suuri. Kansalaisten odotukset eivät koskaan ole olleet yhtä korkealla. Ja Euroopan parlamentti ei epäilemättä ole koskaan ollut yhtä halukas tukemaan kunnianhimoista politiikkaa, jolla voidaan kuroa umpeen loputtomaan toimielin keskusteluun hukatut 10 vuotta. Sanon tämän teille ystävänä: parlamentin tuki ei tule olemaan verrannollinen varovaisuuteenne vaan rohkeuteenne.

(Suosionosoituksia)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olosuhteet ovat muuttuneet ja toimielimellinen rakenne on muuttunut. Nyt kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, EU:n kolme toimielintä – parlamentti, neuvosto ja Euroopan komissio – joutuvat tekemään yhteistyötä aiemmasta poikkeavalla tavalla. Uskon, että meidän kaikkien on pyrittävä tekemään tästä yhteistyöstä tuloksellista. Sitoutuneisuutenne toimielinten välisen sopimuksen ensimmäiseen osaan on antanut minulle aiemmasta kritiikistäni huolimatta vaikutelman, että myös te toivotte sitä.

Neuvottelemamme sopimuksen ensimmäinen osa sisältää tärkeitä elementtejä, jotka koskevat Euroopan parlamentin roolia yhteistyössämme erityisesti komission mutta myös neuvoston kanssa. Näitä elementtejä ovat parlamentin ja Euroopan komission välisen vuoropuhelun vahvistaminen, mahdollisuus saada aiempaa enemmän tietoja ja toisin sanoen mahdollisuus osallistua lainsäädäntömenettelyyn tasavertaisena kumppanina sekä todellinen kyselytunti, jonka aikana komission jäsenet – jotka ovat pohjimmiltaan poliitikoita – tulevat vastaamaan parlamentin kysymyksiin, he tulevat esittämään puheita ja antamaan vastauksia, eivätkä piileskele

kuten heillä tähän asti on ollut tapana. Aiemmin vain teillä, puheenjohtaja Barroso, oli rohkeutta tehdä niin. Tästä lähtien kaikki komission jäsenet tekevät samoin. Se on hyvä asia. Se on meidän kaikkien etujen mukaista ja se on myös eurooppalaisen demokratian etujen mukaista. Toivottavasti se myös lisää kansalaisten kiinnostusta työhömmme, toisin sanoen kaikkia koskevan lainsäädännön laatimiseen.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan sanoa vielä muutaman sanan lainsäädäntöaloitteista. Uskon vakaasti, että yhteistyötä koskevien neuvotteluidemme tulokset ja tämänpäiväinen päätöslauselma ovat saattaneet meidät niin lähelle Euroopan parlamentin aloiteoikeutta kuin mahdollista. Lisäksi siinä suljetaan pois *sui generis* -rakenne. Te työstitte tätä asiaa kanssamme vilpittömästi. Kunnioitan sitä ja arvostan suuresti panostanne tähän asiaan.

Vaikutusten arvioinnit ovat jo tulleet esiin muiden jäsenten puheenvuoroissa. Te olette luvannut tehdä niistä avoimia ja toimia yhteistyöhaluisesti. Te sanoitte pitävänne sosiaalisten vaikutusten arviointeja tärkeinä. Se on meidän näkökulmastamme merkittävä toteamus. Olen täysin tyytyväinen tähän. Meidän on ryhdyttävä toimiin tänään, sillä on jo korkea aika.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan viitata puitesopimukseen sekä komission ja parlamentin väliseen erityiseen kumppanuuteen, josta puhuitte ja jota me luonnollisesti pidämme tervetulleena.

Parlamentti ei puolusta toimivaltaansa oman kunniansa tähden. Me haluamme korjata vahingot, jotka demokraattinen legitimitetti kärsi kansanäänestyksissä. Yhteisömenetelmän uusi aikakausi on koittamassa, joten pyydän teitä, älkää puolustako komission toimivaltaa niin kuin parlamentti ei olisi osa tätä yhteisömenetelmää. Tarkoitin tässä komission lainsäädännöllisiä yksinoikeuksia. Nämä yksinoikeudet pätevät, kun Euroopan parlamentti oli nykyistä heikompi. Näin ollen olen tyytyväinen teidän hyväksymäänne puolitien ratkaisuun, jossa huomioidaan meidän lainsäädäntöaloitteemme. Euroopan parlamentti tulee seuraamaan tämän parlamentin lainsäädäntöaloitteiden mahdollistavan puolitien ratkaisun toteutusta tarkasti.

Toinen asiani koskee yhteistä ulkosuhdehallintoa. Sen uskottavuuden tulisi perustua kahteen tekijään, ei ainoastaan neuvostoon, vaan myös Euroopan parlamenttiin, ja tältä osin me emme ole vielä täysin tyytyväisiä. Sanani on osoitettu varapuheenjohtajallenne, Catherine Ashtonille. Me pidämme erittäin valitettavana sitä, että meidät on suljettu korkean tason ryhmän ulkopuolelle. Meidän tulisi voida osallistua menettelyyn, jota parlamentti on aina vaatinut. Meidän tulee voida osallistua suurlähettiläiden ja EU:n erityisedustajien nimittämiseen. Ehkäpä näissä järjestelyissä on vielä liikkumavaraa. Me emme pyri kiillottamaan omaa kunniamme, vaan tekemään ulkohallinnosta kansalaisten silmissä aidosti uskottavan. Muutoin se jää heikoksi, vaikka molemmat osapuolet haluavat sen olevan mahdollisimman vahva.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, olin erityisen kiinnostunut maataloudesta ja kalastuksesta vastaavien jäsen ehdokkaiden kuulemisista, sillä seuraan näitä aloja Euroopan parlamentissa erityisen tiiviisti. Molemmat ehdokkaat ovat mielestäni taustaltaan sopivia. Persoonallisuutta ja pätevyyttä tärkeämpää on kuitenkin tuntee poliittiset olosuhteet, joissa he joutuvat laatimaan ohjelmansa. Poliittinen ryhmäni ja minä itse voimme äänestää hyvällä omallatunnolla komission virkaan astumisen puolesta, jos te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, takaatte antavanne näille kahdelle komission jäsenelle kaiken tukenne, jotta ne huomattavat uudistukset, joita he käynnistävät näillä kahdella yhteisellä alalla, maataloudessa ja kalastuksessa, eivät muuta näiden alojen yhteisöllistä luonnetta, vaan torjuvat kaikenlaiset pyrkimykset niiden uudelleen kansallistamiseksi. Pyydän teitä kertomaan, voitteko taata tämän.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan käyttää tämän tilaisuuden erityisesti muistuttaakseni komissiota ja komission puheenjohtajaa tavasta, jolla he ovat työskennelleet tämän parlamentin kanssa näiden virkaan astumista edeltäneiden kuukausien aikana. Komissio on maailmassa ainoa lainsäädäntöaloitteita tekevä, toimeenpaneva toimielin, jolle on asetettu näin tiukkoja vaatimuksia: Sen puheenjohtajan on esiteltävä ohjelmansa parlamentille. Sen on osallistuttava kaikkien poliittisten ryhmien kuulemisiin. Sen on saatava äänestyksessä ehdoton enemmistö. Sen on tuotava kaikki jäsenensä yksi kerrallaan parlamentin eteen kuultaviksi, esittelemään oma ohjelmansa ja sen jälkeen vastaamaan kolmen–neljän tunnin ajan suoriin kysymyksiin.

Komissio suostui neuvottelemaan parlamentin kanssa puitesopimuksen. Puitesopimuksessa se suostui ensinnäkin oikeuttamaan parlamentin toimivallan ja lisäämään sitä lainsäädäntöaloitteiden suhteen. Toiseksi se hyväksyi periaatteen, jonka mukaan parlamentti saa käyttöönsä kaikki lainsäädännöllisiä ja poliittisia

toimia sekä kansainvälisiä neuvotteluita koskevat tiedot. Kolmanneksi komissio suostui huomioimaan parlamentin komission jäseniä ja komission jäsenten välistä salkkujakoa koskevat näkemykset.

Tämä on lopullinen osoitus siitä, että komissio on viime heinäkuusta lähtien pyrkinyt todistamaan olevansa valmis tiivistämään suhteitaan parlamenttiin. Samalla se on osoittanut näkyvästi ja yksiselitteisesti, että Lissabonin sopimuksen strateginen kumppanuus jäsen Saryusz-Wolskin mainitseman yhteisömenetelmän edistämiseksi on parlamentin ja komission välinen kumppanuus. Näistä syistä sekä komissio että puitesopimus ansaitsevat Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) täyden tuen.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, demokratiassa hyväksyntä ei ole koskaan avoin valtakirja. Se on aina osoitus luottamuksesta, joka on lunastettava. Meidän on siis käännettävä yhdessä uusi sivu. Me emme voi vain jatkaa entiseen tapaan, kuten te, arvoisa komission puheenjohtaja, sanoitte. Lissabonin sopimus, kriisi ja globalisaatio pakottavat meidät kaikki muuttamaan toimintatapojamme. Meidän on lisättävä tietoisuutta Euroopasta jäsenvaltioissa, Euroopan unioni tarvitsee rehellisempää suhtautumista, me tarvitsemme enemmän EU:ta Euroopassa ja enemmän EU:ta maailmassa. Tämä edellyttää jokaiselta komission jäseneltä johtajuutta sekä valmiutta sorvata Euroopan unionin keskusteluista politiikkoja.

Euroopan parlamentin ja komission on luotava uudenlainen kumppanuussuhde, joka edistää kansalaisten Eurooppaa ja joka vastustaa nationalismia, protektionismia ja ääriliikkeitä, epärehellisyyttä, populismia, vastuuttomuutta ja kunnioituksen puutetta. Valuutan vakaussopimuksen lisäksi me tarvitsemme myös kestävyys sopimusta kaikille politiikan aloille saadaksemme uskottavuutta ja palauttaaksemme luottamuksen. Liiallista alijäämää koskevasta menettelystä, irtautumisstrategiasta ja Eurooppa 2020 -strategiasta on kehitettävä yksi yhteinen väline valtionvelan vähentämiseksi, alijäämien korjaamiseksi, innovoinnin ja kasvun edistämiseksi sekä pitkäaikaisten työpaikkojen luomiseksi.

Arvoisa puhemies, haluan lopuksi kehottaa teitä laatimaan avaavan taseen ja jättämään ehdotuksia talous-, sosiaali-, verotus-, tutkimus-, innovointi- ja koulutuspolitiikkojen yhteensovittamisesta, sillä me tarvitsemme enemmän Eurooppaa.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän komission tärkein haaste ei ole nykyiseen kriisiin vastaaminen. Me olemme vähitellen selviämässä siitä. Valitsemiemme politiikkojen toteuttaminen tulee olemaan merkittävä tehtävä, mutta sitä tärkeämpää on luoda perusta Euroopan tulevaisuuden taloudelle, jotta siitä tulee dynaaminen talous, joka pystyy kilpailemaan ja näyttämään tietä maailmantaloudessa.

Tämä edellyttää politiikkoja, jotka edistävät uusia työpaikkoja, sijoituksia ja dynaamista talouskasvua. Muutoin me joudumme myös jatkossa kärsimään kriisin aiheuttamista ongelmista – työttömyydestä ja alijäämistä. On tärkeää, että tässä parlamentin istunnossa hyväksyttävä komissio ottaa tämän haasteen vakavasti.

Eurooppalaiset äänestäjät antoivat kesäkuussa selkeän viestin. He eivät halua sosialistista, sääntelyyn perustuvaa mallia, vaan mallin, joka pohjautuu avoimuuteen, tasapuolisiin toimintaolosuhteisiin ja sosiaaliseen Eurooppaan, toisin sanoen työpaikkoihin, kasvuun, mahdollisuuksiin ja rajat ylittävään integraatioon. Tämä on uuden komission tehtävä – luoda perusta taloudelle, hyvinvoinnille ja sosiaaliturvalle olemalla ennakkoluuloton ja suhtautumalla innovaatioihin myönteisesti.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisö perustettiin yli 50 vuotta sitten. Joidenkin mukaan se on käymässä läpi keski-ikäisen kriisiä: se on väsyksissä, moraalisesti puhki ja suhtautuu uusiin laajentumisiin epäroivasti.

Tätä taustaa vasten teillä, arvoisa puheenjohtaja Barroso, on historiallinen tilaisuus osoittaa valtiomiestaitonne, toteuttaa todellisia uudistuksia ja tarkastella asioita pitkällä aikavälillä. Toisella kaudellanne vietetään Schumanin julistuksen 60-vuotispäivää. Euroopan perustajat eivät voineet tyytyä poliittiseen kiistelyyn, vaan heidän täytyi nousta kansallisten etujen yläpuolelle ja laatia ylikansallisia eurooppalaisia politiikkoja, jotka perustuivat avoimeen ja jaloon asenteeseen, kuten te itse äsken totesitte.

Me odotamme ennen kaikkea yhteisten eurooppalaisten politiikkojen aitoa täytäntöönpanoa ja erityisesti yhteisten energiamaarkkinoiden loppuun viemistä. Euroopan komissio on ollut Euroopan parlamentin tärkein liittolainen ja yhteistyökumppani. Me toivomme teille ja koko komissiolle menestystä.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Uskon, että komission päätehtävä on panna täytäntöön Lissabonin sopimus. On teidän tehtävänne osoittaa Euroopan kansalaisille, että uusi sopimus vastaa heidän odotuksiinsa, sekä iskostaa heihin luottamus sitä kohtaan.

Komission on parin seuraavan vuoden aikana monien muiden tärkeiden asioiden ohella huolehdittava kahden elintärkeän politiikan alan tarkistamisesta. Nämä alat ovat yhteinen maatalouspolitiikka ja koheesiopolitiikka. Kauden 2014–2021 talousarviopolitiikka voidaan mielestäni laatia ja jäsentää vasta sen jälkeen, kun nämä politiikat on saatu valmiiksi. Sen vuoksi tästä on tehtävä uuden komission puiteohjelman ehdoton päätavoite. Toivon, että näiden kahden politiikan alan tarkistaminen auttaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vakauttamaan taloudellista, rahoituksellista ja sosiaalista tilannetta kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voimme välttyä tämänhetkisiltä tasapaino-ongelmilta, jotka vaarantavat koko Euroopan unionin kestävän kehityksen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Uudet jäsenvaltiot ovat perustellusti huolissaan kansallisen itsekyyden ja uudelleen kansallistamisen noususta Euroopan unionissa. Euroopan unionia ei ole ilman yhteisvastuuta, yhteenkuuluvuutta ja vähemmän kehittyneiden jäsenvaltioiden toimia muiden valtioiden saavuttamiseksi. Barroson komission on laadittava vuoden 2020 ohjelma siten, että me emme vähennä, vaan säilytämme tähän asti noudatetut yhteisön politiikat uudistaen ja vahvistaen niitä. Tämä koskee erityisesti koheesio- ja aluepolitiikkaa sekä yhteistä maatalouspolitiikkaa. Me olemme nähneet pelottavia yrityksiä näiden politiikkojen vaiheittaiseksi poistamiseksi ja etenkin yhteisen maatalouspolitiikan määrärahojen supistamiseksi. Neuvoston tulee laatia konkreettisia toimenpiteitä estääkseen maailmanlaajuisia kriisiä muuttumasta työllisyys- ja sosiaalikriisiksi. Kreikan murheellinen tilanne ei saa johtaa meitä siihen johtopäätökseen, että euroalueen vahvistamista ei pidä jatkaa ja että Länsi-Balkanin alueen laajentumisesta on luovuttava.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Albert Einstein sanoi, että elämä on kuin polkupyörällä ajamista: pysyäkseen tasapainossa on mentävä eteenpäin. Juuri tätä me odotamme uudelta komissiolt. Meillä on kuitenkin myös ongelmia. Erityisen huolestuttavaa on se, että esimerkiksi ilmastomuutoksen torjuminen on jaettu usean salkun kesken. Teollisuuspolitiikka ja energiapolitiikka on puolestaan uskottu samaa poliittista ryhmää edustaville komission jäsenille, mikä myös on erittäin huolestuttavaa. Me tarvitsemme nyt tasapainoa ja tukea kestäväälle talouskasvulle, ja tämän on näytävä EU 2020 -strategiassa.

Romaanin ensimmäiset sanat ovat aina vaikeimmat kirjoittaa. Komission luoma vaikutelma ja sen tapa toimia heijastuu EU 2020 -strategiaan, ja tämä tulee kertomaan uuden komission työstä ja laadusta. Toivon, että siitä tulee kestävä.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset uuden komission jäsenet, hyvät kuulijat täällä istuntosalissa ja yleisölehterillä, nykyisen talous-, rahoitus- ja ilmastokriisin aikana Euroopan kansalaiset odottavat teiltä johtajuutta. He odottavat rohkeita ja selkeitä suunnitelmia. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te olette sanonut tänään pariin otteeseen, että me emme voi jatkaa niin kuin mitään ei olisi tapahtunut ja että meidän on oltava rohkeita ja uskaliaita. Esittelemänne suuntaviivat ja useimpien komission jäsenten kuulemiset eivät kuitenkaan tue sanojanne.

Otetaan esimerkiksi ulkopoliitiikka. Arvoisa varapuheenjohtaja Ashton, teidän pitäisi olla ja teidän täytyy olla Euroopan yhtenäinen ääni. Kyse ei ole vain hyvästä koordinoinnista tai jäsenvaltioiden kuulemisesta. Teidän pitäisi esitellä neuvostolle rohkeita ja yksityiskohtaisia suunnitelmia, esimerkiksi suunnitelma yhteiskunnan onnettomuuksien ehkäisemiseksi Barnierin mietinnön mukaisesti. Teidän on näytettävä tietä myös rahoituskriisiä koskevissa asioissa. Me tarvitsemme yhteistä rahoitusmarkkinoiden valvontaa ja rahoitustoimiveroa.

Esittäkää tällaiset ehdotukset neuvostolle. Tehkää tämä, älkää jääkö odottamaan, että neuvosto sanoo ”kyllä” tai ”ei” tai että yksittäiset jäsenvaltiot ryhtyvät lobbaamaan teitä. Jos te omaksutte tällaisen johtoaseman, niin te saatte Euroopan parlamentin tuen. Teillä ei ole sitä vielä.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, otan esiin mielestäni erittäin tärkeän Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan asian.

Yhdistynyt kuningaskunta on toistaiseksi jättäytynyt 48-tuntisen työviikon ulkopuolelle. László Andorin kuulemisen jälkeen olen kuitenkin hyvin huolissani suunnasta, johon uskon hänen olevan viemässä meitä, vaikka minulla ei ole mitään häntä itseään vastaan. Pidän hyvin todennäköisenä, että Yhdistynyt kuningaskunta joutuu luopumaan opt out -järjestelystä. Jos niin käy, niin kolme miljoonaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvaa ihmistä jää siinä tappiolle. He tekevät ylitöitä mielellään. Yhdistyneen kuningaskunnan osa-aikainen palolaitos – ja erityisesti kotialueeni Walesin palolaitos, jonka työntekijöistä 75 prosenttia on osa-aikaisia – on uhattuna.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on pian parlamenttivaalit, ja pyydän tänään läsnä olevia brittiläisiä Euroopan parlamentin jäseniä äänestämään uutta komissiota vastaan sillä perusteella, että jos maanmieheni menettävät tämän 48-tuntista työviikkoa koskevan opt out -järjestelyn, niin se tulee aiheuttamaan vakavia seurauksia. Pallo on nyt heillä. Kolme miljoonaa ihmistä tarkkailee heidän äänestyspäätöstään ja niin teen myös minä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen tarkoituksena on vahvistaa Euroopan unionia ja sitä kautta tietenkin ensisijaisesti Euroopan komissiota mutta myös Euroopan parlamenttia. On kuitenkin häpeällistä, että tästä huolimatta EU:n toimielinten johtoon asetetaan poliittisesti heikkoja edustajia. Poliittiset tarkkailijat ovat yksimielisiä siitä, että uudessa komissiossa ei ole todellisia raskaan sarjan poliitikkoja. Komission puheenjohtaja on pienin yhteinen nimittäjä suurten jäsenvaltioiden keskuudessa, ja tämä tilanne jatkuu selvästi muuttumattomana yksittäisten komission jäsenten kohdalla. Myös neuvoston uusi puheenjohtaja ja erityisesti korkea edustaja ovat pikemminkin politiikan höyhensarjalaisia. Merkittävä poliittiset kumppanimme, kuten Yhdysvallat, ovat jo ilmaisseet tämän meille, emmekä vielä tiedä, miten käy muiden kumppaneiden, kuten Venäjän, kanssa.

Herää siis kysymys, voiko aiempaa vahvempi Euroopan parlamentti yhteistyössä heikon komission kanssa saada aikaan aidosti myönteistä kehitystä yhdentymisen ja Euroopan kansojen etujen puolustamisen suhteen.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minun pyyntöni uudelle komissiolle on, että se paneutuisi aiempaa paremmin pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen. Kaksi kolmasosaa työntekijöistämme työskentelee pk-yrityksissä ja he tuottavat 50 prosenttia bruttokansantuotteesta. Meidän on ennen kaikkea tuettava pk-yritysten luottokelpoisuuden parantumista, sillä erityisesti kriisin aikana riskipääoma on erityisen tärkeää hyvien palkkojen maksamiseksi myös jatkossa. Meidän on parannettava kilpailukykyämme ja sen vuoksi meidän on lisättävä tukeamme infrastruktuuriin. Erityisesti olisi kehitettävä Euroopan laajuisia verkkoja.

Meidän on myös taattava Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin kautta pk-yrityksille mahdollisuudet tehdä tutkimusta, jotta ne voivat tarjota uusia tuotteita ja palveluita. Sen lisäksi meidän on kehitettävä ammattikoulutusta. Tämä on merkittävä tehtävä Euroopan komissiolle. Toivotan uudelle Euroopan komissiolle menestystä ja onnea.

Milan Zver (PPE). – (SL) Kuulun niihin, jotka uskovat tämän päivän olevan eurooppalaisen demokratian kannalta merkittävä. Se ei ole merkittävä vain siksi, että me saamme valmiiksi uudet eurooppalaiset elimet ja rakenteet, vaan myös siitä syystä, että me hyväksymme tämän toimielinten välisen sopimuksen, joka yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa lisää Euroopan kansalaisten vaikutusvaltaa eurooppalaisessa politiikassa.

Pidän tätä erityisen tärkeänä juuri nyt, kun eurooppalaisen demokratian ensimmäisen kriisin merkit alkavat nousta esiin. Kriisistä kertoo yhä laskeva äänestysaktiivisuus ja kansalaisten vähentyvä luottamus keskeisiin demokraattisiin instituutioihin sekä se tosiasia, että joissain Euroopan pääkaupungeissa mielenosoitukset tukahdutetaan väkivaltaisesti ja joissain toisissa kunnioitetaan totalitarismin ja muiden samankaltaisten järjestelmien symboleja.

Lyhyesti sanottuna on mielestäni korkea aika, että eurooppalaisessa politiikassa tehdään jotain demokratian kehittämiseksi instituutioiden rakentamisen tasolla, mutta se ei riitä. Meidän on myös pyrittävä nostamaan demokraattisen poliittisen kulttuurin tasoa erityisesti entisissä kommunistivaltioissa.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän espanjalaiset jäsenet aikovat äänestää Barroson toisen komission hyväksymisen puolesta. Meillä on tähän hyvät syyt. Me olemme muun muassa vakuuttuneita siitä, että edes puheenjohtaja Barroso ei hyväksyisi Barroson ensimmäistä komissiota koskevaa arvostelua, nyt kun hänellä on mandaatti Barroson toisen komission johtamiseen.

Syyt ovat ilmeiset. Eurooppa on muuttunut, maailma on muuttunut, se on ajautunut kriisiin. Globalisoitunut maailma, jota koettelee globaali kriisi, tarvitsee globaalisti merkittävää Eurooppaa. Sen sijaan, että vastaamme kriisiin uusilla kriiseillä, meidän on ryhdyttävä toimiin ja meidän on tehtävä se nyt. Meidän on ryhdyttävä toimiin ilmastomuutoksen torjumiseksi, uusien energialähteiden kehittämiseksi, ulkopoliittikkamme maailmanlaajuinen merkityksen lisäämiseksi sekä maailmanlaajuisen turvallisuuden edistämiseksi rikollisuutta ja terrorismia torjumalla. Meidän on ryhdyttävä toimiin nyt.

Vaaleista on kulunut nyt kuusi kuukautta, ja meidän on korkea aika saada täysin työkykyinen ja toimintavalmis komissio. EU:n 500 miljoonaa kansalaista odottavat sitä meiltä ja tarkkailevat meitä. Toimimatta jättäminen

ei ole vaihtoehto. Me olemme sen vuoksi vakuuttuneita, että Barroson toisen komission on yllätettävä ensimmäisen komission arvostelijat ryhtymällä toimiin määrätietoisesti.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Haluan erään aiemman puhujan tavoin sanoa, että tänään on merkittävä päivä, sillä me äänestämme komissiosta, joka ei edusta vain 27:ää jäsenvaltiota vaan yhtenäistä Eurooppaa. Tässä istuntosalissa on todettu, että Lissabonin sopimus on pantava täytäntöön kiireesti. Kyse on kiireellisestä asiasta, jota varjostaa merkittävä ongelma, sillä nykyinen kriisi ei todellakaan edistä sopimuksen täytäntöönpanoa. Kuitenkin tällä sopimuksella on luotava yhtenäinen 27 jäsenvaltion Eurooppa ja samalla Eurooppa, johon jokainen eurooppalainen voi uskoa.

Haluan korostaa, että mielestäni suurin haaste, johon Euroopan unionin on vastattava, on itse asiassa vanhoista ja uusista jäsenvaltioista kotoisin olevien eurooppalaisten välisen yhteisvastuun kehittäminen, toisin sanoen itä- ja länsieurooppalaisten välisen yhteisvastuun kehittäminen. Tämä on ainoa tapa tehdä Euroopasta uskottava enemmän tai myöhemmin sen jäsenyyttä hakevien valtioiden silmissä, oli kyse sitten Länsi-Balkanin valtioista, Moldovasta, Turkista tai Islannista.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, komission kokoaminen on kieltämättä kestänyt liian kauan. Varmasti tuleva historiankirjoitus ihmettelee, että miten on mahdollista käyttää puoli vuotta komission kokoonpanoon, kun elämme Euroopan taloushistorian syvimässä lamassa.

Mutta uskon, että tämä prosessi on kaiken kaikkiaan voimaannuttanut, vahvistanut, empowered sekä komissiota että parlamenttia. Siksi ihmettelen vihreitä, jotka ovat päättäneet yksimielisesti äänestää uutta komissiota vastaan, varsinkin kun he itse ovat monesti todenneet, että tämän prosessin aikana he ovat saaneet paljon ja heidän tavoitteitaan on hyväksytty. Tämä on minusta suoraan sanoen ääripopulismia.

Sisämarkkinoiden toimivuus ja sosiaalinen Eurooppa ovat kuin sisko ja veli ja ne kulkevat käsi kädessä. On erittäin tärkeää, että sosiaalisten vaikutusten arviointi on askel sosiaalisen Euroopan suuntaan.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puhemies, olen pettynyt sekä komission jäseniin että vastuualueiden jakoon. Te olette pirstaloanut joitain vastuualueita siten, että neuvotteluiden käyminen valiokunnissa tulee jatkossa olemaan hyvin vaikeaa. Lisäksi te olette ottanut joiltain komission jäseniltä pois vastuualueet, joilla he ovat todistaneet osaavuuksensa, ja olette antanut heille sen sijaan alueet, joihin he ovat vähemmän tyytyväisiä. Psykologisesta näkökulmasta katsottuna tyytymätön komission jäsen voi saada aikaan paljon harmia, arvoisa puheenjohtaja Barroso, sillä erityisesti työnsä alussa hän saa monilta tahoilta erilaisia ehdotuksia, joihin hän ei pysty vastaamaan. Mielestäni tämä on huono ratkaisu.

Toinen asia, jonka haluan ottaa esiin, koskee toimielinten välistä sopimusta. Me aiomme totisesti puolustaa sen täytäntöönpanoa nyt kun Lissabonin sopimus on voimassa. Me saamme mahdollisuuden vaikuttaa kansainvälisten sopimusten laatimiseen ja me aiomme myös tehdä niin, vaikka sekä neuvosto että komissio turvautuisivat viivyttystaktiikoihin. Komission on syytä varautua siihen.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on täysin uudentuneessa tilanteessa. Lissabonin sopimus on tuonut mukanaan merkittäviä muutoksia. Mitä voimme sanoa kaksi kuukautta sen voimaan astumisen jälkeen? Jos tarkastelemme asiaa tarkemmin, voimme todeta, että tämä on vain hyvä ja tärkeä alku. Vasta nyt on tullut aika antaa näille säännöksille ja päätöslauselmille todellista sisältöä. Meidän on laadittava asianmukainen toimielinten ja vasta perustettujen korkeiden virkojen välinen tehtävänjako sekä luotava poliittisia periaatteita ja yhteistyön sääntöjä. Meidän on myös säilytettävä jäsenvaltioiden keskinäisen sekä jäsenvaltioiden ja unionin välisen todellisen tasa-arvon periaate. Yksittäisten jäsenvaltioiden puheenjohtajuuden merkitystä ei pidä vähentää.

Vain yhtenäinen Euroopan unioni, joka esiintyy yksimielisenä, voi saavuttaa ansaitsemansa maailmanlaajuisen aseman. Kahden viime kuukauden aikana saadut ensimmäiset kokemukset antavat aihetta monenlaisille kysymyksille. Näitä kysymyksiä on tarkasteltava perusteellisesti, ja meidän on toteutettava toimenpiteitä toivottujen vaikutusten saavuttamiseksi ja Euroopan unionin toiminnan laadun kehittämiseksi.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Henry Kissingerin kerran esittämää kysymystä – kuka EU:n puhelimeen vastaa – toistellaan useasti. Ongelma on se, että meillä ei ole vahvoja persoonallisuuksia eikä näkyviä kasvoja. Ei! Me tarvitsemme vahvoja toimielimiä. Me tarvitsemme neuvoston, parlamentin, Euroopan unionin, jossa kuka tahansa voi vastata puhelimeen neuvostossa, sillä hän on pätevä antamaan vastauksia ja tarjoamaan ratkaisuja. Pyyntö, jonka itse haluaisin puhelimesta esittää, on seuraava: me haluamme Euroopan, jossa kunnioitetaan myös perinteisten kansallisten vähemmistöjen oikeuksia ja jossa ei ole slovakialaista kielilainsäädäntöä.

Slovakialaisen kielilain voimaantulo loukkaa EU:n perusoikeuksia ja Euroopan ihmisoikeussopimusten määräyksiä. Sen lisäksi se samalla vaarantaa yhden Euroopan yhdentymisen suurimmista saavutuksista, yhtenäisten sisämarkkinoiden toiminnan. Pyydän komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin oikeudellisen yksikön lausunnon mukaisesti, jotta yhteisön lainsäädäntöä noudatettaisiin myös jatkossa poikkeuksetta.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, rakennerahastoilla on ollut ja on yhä valtava merkitys Walesin kaltaisille alueille. Ne ovat auttaneet lukuisia yksittäisiä henkilöitä, yhteisöjä ja liikeyrityksiä. Ne ovat olleet erityisen tärkeitä viimeaikaisten taloudellisten vaikeuksien aikana.

On siis ehdottoman tärkeää, että nämä ryhmät voivat saada rakennerahastojen tukea myös jatkossa. Rakennerahastojen pitäisi mielestäni olla kaikkien Euroopan alueiden saatavilla, mikäli ne täyttävät vaatimukset vuoden 2013 jälkeen. Rakennerahastojen uudelleen kansallistaminen on mielestäni suljettava pois. Pidän erityisen myönteisenä budjetista ja rahoitus suunnittelusta vastaavan jäsen ehdokkaan huomioita; hän totesi vastustavansa koheesiopolitiikan ja rakennerahastojen uudelleen kansallistamista.

Pidän myös erittäin tärkeänä sitä, että mainitsemieni ryhmien rahoitusta ei lopeteta yllättäen vuonna 2013. Näin ollen pidän tärkeänä sitä, että alueille, jotka jäävät lähentymistavoitteen ulkopuolelle vuoden 2013 jälkeen, tarjotaan siirtymäasema. Toivon, että komissio antaa koheesiopolitiikalle ja rakennerahastoille tulevana viikkoina ja kuukausina niiden ansaitseman etusijan.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua ongelmasta, jota olen pitänyt esillä kotivaltiossani siinä toivossa, että ajamalla asiaa sekä ylhäältä alaspäin että alhaalta ylöspäin voidaan saada aikaan muutoksia.

Me puhumme lakkaamatta pankkialan kriisistä sekä pienten ja keskisuurten yritysten auttamisesta. Ongelma on se, että monet pienet ja keskisuuret yritykset eivät saa lainoja, vaikka niiden liiketoiminta olisi kannattavaa ja vaikka ne pystyvät työllistämään. Suurin syy tähän on oman kokemukseni mukaan pankinjohtajien puuttuminen. Me ajauduimme kriisiin, koska pankkijärjestelmä toimi automaattiohjauksella – ja monissa tapauksissa se on yhä automaattiohjauksessa. Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio ovat tukeneet rahoituslaitoksia avokätisesti. Meidän on aika palata ja pyrkiä kaikin keinoin palaamaan perinteiseen järjestelmään, jossa pankinjohtaja kykenee ottamaan harkittuja riskejä punnitsemalla lainansaajan luonnetta, kykyjä ja aiempaa toimintaa.

Uskon vakaasti, että tämä helpottaisi tilannetta. Haluan sanoa kaikille 27 komission jäsenelle: älkää aliarvioiko kykyänne vaikuttaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan ottaa esiin kaksi seikkaa, joita pidän ehdottoman tärkeinä. Tänä on puhuttu paljon kriisin nujertamisesta. Tässä suhteessa on muistettava yksi asia: tätä kriisiä ei voida nujertaa, jos bonuksia aletaan maksaa heti uudelleen, kun pankkien tilanne on vakaantunut. Tämä kriisi on nujerrettu vasta sitten, kun työpaikkansa menettäneet ovat päässeet uudelleen töihin ja kun ne, jotka eivät ole vielä päässeet lainkaan työmarkkinoille, saavat mahdollisuuden tehdä töitä. Silloin vasta me olemme nujertaneet nykyisen kriisin.

On siis erittäin tärkeää, että uusi komissio pyrkii edelleen luomaan ja turvaamaan työpaikkoja sekä takaamaan sen, että kovaa työtä tekevät saavat työstään kunnollisen korvauksen ja että he saavat aiempaa suuremman osan yleisestä hyvinvoinnista. Jos te onnistutte tässä, arvoisa puheenjohtaja Barroso, niin siinä tapauksessa uusi komissionne tulee olemaan edeltäjänsä menestyksekkäämpi.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että voimme tänä iltana todeta paavinvaalien tapaan ”*Habemus Papam; habemus komissio*”. Olen kuitenkin monien muiden tapaan huolissani Lissabonin sopimuksen määräyksestä, jonka mukaan neuvostolle piti selvytyden lisäämiseksi nimittää puheenjohtaja. En ole varma, onko tämä selkeyttänyt tilannetta. Puheenjohtaja Barroso voisi kenties kertoa sen meille.

Jos asiat menevät kriisin aikana oikein huonosti, kuka toimii Euroopan unionin edustajana? Edustaako EU:ta puheenjohtaja Van Rompuy vai varapuheenjohtaja Ashton? Vai kenties joku komission jäsenistä? Vaiko neuvoston vaihtuva puheenjohtaja tai itse puheenjohtaja Barroso? Haluaisin saada vastauksen tähän kysymykseen.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, vastaan ensin joihinkin käytännön kysymyksiin ja sen jälkeen joihinkin yleisempiin huomioihin.

Jotkin parlamentin jäsenet toivat esiin euroaluetta koskevia kysymyksiä ja euroalueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa kohdattuja ongelmia. Haluan ensimmäiseksi muistuttaa siitä, että euro on yksi Euroopan historian onnistuneimmista saavutuksista. Euroalueen alkuperäinen 11 jäsenvaltion joukko on laajentunut 16 jäsenvaltioon. Euroalue on ollut vakaa alue, jolla on luotu työpaikkoja. Nykyinen kriisi on tietenkin vaikuttanut siihen. Kriisi on vaikuttanut myös euroalueen ulkopuolisiin valtioihin. Minun ei tarvinne muistuttaa teitä siitä, että tapasin vain pari päivää sitten Islannin pääministerin. Islanti on meille hyvin läheinen valtio, joka ei kuulu euroalueeseen, mutta joka on totisesti joutunut kärsimään tästä kriisistä. Haluan korostaa, että kriisi ei saanut alkuaan euroalueella; se on tullut meille ulkopuolelta.

Totuus on se, että euro on suojellut euroalueeseen kuuluvia valtioita. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan tilanne olisi nyt huomattavasti vaikeampi, jos meillä ei olisi yhteistä valuuttaa. Me emme ole vielä saaneet nauttia kaikista euron tarjoamista hyödyistä. Nauttiaksemme niistä meidän on lisättävä talouden koordinoitua euroalueella. On totta, että meillä ei ole vain rahaliittoa. Meillä pitäisi olla myös todellinen talousliitto. Sopimus antaa uudenlaisia mahdollisuuksia, joita aion hyödyntää. Uusi talous- ja raha-asioista vastaa komission jäsen, Olli Rehn, tulee kehittämään tätä suuntaa, jos saamme parlamentin tuen.

Meidän on tärkeää katsoa eteenpäin ja etsiä tapoja vahvistaa euroaluetta, mutta se ei tietenkään estä meitä tarkastelemasta myös nykyhetkeä. Euroalue elää vaikeita aikoja. Sitä ei käy kiistäminen. Myös euroalueen ulkopuoliset valtiot elävät vaikeita aikoja. Se on syytä myöntää. Rahoitusmarkkinoista puhutaan kuitenkin toisinaan tavalla, joka korostaa ongelmia, eikä anna tilanteesta puolueetonta kuvaa. Tällaiset analyysit tulevat usein euroalueen ulkopuolisista maista.

Euroalueella on kuitenkin kyky selviytyä sitä tällä hetkellä koettelevista vaikeuksista. Meillä on finanssipoliittiset sääntömme, vakaus- ja kasvusopimus, joka on pantava täytäntöön asianmukaisesti. Kreikan osalta meillä on kyvyt arvioida ja valvoa sen talouden sopeutusohjelmaa. Me voimme suositella Kreikalle rohkeita rakenteellisia uudistuksia, joita komissio voi myös valvoa tiiviisti.

Komissio hyväksyi 3. helmikuuta Kreikkaa koskevan paketin, joka menee neuvoston käsittelyyn ensi viikon alussa. Luonnollisesti tilanteen ratkaiseminen edellyttää toimia ennen kaikkea Kreikalta. Kreikan viranomaisten tukeminen lisää luottamusta heidän hyväksymänsä kunnianhimoisen ohjelman onnistuneeseen toteuttamiseen.

Jäsenvaltioiden ja erityisesti euroalueen jäsenvaltioiden tulee aina muistaa, että kunkin jäsenvaltion talouspolitiikka aiheuttaa vaikutuksia myös muiden talouteen. Pidän myönteisenä sitä, että kaikki jäsenvaltiot ovat ilmaisseet selkeästi olevansa tietoisia haasteesta ja toimivansa sen mukaisesti.

Joku puhujista, muistaakseni jäsen Gebhardt, esitti kuluttajapolitiikkaa koskevan käytännön kysymyksen. Komissiossa on jäsen, jolla on selkeä vastuu kuluttajapolitiikasta; hän on John Dalli. Komission jäsen Dalli vastaa kuluttajapolitiikasta, laatii sitä koskevia aloitteita ja keskustelee niistä kanssanne sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa ja täysistunnossa. Tietty siviililainsäädäntöä koskevat ulottuvuudet kuuluvat oikeus-, perusoikeus- ja kansalaisasioista vastaavan komission jäsenen, varapuheenjohtaja Redingin, vastuualueeseen. Tämä on tavanomainen käytäntö useimmissa eurooppalaisissa hallituksissa, joissa näistä tietyistä asioista vastaa oikeusministeri.

Totta kai koko komission on hyväksyttävä kaikki uusia aloitteita koskevat päätökset. Pidän kollegiaalisuutta erittäin tärkeänä. Monet teistä ovat kehottaneetkin komissiota pitämään tiukasti kiinni kollegiaalisuudesta. Sopimusten nojalla komission puheenjohtaja on kollegiaalisuuden takaaja. Se on nykypäivän politiikassa tavanomainen suuntaus. Yhä useammat asiat ovat luonteeltaan poikittaisia tai horisontaalisia. Niiden hoitaminen edellyttää yhteisiä tavoitteita ja alakohdistaisten politiikkojen yhdistämistä.

Se, mitä komissiossa tapahtuu, noudattaa suurin piirtein sitä, mitä kansallisissa hallituksissa ja maailmanlaajuisessa hallinnossa tapahtuu. Nykypäivänä valtioiden ja hallitusten johtajat joutuvat usein käsittelemään koordinoitusti ja johdonmukaisesti asioita, joita aiemmin käsitelivät erikseen niistä vastaavat yksittäiset hallitusten jäsenet.

Me aiomme toimia samoin. Voin korostaa tätä erityisen ylpäänä, sillä me rakennamme nyt uutta komissiota edellisen komission kokemusten perusteella. Edellinen komissio oli laajentuneen Euroopan unionin ensimmäinen komissio – ensimmäinen komissio, jossa oli 27 jäsentä 27 jäsenvaltiosta. Edellinen komissio toimi tavoitteellisesti ja aidon kollegiaalisessa hengessä; tämä osoittaa, että laajentunut 27:n tai useamman jäsenen Euroopan unioni voi toimia. Se on mielestäni erittäin tärkeää myös tulevaisuuden kannalta.

Puheenvuoroissa tuli esiin joitain käytännön kysymyksiä, jotka koskivat koheesiopolitiikkaa ja joitain komission politiikan aloja, kuten kalastusta ja maataloutta – muun muassa jäsen Capoulas Santos toi niitä

esiin. Koheesiopolitiikka on suojattu Lissabonin sopimuksessa. Koheesiopolitiikka on luonteeltaan eurooppalainen politiikka. Meidän on etsittävä keinoja jatkaa uudistusprosessia siten, että koheesiopolitiikka tarjoaa mahdollisimman hyvän vastineen rahalle ja että koheesiopolitiikka ja aluepolitiikka edistävät aidosti kaikkien Euroopan unioni alueiden kilpailukykyä. Nämä tavoitteet on saavutettava, jotta meillä on seuraavassa rahoituskeskustelussa esittää vahvoja perusteluja. Vakuutan teille olevani – ja voin varmaankin sanoa myös koko uuden komission olevan – täysin sitoutunut sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion periaatteisiin, jotka on turvattu myös Lissabonin sopimuksessa. Me teemme tietenkin kaiken voitavamme Euroopan yhteisten politiikkojen edistämiseksi.

Sosiaalisten vaikutusten arvioinnista esitettiin joitain käytännön kysymyksiä – jäsen Cercas esitti sellaisen. Haluan selvittää aiemmin julkisuudessa esittämiäni kannanottoja. Me olemme sitoutuneet tämän sosiaalisten vaikutusten arvioinnin sisällyttämiseen työhömmme vaikutustenarviointilautakunnan välityksellä. Me olemme saaneet aikaan merkittävää edistymistä vaikutusten arvioinnissa. Me olemme aina valmiita kehittämään työtämme edelleen ja me katsomme, että sosiaalinen ulottuvuus on huomioitava työssämme.

Jotkin parlamentin jäsenet esittivät minulle energiavarmuutta koskevia kysymyksiä. Haluan korostaa, että me aiomme sisällyttää energiavarmuuden ehdotukseemme EU 2020 -strategiasta. Yksi EU 2020 -strategiaan sisältyvistä uutuuksista on nimenomaan yhdistää joitain aiemmin erillisiä politiikkoja. Energiavarmuuden ja energiatehokkuuden edistämisen tulisi olla tärkeä osa ohjelmaamme Euroopan kilpailukyvyyn sekä vihreän, kestävän ja luonnonvaroja tehokkaasti käyttävän kasvun tukemiseksi. Tämä kertoo, kuinka tärkeänä pidämme tätä asiaa.

Muun muassa jäsen Hökmark kysyi pk-yrityksistä ja sisämarkkinoiden merkityksestä. Sisämarkkinat on tärkeää saada käyntiin välittömästi. On syytä tehdä selväksi, että sisämarkkinoissa ei ole kysymys vain markkinoista, vaikka markkinat ovatkin tärkeä asia.

Jotkut luulevat, että me puolustamme markkinoita, koska olemme markkinafundamentalisteja. Tämä ei pidä ollenkaan paikkaansa. Meille sisämarkkinat ovat ennen kaikkea Eurooppa-hankkeen perusta. Ilman sisämarkkinoita ei ole vahvaa Euroopan unionia. Jos sisämarkkinoiden annetaan pirstaloitua, eurooppalainen taloudellinen nationalismi pääsee nostamaan päätään uudelleen. Meidän on puhuttava rohkeasti ja sanottava, että sisämarkkinoiden tarkoituksena on suojella heikoimpia – kuluttajia –, puolustaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä monopoleja vastaan ja tietenkin edistää Eurooppa-hanketta kokonaisuutena. Tämän vuoksi pyysin Mario Montia laatimaan raportin, joka voisi tuoda esiin uusia ideoita ja auttaa luomaan laajempaa yksimielisyyttä sisämarkkinoiden syventämiseksi ja käynnistämiseksi uudelleen, sillä sisämarkkinat ovat yksi Eurooppa-hankkeen suurimmista menneistä ja tulevista saavutuksista.

– (FR) Seuraavaksi haluaisin ottaa esiin joitain yleisempiä puheenvuoroissa esiin tuotuja asioita. Jäsen Daul, jäsen Schulz, jäsen Lamassoure – joka korosti puheessaan rohkeuden merkitystä – jäsen López Aguilar, jäsen Mayor Oneja ja monet muut puhuivat kunnianhimoisuudesta. Tämä on mielestäni erittäin tärkeä asia, josta meidän on käytävä rehellistä keskustelua.

Jotkin jäsenet, muun muassa jäsen Schulz, kysyivät minulta jälleen markkinoista ja sosiaalipolitiikasta. Sanon teille jälleen kerran: Teidän ei tarvitse vakuuttaa komissiota sosiaalisten tavoitteiden tärkeydestä. Teidän on pyrittävä yhdessä komission kanssa vakuuttamaan siitä tietyt hallitukset, sillä totuus on se, että jotkin hallitukset luulevat Euroopassa olevan kyse vain markkinoista ja katsovat yhteisvastuun periaatteen nojalla olevansa vastuussa sosiaalipolitiikasta. Olen toista mieltä. Uskon, että voidaksemme sitoutua Eurooppaan myös tunnetasolla, me tarvitsemme sosiaalista ulottuvuutta. Me tarvitsemme sosiaalista ulottuvuutta, jossa Euroopan tasolla toteuttavat toimet yhdistyvät kansallisiin toimiin. Kukaan ei ole luomassa eurooppalaista sosiaaliturvajärjestelmää tai keskitettyä terveydenhuoltojärjestelmää. Emme me sitä ole ehdottamassa.

Tätä ei pidä myöskään nähdä kansallisen tason ja Euroopan tason välisenä kilpailuna. Jos sisämarkkinoita, kilpailua, valtiontukipolitiikkaa ja muita politiikan aloja, kuten ulkoista kauppapolitiikkaa, koskevien toimien ohella Euroopan unionilla ei ole sosiaalista ulottuvuutta, Eurooppa-hanketta voi olla vaikea oikeuttaa.

Haluan siksi painottaa tätä: komissiota ei ole tarpeen vakuuttaa sosiaalisen ulottuvuuden tarpeellisuudesta. Tehkää kanssamme yhteistyötä Lissabonin sopimuksen tavoitteeksikin kirjatun Euroopan sosiaalisen ulottuvuuden – sosiaalisen markkinatalouden – vahvistamiseksi. Olen erittäin sitoutunut tähän. Meidän on pyrittävä yhdessä saavuttamaan tämä tavoite. Siitä ei ole pienintäkään epäilystä.

(Suosionosoituksia)

Mitä tulee hallintoon, joka on jäsen Verhofstadtin ja myös minun lempiaiheitani, pyydän teitä jälleen kerran: tukekaa meitä. Kannatan hallinnon kehittämistä Euroopassa, ja Eurooppa tarvitsee parempaa hallintoa.

Puheeni sisältö on selkeä; te saatatte sanoa, että puhe on vain puhetta, mutta kyse on kuitenkin puheesta, jonka pidän uuden komission nimissä ja joka kuvastaa poliittista kunnianhimoa ja poliittista linjaa. Elämme ennen kokemattomia aikoja. Kuten totesin sekä Euroopan sisä- että ulkopuolella tarvitaan määrätietoisempaa suhtautumista eurooppalaisiin asioihin. Olen täysin vakuuttunut sekä älyllisesti että poliittisesti, että jos Eurooppa ei toimi keskitetysti, meidän roolimme kansainvälisissä asioissa jää tulevaisuudessa hyvin vähäiseksi. Totesin tämän esitellessäni suuntaviivat valtioiden ja hallitusten päämiehille ja aion toistaa tämän myös epävirallisessa Eurooppa-neuvostossa ylihuomenna, sillä olen tästä vakuuttunut.

Mielestäni viimeaikainen kehitys on vain tuonut tämän tilanteen aiempaa selvemmin esiin. Kansainvälinen rahoituskriisi on osoittanut, että taloutemme ovat todella sidoksissa toisiinsa. Myös euroalueella tällä hetkellä koetut ongelmat kertovat talouksiemme keskinäisestä riippuvaisuudesta. Meidän on tehostettava toimiamme eurooppalaisen koordinoinnin ja hallinnon suhteen. Brysselille ei tarvitse välttämättä luovuttaa kansallisia toimivaltuuksia; se on 1900-luvun keskustelu, joka on mielestäni jo aikansa elänyt. Keskustelun ei pidä rajoittaa vain ajatteluun, jonka mukaan tämä on Brysselin etujen mukaista, tämä on komission etujen mukaista, tämä on jäsenvaltioiden etujen vastaista; sellainen on naurettavaa.

On selvää, että mitä tulee nykyiseen asemaamme maailmassa, Euroopan unionin yksittäisillä jäsenvaltioilla ei ole tarvittavaa vaikutusvaltaa neuvotellakseen tasavertaisesti Yhdysvaltojen, Venäjän tai Kiinan kanssa. Me tarvitsemme tätä ulottuvuutta, ei Brysselin pönkittämiseksi, vaan Euroopan vahvistamiseksi ja ennen kaikkea keskittyäksemme kansalaisten todellisiin intresseihin. Meidän on tehtävä tässä asiassa yhteistyötä ja myös tässä asiassa pyydän: tukekaa meitä. Me tarvitsemme teidän tukeanne; me emme tarvitse sitä toimielinten välisessä taistelussa, sillä nyt enemmän kuin koskaan me tarvitsemme toimielinten välistä kumppanuutta, vaan puolustaaksemme Euroopan etuja maailmassa.

Haluan selventää vielä ulkosuhteita koskevia seikkoja. Millä alueella Euroopan unionilla on maailmassa painoarvoa? Euroopan unionilla on painoarvoa niillä alueilla, joilla sillä on yhtenäinen kanta. Sitä kunnioitetaan kaupan alalla, siitä voitte olla varmoja. Kaikki suuret kansainväliset monialayritykset noudattavat kilpailulainsäädäntöämme. Meillä on yhteinen politiikka. Meillä on toimielimet. Meillä on perusta, joka mahdollistaa toimintamme. Älkää kuitenkaan unohtako, että näinä aikoina Euroopalla ei ole etenkään kansainvälisen turvallisuuden osalta samoja geopoliittisia ja puolustuksellisia välineitä, jotka muilla on. Keskustellessani joidenkin kansainvälisten kumppaneidemme kanssa olen todennut, että heille selvästi tärkein tekijä on turvallisuus. Heille avainkysymys on strateginen tasapaino. Tässä suhteessa Euroopan ei pidä todellakaan olla liian hyväuskoinen.

Kööpenhaminan ongelma ei ollut Euroopan kunnianhimon puute, kuten jotkut ovat väittäneet. Päinvastoin me olimme selvästi muita kunnianhimoisempia. Mielestäni Kööpenhaminan kokous osoitti, että meidän piti ilmaista eurooppalaiset intressit eri aloilla ja puolustaa niitä johdonmukaisesti ja strategisesti kaikkien kumppaneidemme kanssa. Näin ollen meidän ei pidä tyytyä toteuttamaan vain avokätistä politiikkaa, niin tärkeää kuin se onkin; meillä on oltava myös voimaa puolustaa avokätisyyttämme ja määrätietoisuutta puolustaa intressejämme. Aion toimia näin ja toivon saavani teidän tukenne siihen.

Muun muassa jäsen Lehne ja jäsen Swoboda, jäsen Roth-Behrendt, jäsen Wallis ja jäsen Rangel puhuivat pitkään toimieliikysymyksestä ja erityisesti puitesopimuksesta. Haluan sanoa teille, että parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa pyrin nimenomaan noudattamaan Lissabonin sopimuksen henkeä ja kirjainta.

Kaikki eivät ole vielä tajunneet, että Euroopan parlamentilla on nyt valtuuksia, joita sillä ei ollut ennen Lissabonin sopimuksen voimaatuloa. Uskon parlamentarismin eurooppalaiseen ulottuvuuteen. Hyvä jäsen Wallis, englantini ei ole yhtä hyvä kuin teidän; kun käytän sanaa "ulottuvuus", en tarkoita sillä vain jotain epämääräistä. Minulle "ulottuvuus" merkitsee syvyyttä, se merkitsee laajuutta. Joka tapauksessa se merkitsee jotain hyvin kunnianhimoista.

Haluan tehdä parlamentin kanssa yhteistyötä tässä hengessä. En halua toimia muita toimielimiä vastaan, sillä uskon – ja haluan sanoa sen ääneen –, että me tarvitsemme vahvaa neuvostoa ja Eurooppa-neuvostoa. Pidän Lissabonin sopimuksen uudistuksia myönteisinä; niihin kuuluu myös Eurooppa-neuvoston pysyvä puheenjohtajuus, sillä se lisää jatkuvuutta ja pitkän aikavälin johdonmukaisuutta.

Pidän erittäin myönteisenä korkean edustajan ja samalla Euroopan komission varapuheenjohtajan viran perustamista. Tarkoituksena ei ole vaikeuttaa asioita, päinvastoin! Kahden erillisen – neuvoston ja komission – ulkosuhteiden keskuksen sijaan meillä on nyt yksi ja ainoa keskushenkilö, joka on tällä hetkellä varapuheenjohtaja Ashton. Hän puolustaa Euroopan unionin intressejä hallitusten välisellä oikeutuksella, joka on edelleen hyvin tärkeä ulkosuhteissa, mutta myös eurooppalaisella oikeutuksella.

Olen tästä siis täysin vakuuttunut. Tässä tilanteessa olisi virhe käynnistää keskustelu tai toimielinten välinen konflikti. Me tarvitsemme kaikkia toimielimiä. Jotkin puhujat katsoivat tarpeelliseksi nostaa esiin Henry Kissingerin vanhan ongelman Euroopan unionille soittamisesta. Olen jo kertaalleen vastannut tähän kysymykseen: Henry Kissinger oli valtiosihteeri. Uskon, että tästä lähtien Yhdysvaltojen valtiosihteerin vastapuoli Euroopassa on varapuheenjohtaja Ashton. Hänellä on vastuu ja kyvyt hoitaa se tehtävä.

Lissabonin sopimuksessa määrätään, että valtioiden ja hallitusten päämiesten tasolla – muutoin kuin suhteissa jäsenvaltioihin – neuvoston puheenjohtaja edustaa Euroopan unionia ulkopoliittisissa ja yhteistä turvallisuutta koskeissa asioissa ja komissio edustaa Euroopan unionia 17 artiklan nojalla kaikissa muissa ulkoasioissa. Tämä on järjestelmämme.

Jotkut haluaisivat täysin yhtenäisen järjestelmän. Kuten on jo todettu, Yhdysvaltojen järjestelmä ei myöskään ole kaikilta osin yhtenäinen. Toisinaan neuvoteltuaamme Yhdysvaltain hallinnon kanssa saamme tietää, että kongressi ei ole hallinnon kanssa täysin samoilla linjoilla.

On myös tärkeää tiedostaa, että Euroopan unioni koostuu 27 jäsenvaltiosta. Meidän järjestelmämme on sisäistä järjestelmää kehittyneempi. Puolivuositain vaihtuvan puheenjohtajuuden sijaan meillä on pysyvä neuvoston puheenjohtaja. Meillä on nyt korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja. Tämä on toki askel eteenpäin, mutta järjestelmän rakennetta tärkeämpää on sen toimivuus, ja meidän on luotava toiminnallemme uusi ulottuvuus tältä osin.

Haluan lopuksi esittää teille vetoomuksen. Toimivallan lisääntyminen merkitsee aina myös vastuun lisääntymistä. Aion puhua teille hyvin suoraan, hyvät parlamentin jäsenet. Euroopan parlamentti on saanut näiden muutosten yhteydessä paljon uusia toimivaltuuksia. Toivon, että näitä valtuuksia ei käytetä vain *feel-good-politiikkojen ajamiseen*, vaan myös Euroopan unionin vastuulliseen hallinnoimiseen yhdessä muiden toimielinten kanssa. Kaikkien toimielinten – Euroopan parlamentin, komission ja Eurooppa-neuvoston – vastuullisuus on nyt koetuksella.

Jotkin puhujat pyysivät minua – uskoakseni vilpittömästi – toimimaan rohkeammin. Vakuutan teille, että olen valmis toimimaan aktiivisesti näiden linjojen mukaisesti. Komissio ei voi kuitenkaan tehdä tätä kaikkea yksin. Tämä asia on syytä tehdä selväksi. Se olisi harhakuvitelmaa. Komissio ei voi luoda vaikutusvaltaansa, valtaansa ja suuntaansa vastoin jäsenvaltioidensa – demokraattisten valtioiden – tahtoa.

Meidän on luotava nämä asiat yhdessä parlamentaarisen edustajakokouksen – tässä tapauksessa Euroopan parlamentin – kanssa. Tämän parlamentin on kannettava aidosti vastuunsa; se ei voi olla vain paikka, jossa protestoida, kuten jotkut toivovat. Olen myös huomannut, että jotkut puhuvat suurempaan ääneen, koska he ovat heikompia! Kaikkien vallassa olevien eurooppalaisten poliittisten ryhmien on siis tehtävä yhteistyötä.

Jotkin ryhmät sanoivat äänestävänsä meitä vastaan. Ääriryhmien osalta voin sanoa, että olisin huolissani, jos ne äänestäisivät meidän puolestamme. En tarvitse sellaista tukea. Komissio ei halua heidän tukeaan. Komissio sen sijaan haluaa ja toivoo kaikkien merkittävien eurooppalaisten voimien tukea. Sitä minä pyydän teiltä. Pyydän sitä vaatimattomasti, mutta myös vakuuttuneena siitä, että me tarvitsemme tukeanne ja että te voitte auttaa meitä kuroma umpeen nykyisen kuilun.

Mikä on todellinen ongelma? Tehdään tämäkin asia selväksi. Tämä on viimeinen asiani, arvoisa puhemies. Kun me keskustelemme kansalaisten kanssa, niin voimme todeta, että tämän päivän Euroopassa on valtava kuilu meidän tavoitteidemme ja saavuttamiemme tulosten välillä.

Jotkut haluavat käyttää tätä kuilua hilatakseen tavoitteitamme alemmas. Toiset – ja me kuulumme tähän ryhmään – haluavat parantaa tuloksiamme, jotta ne vastaavat tavoitteita. Luotan siihen, että Euroopan parlamentti tukee meitä tavoitteidemme saavuttamisessa, Euroopan unionin vahvistamisessa yhä vaativammassa maailmassa.

Pyydän teitä tukemaan uutta komissiota, jotta me voimme kunnianhimoisten tavoitteidemme avulla tehdä eurooppalaisesta unelmasta todellisuutta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitos näistä yksityiskohtaisista vastauksista parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin ja huomioihin ja myös hyvin kattavasta esityksestänne, joka koski Euroopan komission ja Euroopan parlamentin välisiä suhteita. Me olemme tietoisia Euroopan parlamentin harteilla olevasta vastuusta. Sopimuksemme on uudenlainen, ja yhteistyömme on tiivistymässä ennen näkemättömällä tavalla. Kahden yhteisön toimielimen – Euroopan parlamentin ja Euroopan komission – yhteinen vastuu on

erityisen merkittävä. Kiitos myös siitä, että esittelitte näkemyksenne Euroopan komission työstä ja sen tavoitteista. Haluan kiittää jälleen kerran neuvoston puheenjohtajavaltiota edustavaa ministeri López Garridoa sekä koko Espanjan valtuuskuntaa heidän läsnäolostaan tässä istuntosalissa parlamentin menettelyiden ja keskustelun aikana.

Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 106 artiklan 4 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 9. helmikuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Carlo Casini (PPE), kirjallinen. – (IT) Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajana olen erittäin tyytyväinen sopimukseen, joka on saatu aikaan komission ja parlamentin välisen puitesopimuksen päälinjoista.

Haluan kuitenkin ilmaista selvästi, että meidän on harkittava näiden toimielinten välisen suhteen luonnetta tarkemmin. Euroopan unionin demokraattisen kehityksen tulevaisuus näyttää siltä, että parlamenttia tullaan myös jatkossa pitämään kansalaisten edustajana ja neuvosto jonkinlaisena toisena, valtioita edustavana kamarina. Tällaisessa yhteydessä komissiota tulisi ajatella hallituksena, ja on selvää, että tällainen kokoonpano edellyttää sääntöjä, jotka ovat huomattavasti yksityiskohtaisempia kuin tänään esitellyt perustellut muutokset.

Haluan tuoda esiin kansalaisten aloiteoikeutta koskevan ajatuksen. Aloiteoikeutta koskevat säännöt on laadittava oikeudesta todennäköisesti aiheutuvien seurausten mukaan. Näitä seurauksia on tarkasteltava suhteessa seurauksiin, jotka aiheutuvat voimassa olevasta jokaisen kansalaisen oikeudesta toimittaa Euroopan parlamentille vetoomuksia, ja seurauksiin, jotka liittyvät parlamentin rajallisiin valtuuksiin. Parlamentilla ei ole aloiteoikeutta, mutta sillä on oikeus pyytää komissiota laatimaan lainsäädäntöaloitteita.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Nyt kun toimielimiä koskevat ongelmat ovat ratkenneet Lissabonin sopimuksen tultua voimaan ja uuden komission tultua valituksi, Euroopan unionin historiassa on alkamassa uusi vaihe. Tätä vaihetta leimaa tähtääminen moniin uusiin aloitteisiin ja pyrkimys ennakoimaan aikamme suuria haasteita. Tällä uudella aikakaudella komissio tulee työskentelemään täydessä yhteisymmärryksessä parlamentin kanssa löytääkseen ratkaisuja Euroopan kansalaisia vaivaaviin ongelmiin, kuten toimielinten välisessä sopimuksessa määrätään. Tällä uudella aikakaudella eurooppalaisen johtajuus etsii ratkaisuja nykymailman keskeisiin ongelmiin ja vastauksia tulevaisuuden haasteisiin. Tällä uudella aikakaudella oikeudenmukaisempi Eurooppa yhdentyy ja kasvaa yhteisvastuuseen.

Uusi komission jäsenten kollegio on kuulemisten perusteella pätevä vastaamaan nykypäivän tarpeisiin. Se on tasapainoinen komissio, jossa vanhojen tekijöiden kokemus yhdistyy nuorten jäsenten tuoreeseen näkökulmaan. Se on tasapainoinen myös sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta, sillä kolmasosa jäsenistä on naisia, missä on hiukan parannusta aikaisempaan. Kolmen toimielimen välinen vallan tasapaino ei heikennä ketään, vaan pikemminkin vahvistaa Eurooppaa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Puheenjohtaja Barroso on esitellyt uuden Euroopan komission ohella ohjelman, joka jatkaa vanhan komission uusliberaalia, federalistista ja militaristista politiikkaa. Hänen esittelemänsä komission jäsenten kollegio jatkaa aikaisempaan tapaan, kuten parlamentin valiokuntien kuulemisissa voitiin todeta. Seuraavaksi on tiedossa vaihe, jossa esitetään ehdotuksia Euroopan kapitalistisen yhdentymisen syventämiseksi edelleen.

Edellinen komissio jätti huomattavan määrän valmisteltuja töitä, muun muassa niin kutsutun Lissabonin strategian korvaavan strategian yleispiirteiden määrittelyn ja sitä koskevan julkisen kuulemisen. Strategia kulkee toistaiseksi nimellä EU 2020, mutta on käynyt jo ilmi, että itse asiassa kyseessä on ”Strategian toteuttaminen: olemassa olevien välineiden käyttäminen uudella tavalla”. Toisin sanoen me tiedämme nyt, että tiedossa on lisää samaa tavaraa.

He eivät ole tietoisia tarpeesta punnita sitä, missä määrin Lissabonin strategian nimissä hyväksytyt toimenpiteet on toteutettu ja missä määrin tuolloin ilmoitetut tavoitteet on saavutettu tai mitä seurauksia vakaussopimuksen täytäntöönpanolla on ollut. He salailevat sitä, että EU:ssa on yli 23 miljoonaa työtöntä,

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

että nuorten tilanne on erityisen vaikea, sillä nuorten työttömyysaste on nyt yli 21 prosenttia, ja että yli 85 miljoonaa ihmistä elää köyhyydessä. Me emme voi kuin äänestää tätä komissiota vastaan.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroson johtama Euroopan komissio on tänään saanut taakseen laajemman tuen kuin vuonna 2004. Äänestystä edeltäneessä keskustelussa esitettiin kuitenkin monenlaisia varauksia, jotka koskivat sekä komission kokoonpanoa että uuden kollegion sisäistä epäselvää tehtävänjakoa. Esimerkki kuluttajansuoja kuuluu peräti kuuden eri komission jäsenen tehtäväalueeseen. Tällä hetkellä on vaikea kuvitella, miten tällainen jaettu tehtäväkenttä vaikuttaa käytännössä näiden komission jäsenten työn tehokkuuteen. Tänään, 9. helmikuuta 2010, valittu Euroopan komissio joutuu käymään työhön ripeästi, sillä viime vuoden lokakuusta lähtien, jolloin uusi komissio oli tarkoitus valita, vanha komissio on pitänyt putiikkia pystyssä tekemättä uusia aloitteita. Komission ja parlamentin yhteydenpitoa koskevan yhteisymmärryskehysten ja erityisesti parlamentin ja neuvoston tasavertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen tulee olemaan testi uudelle komissiolle.

Haluan lisäksi huomauttaa, että nykyisen komission toimikaudella tullaan tarkistamaan vuonna 2003 laadittu toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä. Käsittelen tätä tarkistusta parhaillaan oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana ja toivon, että rakentava yhteistyö uuden komission kanssa saa tällä alalla aikaan merkittäviä tuloksia.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Uusi komission jäsenten kollegio on ensimmäinen täydellinen Euroopan unionin joukkue, jossa kaikki 27 jäsenvaltiota ovat edustettuina. Romania ja Bulgaria, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1. tammikuuta 2007, ovat saaneet vasta nyt tilaisuuden ehdottaa omia komission jäseniään koko viiden vuoden toimikauden ajaksi.

Onnittelen Romaniaa komission jäsen Ciolosin valitsemisesta. Uskon, että hänen esityksensä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kuulemisessa teki syvän vaikutuksen kaikkiin läsnäolijoihin. Uskon myös, että hänen ammattimaisuutensa enteilee hyvää, jos ajattelemme niitä huomattavia haasteita, joita meillä on edessämme maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla. Tarkoitin erityisesti tulossa olevia keskusteluja yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta.

Löytääkseen sopivimmat ratkaisut, jotka vastaavat kaikkien jäsenvaltioiden tarpeita ja etuja, uuden komission jäsenen on tunnettava eurooppalainen maatalous syvällisesti, hänen on työskenneltävä ripeästi ja hänellä on oltava hyvät diplomaattiset kyvyt. Tiedän Dacian Ciolosin täyttävän nämä kaikki vaatimukset. Toivotan komission jäsenten koko kollegiolle menestystä ja toivon, että heidän tällä toimikaudella tekemänsä työ voi osaltaan tuoda Euroopan unionia lähemmäs kansalaisiaan.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Onnittelen puheenjohtaja Barrosoa ja uuden komission jäsenten kollegiota. Samalla toivon kuitenkin, että saamme aiempaa riippumattomamman ja dynaamisemman komission. Toivon, että saamme komission, joka ajaa ennen kaikkea yleistä etua ja ryhtyy rohkeasti uudistamaan EU:n politiikkoja nyt, kun olemme käyttäneet vuosia toimielinten uudistamiseen. Komission ja parlamentin väliset suhteet ovat avautumassa uudella tavalla. Tämä ei johdu vain parlamentin toimivallan lisääntymisestä, vaan – kuten kuulimme viime syksynä – myös puheenjohtaja Barroson halusta luoda erityinen kumppanuussuhde parlamenttiin. On totta, että parlamentin ja komission yhteistyötä koskevan alustavan puitesopimuksen tietyt määräykset vahvistavat merkittävästi parlamentin asemaa päätöksentekomenettelyssä ja tekevät menettelystä demokraattisemman. Ongelmat piilevät kuitenkin yksityiskohdissa. Sen vuoksi me aiomme seurata neuvotteluita tiiviisti loppuun asti varmistaaksemme, että lupaukset, jotka koskevat esimerkiksi parlamentin sisällyttämistä EU:n diplomatian rakennusprosessiin, pidetään.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50 ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

5. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. Puitesopimus Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista (B7-0091/2010) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, esitin muutama kuukausi sitten poliittisissa suuntaviivoissani ja täällä täysistunnossa, että käynnistäisimme tämän erityislaatuisen yhteistyökumppanuuden parlamentin ja neuvoston välillä. Esitin suhteidemme parantamista ja kehittämistä myönteisesti niin, että se vastaisi uutta sopimusta ja yhteistä päämääräämme rakentaa Eurooppaa yhdessä.

Olen viime viikkoina käynyt perusteellisia keskusteluja puitesopimuksen tarkistamisesta sen neuvotteluryhmän kanssa, jonka johtajaksi nimesitte Lehnen. Tartun nyt tilaisuuteen kiittääkseni kaikkia heitä hyvin intensiivisistä keskusteluista sekä heidän rakentavasta lähestymistavastaan.

Olen äärimmäisen tyytyväinen siihen, että olemme löytäneet yhteisymmärryksen suhteitamme tulevina vuosina ohjaavista periaatteista. Niiden on määrä vahvistaa yhteistyötämme, jossa noudatamme täysin perussopimusten mukaista institutionaalista tasapainoa.

Euroopan komission puheenjohtajana hyväksyn juuri antamassanne päätöslauselmassa vahvistetut periaatteet. Periaatteet ohjaavat minua, kun kehitelen uuden komission kantaa koko puitesopimuksen tarkistamiseen.

Koska päätöslauselma hyväksyttiin näin vakuuttavalla parlamentin enemmistöllä, olen varma, että meillä on nyt erinomainen perusta suhteittemme vahvistamiseen. Asioissa, jotka koskevat meidän kahden toimielimen lisäksi myös neuvostoa, toivon vilpittömästi, että neuvosto ottaa osaa yhteisiin ponnisteluihimme kaikkien toimielinten toiminnan parantamiseksi koko Euroopan hyväksi.

Jos hyväksytte uuden komission myöhemmin tänään, pyydän komission varapuheenjohtajaa nimittämään komission puolelta Maroš Šefčovičin johtamaan neuvotteluja puitesopimuksen tarkistamisesta. Haluan vakuuttaa, että hän on yhtä sitoutunut kuin minä (kuten ovat varmasti myös kaikki muut uuden komission jäsenet) pikaisiin ja tehokkaisiin neuvotteluihin.

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, paljon kiitoksia hyvin positiivisesta suhtautumisestanne neuvotteluihimme. Haluan kiittää meidän kaikkien puolesta Lehnen johtamaa neuvotteluryhmää sekä kaikkia neuvotteluihin vahvasti sitoutuneita kollegoja.

(Suosionosoituksia)

Meillä ei ole vielä Lissabonin sopimukseen perustuvaa lainsäädäntöaloitetta, mutta meille on luvattu komissiolta vastausta odotuksiimme. Meillä on kyselytunti sekä Euroopan komission puheenjohtajan että komission jäsenten kanssa, Euroopan komission puheenjohtajan kutsu Euroopan parlamentin puhemiehelle ja komission jäsenten kollegiolle sekä yhteistyömme jäsenvaltioiden parlamenttien kanssa, mikä on hyvin tärkeä asia.

Toissijaisuusperiaatesääntöä tarkasteltaessa meidän on laadittava vaikutustenarviointi periaatteen parantamiseksi mahdollisimman paljon. Toivomme, että siitä tehdään vahvempi kuin alkuperäisessä sopimuksessamme, mutta on yhä toivoa siitä, että me kaikki voimme tehdä kaiken tarvittavan kansalaistemme hyväksi tulevaisuudessa.

(Istunto keskeytettiin klo 12.10 ja sitä jatkettiin klo 13.30.)

Puhetta johti
puhemies **Jerzy BUZEK**

6. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (EN) Puolue ryhmien puheenjohtajat käyttävät ennen äänestystä puheenvuoron uuden komission valinnasta.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission puheenjohtaja, kiitoksia, että sain tilaisuuden sanoa PPE-ryhmän puolesta, miksi uskon vakaasti, että puheenjohtaja Barroso ja hänen komission jäsenten kollegionsa, jota avustaa komission muu henkilökunta, ovat heitä odottavien haasteiden tasalla.

EU syntyi kansainvälisen kriisin tuloksena, ja nyt ensimmäistä kertaa 60 vuoteen sen edessä on uusi kansainvälinen kriisi, joka on täysin erilainen mutta epäilemättä vakava ja vaarallinen. Se on toipumassa kriisistä, mutta emme ole vielä kuivilla. Euro on toiminut valuuttakilpenä, ja olemmekin sille mitä suurimmassa kiitollisuudenvelassa: automaattiset vakauttajat, ne kuuluisat solidaarisuusmekanismit, joita on ylenpalttisesti... Olette käyttäneet niitä laajasti hyväksenne, hyvät ystävät!

(Suosionosoituksia)

Missä te olisitte nyt ilman näitä solidaarisuutta edistäviä vakauttajia? Niitä on pidetty liian usein talouksiemme taakkana, vaikka niillä on voitu pitää eurooppalainen malli pystyssä. Malli on herättänyt paljon kiinnostusta, sitä on jäljitelty runsaasti ja kansalaiset ovat täysin syystäkin kiintyneitä siihen, mutta se on nyt kyseenalaistettu uusien haasteiden myötä.

Maailmasta on nyt tullut nyt moninapainen, mutta ei niin kuin olimme kuvitelleet: luulimme, että siitä tulisi idealistinen, rahaa rakastava ja monenkeskinen. Maailma perustuukin nyt kilpailuun, rauhanomaiseen mutta rajuun taistoon sen puolesta, että saisimme myös muut soveltamaan eurooppalaista mallia.

Unionin ei pidä tämän haasteen edessä haaskata monia sen käytössä olevia välineitä. Sen on pysyttävä omana itsenään, joka kannattaa avoimuutta uusille ajatuksille ja ihmisille sekä toimii edelläkävijänä taistelussa ilmastonmuutosta vastaan, mutta sen on myös hankittava itselleen kilpailun edellyttämät resurssit.

Tiedän kyllä, että tähän uusi komissio aikoo käydä käsiksi kanssamme. Olemme kaikki tietoisia Euroopan ongelmista: väestökysymyksistä, tulevien menojen riittämättömyydestä, teollisuuden haasteista, valtionvajeesta tai heikosta talouden hallinnoinnista. Tämä on yksi lisäperustelu välineidemme mahdollisimman tehokkaalle käytölle. Näitä ovat: euro ja valuuttapolitiikka, teknologian saavutukset, teollisuuden lippulaivat sekä maatalouden mahdollisuudet taata 500 miljoonan kansalaisemme elintarvikkeiden saanti.

Odotankin, että komissio osoittaa mielikuvitusta ja johtamistaitoa EU:n lainsäädännössä, joka meidän on säädettävä. Odotan, että komissio puolustaa EU:n etuja, vaatii vastavuoroisuutta yhteistyökumppaneiltamme sekä turvautuu käytössään oleviin oikeussuojakeinoihin, jos tätä lainsäädäntöä rikotaan.

Arvoisat komission jäsenet, velvollisuutenanne on yhdessä meidän kanssamme ja komission kanssa saattaa sisämarkkinat päätökseen. Tämä edellyttää muun muassa verotusta ja sosiaalista ulottuvuutta koskevien esteiden poistamista. Jäsenvaltiot eivät voi enää toimia niin kuin nämä kaksi alaa olisi rajoitetun ja koskemattoman toimivallan piirissä ja yhteisten toimien ulottumattomissa.

Samalla meidän on kuitenkin panostettava entistä enemmän ulkoisiin haasteisiin, kuten turvallisuuteen ja puolustukseen sekä kaupallisiin, teknologisiin ja teollisiin normeihin sekä ympäristönormeihin. Euroopan on puolustettava arvojaan sekä varmistettava kansalaistensa rauhanomaiset olot ja vauraus. EU:n on toimittava kansainvälisenä toimijana eikä pelkästään vaurauden ja oikeuden alueena. Se ei saa kieltäytyä vallankäytön mukana tulevista välineistä.

PPE-ryhmä odottaa, että komissio toimii tehokkaasti kaikilla näillä rintamilla. Näin tehdessään sillä on aina PPE-ryhmän tuki, tätä minulla ei ole syytä epäillä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, PPE-ryhmä uskoo teihin ja kehottaa teitä olemaan rohkea ja uudistusmielinen. Ryhmämme kehottaa teitä kauaskatseisuuteen yhteisen asiamme hyväksi: poliittisen Euroopan rakentamiseksi.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä ei ole tehnyt päätöstään kevein perustein. Äänestimme komission puheenjohtajasta täällä parlamentissa viisi kuukautta sitten, ja vaikka emme antaneet hänelle tukeamme tuolloin, hän sai äänten enemmistön. Tämän enemmistön (joka oli valitettavasti Lissabonin sopimusta vastustavien jäsenten varassa) turvin hän esitteli meille tänään kollegion, jota meidän on tänään määrä arvioida.

Arvioiminen on myös välttämätöntä. Meillä on kaksi vaihtoehtoa: voimme jakaa parlamentin oikeistoon ja vasemmistoon. Ryhmillä on varsin vastakkaiset ideologiat, joiden mukaisesti niiden on äänestettävä. Tämä on yksi vaihtoehto. Näin Eurooppa ei kuitenkaan toimi. Meillä ei ole parlamentin enemmistöä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmällä ei niin ikään ole tämän parlamentin enemmistöä, eikä sitä ole myöskään Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmällä. Eurooppa ei ole mikään yksi kokonaisuus, jossa mikä tahansa puolue voisi yksin kahmaista enemmistön ja sanoa, että Eurooppaa on johdettava tietyllä tavalla. Euroopassa on kyse jatkuvista kompromisseista. Tämä tekee siitä

toisinaan varsin kömpelön ja vaikeaselkoisen. Pysyvä kompromissi, joka johtaa onnistumisiin ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisääntymiseen on kuitenkin parempi kuin ideologinen taistelu, joka kuivuu lopulta kokoon ilman konkreettisia tuloksia.

(Suosionosoituksia)

Hyötyjen arviointi on siten varsin vaikeaa. Tietysti me kaikki tykkäämme väitellä. Minustakin on mukavaa väitellä periaatteista muiden puolueryhmien kollegojeni kanssa, mutta Eurooppa tarvitsee myös konkreettisia tuloksia. Sen vuoksi olemme kysyneet itseltämme, mitä asioita me sosiaalidemokraatit – sosialistit ja demokraatit – voimme vaatia ja viedä läpi. Olemme määritelleet myös kriteerit. Yhden kriteerin mukaan halusimme poliittisen puolueen, joka olisi toiseksi vaikutusvaltaisin eurooppalainen puolue, joka voisi edustaa korkealla tasolla komissiossa. Sen vuoksi halusimme EU:lle ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja saimmekin tämän viran perustettua.

Seuraavaksi haluaisin sanoa muutaman sanan tämän viran halijasta. Korkea edustaja Catherine Ashton ei saa sallia sitä, että mies, joka on tuomittu Ranskassa juutalaisvainojen kieltämisestä, nimittää häntä kommunistiksi täällä parlamentissa. Catherine Ashtonilla on täysi tukemme.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Pohdimme, voimmeko sisällyttää sosiaalisten vaikutusten arvioinnin Euroopan unionin lainsäädäntöön sääntelymekanismin ominaisuudessa. Meille kyse oli siitä, voitaisiinko tiettyjä toimia (kuten menneinä vuosina annettu palveludirektiivi) käynnistää ylipäättään ollenkaan. Halusimme mekanismin, jonka avulla voitaisiin tarkastella kaikkia toimenpiteitä, joihin tämä komissio mahdollisesti ryhtyy arvioidakseen toimenpiteiden vaikutuksia jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiin ennen kuin niitä ryhdytään toteuttamaan. Tämä hyväksyttiin. Halusimme (ja minulle tämä on huima edistysaskel EU:n politiikassa), että parlamentin antamat lainsäädäntöpäätöslauselmat sisällytettäisiin komission omiin lainsäädäntöaloitteisiin vuoden kuluessa. Tämä on valtava edistysaskel, koska se tarkoittaa sitä, että parlamentin aloiteoikeus, jota ei valitettavasti ole olemassa, turvataan epäsuorilla toimilla. Tämä on mielestämme merkittävä edistys.

Halusimme edustuksen komissioon toiseksi vaikutusvaltaisimman puolueen ominaisuudessa ja myös puolueryhmänä, jota ilman yksikään määrääenemmistö ei olisi mahdollinen täällä parlamentissa. Kolme seitsemästä varapuheenjohtajasta on sosiaalidemokraatteja. Tässä suhteessa olette olleet avokätinen meidän suhteemme. Olemme nostaneet viime viikkoina ja kuukausina ja myös tänäaamuisessa keskustelussamme esille monia huolenaiheita. Punnitessamme näitä huolenaiheita saavutettua edistystä vasten, päätimme tarjota teille tukemme seuraavalla viisivuotiskaudelle. Sanoessani ”teille” tarkoitan komission jäsenten kollegiota. Voitte luottaa tukeemme, jos otatte sanani vakavasti. Eurooppa on joko sosiaalinen Eurooppa tai se epäonnistuu. On yhteinen velvollisuutemme varmistaa, että Euroopasta tulee entistä sosiaalisempi. S&D-ryhmä antaa tukensa uudelle komissiolle.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni antaa tukensa Euroopan komissiolle. Liberaalidemokraattien liitto on asiasta vastaa ryhmä, ja uskomme vakaasti, että seuraava viisivuotiskausi on niin ratkaisevan tärkeä Euroopan unionille ja Euroopan kansalaisille, että tarvitsemme komissiota, jolla on laaja Eurooppa-myönteinen tuki täällä parlamentissa.

Haluan kuitenkin sanoa asiani selkeästi. Tukemme on ehdollinen, ja se on sitä enemmän kuin edellisellä viisivuotiskaudella. Odotamme, että uusi Euroopan komissio olisi Euroopan unionin moottori. Haluamme, että komissiolle olisi entistä rohkeampi, kunnianhimoisempi sekä taloudellisesti ja sosiaalisesti yhtenäisempi ote asioihin ja että se olisi sellaisen strategian edelläkävijä, jolla jäsenvaltiot voidaan saada hoitamaan niille kuuluvat tehtävät.

Minusta etenkin euroalueella meidän on tunnustettava, että nykyisen valuuttapilarin rinnalle olisi kipeästi saatava todellinen taloudellinen ja sosiaalinen pilari. Euroalueen nykyongelmat ovat selkeä todiste sen heikon lähestymistavan epäonnistumisesta, jota olemme noudattaneet viimeiset 10 vuotta niin sanotun avoimen koordinoitimenettelyn avulla. Sama pätee muihin kysymyksiin, kuten ilmastomuutokseen, ulkopolitiikkaan ja puolustuspolitiikkaan.

Tämän uuden ja rohkean lähestymistavan lähtökohtana on sen tosiasian tunnustaminen, ettei Eurooppa voi enää moninapaisessa tulevaisuuden maailmassa olla merkittävä toimija tehostamatta toimintaansa ja syventämättä entisestään omaa yhdentymistään lähitulevaisuudessa. Odotamme, että omaksutte tämän lähestymistavan ja esittelette selkeitä, tiukkoja ja kunnianhimoisia ehdotuksia ja uudistuksia kaikilla näillä

aloilla. Odotamme, että tätä varten komissio käyttää aloiteoikeuttaan koko laajuudessaan. Tarkoitan tietenkin koko komissiota, joka työskentelee kollegiona ja yhtenäisenä poliittisena elimenä, joka vie Euroopan yhdyntymistä eteenpäin. Vahvasta komissiosta voi olla apua, mutta tässä yhteydessä vahva komissio on välttämätön.

Lissabonin sopimus tarjoaa uusia välineitä ja on parantanut toimintakykyämme. Arvoisa korkea edustaja Ashton, kehotamme teitä hyödyntämään näitä uusia välineitä. Odotamme korkealta edustajalta enemmän kuin tähän asti. Asemanne edellyttää sitä, ja Euroopan unioni tarvitsee sitä. Tarttukaa siis näihin mahdollisuuksiin. Haitista oppimamme voi toimia esimerkkinä. Kehotan teitä jättämään välittömästi neuvoston käsiteltäväksi raportin Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta. Lopuksi haluan sanoa, että ryhmäni antaa tuensa tälle komissiolle vahvan liberaalisen edustuksen myötä ja että olemme valmiita sitoutumaan siihen, että viemme Eurooppa-asiaa eteenpäin yhdessä hänen kanssaan.

(*Suosionosoituksia*)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, tiedätte vallan hyvin, ettei Verts/ALE-ryhmä aio äänestää tämän komission puolesta vaan tarjoamme teille omat eurooppalaiset ideamme, mielikuvituksemme ja päättäväisyytemme.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, alkää menkö siihen halpaan, että väitätte, että komissiota vastaan äänestävät ovat EU:ta vastaan. Älkää tehkö sitä meille vihreille. Voitte ryhtyä siihen leikkiin muiden kanssa, mutta ei meidän. Ehdotamme varauksetonta yhteistyötä kanssanne, mikäli pyritte saamaan aikaan edistystä EU:n verotusjärjestelmässä. Jos haluatte EU:lle omia varoja, olemme rinnallanne vastustamassa jäsenvaltioiden taloudellista suvereniteettia. Voin jopa nimetä maita: olipa kyse sitten Saksasta tai Ranskasta, olemme tukenanne.

Jos haluatte toimia perussopimusten vartijoina, esimerkiksi tänään neuvostossa neuvotellaan pakolaisten palauttamisesta Libyaan. Kehotammekin neuvostoa ilmoittamaan meille, mikä näiden neuvottelujen oikeusperusta on. Onko parlamentti mukana yhteispäätösmenettelyssä? Neuvosto on ilmoittanut meille, että saamme tuon tiedon neuvottelujen päätyttyä. Se on kuitenkin mahdotonta, sillä komission tehtävänä on ilmoittaa EU:n toimielimille neuvottelujen oikeusperusta.

Voin antaa lukuisia esimerkkejä. Jos haluatte edetä ilmastonmuutosasiassa, tai jos haluatte, että Eurooppa menee pidemmälle kuin kolme kertaa 20, tai jos haluatte päästä lähemmäksi 30 prosentin tavoitetta, teillä on Verts/ALE-ryhmän tuki. Jos haluatte edetä varainhoitoasetuksessa rahoituskriisin jälkeen, teillä on täysi tukemme. Jos te ja komissionne haluatte edetä Euroopan suojelussa, saatte tukemme. Saatte tukemme myös silloin, jos haluatte ratkaista Kyproksen kysymyksen. Edelleen jos mielitte tehdä lopun älyttömästä tilanteesta, jossa Kreikan kaltainen maa (sanoin tämän jo aiemmin) käyttää 4,3 prosenttia bruttokansantuotteestaan puolustukseen, saatte tukemme. Saatte sen varauksetta!

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tästä syytä ilmoitan, että aiomme tällä kertaa äänestää "ei", vaikka saatamme erehtyä. Tiedämme, että erehdyimme viime kerralla komission jäsen Dimasin kaudella. Erehdyimme, ja myönnämme sen. Jos siis vastaatte odotuksiimme ettekä toteuta tänään esittämiänne ajatuksia, myönnämme reilusti erehtyneemme, ja saatte tukemme.

(*Suosionosoituksia*)

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, joidenkin jäsenvaltioiden mielestä komission jäsenen nimittäminen antaa hyödyllisen tilaisuuden kotimaisten ongelmien ratkaisuun tai poliittisen velan maksamiseen. Euroopan komission olisi koottava yhteen ympäri Eurooppaa tulevat lahjakkaimmat ja tehokkaimmat poliittiset johtajat, joilla on kokemusta ja pätevyyttä auttaa komissiota vastaamaan valtavaan haasteeseemme.

Vuosikausia kestäneen institutionaalisen kädenväännön jälkeen EU:n olisi keskitettävä energiansa tulosten aikaan saamiseen kysymyksissä, joissa se voi tuoda lisäarvoa jäsenvaltioiden työhön ja joissa kansalaiset odottavat Euroopan kansojen välistä yhteistyötä. EU:n on tuettava toimia, joilla edistetään haurasta talouden elpymistä sekä luodaan kasvua ja työllisyyttä. EU:n on myös otettava ohjat käsiinsä energiavarmuuden ja ilmastonmuutoksen hoitamisessa. Sen on ehdotettava keskeisiä uudistuksia EU:n talousarvioon sekä useisiin keskeisiin meno-ohjelmiin.

Barroso on oikea henkilö toimimaan johtajana, joka luotsaa komissiota eteenpäin. Hän linjaa poliittisissa suuntaviivoissaan kunnianhimoisen ohjelman, jossa keskitytään tärkeisiin kysymyksiin ja jota me yleisesti ottaen kannatamme. Kunkin yksittäisen jäsenvaltion olisi pitänyt tukea hänen ponnistelujaan nimittämällä

mahdollisimman pätevä ehdokas komission jäseneksi, mutta joissakin tapauksissa hänet petettiin pahasti. Toki myös Barroson on tuettava jokaista tiiminsä jäsentä (se on vähintään, mitä voimme odottaa hänen asemassaan olevalta johtajalta), ja tiiminsä järjestämisessä hän on varmasti tehnyt parhaansa sen puitteissa, mitä hänellä on, vaikka kyseenalaistammekin jotkin salkut.

Osa ehdokkaista on loistavia ja pärjäsi hyvin kuulemisissa, mutta osa on varsin keskinkertaisia ja antanut heikon vaikutelman. Jotkin ehdokkaat poikkesivat omista poliittisista linjauksistaan. Arvoisa puhemies, jos äänestystulos on myönteinen, aloitamme luonnollisesti rakentavan yhteistyön kaikkien komission jäsenten kanssa ja toivomme yllätyvämmä positiivisesti, mutta antakaa parlamentin ensin edes suorittaa vuotuinen arvio komissiosta.

Tämä prosessi on yhä olennaisilta osiltaan puutteellinen, emmekä voi hyväksyä sitä kokonaan. Näistä syistä Euroopan konservatiivit ja reformistit äänestävät tänään tyhjää. Jotkin ryhmät ovat erimielisiä, mutta meillä on yhteinen kanta tässä asiassa.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät kollegat, myös minun ryhmäni osallistui aktiivisesti ehdokkaiden kuulemisiin. Osa heistä teki meihin todella myönteisen vaikutuksen. Sitä vastoin emme ole yhtä innostuneita monien salkkujen uudelleen järjestelystä. Tämä pätee myös ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja samalla komission varapuheenjohtajan varsin mystiseen vastuualueeseen (tosin pian asia ei kenties ole yhtä mystinen).

Monen ehdokkaan erikoisasiantuntemus tuotti kuitenkin meille pettymyksen. Tältä osin kaikki kysymyksemme koskivat ensisijaisesti poliittisia hankkeita. Mihin suuntaan Euroopan yhdentymisprosessissa olisi mentävä? Mitkä toimet ovat ehdokkaiden mielestä tärkeimpiä? Näihin kysymyksiin annettiin aivan liian paljon epämääräisiä vastauksia, joita emme tue poliittisessa mielessä. Vaikka on peräänkuulutettu entistä sosiaalisempaa Eurooppaa, ehdokkaat puolsivat itsepintaisesti suuntaamista kohti sääntelyn purkamista, yksityistämistä tai joustoturväsitteen omaksumista. Joustavat työntekijät olivat ykköstavoite, mutta sosiaaliturva oli pohjimmaisina tavoite.

Ilmastonsuojelu on asialistalla, mutta luopuminen sähkön tuottamisesta hiilivoimalla tai ydinvoimasta ei ole näköpiirissä. EU ei ole ottanut johtoasemaa ilmastonsuojelussa tai kehitysavussa. Johdonmukaisesta aseidenriisunnasta ei ole sanottu sanaakaan, eikä etenkään Euroopassa olevista ydinaseista. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puhemies, vaikka arvostankin kovin ehdokkaiden esiintymisiä kuulemisissa, ryhmäni ei voi antaa kollegiolenne puoltavaa ääntä.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, tulevien sukupolvien lapsille kerrotaan tarinaa. Heille kerrotaan tarinaa siitä, kuinka valtaisa muuri jakoi ennen muinoin Euroopan keskeltä kahtia, ja muurin itäpuolella asuvat ihmiset olivat hyvin köyhiä eikä heillä ollut demokratiaa, vaan he elivät kommunismiksi kutsutun, miljoonia maan omia kansalaisia tappaneen pahan järjestelmän alaisuudessa. Mutta sitten koitti riemun päivä, jolloin muuri murtui ja syntyi 27 kansakuntaa, joiden 500 miljoonaa kansalaista eli demokratian ja rauhan vallitessa...

(Suosionosoituksia)

Lisää on luvassa. Lisää on luvassa, sen voin sanoa.

(Suosionosoituksia)

Minun on sanottava, että ensimmäistä kertaa saan näin voimakkaita suosionosoituksia, ja arvoisa jäsen Verhofstadt, mieleni tekisi istua alas, mutta valitettavasti tarinani jatkuu vielä.

Johtoasemissa olevista poliitikoista tuli hyvin ahneita, sillä he halusivat kahmia itselleen rahaa ja valtaa. Niinpä he turvautuivat valheisiin ja petoksiin ja panivat pystyyn mitä vaikuttavimman byrokraattisen vallankaappausesityksen. Heidän ei kuitenkaan tarvinnut käyttää siihen luoteja. He olivat paljon fiksumpia ja juonikkaampia. He nimittäin laativat uuden perussopimuksen, jonka nimeksi tuli Lissabonin sopimus. Sen jälkeen he antoivat 27 kansakunnalle täysin rajoittamattoman vallan. Näiden kansakuntien oli määrä säätää kaikki lait. Lippu tietenkin oli jo olemassa, samoin kansallishymni, mutta vielä piti vielä perustaa uusi valtio. Poliitikot unohtivat kuitenkin kansalaiset. Sen sijaan he loivat uudelleen tietäen tai tietämättään kovin pahan järjestelmän, juuri sellaisen, jonka alaisuudessa entisen Itä-Euroopan kansalaiset olivat eläneet aiemmin. Uskomattominta oli kuitenkin se, että myös moni näistä uusista johtajista oli itsekin työskennellyt aiemmin kyseisen järjestelmän alaisuudessa. Suunnitelma meni tietenkin myttyyn, ja heidän mielikuvituksellinen rahahankkeensa romahti. Mutta uudet johtajat eivät vielääkään kuuntele kansaa. Sen sijaan he ovat tehneet kansalaisten elämästä entistäkin kovempaa: kymmenet miljoonat ihmiset elävät köyhyydessä, heiltä on viety

sananvalta ja lopulta kansalaisten oli turvauduttava väkivaltaan saadakseen takaisin kansallisvaltionsa ja demokratiansa.

Tarinan opetus on se, etteivät poliitikot ole oppineet mitään historiasta. Hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, ennen kuin annatte tälle komissiolle toimivaltuudet, älkää unohtako, että rautaesirippu putosi Euroopan päälle 60 vuotta sitten ja että nyt tämän komission myötä talouden rautanyrkki jyllää nykypäivän Kreikassa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hetki sitten kuulemanne tarinan jälkeen haluan palata todellisuuteen. Minulla on 17-vuotias poika, joka opiskelee englantia hyvin innokkaasti, sillä hän tietää, että englanti on työkieli, ja hän toivoo saavansa sen avulla sopivan työpaikan. Hän on innokas EU:n kannattaja, vaikka hän onkin tyytymätön EU:n politiikkaan, ja täysin syystä. Saksassa ilmestyvästä *Der Spiegel* -lehdestä voi jo lukea laajalle levinneestä halveksunnasta politiikkoja kohtaan, mikä on täysin oikeutettua. Miljoonat eurooppalaiset nuoret haluavat kuitenkin elää toimivassa, osaavassa ja rohkeassa 2000-luvun demokratiassa. Mutta mitä komissio tarjoaa meille täällä tänään? Ovatko nämä tarvitsemiamme osaavia ja parhaita henkilöitä?

Me täällä ylhäällä takarivissä olevat jäsenet edustamme riippumatonta kansalaisten ryhmää, jolla on ollut keskeinen asema sen varmistamisessa, etteivät tämän parlamentin oikeistosiiven radikaalit pääse perustamaan jälleen yhtä puoluetta. Olemme innokkaita EU:n kannattajia, mutta juuri tästä syystä olemme äärimmäisen pettyneitä esittämiinne henkilöihin ja heidän pätevyyteensä. Palkkaisimmeko me tänne avustajan, josta tulee yleinen pilkan kohde, kuten Günther Oettingerista YouTubessa, jossa hänen englantiaan pilkattiin? Tuskinpa vain. Pätevyydestä puheen ollen, emme varmaankaan halua tänne myöskään itävaltalaista komission jäsentä, joka ei ole osoittanut lainkaan pätevyyttään alallaan.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, täällä parlamentissa on lukuisia kokeneita jäseniä, joista voisitte olla ylpeä. On kyllä totta, että teillä on jo yksi tällainen henkilö, joka on ruotsalainen. Miksi ette kuitenkaan halua Othmar Karasia? Miksi ette valinnut saksalaista täältä niiden sijasta, joita teillä jo on? Siksi, ettei teillä ole siihen oikeutta. Lissabonin sopimuksesta huolimatta kätemme ovat yhä sidotut emmekä ole vielääkään niin itsenäisiä, että voisimme tehdä itsenäisiä päätöksiä. Te ette voi emmekä me parlamentissa.

Valitettavasti emme vielääkään voi valita myöskään yksittäisiä komission jäseniä. Tällainen demokratia meillä oli vallalla Itävallassa 1900-luvulla. Se ei sovi Euroopalle, jota tarvitsemme ja josta uneksimme. Ottakaa huomioon: jos jatkatte samaan malliin, pelaatte nationalistien ja varsinkin EU:n vastustajien pussiin. Sen sijaan tarvitsemme enemmän demokratiaa.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, asia on juuri näin. Puhun lyhyesti. Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Martin Schulz viittasi minuun, ei nimeltä mainiten mutta tarpeeksi selvästi, kun hän mainitsi Ranskan tuomioistuimessa annetun tuomion juutalaisvainojen kieltämisestä.

Haluan sanoa jäsen Schulzille, että hän on väärässä ja että voin näyttää hänelle ja jäsenten koskemattomuudesta vastaavalle Euroopan parlamentin valiokunnalle Ranskan kassaatiotuomioistuimen (Cour de cassation) huomattavan päätöksen. Se nimittäin kumosi kaikki minuun kohdistetut syytökset ja julisti poikkeuksellisessa tuomiossaan, että olin joutunut syytetyksi peukaloiduista lauseenpätkistä kyhätyn lausunnon perusteella ja että kaiken kukkuraksi tämä lausunto, jonka poliittiset vastustajani olivat kyhänneet, oli lainvastainen. Kyse on äärimmäisen harvinaisesta päätöksestä eli tuomion kumoamisesta ilman mahdollisuutta saattaa asiaa jonkin muun tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikä on hyvin harvinaista Ranskan kassaatiotuomioistuimessa. Tällainen tuomio annettiin oikeushistoriassamme ensimmäistä kertaa Dreyfusin asiassa. Siten Gollnisch on yhtä syytön kuin Dreyfus aikoinaan.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Haluan tehdä vielä yhden lisäyksen. En ole sanonut, että Catherine Ashton olisi kommunisti. Olen sanonut, että hän oli yksi niistä pasifisteista, joita Lenin olisi saattanut kutsua kanssamatkustajikseen.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Kiitoksia. Tämän oli määrä olla vain henkilökohtainen mielipide.

6.1. Komission jäsenten kollegion esittely (B7-0071/2010) (äänestys)

6.2. Komission nimittäminen (B7-0090/2010) (äänestys)

Puhemies. – (EN) Onnittelen lämpimästi vastavalittua komission jäsenten kollegiota ja puheenjohtaja Barrosoa: onnitteluni kaikille! Edessämme on valtava työmaa, ja kansalaisten odotukset ovat korkealla. On siis aika toimia ja saada aikaan tuloksia. Ilmoitan välittömästi vaihtuvalle neuvoston puheenjohtajavaltiolle sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle äänestystemme tulokset sekä 31. lokakuuta 2014 asti toimivan Euroopan komission nimittämisestä. Kiitoksia paljon ja vielä kerran onnea!

(Suosionosoituksia)

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella lyhyesti Euroopan unionin neuvoston puolesta puheenjohtaja Barrosoa ja koko komissiota Euroopan parlamentin antamasta puoltavasta äänestystuloksesta, tuesta ja luottamuksesta.

Näillä molemmilla toimielimillä, komissiolla ja Euroopan parlamentilla on tulevana kuukausina ja vuosina ratkaisevan tärkeä rooli Euroopan unionin haasteisiin vastaamisessa. Näitä haasteita ovat muun muassa: ilmastonmuutoksen torjuminen, turvallisuus, globaalitalous, yhä ratkaisematta olevan kriisimme kaltaisten kriisien ennaltaehkäisy sekä Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomien uusien aloitteiden ja elinten perustaminen (kansalaisaloite, solidaarisuuslauseke sekä tietenkin EU:n ulkosuhdehallinto).

Komissiolla ja Euroopan parlamentilla on keskeinen rooli kaikissa näissä haasteissa, ja me neuvostossa toivomme komission tekevän lujasti töitä. Komissiolla on toki monia valtuuksia, joilla on rajansa, kuten täällä on todettu, mutta sillä on toki valtuudet velvollisuuksiensa hoitamiseen. Toivomme komission toimivan ripeästi ja järkevästi, koska sitä Euroopan kansalaiset toivovat. Euroopassa koetun institutionaalisen epävarmuuden ajan jälkeen kansalaiset haluavat myös, että me kaikki ryhdymme työhön korvataksamme hukkaan menneen ajan ja käynnistääksemme välittömästi ja lopullisesti tämän uuden poliittisen vaiheen ja tilanteen 2000-luvun Euroopassa.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, niinpä haluankin todeta, että puheenvuoronne oli EU:n puolustuspuhe ja että teillä sekä myös Euroopan parlamentilla on neuvoston täysi tuki toimissa, joilla pyritään saamaan aikaan ”enemmän Eurooppaa” ja tuomaan sitä lähemmäksi tämän parlamentin edustamia kansalaisia, sillä kansalaiset ovat loppujen lopuksi Euroopan sydän.

Puhemies. – (EN) Kiitos, arvoisa Espanjan hallituksen Eurooppa-asioiden valtiosihteeri López Garrido. Kiitos. Puheenjohtaja Barrosolla on nyt puheenvuoro.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan omasta puolestani ja kaikkien komission jäsenten puolesta esittää lyhyesti vilpittömät kiitokseni meille juuri äsken esitetystä luottamuksesta. Olemme ylpeitä äänestystuloksesta ja suhtaudumme siihen nöyriä mielin. Olemme saaneet laajan tuen yli puoluerajojen, ja tämä on tärkeä hetki Euroopalle sekä todellinen mandaatti rohkealle toiminnalle.

Haluan kiittää myös neuvoston puheenjohtajaa hänen ystävällisistä sanoistaan. Meillä on nyt uskoakseni edellytykset ryhtyä työhön. Saanen sanoa vielä erään asian. Äänestyksen aikana kuulin joitakin huomautuksia, joten haluan sanoa hyvin selkeästi, että totalitaarista Neuvostoliittoa Euroopan unioniin vertaavat henkilöt eivät tiedä, millaista oli elää diktatuurissa, eivätkä he tiedä, mitä demokratia on.

(Suosionosoituksia)

Euroopan unionissa meillä on demokraattinen Euroopan parlamentti, mikä kertoo demokratiasta. Euroopan unionissa meillä on myös Euroopan komissio, jonka te, Euroopan kansalaisten valitsema edustajat olette valinneet, ja myös tämä kertoo demokratiasta. Demokraattinen oikeutus, jonka olette meille antaneet kaikkien 27 jäsenvaltioidemme demokraattisten hallitusten tekemän nimityksen myötä, antaa meille mahdollisuuden olla ylpeitä ja luottavaisia sen suhteen, että voimme työskennellä päättäväisesti eurooppalaisen demokratian hyväksi Euroopassa, joka on itse asiassa vapauden keulakuva koko maailmassa.

Puhemies. – (EN) Äänestykset ovat päättyneet. On kiitosten aika.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, siirrymme nyt äänestysseleityksiin.

Äänestysseleityksen haluaa antaa 16 jäsentä. Haluaisin muistuttaa teitä kaikkia siitä, että työjärjestyksen mukaisesti heillä on oikeus jättää äänestysseleitys kirjallisena, mikä tarkoittaa sitä, ettei heidän tarvitse kiirehtiä puheenvuoroissaan, koska heidän kantansa esitetään täsmällisesti sanatarkkoissa istuntoselostuksissa.

Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevasta puitesopimuksesta on kolme äänestysseleitystä. Kullakin puhujalla on minuutin pituinen puheenvuoro.

7. Äänestysseleitykset

Suulliset äänestysseleitykset

Päätöslauselma B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, juuri hyväksymämme puitesopimus parantaa merkittävästi Euroopan parlamentin asemaa, joka on vahvistunut Lissabonin sopimuksen voimaantulon ansiosta.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme antaneet teille luottamuslauseen ja odotamme teidän puolestanne kunnioittavan laajempaa toimivaltaamme.

Mielestämme on erityisen tärkeää tiivistää yhteistyötä, jotta toimielintemme välillä voidaan käydä säännöllistä vuoropuhelua. Otamme lähtökohdaksi parlamentissa antamamme lupaukset, halukkuutemme vakiinnuttaa keskeisistä asioista ja tärkeistä lainsäädäntöaloitteista käytävän säännöllisen vuoropuhelun sekä sen, että sitoudutte raportoimaan jokaisen lainsäädäntöaloitetta koskevan pyynnön käytännön jatkotoimista kolmen kuukauden kuluessa sen hyväksymisestä.

Arvoisa puheenjohtaja, toimielimiämme kehoitetaan soveltamaan niin kutsuttua demokraattista menetelmää perustamalla erityiskumppanuus, jotta voidaan määrittää, toteuttaa ja ennen kaikkea taata tosiasiallinen eurooppalainen etu. Tämä on suuri vastuu komissiolle, mutta myös meille kaikille, jotka edustamme suoraan Euroopan kansalaisia.

Arvoisa puheenjohtaja, kaikki nämä tavoitteet edellyttävät laajaa sitoutumista kaikilta: komissiolta, parlamentilta, kansallisilta parlamenteilta ja hallituksilta. Tällaista Eurooppaa kansalaiset vaativat meiltä, ja tällainen Eurooppa meidän on pystyttävä takaamaan heille viiden seuraavan vuoden aikana.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin komission puolesta ja kannatan myös puitesopimusta, joka on historiallinen edistysaskel. Äänestin kuitenkin päätöslauselmaa vastaan, koska meille toimitettiin eilen lopullinen teksti, emmekä voineet keskustella siitä kunnolla, ja koska pikkuasiat ovat nimenomaan kaikkein hankalimpia. Haluan siksi tehdä selväksi, että suhtaudun epäilevästi monien kohtien sanamuotoihin, jotka liittyvät esimerkiksi yksittäisten parlamentin jäsenten oikeuksiin esittää kysymyksiä tai siihen, että komissio ja parlamentti saattavat juonitella esityslistan kanssa, jos komissio osallistuu puheenjohtajakokoukseen.

Pyydän siksi, että tekstiin tehdään vielä korjauksia lopullisen käsittelyn yhteydessä. Parlamentin valta on lisääntynyt, kuten jo aivan oikein todettiin. Komission kanssa on perustettava tiivis kumppanuus mutta ei mitään salaliittoa. Demokratian on lisäännyt eikä vähennyt, koska toimivallan lisääntynyttä parlamentissa tarvitaan lisää demokratiaa.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Arvoisa puhemies, yksikään parlamentin jäsen ei voi todella olla sitä mieltä, että 500 miljoonasta eurooppalaisesta juuri nämä 27 ehdokasta ovat pätevimmät Euroopan komissioon. Komissiolla on kohtuuttoman laaja toimivalta. Se on EU:n toimeenpanovallan käyttäjä, ja se tekee lainsäädäntöehdotuksia. Kenet oikein aiomme nimittää näiden toimivaltuuksien käyttäjiksi? Aiomme nimittää joukon kompromissiehdokkaita, jotka kansalliset hallitukset ovat nimittäneet kiitokseksi tehdyistä palveluista tai vain kilpailijoiden karkottamiseksi.

Otetaanpa esimerkiksi kotimaani ehdokas Catherine Ashton. Ranskan hallitus kuulemma vastustaa häntä, koska hän ei puhu ranskaa. Se on kuitenkin pienin hänen puutteistaan! Catherine Ashton ei ole koskaan vaivautunut asettumaan ehdolle yleisissä vaaleissa. Miten Euroopan unioni voi opettaa demokratiaa Iranille tai Kuuballe, kun tämä ulkoisia toimia johtava nainen on itse virkamies, jota ei ole valittu vaaleilla? Catherine Ashton ja hänen federalistiset ystävänsä pitävät meitä Euroopan vastustajina. Jos hän ja hänen Campaign for Nuclear Disarmament -järjestöön kuuluvat ystävänsä olisivat voittaneet taistelun, erimielisyydet olisivat

jatkuneet maanosassamme, ja sadat miljoonat eurooppalaiset olisivat edelleen marksilaisen hirmuvallan alla. Kukaan oikea eurooppalainen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Päätöslauselma B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – *(LT)* Minäkin ilman muuta haluan onnitella uusia komission jäseniä ja toivottaa heidät tervetulleiksi, mutta haluan ottaa esiin joitakin asioita, joista ei keskusteltu poliittisissa ryhmissä eikä parlamentin täysistunnoissa. Yksi niistä on jäsenten nimittäminen. Totesin omassa poliittisessa ryhmässäni, että Euroopan komissioon olisi nimitettävä ainakin ne ehdokkaat, joilla on kahden kolmasosan kannatus kansallisessa parlamentissaan. Tämä on yksi asia.

Toinen asia, josta ei keskusteltu ja joka on mielestäni erittäin tärkeä, on se, että uuden komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Euroopan unionin yritysten suojeluun sellaisista valtioista tapahtuvalta tuonnilta, jotka eivät hyväksy edistämiamme arvoja. Tällaisia arvoja ovat ympäristö, sosiaaliset takeet ja demokraattiset toimielimet. Nimenomaan tähän tarkoitukseen on käytettävä aiempaa enemmän varoja, koska tällaisen tuonnin vuoksi palvelujemme ja tavaroidemme hinnat nousevat ja yritystemme on vaikea kilpailla...

Daniel Hannan (ECR). – *(FR)* Arvoisa puhemies, Catherine Ashton ja hänen federalistiset ystävänsä pitävät meitä Euroopan vastustajina. Jos hän ja hänen Campaign for Nuclear Disarmament -järjestöön kuuluvat ystävänsä olisivat voittaneet taistelun, erimielisyydet olisivat jatkuneet maanosassamme, ja sadat miljoonat eurooppalaiset olisivat edelleen marksilaisen hirmuvallan alla. Kukaan oikea eurooppalainen ja oikea demokraatti ei voi hyvällä omallatunnolla kannattaa näitä ehdokkaita. Parlamentti tuomitsee itse itsensä, jos se äänestää heidän puolestaan pelkästään siksi, että he kannattavat Euroopan yhdentymistä.

Päätöslauselma B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen erittäin tyytyväinen, että äänestin uuden komission jäsenten kollegion puolesta. Olen tyytyväinen, koska nämä miehet ja naiset ovat erittäin asiantuntevia, ja heillä on selkeitä ja täsmällisiä ohjelmia. Haluan ensimmäiseksi toivottaa Antonio Tajanille menestystä tässä työssä, koska hän on kallisarvoinen mies, joka pystyy edistämään merkittävästi Euroopan teollisuutta.

Kehitysyhteistyövaliokunnan varapuheenjohtajana minun on lopuksi korostettava komission jäsen ehdokkaan Georgievan antamaa erinomaista vaikutelmaa. Hän on todellakin määrätietoinen ja taitava nainen, josta tulee loistava esimerkki kehitysyhteistyövaliokunnalle. Toivotan heille kaikille menestystä työssään.

Peter Jahr (PPE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, Euroopan käsiteltävänä olevien valtavien haasteiden vuoksi on tärkeää ja erittäin suotavaa, että meillä on toimintakykyinen komissio. Jos haluamme menestyä, ratkaisevaa on lisäksi parlamentin ja komission välinen yhteistyö, joka perustuu tasavertaisuuteen ja luottamukseen. Tänä päivänä hyväksytty sopimus muodostaa tälle tärkeän perustan.

Parlamentilla on nyt täydet yhteispäätösvaltuudet, ja se on näin ollen komission ja neuvoston kanssa tasavertainen kaikilla aloilla. Teemme siksi komission kanssa tiivistä, luottamukseen perustuvaa yhteistyötä, mutta aiomme silti olla kriittisiä. Erityisesti SWIFT-sopimus osoittaa, ettei mistään asioista voida enää päättää ilman parlamenttia. Odotan todellakin, että saamme vielä keskustella SWIFT-sopimuksesta parlamentissa.

Alfredo Antonozzi (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Barroson komission puolesta, koska olen varma, että se pystyy rohkeasti ja määrätietoisesti vastaamaan talous- ja rahoituskriisistä johtuviin haasteisiimme.

Lisäksi toivon, että joihinkin minulle erittäin tärkeisiin aiheisiin kiinnitetään riittävästi huomiota. Tarkoitoin etenkin aluepolitiikkaa, jolla on oleellinen merkitys alueidemme kasvun ja kehityksen kannalta ja johon ei missään tapauksessa saa tehdä leikkauksia Euroopan unionin talousarvion uudistuksen vuoksi.

Toivon myös tukea kansalaisten asuntokriisin torjuntaan, koska se laajenee usein hälyttävän vakavaksi etenkin suurissa taajamissa. Toivon siksi, että sosiaalisen asuntotuotannon ja muun asuntopolitiikan erityiset rahoitusvälineet ovat painopisteenä myös uudessa komissiossa, jolle toivon vilpittömästi menestystä työssään.

Ryszard Czarnecki (ECR). – *(PL)* Arvoisa puhemies, monta kuukautta sitten äänestin täysin vakuuttuneena José Manuel Barrosoa Euroopan komission puheenjohtajaksi. Vaihtoehtoja ei rehellisesti sanoen ollut.

Liberaali Guy Verhofstadt ja federalisti Jean-Claude Juncker eivät olleet hyväksyttäviä ehdokkaita. Barrosoa kannattaneena minun on nyt surullisena todettava, että hänen esittämillään komission jäsenillä on hyvin paljon puutteita. En voi eivätkä kolleganikaan voi kannattaa komissiota, jonka yksi jäsen suoraan sanoen vasta opettelee ammattiaan. Jos kyseessä olisi kansainvälisten suhteiden opiskelija, joka suoriutuisi suullisesta kuulustelusta kuten kyseinen ehdokas kuulemistilaisuudestaan, hänet luultavasti heitettäisiin ulos kuulusteluhuoneesta. Hän ei läpäisisi mitään koetta Puolassa. En voi kannattaa komissiota, jonka alankomaalainen jäsen haluaa sulkea hiilikaivokset, myös kotimaassani. Tämä on toinen syy, miksi äänestin tyhjää. Olen vankasti sitä mieltä, että tähän komissioon liittyy hyvin monta kysymysmerkkiä, ja aiomme pitää komissiota tarkasti silmällä.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin uuden Euroopan komission nimittämistä vastaan, koska se vain jatkaa samaa oikeistolaista, uusliberaalia talouspolitiikkaa, joka on jo ajanut monen EU:n jäsenvaltion kapitalistisen talouden katastrofaaliseen kriisiin. Tämä – muka uusi – Euroopan komissio osoittautuu samaksi vanhaksi, väljähtyneeksi viiniksi, jossa on sama vanha uusliberaali Barroson etiketti.

On selvää, että nämä vapauttamista, sääntelyn purkamista ja yksityistämistä koskevat toimet toteutetaan suurten eurooppalaisten yritysten pyynnöstä ja että niillä on katastrofaalisia seurauksia työväenluokan elämään, sillä ne aiheuttavat joukkotyöttömyyttä ja alentavat julmasti elintasoja. Kreikan ja Irlannin kriisejä koskevassa asenteessaan EU:n komission johto on yksimielinen siitä, että työväenluokka pistetään maksamaan ja pankkiirit ja keinottelijat päästetään palkahästä. Euroopan työntekijöiden ja köyhien on ryhdyttävä vastustamaan näitä tuhoisia toimia ja kannatettava aidosti demokraattista ja sosialistista Eurooppaa, ja tämä tarkoittaa uuden EU:n komission toimien vastustamista.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Koska minulla on erittäin vähän puheaikaa, voin tietenkin ottaa esiin vain muutaman niistä monista syistä, miksi emme kannattaneet tätä Euroopan komissiota. Yksi näistä syistä on se, että se jatkaa tavalliseen tapaan tiellä, joka johtaa Euroopan ulkopuolisen, islamistisen Turkin liittymiseen Euroopan unioniin, vaikka sitä vastustaa ehdottomasti suuri enemmistö eurooppalaisista, joilla ei ole ollut koskaan mahdollisuutta ilmaista mielipidettään asiasta.

Toinen syy on se, että myös tämä Euroopan komissio puolustaa miljoonien ihmisten uutta maahanmuuttoa ja sitä, että pitkällä aikavälillä jopa kymmenet miljoonat uudet Euroopan ulkopuoliset maahanmuuttajat saapuvat maanosaan, jossa on joka tapauksessa jo kymmeniä miljoonia työttömiä. Yksi syy on jo kuulemistilaisuuksissa paljastunut seikka, nimittäin se, ettei yksikään uusi Euroopan komission jäsen ole valmis tekemään mitään demokratiavajeelle.

Nämä ovat riittäviä syitä olla äänestämättä uuden Euroopan komission puolesta.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, emme ole saaneet uudelta komissiolta täsmällisiä tai tyydyttäviä vastauksia kysymyksiin, jotka koskevat laittoman maahanmuuton torjuntaa Euroopan unionissa. Jo tämä olisi riittävä peruste kieltäytyä hyväksymästä sen työtä ja ohjelmaa.

Siihen on toinenkin syy. Komissio ja etenkin sen puheenjohtaja ovat osoittaneet olevansa erittäin haluttomia hyväksymään parlamentin lainsäädäntöaloitteita. Tämä ainakin tuntuu demokratian loukkaukselta. Me parlamentin jäsenet olemme ainoita kansan suoraan valitsemia edustajia, eikä puheenjohtaja Barroso ja hänen komissionsa jäsenet voi nauttia luottamustamme, jos aloiteoikeuttamme ei kunnioiteta tai jos sitä ainakin yritetään pitää pilkkana – vaikka se on nyt uuden Lissabonin sopimuksen nojalla nimenomaisesti vahvistettu perussopimusten 225 artiklassa.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tarkastellaan tänään kuultavanamme olleita ehdokkaita, useimmat parlamentin jäsenet olisivat poliittisesta suuntautumisestaan riippumatta luultavasti todenneet, että jotkut olivat hyviä, jotkut erittäin hyviä, jotkut huonoja ja jotkut melko huonoja. Jotkut ehdokkaat eivät valitettavasti ole vastanneet kaikkiin menneisyyttään koskeviin kysymyksiin. Me Euroopan parlamentin jäsenet emme kuitenkaan voi äänestää yksittäisistä komission jäsenistä, joten meidän oli joko äänestettävä heidän kaikkien puolesta tai hylättävä heidät kaikki. Tämä on erittäin harmillista ja valitettavaa, ja äänestin siksi tyhjää.

Puheenjohtaja Barroso puhui Euroopasta, joka vastaa kriisiin. Jos todella haluamme vastata kriisiin, meidän on varmistettava, ettemme lisää jatkuvasti epäasianmukaista sääntelyä. Meidän on varmistettava, että kaikista direktiiveistä ja asetuksista tehdään asianmukainen vaikutusten arviointi. Otetaanpa esimerkiksi vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettu direktiivi, jonka vuoksi eurooppalaisten yrittäjien käytettävissä olevat varat vähentyvät. Tämä ajaa vaurauden luoja pois Euroopan unionista ja vähentää kehitysmailhin tehtäviä investointeja. Toivon, että voimme vähentää sääntelyä Euroopan unionissa!

Nirj Deva (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Kaakkois-Englannin väestö valitsi minut uudistamaan EU:ta. Kaikista 27:stä komission jäsenestä äänestetään entiseen tapaan yhtenä ryhmänä: ei uudistusta, ei avoimuutta, ei tilivelvollisuutta eikä vastuullista vahvistusta. Luotan puheenjohtaja Barrosoon ja myös joihinkin muihin komission jäseniin, joiden kanssa olen ollut aiemmin tekemisissä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että äänestän koko komission jäsenten kollegion puolesta. Jokainen komission jäsen on ainutlaatuinen poliittisessa historiassa. Komission jäsenet ovat niin kutsussa demokratiassa ainoita, joilla on valtuudet tehdä aloitteita, säätää lainsäädäntöä ja panna tämä lainsäädäntö täytäntöön ilman, että kukaan on valinnut heitä tähän tehtävään. Arvoisa puhemies, tämä ei ole missään tapauksessa hyväksyttävää, joten minun oli valitettavasti äänestettävä tyhjää.

Philip Claeys (NI). – (NL) Äänestin uutta komissiota vastaan, koska ei ole mitään merkkiä siitä, että se pyrkii kaventamaan keskiluokkaisen ja Euroopan unionin toimielinten, etenkin Euroopan komission, välistä kuilua.

Kuuntelin silloista laajentumisasioista vastaavaa komission jäsen ehdokasta ulkoasiainvaliokunnassa järjestetyssä kuulemistilaisuudessa, jossa hän osoitti esimerkiksi olevansa valmis lakaisemaan kaikki Euroopan ulkopuolisen Turkin liittymistä koskevat vastalauseet maton alle, ja näin on todellakin tehty viimeisten viiden vuoden ajan.

Uusi komissio haluaa myös lisätä taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa, holhousta ja asioihin sekaantumista. Nämä asiat eivät selvästikään sovi yhteen Lissabonin sopimuksen kanssa, mikä ei todellakaan lupaa hyvää.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin komissiota vastaan, koska en halua olla minkään Euroopan komission kokoonpanon vallassa, mutta tätä komissiota vastaan äänestämiseksi on erityisiä syitä. Jotkut sen jäsenet ovat olleet kommunistisen puolueen jäseniä, tai heillä on ollut yhteyksiä siihen. Tällaisia ovat vain muutaman mainitakseni puheenjohtaja Barroso sekä jäsen ehdokkaat Šefčovič, Füle, Piebalgs ja Potočnik. Catherine Ashton toimi Campaign for Nuclear Disarmament -järjestön taloudenhoitajana. Se on sentään vähän parempi kuin kommunistinen järjestö, mutta osa sen varoista oli peräisin neuvostoblokista.

Hän ei sovellu vastaamaan ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta. Arvoisa paronitar pyrki heikentämään kotimaansa puolustuspolitiikkaa kohdatessaan vihollisemme aiheuttaman vakavimman uhan, nimittäin ydinuhan. Komissio on Euroopan unionin uusi tosiasiallinen hallitus. Eurooppa kävelee unissaan kohti katastrofia. Olemme nyt kommunistien, heidän yhteistyökumppaniensa ja maanpettureiden vallassa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tänään mielelläni komission puolesta, koska parlamentin tilanteen ja sääntöjen perusteella se oli mielestäni oikea teko. Tarvitsemme komission, ja meillä on nyt sellainen.

Jotkut kollegat kuitenkin totesivat erittäin osuvasti, että olisi parempi, jos kukin komission jäsen valittaisiin erikseen omien ansioidensa perusteella eikä yhtenä ryhmänä. Jos edustamaan valittaisiin jalkapallojoukkue, pelaajia ei valittaisi yhtenä ryhmänä. Kukin pelaaja valittaisiin hänen omien ansioidensa perusteella, jotta lopputulos olisi mahdollisimman hyvä. Meidän olisi mielestäni pyrittävä tähän ja uudistettava sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, että ensi kerralla komissiota valittaessa kukin jäsen valitaan ansioidensa perusteella. Tällöin valtioiden olisi nimettävä parhaat ehdokkaat ja varmistettava, että he suoriutuvat mahdollisimman hyvin. Näin saisimme varmasti paremman joukkueen. Tätä odotellessa toivon kuitenkin saavani tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä komission kanssa viiden seuraavan vuoden aikana.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että parlamentti on ollut tänään hyvin yksimielinen. Monet ovat vaatineet vahvaa Eurooppaa. Yksimielisyys tekee meistä vahvan, ja minusta on siksi ilahduttavaa, että uudesta komissiosta toimitetun äänestyksen tulos oli näin myönteinen. Loppujen lopuksi vain tehokas Eurooppa voi olla sosiaalinen Eurooppa. Komissio on antanut tässä yhteydessä selkeän lupauksen, koska voimme lopulta välittää eteenpäin vain jo valmiiksi tuotettuja asioita. Meidän on siksi tärkeää huolehtia valmennuksesta ja koulutuksesta sekä keskittyä Euroopassa infrastruktuuriin ja tutkimukseen.

On suhteellisen helppoa tehdä rikkaista köyhiä, mutta köyhien muuttaminen rikkaiksi on hieman enemmän älyä vaativa, haasteellisempi ja laajempi tehtävä. Sen olisi pysyttävä Euroopan tavoitteena.

Kirjalliset äänestys selitykset

Päätöslauselma B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Lissabonin sopimus on muuttamassa parlamentin ja komission toimielinten välisiä suhteita toiseen suuntaan. Me parlamentin jäsenet lähetämme nyt komissiolle selkeän viestin siitä, ettei Euroopan parlamentti ole enää koskaan pelkkä tarkkailija vaan tasavertainen toimija EU:n politiikan kehittämisessä. Yhteisön poliittiset toimet ovat epäjohtamukaisia eivätkä anna Euroopalle valmiuksia toimia odottamattomissa tilanteissa. Emme pysty vastaamaan tällaisiin tilanteisiin tehokkaasti ja koordinoitusti. Komission puheenjohtaja on luvannut luoda avoimet ja rakentavat suhteet Euroopan parlamenttiin, jotta toimielimet voivat yhdessä asettaa selkeitä ja saavutettavissa olevia poliittisia tavoitteita sekä varmistaa laadukkaan lainsäädännön. Puheenjohtaja Barroson on nyt muistettava lupauksensa ja varmistettava, että Euroopan parlamentin vaatimukset otetaan selkeästi huomioon puitesopimuksessa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä puitesopimusta, koska Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välinen yhteistyö on erityisen tärkeää Euroopan unionin vakauden ja toiminnan tehokkuuden kannalta. Tämän sopimuksen mukaan toimitaan siten, että kun lainsäädäntöaloitetta koskeva pyyntö on jätetty Euroopan parlamentille, Euroopan komission on vastattava kuukauden kuluessa ja laadittava sopiva Euroopan unionin säädös vuoden kuluessa. Jos Euroopan unioni kieltäytyy valmistelemasta pyydettyä säädöstä, sen on perusteltava päätöksensä tarkasti. Tähän asti vain Euroopan komissio on voinut tehdä Euroopan unionin lainsäädäntöä koskevia aloitteita, mutta Lissabonin sopimuksen mukaan Euroopan parlamentin enemmistöllä on oikeus laatia Euroopan unionin lainsäädäntöä. Parlamentti ja komissio sitoutuvat läheiseen ja varhaisessa vaiheessa aloitettavaan yhteistyöhön lainsäädäntöaloitteita koskevissa pyynnöissä, jotka on tehty kansalaisaloitteen pohjalta. Allekirjoitettaessa kansainvälisiä sopimuksia myös Euroopan parlamentin asiantuntijat osallistuvat keskusteluihin. Sopimuksen mukaan parlamentille myönnetään oikeus osallistua tarkkailijana tiettyihin Euroopan unionin käymiin kansainvälisiin neuvotteluihin sekä oikeus saada enemmän tietoa kansainvälisistä sopimuksista.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Hyväksymme ne ehdotuksen osat, joiden mukaan parlamenttia ja neuvostoa kohdellaan yhdenvertaisesti kokouksiin pääsyn ja tietojen toimittamisen osalta, komission puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin puhemies käyvät säännöllistä vuoropuhelua, kansalaisaloitteiden yhteydessä tehdään yhteistyötä, lainsäädännöstä tehdään vaikutusten arviointoja, ja (rankaisevan lainsäädännön sijaan) käytetään muuta kuin sitovaa lainsäädäntöä. Emme kuitenkaan hyväksy pakollisten aikarajojen vahvistamista direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä emmekä sitä, että Euroopan unionista ja sen virkamiehistä puhutaan ylistävään sävyyn.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tänään hyväksyttyä päätöslauselmaesitystä uudesta poliittisesta puitesopimuksesta, jossa määrätään Euroopan komission ja Euroopan parlamentin välisistä institutionaalisista suhteista ja jossa vahvistetaan parlamentille Lissabonin sopimuksessa myönnettyä toimivaltaa.

Sen takaaminen, että komissio soveltaa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun peruseriaatetta, on yksi tähän sopimukseen sisältyvistä seikoista, jotka ovat tärkeitä uudessa toimielinten välisessä tasapainossa.

Lisäksi korostan, että komission ja parlamentin on tärkeää käydä säännöllistä vuoropuhelua osallistumalla puheenjohtajakokouksen, valiokuntien puheenjohtajakokouksen ja komission jäsenten kollegion kokouksiin.

Lisäksi uuden komission jäsenten kyselytunnin käyttöönotto täysistunnoissa lisää toimeenpanevan elimen tilintekovelvollisuutta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin Euroopan parlamentin päätöslauselmaa tarkastetusta Euroopan parlamentin ja komission välisestä puitesopimuksesta seuraavaa vaalikautta varten, koska kyseessä on tärkeä sopimus. Sillä on symbolinen merkitys, koska molemmat EU:n toimielimet – parlamentti ja komissio – sitoutuvat siinä selvästi tekemään yhteistyötä Euroopan yhdistymishankkeessa, mutta myös sopimuksen sisältö on tärkeä, koska siinä määritetään sopimuspuolten velvoitteet, jotta ne voivat aiempaa paremmin vastata tulevaisuuden haasteisiin ja ratkaista kansalaisten ongelmat.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentti on usein joutunut tyytymään komission tai neuvoston jo päätökseen saattamiin asioihin, ja sen tehtävänä on ollut ainoastaan ratifioida jo tehdyt päätökset. Tämä tilanne, josta parlamentti on valittanut, on johtanut epätasapainoon näiden EU:n kolmen päätoimielimen välisissä suhteissa. Kun parlamentti toimii vastedes yhä enemmän neuvoston kumppanina päätöksentekoprosessissa, komission on tärkeää kiinnittää siihen yhtä paljon huomiota kuin neuvostoon.

Toivon vilpittömästi, ettei tarkastetulla Euroopan parlamentin ja komission välisellä puitesopimuksella pelkästään hiota särmiä vaan nopeutetaan menettelyjä, tiivistetään yhteistyötä sekä edistetään nopeaa ja tehokasta tietojen vaihtoa, minkä ansiosta jäsenvaltioiden valittujen edustajien mielipiteet tulevat kuulluiksi ja ne voidaan ottaa ajoissa huomioon. Sopimuksen laadintatavan perusteella uskon, että tämä on mahdollista.

Edellä mainitsemistani syistä on täysin perusteltua, että Euroopan komission puheenjohtaja ehdottaa erityiskumppanuuden perustamista parlamentin ja johtamansa toimielimen välille. Toivon, ettei se ainoastaan kukoista vaan kantaa myös hedelmää.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen vaikutukset Euroopan unionin toimielinten toimintaan ja lisääntynyt yhteisvastuu päätöksentekoprosessissa, on aivan välttämätöntä perustaa menettelyjä, joilla varmistetaan ja taataan Euroopan yhdentymisen vakiinnuttamis- ja kehittämisstrategioita koskevien tietojen ja näkemysten asianmukainen ja tehokas vaihto. Mahdollisuus pitää järjestelmällisesti kokouksia ennen kuin toimielimet laativat lainsäädäntö- ja sääntelyasiakirjoja epäilemättä edistää yhteistä toimintaa, auttaa sovittamaan yhteen ajatuksia, hankkeita ja näkymiä sekä parantaa päätösehdotuksia. Näin voidaan välttää hallinnollisia ja byrokraattisia menettelyjä, jotka liittyvät etenkin päätösten palauttamiseen ja korjaamiseen, ja siten ehdotusten ja vastaehdotusten mahdollista moninkertaistumista.

Tällä sopimuksella tehostetaan Euroopan unionin toimielinten välistä yhteistyötä ja taataan, että komissio soveltaa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun perusperiaatetta. Edellä mainituista syistä on oleellista, että tämä puitesopimus pannaan nopeasti täytäntöön. Lisäksi on tärkeää, että sopimusta arvioidaan jatkuvasti, jotta näiden toimielinten välisiä suhteita voidaan tehostaa ja parantaa.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää Euroopan parlamentin ja komission välisestä puitesopimuksesta toimitetussa äänestyksessä. Parlamentti, joka on toinen lainsäädäntövallan käyttäjä, ei saisi yrittää hankkia lisää toimivaltaa komission kustannuksella. Perustamissopimuksen nojalla parlamentti supistaa komission aloiteoikeutta. Puhemies Buzek totesi, että olemme taas ottaneet yhden askeleen kohti parlamentin jäsenten oikeutta tehdä lainsäädäntöaloitteita. Kun koittaa se päivä, jolloin parlamentin jäsenet saavat tehdä lainsäädäntöaloitteita, jokainen lobbaja löytää parlamentin jäsenen puolustamaan etujaan. Haluan säilyttää hyväksi osoittautuneen yhteisön menetelmän, jossa komissio vartioi ja arvioi Euroopan unionin yhteisiä etuja ja josta yksinomainen oikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita juontaa juurensa. EU:n politiikkaa ei tehosteta lisäämällä komission ja parlamentin elinten välisiä kokouksia.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin parlamentin ja komission välisen uuden puitesopimuksen puolesta. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan parlamentti on saanut lisää toimivaltaa, ja parlamentin ja komission välistä yhteistyösuhdetta on mukautettava vastaavasti. Kannatan erityisesti uuden sopimuksen osaa, jossa komission puheenjohtaja veloitetaan ottamaan parlamentin pyyntö täysimääräisesti huomioon, jos parlamentti pyytää epäämään luottamuksensa yksittäiseltä komission jäseneltä. Äänestin tänään uuden komission puolesta, mutta vastustan ”kaikki tai ei mitään” -järjestelmää, jossa parlamentin on hyväksyttävä tai hylättävä koko komissio. Kannatan kaikkia menettelyjä, joissa lisätään mahdollisuuksiamme saattaa yksittäiset komission jäsenet tilivelvollisiksi.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Hyväksymällä uuden komission Euroopan parlamentti ei anna komissiolle avointa valtakirjaa vaan luottamuslauseen. Nyt voimme kuitenkin lopulta aloittaa yhteistyön täysin toimintakykyisen komission kanssa. Euroopan parlamentin asema vakiintui ja vahvistui Lissabonin sopimuksen voimaan tullessa, ja tänään hyväksytyssä Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehdyssä puitesopimuksessa vastaavasti vahvistettiin Euroopan parlamentin asema tasavertaisena kumppanina komission kanssa, mikä on mielestäni erittäin myönteistä. Meillä on näin ollen hyvä perusta tulevalle yhteistyölle, ja aiomme myös vaatia painokkaasti vuoropuhelua tasavertaisena kumppanina. Lienee pitkälti myös komission etujen mukaista, että Euroopan parlamentti otetaan varhaisessa vaiheessa mukaan lainsäädäntöaloitteisiin, jotta voidaan varmistaa tehokas prosessi Euroopan väestön etujen mukaisesti ja aktiivisen demokratian hyväksi.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin jäsenet valitaan yleisissä vaaleissa, joten he edustavat Euroopan unionin kansalaisia. On siksi uskomatonta, että puheenjohtajakokouksen pitää pyytää lupa saada käyttää samoja tietoja kuin komissio ja neuvosto tai osallistua joihinkin niiden kokouksiin, kun ne kerran kutsutaan parlamentin kokouksiin! Miten voi olla mahdollista, ettei parlamentti pidä kiinni edustajan asemastaan ja edellytä itsestään selvänä asiana, että komissio hyväksyy sen aloitteet? Miksi parlamentti hyväksyy sen, että komissio voi kieltäytyä hyväksymästä pyyntöä, jossa parlamentti pyytää

epäämään luottamuksen yksittäiseltä komission jäseneltä? Miten voi olla hyväksyttävää, ettei parlamentti voi antaa sitovaa lausuntoa komission muuttaessa työskentelytapaansa?

Miten on mahdollista, että parlamentti tyytyy siihen, että valtuuskuntien puheenjohtajille myönnetään ainoastaan tarkkailijan asema, kun he edustavat parlamenttia kansainvälisissä konferensseissa? Euroopan parlamentille annetaan Lissabonin sopimuksessa tynkäparlamentin asema, mutta se, että sen jäsenet suostuvat tähän hölynpölyyn, on aivan toinen asia. Äänestän tätä päätöstä vastaan, koska kunnioitan ja noudatan ranskalaisilta saamaani toimeksiantoa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on neuvoteltava uusi puitesopimus Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista. Tänä yön ylivoimaisella enemmistöllä hyväksytyssä päätöslauselmaesityksessä otetaan huomioon Euroopan parlamentin uusi, äärimmäisen tärkeä asema. Lissabonin sopimuksen perusajatus tulee selvästi ilmi tässä asiakirjassa, jossa käsitellään parlamentin tehtävien lisääntymistä, parlamentin ja neuvoston yhdenvertaista kohtelua sekä parlamentin uusia toimivaltuuksia eri asioissa. Tästä näkökulmasta voidaan todeta, että hyväksytty päätöslauselma merkitsee EU:n perustuslakiprosessin etenemistä oikeaan suuntaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Päätöslauselmaesitykseen tarkastetusta Euroopan parlamentin ja komission välisestä puitesopimuksesta seuraavaa vaalikautta varten sisältyy joitakin järjeviä lähtökohtia. Niitä ovat takeiden vaatiminen komissiolta siitä, että se vastedes soveltaa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun peruseriaatetta, sekä täsmälliset määräajat, joita komission on noudatettava lainsäädäntöaloitteissa.

Vaativuudesta siitä, että komission puheenjohtajan on kehoitettava yksittäisiä komission jäseniä eroamaan parlamentin pyynnöstä, ei sen sijaan voida hyväksyä eikä pitää järkevänä. Se olisi mielekästä vain, jos komissiota valittaessa jokaisesta ehdokkaasta voitaisiin äänestää erikseen, mikä ei tällä hetkellä ole mahdollista. Äänestin tämän vuoksi päätöslauselmaesitystä vastaan.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE), kirjallinen. – (DE) Minusta on valitettavaa, ettei puitesopimuksessa viitata Euroopan parlamentin valvontamahdollisuuksiin ja etteivät toimivallan jakoa koskevat periaatteet ole riittävän selkeitä kaikissa sopimuksen osissa. Päätin siksi äänestää tyhjää.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa luodaan uusi toimielinten välinen tasapaino, jossa Euroopan parlamentin asema parantuu huomattavasti muihin toimielimiin nähden. Puitesopimuksen tavoitteena on määrätä parlamentin ja komission jokapäiväisistä suhteista kumppanuudessa, jota nyt vahvistetaan ja mukautetaan Lissabonin sopimuksen uusiin näkökohtiin ja joka perustuu komission vasta valitun puheenjohtajan José Manuel Durão Barroson antamiin lupauksiin ja hänen ehdotukseensa perustaa erityiskumppanuus Euroopan parlamentin ja komission välille. Kannatan, että komissiota pyydetään sitoutumaan siihen, että se vastaa nopeasti kaikkiin lainsäädäntöaloitetta koskeviin pyyntöihin, koska tällöin otetaan huomioon Euroopan parlamentin lisääntyvä merkitys toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä erityisesti aluepolitiikan kaltaisilla aloilla. Lisäksi mielestäni on erittäin myönteistä, että sopimuksessa taataan, että komissio soveltaa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun peruseriaatetta, sekä lisätään toimielinten välistä yhteistyötä lainsäädäntöohjelman ja vuotuisen työohjelman laadinnassa ja täytäntöönpanossa. Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta edellä mainitsemistani syistä ja ennen kaikkea siksi, että se vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa ja elvyttää Euroopan unionia.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin ja komission väliseen uuteen puitesopimukseen sisältyy useita tärkeitä osatekijöitä. Mainitsen niistä ensimmäisenä parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, joka vahvistaa Euroopan unionin demokraattisia takeita. Toiseksi sopimuksessa lisätään parlamentin toimivaltuuksia valvoa komission tekemiä lainsäädäntöaloitteita, minkä ansiosta parlamentti voi aiempaa enemmän vaikuttaa annettaviin säädöksiin.

Sopimukseen on lisätty määräys pakollisten vastaavuustaulukkojen julkaisusta, jota vaadin sisämarkkinoiden tulostaulua koskevassa mietinnössäni, ja direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevista sitovista aikarajoista, jotka eivät saisi ylittää kahta vuotta. Tämän ansiosta on mahdollista, että yhteismarkkinoiden toteuttamista koskeva suunnitelma toteutuu nopeammin. Sopimuksessa vahvistetaan myös yhteisön lähestymistapaa ja tehostetaan molempien toimielinten työskentelyä. Toimielimet veloitetaan siinä myös varmistamaan toiminnallaan, että Euroopan unionista tulee todellinen yhteisö.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Kannatin Euroopan parlamentin päätöslauselmaa tarkastetusta Euroopan parlamentin ja komission välisestä puitesopimuksesta seuraavaa vaalikautta varten, koska kyseisellä sopimuksella on mielestäni oleellinen merkitys Euroopan parlamentin ja tulevan Euroopan komission

välisessä yhteistyössä. Euroopan unionin toimielinten on varmistettava, että ”yhteisön menetelmää” käytetään tehokkaasti EU:n kansalaisten hyväksi. Uuden toimielinten välisen tasapainon luovan Lissabonin sopimuksen nojalla Euroopan parlamentti voi pyytää komissiota toimittamaan lainsäädäntöehdotuksia ja komission on toimitettava lainsäädäntöehdotus vuoden kuluessa parlamentin pyynnöstä. Laajentamalla parlamentin toimivaltaa, tekemällä toimielinten välistä yhteistyötä ja edistämällä EU:n lainsäädännön yksinkertaistamista varmistetaan, että EU:n lainsäädäntöprosessin toiminta parantuu ja että kansalaiset osallistuvat aiempaa aktiivisemmin ja suoremmin Euroopan unionin lainsäädännön laadintaan. Komission on säänneltävä Lissabonin sopimuksessa määrättyjä menettelyjä ja ehtoja siten, että EU:n kansalaiset voivat pyytää komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen tarpeellisia pitämistään asioista.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Helmikuun 2010 täysistunnossa todistetaan tänään viiden seuraavan vuoden aikana tehtävän toimielinten välisen yhteistyön alkamista. Parlamentti aloitti sisäisen työskentelynsä heti Euroopan parlamentin vaalien jälkeen ja päätti nopeasti vastuutehtävien jaosta ja sisäisistä säännöistään, mutta meillä on mennyt aikaa neuvoston ja komission välistä yhteistyötä koskevien järjestelyjen täytäntöönpanoon Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Samanaikaisesti meneillään oleva tulevien komission jäsenten nimittämisprosessi on epäilemättä helpottanut Euroopan parlamentilla vastedes olevan lainsäädäntöaloiteoikeuden käyttöönottoa. Tästä lähtien komission on valiokunta-aloitteisen lainsäädäntömietinnön hyväksymisen jälkeen raportoitava lainsäädäntöaloitetta koskevan pyynnön käytännön jatkotoimista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan mukaisesti. Euroopan parlamentin yksinkertaisen enemmistön pyynnöstä komission on toimitettava lainsäädäntöaloite vuoden kuluessa tai sisällytettävä ehdotus seuraavan vuoden vuotuisen työohjelmaan. Pyydän kaikkia hyväntahtoisia ihmisiä seuraamaan tarkasti parlamentin työskentelyä, koska on selvää, että Euroopan parlamentin jäsenet hyödyntävät tätä määrystä erityisesti yleisen sosiaalisen etiikan alalla.

Päätöslauselmaesitys B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN). Jotkut saattavat ihmetellä sitä, että me kannatamme GUE/NGL-ryhmän päätöslauselmaesitystä. Samalla kun olemme osittain samaa mieltä ryhmän kriittisyydestä Euroopan unionia kohtaan, näkemyksemme siitä, millä Euroopan unioni pitäisi korvata, on melko erilainen. Lisäksi ideologiamme ovat aivan erilaiset. Me olemme nationalisteja, arvostamme kansallisvaltion suvereniteettia. He ovat internationalisteja. Me uskomme yksityisyrittäisiin perustuvaan järjestelmään, johon kuuluu vähäinen sääntely ja joidenkin yleishyödyllisten laitosten omistaminen, kun taas he olettavasti uskovat ennemminkin valtion omistukseen. Olemme samaa mieltä uusliberaalin talouspolitiikan torjumisesta, tarpeesta lisätä sosiaalista oikeudenmukaisuutta (vaikka määritelmässämme saattaa olla eroja) ja kritiikistä joidenkin komission jäsenten välttelyä, epäjohtonmukaisuutta ja riittämättömiä vastauksia kohtaan. Tästä huolimatta äänestämme mielellämme samalla tavalla kenen kanssa tahansa, jos olemme yhtä mieltä heidän ehdotuksistaan.

Carlo Casini (PPE), kirjallinen. – (IT) Sen lisäksi, että äänestin ehdottomasti päätöslauselmaesityksen puolesta, haluan lisätä puheenjohtaja Barroson sanojen painoarvoa, sanojen, jotka kertoivat tulevien viiden vuoden aikana tapahtuvasta rakennustyöstä entistä yhtenäisemmän ja vahvemman unionin aikaansaamiseksi.

Hän aloitti puheensa muistuttamalla yhtenäisen Euroopan perimmäisistä arvoista, joista tärkein on ihmisarvo. Olen varauksetta samaa mieltä, mutta ongelma on siinä, että sanasta ”arvo” on tullut monimerkityksinen, koska sitä ei käytetä ainoastaan takaamaan elämää ja ihmisten tasa-arvoa, vaan sitä käytetään myös syrjintään ja sillä aiheutetaan vahinkoa yhteiskunnan kaikkein haavoittuvimmille jäsenille ja sillä perustellaan jopa kuolemaa. Tästä syystä toivon, että tulevien viiden vuoden aikana komissio toimii siten, että sanalle ”arvo” palautetaan sen yksiselitteinen ja todellinen merkitys.

On symbolisesti tärkeää, että viime vuoden joulukuun 15. päivänä, samanaikaisesti kun uuden komission muodostamisponnistelut olivat huipussaan, 500 000 Euroopan unionin kansalaista 17 maasta pyysi yhteisvetoomuksessa toimielimiä tulkitsemaan ja toteuttamaan perusoikeuskirjaa kaikissa päätöksissään siltä pohjalta, että kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus ihmisarvoon.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin ehdolla olevan komission puolesta, sillä olen tietoinen komission keskeisestä asemasta koko Euroopan unionin rakenteissa sekä sen kasvavasta merkityksestä, jonka se on saavuttanut lainsäädäntöaloitteiden laatijana. Portugalin kansalaisena voin vain olla ilahtunut siitä, että komission puheenjohtajan vaativa tehtävä annettiin uudelleen maanmiehelleni José Manuel Durão Barrosole, miehelle, joka aiemmin täytti kyseisen tehtävän kiistattoman ansiokkaasti.

Olen tietoinen viime aikojen tuomista vaikeuksista, mutta samalla innostunut toiveesta, että Euroopan unionia ja eurooppalaista hanketta odottavat vielä paremmat ajat, ja toivotan Barrosole ja hänen ryhmälleen suurta menestystä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kun tarkastellaan toissijaisuusperiaatetta, edustusta ja eri jäsenvaltioiden tasa-arvoisia oikeuksia, painotan jaetun vastuun ja jaettujen toimivaltuuksien tärkeyttä Euroopan komission jäsenten keskuudessa. Samalla kun jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä syvennetään asteittain ja kun Euroopan unionin kyvykkyyden merkitys kasvaa maailmanlaajuisissa interventioissa, olisi käsittelemättä jakaa strategiset ja poliittiset päätökset ja valinnat Euroopan unionin eri toimielimiin.

Kaikille uusille komission jäsenille esitettiin kysymyksiä, ja he olivat audienssilla Euroopan parlamentissa, jossa he saattoivat ilmaista odotuksiaan ja kertoa oman toimialansa hankkeista. He painottivat jaetun vastuun merkitystä tarkoittaen sitä, että Euroopan komissioon kuuluvien eri salkkujen ja toimivaltuuksien välillä on oltava vuorovaikutusta. Tällä lähestymistavalla ei niinkään pyritä osoittamaan kyvyttömyyttä tai vihjailemaan, että kyse on presidentialismista, vaan vahvistetaan yhteispäätösten henkeä, jota edisti yhteistyökykyinen johtajuus, joka nyt puolestaan edistää tosiasiallista ja hyödyllistä vuoropuhelua Euroopan unionin lujittamiseksi. Edellä mainitusta syystä äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston esittämässä päätöslauselmaesityksessä käsitellään tärkeitä seikkoja, jotka koskevat tälle parlamentille esittelystä komission jäsenten kollegiosta tekemääme arviointia, ja siinä tehdään myös yhteenveto pohjimmaisista syistämme äänestää tätä komissiota vastaan: Ensimmäinen on komission puheenjohtajan esittelemä ohjelma, johon komission jäsenet luonnollisesti tuntevat kuuluvansa ja jota he puolustivat varauksetta parlamentissa järjestetyissä kuulemistilaisuuksissa ja joka edustaa edellisen komission epäonnistuneen uusliberaalin politiikan jatkumista. Toinen syy on se, että tämä joukkue on valittu toteuttamaan kyseinen ohjelma noudattaen strategiaa, joka ei johda poliittisessa suuntautumisessa tarvittaviin muutoksiin, kuten paremman sosiaalisen oikeudenmukaisuuden mahdollistamiseen, työpaikkojen luomiseen ja köyhyyden torjumiseen, vaan se sen sijaan sisältää vaarallisia elementtejä, jotka pahentavat vakavia ongelmia. Lyhyesti sanottuna sellaista Eurooppaa, jonka puolesta me taistelemme – Eurooppa, joka on oikeudenmukainen ja jossa tapahtuu sosiaalista kehitystä, jossa vallitsee taloudellinen ja sosiaalinen koheesio, jossa on suvereenia valtioita, joilla on tasa-arvoiset oikeudet, ja näiden välillä yhteistyötä, sekä rauhaa edistävä Eurooppa, ei juuri voida saavuttaa niiden ohjeiden pohjalta, joita tämä komissio ehdottaa noudatettavan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Järjestettyämme useiden viikkojen ajan kuulemistilaisuuksia uusille komission jäsenille nyt ei ole sopiva hetki asettaa kyseenalaiseksi komission jäsenten kollegiota, joka on jo monien tuntien ajan eri valiokunnissa tarjonnut hyvin hyödyllisiä selvityksiä politiikan aloista, joilla on tehtävä päätöksiä. Tästä syystä nyt on aika antaa Euroopan unionille legitiimi komissio, joka pystyy vastaamaan viime aikojen vaikeisiin tapahtumiin.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Parlamentti ja komissio joutuvat käsittelemään Euroopan unionin keskeisiä ongelmia, nimittäin kääntämään kriisin suunnan elvyttämällä taloutta ja työllisyyttä, tasapainottamalla jäsenvaltioiden julkista taloutta ja neuvottelemalla vuoden 2013 jälkeisen kauden rahoituskehiksestä, minkä yhteydessä haluaisin painottaa koheesiopolitiikan merkitystä.

Minulla oli tilaisuus esittää aluepolitiikasta vastaavalle komission jäsenehdokkaalle Johannes Hahnille kysymyksiä, joissa tiedustelin hänen kiinnostustaan luoda pysyvän rahoitustuen erityisrahasto syrjäisimmille alueille.

Esitin hänelle myös ehdotuksen joustavammasta kelpoisuusjärjestelmästä, jotta niin kutsutut siirtymäalueet voisivat saada tukea rakennerahastoista, toisin sanoen ne alueet, jotka ovat juuttuneet lähentymistavoitteiden ja kilpailukyky- ja työllisyystavoitteiden välille.

Komission jäsenehdokas osoitti olevansa pätevä ja perusteellinen sekä olevansa valmis tutkimaan kyseisiä mahdollisuuksia, mikä antaa minulle luottamusta siihen, että hänellä on tulevaisuudessa halukkuutta ja ymmärtämystä syrjäisimpiä alueita, kuten Madeiraa kohtaan.

Äänestin komission jäsenehdokasryhmän, jota tulee johtamaan José Manuel Barroso, puolesta, sillä yleisesti ottaen he ovat osoittaneet hyvää teknistä valmiutta, vakavuutta ja kunnianhimoa pystyäkseen vastaamaan Euroopan unionin haasteisiin unohtamatta arvoja, jotka tukevat sen perustaa, nimittäin solidaarisuutta ja alueellista koheesiota.

Päätöslauselmaesitys B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Hyväksyimme tänään uuden Euroopan komission kokoonpanon, vaikka meidän on tunnustettava, että komission jäsen ehdokkaisiin liittyvät epäilyt eivät kokonaan hälvenneet. Sekä komission toimintakehyksestä että yksittäisten komission jäsenten ohjelmista puuttuu ennen kaikkea sosiaalinen aspekti. Meille annetaan sellainen kuva, että keskeiset kriteerit, joiden pohjalta määritetään tavoitteet ja tehtävät, liittyvät Euroopan unionin roolin vahvistamiseen maailmassa, ja samanaikaisesti kansalaistemme oikeudet, toiveet ja sosiaaliturva on lykätty taka-alalle. S&D-ryhmä on päättänyt tukea komissiota, koska aikana, jolloin Euroopan unionia kiusaa loputon talous- ja rahoituskriisi ja yhä lisääntyvä työttömyys ja jolloin kansalaiset ovat pettyneitä Euroopan unioniin, Euroopan parlamentista ja Euroopan unionista yleisesti ei saa tulla paikka, joka on jakautunut kantojen ja vastustuksen mukaan. Juuri nyt on tärkeintä keskittyä poliittisen asialistan tärkeimpiin asioihin, päättää epävarmuuden ja epävakauden tila Euroopan unionissa mahdollisimman pian ja ratkaista kriittisimmät ongelmat, kuten rahoituskriisi ja työttömyys, entistä nopeammin ja tehokkaammin.

Bastiaan Belder (EFD), kirjallinen. – (NL) Barroson toinen komissio on sekava joukko. Viime viikkoina olemme kohdanneet joitakin vahvoja, mutta myös muutamia hyvin heikkoja ehdokkaita. Tämä ei helpota yhtään komission arvioimista kokonaisuudessaan. Tätä kaksijakoista tunnetta vahvistaa se, että monet komission jäsen ehdokkaat äksyivät Euroopan parlamentille häpeämättömästi kuulemistilaisuuksien aikana. Silti se, mitä he todella edustavat, on jopa nyt edelleen epäselvää.

Alankomaiden reformipuolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet ovat päättäneet äänestää tyhjää. Tämän tarkoituksena on osoittaa, että tästä komissiosta meille on jäänyt kaksijakoinen käsitys. Lisäksi taustalla tapahtuu muutakin. Yksi komission jäsen, joka on myös ensimmäinen varapuheenjohtaja, herättää meissä suurta huolta. Catherine Ashtonilla on kyseenalainen kunnia olla ensimmäinen Euroopan unionin virkamies, joka toimii komissiossa ja jolla on samanaikaisesti toimi ministerineuvostossa. Me emme voi tukea tätä perusteetonta, toimielinten kannalta riskialtista uhkayritystä. Lisäksi Catherine Ashton ei ole missään vaiheessa antanut vaikutelmaa siitä, että hän pystyisi kestäämään toimen mukanaan tuomat paineet. Hän kuuluu komission heikoimpiin lenkkeihin eikä ole koskaan osoittanut pitävänsä ulkopoliittikkaa omimpana alueenaan. Tästä syystä suhtaudumme hieman pelokkaana kauteen 2010–2014.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Meillä on uusi komissio, joka otti vastaan mandaattinsa vaikeana aikana, mutta joka muodostuu ammattilaisista, joiden hartioilla lepää vastuu kaikista 27 jäsenvaltiosta. Lissabonin sopimus muuttaa valta-asetelmia ja edellyttää komissiolta sopeutumiskykyä. Näin ollen Euroopan unioni on uudessa, haavoittuvassa tilanteessa, jossa vaaditaan toimintakykyä, vakautta ja tarmokkuutta, kun sen pitää antaa ehdotuksia ja panna täytäntöön yhtenäistä politiikkaa.

Joudumme kohtaamaan uuden rahoitukseen liittyvän asenteen, mikä merkitsee, että komissiolta vaaditaan järkevää vastausta uudistuksiin ja uusiin mukautuksiin kaikilla aloilla, ensimmäiseksi taloudessa.

Kaikki jäsenvaltiot tuntevat nahoissaan rahoituskriisin koko laajuudessaan. Kreikan avunhuutoon vastattiin yksissä tuumin, niin valtiot, joiden talous on hyvässä kunnossa, myös valtiot, jotka kamppailevat kaikissa vaiheissa pienentääkseen budjettivajettaan. Vakaa, hyvin koordinoitu talouspolitiikka kaikkialla 27 jäsenvaltiossa antaa mahdollisuuden välttää vakavan epätasapainon Euroopan unionin tasolla ja tarjota hyödyllisen vaikutuksen toisessa vaiheessa. Euroopan unionin toimien on tarkoitus tarjota ratkaisuja kriisiin liittyviin ongelmiin ja olla luovia vakauden palauttamiseksi jäsenvaltioihin. Toisin sanoen ne on tarkoitettu poistamaan vaje ja estämään eroavaisuudet sekä samalla vakauttamaan taloutta.

Sophie Briard Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin kolmen suuren poliittisen ryhmän jäsenten tavoin äänestin juuri Barroson esittelemän komission jäsenten kollegion nimittämisen puolesta. Kyse on todellakin hienosta ryhmästä, jossa on mukana yksilöitä, joilla on erilaiset ja toisiaan täydentävät taustat. Vuoteen 2014 asti kristillisdemokraatit, liberaalit ja sosialistit jättivät poliittiset ja maantieteelliset eronsa syrjään ja työskentelevät yhtenä kollegiona palvellakseen Euroopan unionin yleistä etua. Euroopan parlamentin jäsenet tekivät kolmen viikon aikana huomattavan työn arvioidessaan ehdokkaiden pätevyyttä parlamentaarissa kuulemismenettelyssä. Tämän jakson päätteeksi meidän velvollisuutenamme oli antaa täysi tukemme tälle uudelle ryhmälle. Nyt odotamme Barroson toisen komission yllättävän meidät vankkumattomalla päättäväisyydellään viedä Euroopan unionia eteenpäin. Sen keskeisenä tehtävänä on osoittaa joka päivä, että eurooppalaisella hankkeella on lisäarvoa Euroopan unionin kansalaisille.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Euroopan unioni elää rahoituksen, talouden ja yhteiskunnan kannalta vaikeaa aikaa, on ratkaisevan tärkeää saada vahva komissio, jolla on kunnianhimoinen

ja rohkea ohjelma avainasioissa, kuten energiavarmuudessa, ilmastonmuutoksessa, tieteellisessä tutkimuksessa ja innovaatioissa.

Komission uusi rakenne, joka sisältää salkun, joka on varattu yksinomaan ilmastonmuutokseen ja salkun, jossa yhdistyvät innovaatio ja tutkimus, antaa selvän merkin kunnianhimoisesta hankkeesta ja uskottavasta strategiasta Euroopan unionille aina vuoteen 2020 saakka.

Uusi komissio – johtajanaan puheenjohtaja Barroso ja kyseiset alat uusine rakenteineen – on niiden välttämättömien kriteerien mukainen, joita talouden elvyttämisen veturi tarvitsee. Talouden elpyminen perustuu resurssien tehokkaaseen käyttöön ja innovaatioihin, ja tavoitteena on parempi sosiaalinen oikeudenmukaisuus.

Otan innostuneena vastaan uuden komission jäsenten kollegion ja puheenjohtaja Barroson ja onnittelen heitä äänestystuloksen johdosta. Komissiolla on laajempi parlamentaarinen tuki kuin edellisellä komissiolla, ja tämä antaa selvän rohkaisevan merkin uudelle toimielinten väliselle yhteistyölle parlamentin ja komission välillä. Näin ne voivat yhä useammin puhua yhdellä äänellä Euroopan unionissa, joka on maailmanlaajuisesti johtava mahti.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin komissiota vastaan, kuten kaikki Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ranskalaiset jäsenet. Suurin osa komission jäsenistä edustaa Euroopan unionin liberaalia asennetta, jota me vastustamme. Joillakin jäsenvaltioidensa nimeämällä komission jäsenillä ei ole lainkaan kunnianhimoa Euroopan unionia kohtaan tai minkäänlaista persoonallista näkemystä. Yksi asia on varma: tulevat komission jäsenet eivät sitoutuneet yhteenkään niistä asioista, joita me pidämme välttämättöminä. Millainen strategia auttaa meitä pääsemään tämän kriisin ylitse? Miten meidän pitäisi vastata kiireellisiin sosiaalisiin ja ilmasto-ongelmiin kysymyksiin? Miten meidän pitäisi elvyttää eurooppalaista hanketta? Kun kerran emme saaneet riittäviä vastauksia kysymyksiin, äänestimme komissiota vastaan, sillä emme voi antaa Euroopan komissiolle avointa sakkia. En usko, että tämä komissio, jos se ei onnistu vastaamaan näihin tavoitteisiin, pystyisi tarjoamaan uuden tulevaisuuden Euroopan unionin kansalaisille tai varmistamaan Euroopan unionin aseman maailmassa. Tältä pohjalta se ei voi saada tukeamme. Tietenkin minun pitää työskennellä viiden vuoden ajan tämän komission tekemien ehdotusten pohjalta. Tämänpäiväinen ääneni on osoitus epäluulosta ja poliittisesta valppaudesta, jonka tulen näyttämään toteen tällä toimikaudella.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Edustamani poliittisen ryhmän, sosialistien ja demokraattien, kanssa olin hyvin tyytyväinen tulevan komission lopulliseen muodostumiseen. Erityisesti ympäristö- ja energia-alan komission jäsenet tulevat olemaan ratkaisevia Euroopan unionin kehityksen kannalta tulevina vuosina, ja olen tyytyväinen, että puheenjohtaja Barroso valitsi oikeat edustajat.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin ehdotettuja komission jäseniä (kollegio) vastaan, koska he soveltavat samaa uusliberaalia politiikkaa, joka on ajanut Euroopan unionin tähän monitahoiseen kriisiin ja valtavaan eriarvoisuuteen. He tukevat Lissabonin sopimusta ja Eurooppa 2020 -strategiaa, jotka vahvistavat markkinoiden suvereniteettia, lisäävät työttömyyttä ja epävarmoja työpaikkoja, hajottavat sosiaaliturvajärjestelmän ja rajoittavat demokraattisia ja yhteiskunnallisia oikeuksia. Euroopan unionin epämääräiset menettelyt ja demokraatiavaje aiheuttavat epäluuloa kansalaisissa ja pahentavat luottamuskriisiä Euroopan unionin toimielimiin, niin kuin erittäin vähäinen osallistuminen Euroopan parlamentin vaaleihin hiljattain osoitti. Tällaisen politiikan jatkaminen romuttaa Euroopan unionin kansalaisten odotukset. Euroopan vasemmisto vastustaa tällaista politiikkaa Euroopan parlamentin kautta ja taistelee työläisten ja yhteiskunnallisten liikkeiden rinnalla toteuttaakseen nuoren sukupolven toiveet demokraattisesta, sosiaalisesta, feministisestä, ekologisesta ja rauhanomaisesta Euroopasta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Onnittelen Barrosoa paitsi hänen tekemästään erinomaisesta työstä ensimmäisellä toimikaudellaan myös hänen ansaitsemastaan uudelleennimityksestä Euroopan komission puheenjohtajaksi uuden toimikauden ajaksi. Toivon, että parlamentti ja komissio pystyvät työskentelemään tiiviissä yhteistyössä ja kunnioittamaan kaikilta osin toistensa toimivaltuuksia ja etuoikeuksia ja että ne pyrkivät erityisen kumppanuuden luomiseen näiden toimielinten välille, kuten puheenjohtaja Barroso ehdotti poliittisissa toimintalinjauksissaan. Olen varma, että komission tuleva puheenjohtaja täyttää parlamentille antamansa lupaukset, joiden tuloksena on tarkistettu puitesopimus. Ainoastaan tällä tavalla voimme saattaa päätökseen Euroopan integraation, jonka ensisijaisena tavoitteena on kansalaisten oikeuksien puolustaminen.

Komission jäsen ehdokkaiden kuulemistilaisuudet ovat aina tärkeitä hetkiä, jotka paljastavat Euroopan unionin demokratian syvyyden. Parlamentti käytti toimivaltuuksiaan, ja prosessi oli arvokas, ytimekäs ja avoin. Uskon, että Barroson toinen komissio tulee olemaan jopa vahvempi ja poliittisesti paremmin

valmistautunut kuin edeltäjänsä. Toivon, että se on yhtenäinen ja että kaikki sen jäsenet ovat suuren vastuunsa tasalla hetkellä, jolloin kaikki kaipaavat talouden elpymistä ja työpaikkojen luomista.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentti hyväksyi uuden Barroson komission laajalla äänen enemmistöllä. Tietenkin myös minä äänestin sen puolesta. Tein tämän paitsi tietoisella tavalla, myös sitoumuksella ja luottamuksella. Äänestin uuden komission kollegion puolesta, koska sillä on kokemuksensa perusteella paljon enemmän poliittista kapasiteettia ja se tarjoaa vakuuden siitä, että se tiukasti ja päättäväisesti tarttuu Euroopan unionia kohdanneisiin suuriin haasteisiin. Näitä ovat kokemamme vakava rahoituskriisi ja sen suunnattomat yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset, erityisesti työttömyys; turvallisuus ja terrorismin torjunta; Euroopan unionin roolin vahvistaminen maailmassa, mikä merkitsee, että tarvitaan Euroopan unioni, jolla on aktiivinen yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka; ilmastomuutoksen torjunta ja talouksiemme kilpailukyky puolustettaessa sosiaalista malliamme. José Manuel Barroson esittämä realistinen ja kunnianhimoinen ohjelma, jonka parlamentti nyt on hyväksynyt, voidaan vihdoin panna täytäntöön 500 miljoonan Euroopan unionin kansalaisen hyödyksi. Toivotan parhainta onnea Euroopan komission puheenjohtajalle ja hänen ryhmälleen.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Syyskuussa demokratialiikepuolueen jäsenet eivät äänestäneet Barroson komission puheenjohtajaksi nimittämisen puolesta, koska hänen saavutuksensa eivät olleet sellaiset, että ne olisivat antaneet aihetta hänen uudelleenvalintaansa. Tänäankään he eivät äänestäneet komission jäsenten kollegion puolesta, sillä monet sen jäsenet osoittivat kovin vähäistä kunnianhimoa kuulemistilaisuuksissa, mikä antoi heikkoa toivoa vahvasta komissiosta, jota Euroopan unioni tarvitsee. Lisäksi viimeaikainen kehityskulku on surullisella tavalla korostanut kyseisen ryhmän kykenemättömyyttä käydä käsiksi tapahtumiin. Ensimmäiset epäilyt saivat alkunsa joulukuussa Kööpenhaminan huippukokouksen aikana, jolloin Euroopan unioni ei kyennyt puhumaan yhdellä äänellä. Epäilyt vahvistuivat tammikuussa, kun Catherine Ashton ei käynyt Haitissa osoittamassa Euroopan unionin solidaarisuutta eikä osallistunut Montrealin avunantajien konferenssiin, jossa hänen osallistumistaan olisi tarvittu EU:n tarjoaman avun ja jäsenvaltioiden avun koordinoimiseksi. Nyt helmikuussa epäilyjä ei saa enää olla, kun keinottelijat iskevät Kreikkaan, ja komissio ei pysty esittämään uskottavaa pelastussuunnitelmaa. Tästä syystä demokratialiikkeeseen kuuluvat parlamentin jäsenet eivät luota Barroson toiseen komissioon.

Martin Ehrenhauser (NI), kirjallinen. – (DE) Olen sitoutunut Euroopan unionin kannattaja enkä voi antaa hyväksyntääni uudelle Euroopan komissiolle. Se perustuu kansallisten puolueiden ja valtion virastojen läpinäkyvyyttä päätöksiin. Ehdotetut Euroopan komission jäsenet eivät ole riippumattomia poliittisen raskaan sarjan toimijoita, mitä erityisesti nuoret kansalaiset syystäkin toivovat. Valintaprosessissa ei käytetty erityisalatietyksen kriteerejä. Hetkestä, jolloin itävaltalainen komission jäsen Johannes Hahn nimettiin, kului neljä viikkoa, ennen kuin hänelle myönnettiin salkku. Tämä osoittaa, että tietämystä ei käytetty valintakriteerinä. Huolimatta nyt voimassa olevasta Euroopan unionin uudistussopimuksesta, Lissabonin sopimuksesta, Euroopan parlamentti ei vielääkään voi valita yksittäisiä komission jäseniä tai osoittaa epäluottamustaan yksittäisiä jäseniä kohtaan. Poliittiset persoonallisuudet, kuten Ranskan ja Espanjan komission jäsenet, sulautuvat massaan. Tämä Euroopan komissio ei edusta laajempaa demokratiaa eikä heräämistä; se jatkaa tiellä, joka johti meidät tämänhetkiseen kriisiin.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Viime syksynä äänestimme Barrosoa vastaan, koska hän ei pidä tärkeänä – toisin kuin me – hyviä työskentelyolosuhteita, tasa-arvoa ja siirtymistä kestäväan yhteiskuntaan. Tämänpäiväinen äänestys koskee 26 komission jäsenen muodostamaa kollegiota.

Ennen Barroson uudelleenvalintaa komission puheenjohtajaksi teimme selviä pyyntöjä työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tarkistamiseksi. Barroson oli pakko tunnustaa ja myöntää ensimmäistä kertaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen päätökset olivat ongelmallisia muun muassa asiassa Laval. Hän myös lupasi palata asiaan antamalla säännöksiä, joiden avulla ongelmat ratkaistaisiin mahdollisimman nopeasti. Tämä oli hyvin merkittävä kannanmuutos komission puheenjohtajalta, mutta se ei ollut meille riittävä hänen ehdokkuutensa tukemiseen.

Tänään muodostamme kannan koko komission jäsenten ryhmästä ja toivomme, että tietyt komission jäsenet – joille on annettu tärkeät tehtävät käsitellä työllisyyskriisiä, rahoitusmarkkinoiden sääntelyä ja ammattiyhdistysten keskeisiä oikeuksia – pystyvät toimimaan eri tavalla kuin puheenjohtaja. Erityisen myönteistä on se, että komission jäsenet Barnier ja Andor ovat selvästi ilmaisseet, että Euroopan unionin tuomioistuimen tulkinnat työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä ovat ongelmallisia. He totesivat myös selvästi olevansa halukkaita aloittamaan työn unionin lainsäädäntöön tehtävien välttämättömien muutosten toteuttamiseksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan sitä, että Lissabonin sopimuksessa kullekin jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus pitää oma komission jäsenensä. Tämä lähestymistapa on olennainen, jos haluamme unionissa kaikkien näkemysten samastuvan komission laatimiin prosesseihin ja hankkeisiin.

Pidän valitettavina parlamentin kuulemistilaisuuksissa esiintyneitä vaikeuksia, jotka johtivat yhden ehdokkaan vetäytymiseen, ja toivon todella, että tällaiset tapaukset vähenevät.

Minun arvioni mukaan sovellettu toimintatapa, jossa komission jäsen ehdokkaat asetetaan parlamentin tarkasteltavaksi, on hyödyksi Euroopan unionin integraatiolle, sillä se sallii avoimuuden keskusteluissa ja arvioitaessa henkilöiden sopivuutta heille kaavailtuihin tehtäviin. Pyydän, että kuulemistilaisuudet tapahtuvat vaativassa mutta sydämellisessä ilmapiirissä, koska Euroopan parlamentin ja sen jäsenten olisi yritettävä olla tekemättä kuulemistilaisuuksista näytöksiä, joissa esiintyy tarpeettomia loukkauksia ja yhteenottoja.

Toivon, että komissio antaa entistä parempaa lainsäädäntöä, pitää aina mielessä tarpeen noudattaa asianmukaisesti toissijaisuusperiaatetta ja, ensisijaisesti, omaksuu keskeiseen poliittiseen roolin käsitellessään talouskriisiä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tässä talouden elpymisen kannalta olennaisen tärkeässä vaiheessa José Manuel Durão Barroson johtaman komission kokemus ja monipuolisuus sekä silminnähävä sitoutuminen, pätevyys ja parlamentin kuulemien komission jäsenten tunnustamat suuret eurooppalaiset aatteet tulevat olemaan ratkaisevia yhtenäisen ja sosiaalisesti oikeudenmukaisen Euroopan unionin ylläpitämisessä. Euroopan unioni pystyy omaksumaan johtavan roolin ilmastomuutoksen torjunnassa ja yritysten kilpailukykyyn vahvistamisessa tukemalla tieteellistä tutkimusta ja innovaatioita.

Painotan tähän ryhmään uudelleen kohdistuvia odotuksia, ryhmään, joka omaksuu Euroopassa vallitsevien kulttuurien ja identiteettien mahtavan kirjon ja vahvistaa niiden avulla kunkin jäsenvaltion parhaita arvoja. Mitä tulee Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä syntyneisiin uusiin institutionaalsiin suhteisiin ja kun otetaan huomioon haasteet, joita nykyaikaiset yhteiskunnat kohtaavat kehityksen tiellä, uskon, että tämän komission kanssa Euroopan unioni vahvistaa toimintakykyään, ei ainoastaan sisäisesti, vaan myös globaalilla tasolla, kun on kyse tämänhetkisistä taloudellisista, sosiaalisista ja poliittisista puitteista ja niihin liittyvistä toimenpiteistä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänemme Euroopan komissiota vastaan on luonnollinen lopputulos, koska olemme eri mieltä komission ohjelmasta, useimmista kuulemistilaisuuksissa esiin tulleista kannoista sekä tavoitteesta ja sisällöstä, jotka kuuluvat Lissabonin sopimukseen, jota komissio on luvannut puolustaa, mutta josta me olemme eri mieltä.

On totta, että Euroopan komissio kuuluu Euroopan unionin tärkeimpiin toimielimiin. On myös totta, että komission jäsenten collegio koostuu unionin jäsenvaltioiden nimeämistä komission jäsenistä. Koska jäsenvaltioiden hallitusten enemmistö edustaa oikeistolaisia konservatiiveja tai sosiaalidemokraatteja, joiden politiikka muistuttaa toisiaan, ei ole yllättävää, että Euroopan komissio on kallellaan samaan suuntaan ja syventää uusliberaalia, militaristista ja federalistista politiikkaansa. Tästä syystä emme kuulleet käytännössä lainkaan vastauksia vakaviin taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin, joita työläiset ja kansalaiset kohtaavat.

Taistelemme toisenlaisen Euroopan puolesta. Se on oikeudenmukainen Eurooppa, jossa tapahtuu yhteiskunnallista edistystä, jossa taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus kuuluvat todellisuuteen ja jossa suvereenien valtioiden, joilla on yhdenvertaiset oikeudet, välinen yhteistyö sekä rauha ovat keskeisiä tavoitteita.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin uuden Barroson toisen komission puolesta. Kesäkuussa 2009 pidetyistä Euroopan parlamentin vaaleista lähtien Euroopan unioni on ollut poliittisessa tyhjiössä. Tämä tyhjiö paheni, kun Lissabonin sopimuksen voimaantulo lykkääntyi. Tästä syystä on kiire saada uusi komissio toimimaan, sillä komissio on ainoa Euroopan unionin toimielin, joka voi tehdä lainsäädäntöaloitteita. Kaikki 26 nimitettyä komission jäsentä, paitsi Rumiana Jelea, jonka täytyi vetäytyä ehdokkuudestaan, ovat erikseen saaneet parlamentin jäsenten tuen. Ei olisi ollut järkevää torjua collegiota. Näin ollen komission nimittämisenäestys oli vain muodollisuus, hallinnollinen hyväksyminen. Äänestäessäni Barroson toisen komission puolesta en aio antaa sille varauksetonta poliittista tukeani. Arvioin komissiota sen poliittisten aloitteiden perusteella.

Sylvie Goulard (ALDE), kirjallinen. – (FR) Vaikka collegiossa on useita todella eteviä yksilöitä, äänestin komission nimitystä vastaan kahdesta syystä. Edellisen komission epäonnistuminen talous- ja raha-asioissa (Lissabonin strategia, euroalueen valvonta) tunnetaan hyvin. Kun tarkastellaan Euroopan unionin ulkoista

edustusta, Catherine Ashtonilla ei ole vaadittavia taitoja eikä hän näytä päättäneen sitoutua tehtävään, kuten näimme Haitin tragedian yhteydessä. Hän oli mukana Tony Blairin hallituksessa, joka hyökkäsi Irakiin ja rikkoi samalla kansainvälistä oikeutta. Lisäksi sama hallitus neuvotteli mahdollisuuden jättäytyä perusoikeuskirjan soveltamisen ulkopuolelle.

Mathieu Grosch (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tämän komission puolesta, koska kaiken kaikkiaan se on osoittanut – erityisesti uuden kokoonpanonsa jälkeen – pystyvänsä toteuttamaan työn menestyksekkäästi. Komission ja parlamentin välisten neuvottelujen tulos on myös tyydyttävä. Minusta on erityisen tärkeää, että komissio ei saa vapaita käsiä tuleviksi viideksi vuodeksi, vaan että sitä arvioidaan jatkuvasti.

Jäljellä on erityinen haaste lisätä eri politiikanalojen johdonmukaisuutta, esimerkiksi ympäristöpolitiikassa ja sosiaali- ja talousasioissa, sekä muotoilla unionin ulkopuolelle suuntautuva viestintä siten, että Euroopan unionin politiikka on avoimempaa ja ymmärrettävämpää kaikkien kansalaisten kannalta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Barroson komissiota vastaan, koska se ei ole sosiaalisten uudistusten edistämistä koskevien vaatimusteni mukainen. Uudistukset ovat välttämättömiä, jos haluamme nousta kriisistä, jossa nyt olemme. On selvää, että tämä komissio ei mitenkään edusta vahvaa poliittista voimaa ja että se on hyvin kaukana siitä Euroopan unionista, jonka minä haluaisin innokkaasti nähdä. Tämän komission salkut on muotoiltu huonosti, ja sen toimivaltaa on heikennetty. Siltä puuttuu välineet toimia ja se varmasti pyrkii ennemminkin säilyttämään kansalliset kuin unionin edut.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin uuden komission kollegion puolesta. Edustamani alueen, Skotlannin, näkökulmasta uudella komissiolla on käsiteltävänä huomattavia ongelmia ja haasteita. Yhteisen kalastuspolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan uudistukset ovat edessä, ja Skotlannin keskeiset intressit näillä aloilla on tunnustettava. Kehotan asianomaisia komission jäseniä varmistamaan, että Skotlannin rannikko- ja maaseutuyhteisöt voivat menestyä sosiaalisesti ja taloudellisesti. Koska Skotlanti on tärkeä potentiaalinen energiatuotannon lähde, erityisesti uusiutuvan energian kannalta, komission pitäisi antaa etusija hankkeille ja aloitteille, joiden avulla Skotlanti voi kehittää mahtavaa potentiaaliaan puhtaan vihreän energian toimittajana.

Euroopan unionia kannattavan puolueen jäsenenä toivon, että tämä komissio pystyy palauttamaan uskoa Euroopan unioniin, sillä niin monet skotit ovat menettäneet sen esimerkiksi epäonnistuneesta kalastuspolitiikasta Skotlannin saamien kokemusten välittömänä seurauksena.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Barroson toinen komissio on ensimmäinen, joka toimii Lissabonin sopimusta soveltaen ja tilanteessa, jossa Euroopan parlamentin toimivaltuudet ovat entistä laajemmat, mikä tekee siitä aikaisempaa näkyvämmän ja aktiivisemmän kumppanin. Äänestyksen tuloksen perusteella nimitimme komission jäsenten kollegion, jonka kokonaissuoritus ei onnistunut aivan ongelmitta. Vaikeuksista korostetusti tuli esille Bulgarian nimeämä komission jäsen ja hänen korvaamisensa toisella henkilöllä. Se, että onnistuimme täyttämään tämän tehtävän ja muuttamaan kollegion kokoonpanoa, merkitsee oikeastaan onnistumista Euroopan parlamentille kokonaisuudessaan ja erityisesti poliittiselle ryhmällemme. Uskon, että kollegion puolesta annettu ääni on kaikkein sopivin vaihtoehto hetkenä, jolloin päätöksenteon lykkääminen olisi saattanut ajaa Euroopan unionin epämukavaan tilanteeseen, jossa tehostamussyytökset olisivat olleet perusteltuja. Uuden komission on nyt tärkeä päästä töihin käsiksi mahdollisimman nopeasti ja päästä samalle tasolle Euroopan parlamentin kanssa – joka valittiin jo seitsemän kuukautta sitten – ainakin jo tehtyyn työhön nähden. Toivomme hyvää yhteistyötä, jossa tavoitteet ja toimintaohjelmat saavat konkreettisemmän muodon kuin kuulemistilaisuuksissa.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Äänestin tyhjää komission jäsenten kollegiosta järjestetyssä äänestyksessä, koska hyvien ehdokkaiden rinnalla mukana oli heikkoja ja hyvin heikkoja ehdokkaita. En pysty hyväksymään sellaisten henkilöiden nostamista eurooppalaisen diplomatian huipulle, kuten talous- ja raha-asioista tai työllisyys- ja sosiaaliasioista vastaavaksi komission jäseneksi, jotka eivät ole päteviä hoitamaan näitä toimia. Meidän on syytä muistaa, että olemme edelleen kriisissä ja etsimme edelleen ulospääsyä tästä kriisistä. Euroopan unionissa ei tästä syystä voi olla komission jäseniä, jotka vasta nyt alkavat opetella salkkunsia sisältämiä asioita. Olen hämmästynyt Euroopan komission puheenjohtajan asenteesta, sillä vaikka hän on ollut toimessa jo viisivuotisen toimikauden ajan ja saanut laajaa kokemusta komission johtamisesta, hän esitti näin heikkoja ehdokkaita. Rehellisesti sanottuna minun olisi pitänyt äänestää ehdotettua komission kokoonpanoa vastaan, mutta heikkojen ehdokkaiden lisäksi mukana oli myös useita oikein hyviä, kuten Puolan ehdokas Janusz Lewandowski. Vaikka äänestin tyhjää, toivotan koko komissiolle pelkäästään menestystä, koska se on niin tärkeää kaikille eurooppalaisille.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin komission kollegion puolesta ja ilmaisin näin luottamukseni etenkin komission puheenjohtajaa kohtaan. En pidä komission kokoonpanoa ihanteellisena. Ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja on minun kannaltani jatkuvasti ongelmallinen, sillä hänellä ei ole tarvittavaa kokemusta ulkopoliitikasta eikä selvää visiota siitä, miten Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa tulisi johtaa. Tästä huolimatta pidän ratkaisevan tärkeänä, että komissio alkaa työskennellä täydellä valtakirjalla ja katson, että Euroopan parlamentin laaja tuki asiassa on hyvin tärkeää, sillä komissio ja Euroopan parlamentti ovat mielestäni läheisimmät liittolaiset muodostaessaan EU:n yhteistä politiikkaa.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Me kaikki toivomme uudelle komissiolle hyvää. Komissiolla on käsiteltävänä monta ensisijaisen tärkeää asiaa, mutta epäilemättä on yksi alue, josta kaikki olemme yhtä mieltä ja se on tarve luoda työpaikkoja. Tämän pitäisi olla keskeinen tukipilari, ja komissiota tullaan arvioimaan siltä pohjalta, miten se on onnistunut luomaan työpaikkoja. Suoraan sanottuna monet jäsenvaltiot ovat kohdanneet tai kohtaavat taloudellisen romahduksen. Tilanteen kääntäminen ja Euroopan unionin kehittäminen älykkääksi, sosiaaliseksi markkinataloudeksi, joka on globaali johtaja kaikilla talouselämän aloilla – tässä punnitaan tämän komission osaaminen. Erityinen toiveeni on, että irlantilainen komission jäsen Geogheghan Quinn ottaisi johtavan roolin uudessa komissiossa innovointia ja tutkimusta koskevine salkkuineen. Hän tulee olemaan ratkaisevan tärkeässä asemassa Euroopan unionin elpymisen kannalta, ja toivotan hänelle kaikkea hyvää.

Morten Løkkegaard (ALDE), kirjallinen. – (DA) Arvoisa puhemies, Barroson uudesta komission jäsenten ryhmästä on esitetty paljon kauniita sanoja – ja aivan oikeutetusti.

Esitän nyt puheenvuoroni, koska on välttämätöntä kiinnittää huomiota suureen virheeseen, joka tehtiin uutta komissiota muodostettaessa. Joku saattaa turhaan etsiä viestinnästä vastaavaa komission jäsentä. Toimi on yksinkertaisesti lakkautettu – ja tämä tapahtuu hetkenä, jolloin Euroopan unioni tarvitsee – enemmän kuin koskaan – kunnollista, koordinoitua ja harkittua viestintäpolitiikkaa.

Lähetin joitakin viikkoja sitten Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän puolesta Barrosole kirjeen, jossa esitimme huolestamme asiasta ja kysyimme, miksi ei ole enää viestinnästä vastaavaa komission jäsentä.

Vastausta emme ole saaneet, mikä ehkä sinänsä on jonkinlainen vastaus, vaikeikään tyydyttävä.

Näin ollen vaikuttaa siltä, että kukaan ei ole varma siitä, miksi EU:lla ei ole komission jäsentä alaa varten, joka on uskomattoman tärkeä, itse asiassa ratkaisevan tärkeä, jos niiden monien hienojen puheiden, joissa pyritään lähentämään unionia ja kansalaisia toisiinsa ja luomaan yhteinen eurooppalainen julkinen alue, pitäisi olla muutakin kuin vain kauniita sanoja.

Odotan edelleen vastausta puheenjohtaja Barrosole ja toivon, että vastaus sisältää hyvän viestintäsuunnitelman tuleviksi viideksi vuodeksi.

Isabella Lövin (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen samaa mieltä komission nimittämismenettelyn saamasta kritiikistä, niin kuin on todettu vihreiden ryhmän päätöslauselmassa, erityisesti avoimuuden puutteesta. Jäsenvaltiot ovat valinneet ehdokkaansa ennemminkin kotimaan politiikkansa näkökohtien perusteella kuin soveltuvuutensa pohjalta. Lisäksi kritisoin sitä, ettei ole mahdollisuutta olla hyväksymättä yksittäisiä ehdokkaita. En kuitenkaan voinut äänestää koko komissiota vastaan, koska ehdottoman tärkeitä ja keskeisistä asioista vastaavia ehdokkaita pidettiin kaikkia hyvin pätevinä ja sitoutuneina asiaansa. Näitä aloja ovat ilmasto, ympäristö, kehitysyhteistyö, humanitaarinen apu, maatalous ja kalatalous. Tästä syystä äänestin tyhjää uudesta komissiosta äänestettäessä.

Thomas Mann (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin juuri Euroopan komission puolesta, vaikka tämä ei ollut helppo päätös. Syynä tähän on se, että kuulemistilaisuuksien aikana esiin nousi joitakin jäsenvaltioidensa esittämiä ehdokkaita, joilla ei ollut riittävää erityisalan tuntemusta, jotka eivät pystyneet kehittämään konkreettisia ideoita heille osoitetuista vastuualueista ja jotka eivät todellakaan pystyneet esittämään minkäänlaisia tulevaisuuden visioita. Euroopan parlamentin ja komission välinen puitesopimus tulevaisuuden yhteistyöstä jättää myös monia kysymyksiä auki. Tällä hetkellä se on pelkästään Euroopan parlamentin laatima toivelista, johon ei liity velvoitteita. Neuvotteluissa on nyt määriteltävä tarkoin, miten merkittävästi Lissabonin sopimus vahvistaa meidän, kansan valitsemien edustajien, oikeuksia. Toimielinten välisessä sopimuksessa on kuitenkin joitakin tärkeitä askelia oikeaan suuntaan. Riippumattoman elimen on määrä arvioida säännöllisesti kaikkien komission toteuttamien toimenpiteiden vaikutuksia. Parlamentille ilmoitetaan varhaisessa vaiheessa komission henkilömuutoksista. Parlamentin valtuuskunnan puheenjohtaja saa toimia tarkkailijana kansainvälisissä konferensseissa. Parlamentti saa osallistua Euroopan unionin vuosittaisen

työohjelman valmisteluun ja täytäntöönpanoon. Lisäksi Euroopan komissio sitoutuu toimittamaan kolmen kuukauden kuluessa kertomuksen lainsäädäntöaloitteistaan. Tästä syystä äänestin tänään uuden Barroson komission puolesta.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Euroopan komissiolle antamani ääni on luottamuksen ja toivon osoitus Barroson uudelleenvalittua kabinettia kohtaan. Huolimatta monista kiistoista ja siitä, että joiltakin komission jäseniltä puuttuu kokemusta, minusta meidän olisi annettava Euroopan komission käydä käsiksi ilmaantuneisiin ongelmiin. Ainoastaan osallistumalla asioihin aktiivisesti ja tekemällä todellista työtä komission jäsenet voivat osoittaa todellisen arvonsa. Toivon, että uusi komissio osoittaa tiiviissä yhteistyössä Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa – joka valvoo sitä tehokkaasti – että äänestin oikein.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen uuden komission nimittämiseen ja odotan innokkaasti, että komissio täyttää lupauksensa. Olen erityisen tyytyväinen Cathy Ashtonin nimityksen vahvistamiseen, ja olen varma, että hänen hiljainen diplomatiensa hyödyttää koko Eurooppaa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Barroson toinen komissio on, kuten sen puheenjohtajan valinta osoitti, jatkoa aikaisemmille komissioille, niiden uusliberaalille politiikalle, joka on ajanut Euroopan unionin pitkäaikaiseen taloudelliseen, sosiaaliseen ja ympäristöä koskevaan kriisiin, joka on tästä lähtien uuden komission kriisi. Barroson esittelemä ohjelma ja komission jäsennimitykset eivät kumpikaan osoita minkäänlaisia muutoksen merkkejä komission poliittisissa tavoitteissa.

Barroson toinen komissio on jossakin pahimman mahdollisen tilanteen ja sen rappeutumisen välimaastossa. Se ilmentää unionia, joka on saatettu sosiaaliseen tuhoon ja uusliberaalin eliitin rakastamaan atlanttilaisuuteen, unionia, joka kieltäytyy irtautumasta uusliberaalista dogmista, jossa keskitytään ainoastaan voittoihin, mikä tuhoaa ihmiset ja maapallon. Tehtäväni Euroopan parlamentin jäsenenä on rakentaa Eurooppaa, jossa vaurautta jaetaan tasaisesti ja tehdään ympäristön kannalta suotuisia suunnitelmia, sillä näitä ihmiset tarvitsevat. Tästä syystä äänestän sellaista komissiota vastaan, joka on tämän vastakohta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Järjestettyämme useiden viikkojen ajan kuulemistilaisuuksia uusille komission jäsenille nyt ei ole sopiva hetki asettaa kyseenalaiseksi komission jäsenten kollegiota, joka on jo monien tuntien ajan eri valiokunnissa tarjonnut hyvin hyödyllisiä selvityksiä politiikan aloista, joilla on tehtävä päätöksiä.

Tästä syystä nyt on aika antaa Euroopan unionille legitiimi komissio, joka pystyy vastaamaan viime aikojen vaikeisiin tapahtumiin. Tässä toistetaan pääaihetta, joka on peräisin päätöslauselmaesityksistä B7-0071/2010, B7-0088/2010 ja B7-0089/2010 järjestetyistä äänestyksistä. Allekirjoittanut on erityisen tyytyväinen siihen, että Euroopan unioni on nyt paremmin varustautunut kohtaamaan tämänhetkiset ongelmat ja tulevaisuuden haasteet.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Vankkumattomana Euroopan unionin kannattajana ja Euroopan komission ja Euroopan parlamentin välisen viisivuotisen puitesopimuksen hyväksymisen seurauksena annoin tukeni uuden Euroopan komission nimittämiseksi, kuten teki enemmistö kollegoistani Euroopan kansanpuolueen ryhmästä (kristillisdemokraatit). Äänestyksen tulos on selvä: 488 ryhmäni jäsentä oli samaa mieltä ja hyväksyi Euroopan komission jäsenten kollegion nimittämisen. Haluaisin painottaa, että tämä on ensimmäinen kerta Euroopan unionin historiassa, kun parlamentti on nimittänyt Euroopan komission todellisenä yhteislainsäätäjänä. Kriisin ravisuttamassa Euroopassa ja uutta toimielinrakennetta sovellettaessa tarvitsemme kunnianhimoa ja merkittävän yhdistävän hankkeen, jotta voisimme tarjota Euroopan unionin kansalaisille vahvemman unionin. Tämän vuoksi kehotan Euroopan komissiota tarttumaan toimeen viipymättä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Barroson toisen komission puolesta kahdesta syystä. Ensimmäinen syy on se, että hän on esittänyt uskottavan ja realistisen ohjelman, jota pidän asianmukaisena tämänhetkisten tarpeiden kannalta. Toivon, että uusi kollegio panee ohjelman täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Toinen syy on, että Barroson ryhmä koostuu monista luotettavista ammattilaisista, jotka – uskon lujasti – myötävaikuttavat merkittävästi niiden uudistusten onnistumiseen, joita tarvitsemme tulevina vuosina.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmään kuuluva Puolan valtuuskunta äänesti myönteisesti äänestettäessä uuden Euroopan komission luottamuksesta. Olemme kuitenkin tietoisia juuri nimitetyn komission heikoista puolista ja epäilyksistä, joita joidenkin komission jäsenten pätevydestä on esitetty. Meidän täytyi odottaa uutta Euroopan komissiota

pitkään. On kuitenkin myönnettävä, että uusi komissio todellakin sai ylivoimaisen äänen enemmistön. Tämä on vahva mandaatti tulevaisuutta varten. Toisaalta kuitenkin tuskin kukaan äänesti uuden komission puolesta varauksetta. Yhden ongelman muodostaa varmasti se, että 27 komission jäsenen muodostaman ryhmän salkut usein ovat päällekkäisiä, mikä ei ole kovinkaan selvä tilanne.

Monet jäsenet viittaavat myös siihen ongelmaan, että puheenjohtaja Barroso valvoo liiaksi tiettyjä komission jäseniä. Olemme tyytyväisiä siihen, että uusi komissio toteuttaa arvion rahoituskriisin sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista. Olen kuitenkin hyvin pettynyt siihen, että puheenjohtaja Barroso ei puheessaan selvittänyt yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta eikä koheesiopolitiikkaa. Kyseiset alat tulevat varmasti kuulumaan keskeisimpiin Euroopan komission tulevan toimikauden työssä.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kaikkien unionin jäsenvaltioiden kansalaisten ja toimielinten pitäisi toivoa kovasti sitä, että parhaista ja voimakkaimmista ehdokkaista tulee komission jäseniä. Niin ehdokkaat esittäneillä jäsenvaltioilla kuin Euroopan parlamentin jäsenilläkin on suuri vastuu. Valitettavasti jotkin jäsenvaltiot eivät toimi tämän asenteen ohjaamina. Joskus saa sellaisen vaikutelman, että Euroopan unionin jäsenvaltiot lähettävät Brysseliin heikkoja tai ei-toivottuja poliitikkoja, jotta nämä vapauttaisivat tietyn toimen kotimaassaan. Tämä on vaarallinen suuntaus. Euroopan parlamentti pyrkii kuitenkin näyttämään punaista korttia heikoille ehdokkaille, jotka ovat saaneet paitsi komennuksen hallitukseltaan myös komission puheenjohtajan Barrosen hyväksynnän tai joiden taloudellisia etuja vaivaa avoimuuden puute. Viisi vuotta sitten kaksi ehdokasta epäonnistui, tänä vuonna yksi. Parlamentin jäsenillä ei toistaiseksi kuitenkaan ole oikeutta äänestää yksittäisten komission jäsenten puolesta, vaan äänestämme komission jäsenten kollegiosta. Koska enemmistö komission jäsen ehdokkaista antoi hyvän vaikutelman, äänestin uuden Euroopan komission puolesta.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unioni tarvitsee kiireisesti arvovaltaisen johtajan, jota tämä komissio edustaa kaikilta osin.

Uudella komissiolla tulee olemaan vaikea tehtävä vauhdittaa kestävä kehitystä panemalla Euroopan talousmalli kokonaisuudessaan täytäntöön, siis sosiaalinen markkinatalousmalli.

Sisämarkkinoiden vahvistamisen kautta on tarjottava avain terveen kilpailun säilyttämiseen, minkä avulla rohkaistaan työpaikkojen luomista ja kasvua. Olen erityisen ylpeä siitä, että Italian tarjoama uusi täytäntöönpanoviranomainen, Antonio Tajani, joka on hyvin ansioitunut ja pätevä, sai yhden keskeisimmistä salkuista, nimittäin teollisuussalkun, jolla on strategista merkitystä kriisin käsittelyssä ja eurooppalaisen tuotannon uudelleenjärjestelyssä.

Tämän uuden toimikauden aikana komission on asetettava itselleen selviä painopistealueita ja pystyttävä antamaan eurooppalaiset kasvot maahanmuuttopolitiikalle ja energiapolitiikalle. Tätä kautta unioni saa johdonmukaisen lähestymistavan, jota on tällä hetkellä vaikea saavuttaa. Sen on myös annettava Euroopan unionille nimensä arvoinen ulko- ja puolustuspolitiikka.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjallinen. – (ES) Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta on vastuussa tutkimuksesta, energiasta ja tietoyhteiskunnan kehityksestä. Nämä ovat kolme painopistealuetta, joita tarvitaan kriisistä nousemiseksi ja tuotantojärjestelmän uudistamiseksi, mitä minä ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä haluamme, jotta voisimme olla kilpailukykyisiä ja innovatiivisia, mutta myös sosiaalisesti ja ympäristön kannalta kestäviä. Tutkimus ja innovaatio ovat pääasiallisia muutoksen liikkeelle panevia voimia. Puheenjohtaja Barroso sitoutui myöntämään kolme prosenttia tutkimukseen ja kehitykseen. Huolestuimme kuitenkin nähdessämme, kuinka ala on vähitellen menettänyt painopistettään poliittisten aikataulujen ja talousarvion osalta. Komissio on tässä mielessä sitoutunut asiaan aikaisempaa selvemmin. Talouden elpyminen tulee paljolti tapahtumaan energiamallimme muutoksen tuloksena. Talouden tulevaisuus on vihreän talouden tulevaisuus. Komissio vahvisti myös tämän tavoitteen. Tietoyhteiskuntaa koskeissa asioissa olemme yhtä mieltä monista haasteista, jotka meidän on kohdattava, jotta voisimme taata kaikille mahdollisuuden käyttää tieto- ja viestintätekniikkaa kaikkialla. Valiokunnassamme esiintyneet komission jäsenet esittivät merkittäviä ja yksityiskohtaisia sitoumuksia, ja osoitimme heille luottamustamme, mutta takaamme, että varmistamme myös, että kyseisistä sitoumuksista pidetään kiinni.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vastasin kielteisesti kysymykseen siitä, pitäisikö Barrosen toista komissiota pitää sopivana moottorina, aloitteentekijänä ja innostajana eurooppalaiselle hankkeelle. Barroso ei ole sellainen voimakas johtaja, jota tarvitsemme. Hän antoi viiden erittäin kriittisen vuoden kulua ohitse. Näinä vuosina Euroopan unioni olisi voinut tavoitella vähemmän uusliberaalia ja sosiaalisempaa politiikkaa. Näinä vuosina Euroopan unioni olisi voinut tukea pk-yrityksiä. Kuluneina vuosina Barroso olisi voinut auttaa tukemaan eurooppalaisen riippumattoman median laatua ja demokratisoimaan unionin päätöksentekoa,

jotta miljoonille kansalaisille olisi annettu lisää luottamusta eurooppalaiseen yhteistyöprojektiin. Mitään edellä mainituista ei tapahtunut.

Komissio keskittyi sokeasti markkinoiden vapauttamiseen, korkeisiin osakemarkkinahintoihin ja makrotaloudelliseen kasvuun, ja EU:n sosiaalisesta ja kestävästä puolesta tuli epäselvä. Maailmaa on ravistellut kolme kriisiä: rahoitus- ja talouskriisi, sosiaalinen kriisi ja ympäristökriisi. Kollektiivisen vastauksen puuttuminen ruokkii yleistä kyynisyyttä ja poliittista nihilismia. Barroson heikko ja epämääräinen poliittinen suunnitelma ei juuri anna toivoa muutoksesta. Hän hyväksyi sen, että jäsenvaltiot toisinaan asettavat etualalle täysin kyvyttömiä ehdokkaita, ja hän jakoi joidenkin komission jäsenten salkut, mistä seuraa epävarmuutta siitä, kuka onkaan vastuussa ratkaisevan tärkeistä politiikan aloista. Barrosolla ei ole visiota eikä poliittista rohkeutta, ja tämä on kaikkea muuta kuin palvelus Euroopalle. Tämän vuoksi äänestin komissiota vastaan.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Parlamentti ja komissio joutuvat käsittelemään Euroopan unionin keskeisiä ongelmia, nimittäin kääntämään kriisin suunnan elvyttämällä taloutta ja työllisyyttä, tasapainottamalla jäsenvaltioiden julkista taloutta ja neuvottelemalla vuoden 2013 jälkeisen kauden rahoituskehiksestä, minkä yhteydessä haluaisin painottaa koheesiopolitiikan merkitystä. Minulla oli tilaisuus esittää aluepolitiikasta vastaavalle komission jäsenehdokkaalle Johannes Hahnille kysymyksiä, joissa tiedustelin hänen kiinnostustaan luoda pysyvän rahoitustuen erityisrahasto syrjäisimmille alueille. Esitin hänelle myös ehdotuksen joustavammasta kelpoisuusjärjestelmästä, jotta niin kutsutut siirtymäalueet voisivat saada tukea rakennerahastoista, toisin sanoen ne alueet, jotka ovat juuttuneet lähentymistavoitteiden ja kilpailukyky- ja työllisyystavoitteiden välille. Komission jäsenehdokas osoitti olevansa pätevä ja perusteellinen sekä olevansa valmis tutkimaan kyseisiä mahdollisuuksia, mikä antaa minulle luottamusta siihen, että hänellä on tulevaisuudessa halukkuutta ja ymmärtämystä syrjäisimpiä alueita, kuten Madeiraa kohtaan. Äänestin komission jäsenehdokasryhmän, jota tulee johtamaan José Manuel Barroso, puolesta, sillä yleisesti ottaen he ovat osoittaneet hyvää teknistä valmiutta, vakavuutta ja kunnianhimoa pystyäkseen vastaamaan Euroopan unionin haasteisiin unohtamatta arvoja, jotka tukevat sen perustaa, nimittäin solidaarisuutta ja alueellista koheesiota.

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestin komission nimittämisen puolesta, vaikka monen komission jäsenen kohdalla olisin mielelläni esittänyt erillisen mielipiteen. Kuten kaikki tiedämme, Euroopan parlamentti äänestää ainoastaan koko komission kokoonpanosta. Huolimatta siitä, etten voi sanoa olevani ilahtunut Catherine Ashtonin valinnasta, komission jäsenten kollegiossa on enimmäkseen erittäin päteviä ja kokeneita henkilöitä. Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit), johon minä kuulun, päätti tukea komissiota, jotta Euroopan unioni voisi työskennellä tehokkaasti. Jos olisin äänestänyt komission nimittämistä vastaan, se olisi ollut mielenilmaus ja sitä olisi voitu pitää lojaaliuden puutteena ryhmääni kohtaan, mutta se ei olisi vaikuttanut parlamentin päätökseen. Puheenjohtaja Barroson uudessa komissiossa on kokeneita ja viisaita poliitikkoja, kuten Michel Barnier ja Viviane Reding, joiden kanssa tulen työskentelemään tiiviisti. Budjetista vastaava Janusz Lewandowski tulee myös varmasti olemaan loistava komission jäsen. Voimme olla aidosti ylpeitä. Euroopan parlamentti pystyi myös vaikuttamaan Bulgariaan, joka vaihtoi Rumiana Jelevan – joka ei ollut kovin pätevä humanitäärisen avun ja kehitysyhteistyön alalla – Kristalina Georgievaan. Pidän tätä suurena menestyksenä ja Euroopan parlamentin rakentavana myötävaikutuksena uuden komission muodostamisessa. Luulen, että tällä hetkellä tehokkain tapa, jolla voimme työskennellä, on viisaiden ehdotusten tekeminen ja välillinen vaikuttaminen puheenjohtaja Barrosoon ja jäsenvaltioihin. Äänestäminen komissiota vastaan olisi pidentänyt kalliita neuvotteluja ja lopullinen tulos ei välttämättä olisi ollut parempi kuin se, minkä saavutimme.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan komission jäsenet saivat luottamuslauseen Euroopan pääkaupungin poliittisilta edustajilta, mutta eivät työläisiltä. Euroopan unionin jäsenvaltioiden uusliberaalit ja sosiaalidemokraattiset hallitukset sekä Euroopan parlamentti nimittivät Euroopan komission jäsenet. Ainoa poliittinen kriteeri heidän valinnalleen on se, että he ovat kykeneviä palvelemaan Euroopan pääkaupungin etuja ilman esteitä. Euroopan komission jäsenet näkivät vaivaa vahvistaakseen tämän Euroopan parlamentin valiokunnissa järjestettyjen kuulemistilaisuuksien aikana, kun he horjumatta tukivat seuraavia asioita: Euroopan unionin imperialistista luonnetta, ruohonjuuritason vastaisen politiikan voimaa ja kansainvälisellä tasolla toteutettuja unionin sotilaallisia hyökkäyksiä, joihin se on ryhtynyt pääkaupungin hyödyllisyyden lisäämiseksi; komission jäsenten omistautumista yhteismarkkinoiden ja Maastrichtin sopimuksen neljän vapauden, kilpailukyvyn ja kapitalististen uudelleenjärjestelyjen kokonaisvaltaiseen toteuttamiseen saadakseen aikaan sopivat olosuhteet kaiken keskittämiseksi pääkaupunkiin; ruohonjuuritason vastaisten toimenpiteiden tehostamista totaalisessa hyökkäyksessä työläisten työtä, palkkoja, sosiaalisia ja vakuutuksiin liittyviä oikeuksia vastaan monopolien etujen lisäämiseksi; taantumuksellisten syytteeeseen asettamiseen tarkoitettujen välineiden lisäämistä ja vahvistamista työläisten ja ruohonjuuritason

mielenosoitusten tukahduttamiseksi. Euroopan parlamenttiin kuuluvat Kreikan kommunistisen puolueen jäsenet äänestivät Euroopan komissiota vastaan, sillä tämä komissio tulee jatkamaan ja voimistamaan politiikkaansa, jolla riistetään työläisiä, köyhiä maanviljelijöitä ja yrittäjiä.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjallinen. – (EN) Haluamme pragmaattisen Euroopan komission, joka saa aikaan uudistuksen, johon sisältyy sääntelyn purkamista ja Euroopan unionin menojen leikkauksia, sillä menoissa keskitytään enemminkin johdon asioihin kuin poliittiseen integraatioon. Osa nimitetyistä komission jäsenistä on päteviä, osa ei. Korkean edustajan toimi on Lissabonin sopimuksen tuote. En hyväksy sopimusta enkä sen synnyttämiä asioita. Sopimus ei ole demokraattisesti legitiimi. Catherine Ashton valittiin Euroopan sosialistipuolueiden keskuudessa takahuoneessa tehdyllä sopimuksella – Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin jälkikäteen saama ajatus. Sen lisäksi, että hänellä ei ole kokemusta vaadituista tehtävistä, hänellä on takanaan epäilyttävä menneisyys CND:n (Campaign for Nuclear Disarmament) kansallisen rahastonhoitajana. Tämä kumouksellinen järjestö yritti yksipuolisesti riisua Yhdistyneen kuningaskunnan aseista, kun kylmä sota oli pahimmillaan, ja levitti huolta ja epätoivoa. Komissiossa on monta jäsentä, jotka ovat aikoinaan olleet kommunisteja. Jotkut ehdokkaat, kuten László Andor, näyttivät ymmärtävän kovin vähän salkuistaan ja olivat halukkaita lisäämään yhä enemmän hyödyttöä sääntelyä. On väärin, että parlamentti ei voi äänestää yksittäisistä komission jäsenistä, vaan sen täytyy äänestää kollegiosta kokonaisuutena. Hyväksyisin osan jäsenistä, mutta äänestäisin joitakin jäseniä vastaan. Ryhmäni solidaarisuuden nimissä äänestin tyhjää.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Puheenjohtaja Barroso, pragmaattinen syy äänestää ehdotetun komission puolesta on yksinkertaisesti se, että työ, joka on tehtävä, voidaan lopulta aloittaa. Näin säästetään arvokkaita veronmaksajien rahoja. Puheenjohtaja Barroso, osoititte taitoa valitessanne komission. Osa komission jäsen ehdokkaista on loistavia. Mukana on myös sellaisia, joilla varmasti on potentiaalia kehittyä. Heille pitäisi antaa mahdollisuus, niin kuin he toivovat, saada tutustua Euroopan unionin haasteisiin. Joukossa on kuitenkin muutamia jäsen ehdokkaista, jotka jättävät toivomisen varaa, joilla ei tunnu olevan erityistietämystä ja joilla ei ole tarvittavaa kunnianhimoa Euroopan unionin huippuvirkojen hallussa pitämiseksi.

Näistä syistä hylkäsin tässä kokoonpanossa ehdotetun komission. Toivon, että komission jäsenet nimitettäisiin paljon avoimemmalla tavalla ja että löytyisi pätevämpiä naispuolisia komission jäseniä.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselmaesityksen ja näin ollen uuden Euroopan komission puolesta. Euroopan parlamentti ei anna avointa sekkiä puheenjohtaja Barrosolle ja komission jäsenten kollegiolle. Tapasin puheenjohtaja Barrosen säännöllisesti hänen ensimmäisen toimikautensa aikana johtaessani tuolloin naisten oikeuksien ja tasa-arvon valiokunnan työtä. Pystyin tästä syystä tarkkailemaan hänen ymmärtäviä lähestymistapaansa hänen johtaessaan Euroopan komission työtä, kunnioittaen muita ihmisiä ja yhteistä etua. Olen myös onnellinen Slovakian ehdokkaan puolesta, johon kohdistettiin epäoikeudenmukaista arvostelua, joka puolestaan oli lähtöisin tietämättömyydestä ja esitettiin ainoastaan mitättömistä poliittisista syistä. Kun herjausta ja vähemmistöjä käytetään kampanjan töhrimisen kautta asettamaan poliittisen henkilön rehellisyys kyseenalaiseksi mitättömistä poliittisista syistä, tästä alkaa institutionaalisen poliittisen kulttuurin rappio. Toivon koko sydämestäni, että kaikki Euroopan komission jäsenet saavat aikaan eriomaista työtä.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.40, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Euroalueen maiden vaikea rahapoliittinen, taloudellinen ja sosiaalinen tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat euroalueen maiden vaikeasta rahapoliittisesta, taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta.

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, euroalue on ennennäkemättömässä tilanteessa, koska tämä on ensimmäinen maailmanlaajuinen talouskriisi sen jälkeen, kun euro on otettu käyttöön. Vaikka euroalue tai Euroopan unioni kokonaisuudessaan eivät aiheuttaneet kriisiä eikä se alkanut täältä – tiedämme, että se alkoi Yhdysvalloista –, olemme joutuneet kärsimään sen vaikutuksista aivan yhtä paljon kuin maa, jossa se alkoi.

On selvää, että kriisin seurauksena on syntynyt julkisen talouden alijäämiä, kun hallitukset ovat toteuttaneet myönteisiä toimia estääkseen muun muassa rahoitusjärjestelmän romahduksen. Alijäämät merkitsevät väijäämättä, että hallituksilla on vähemmän liikkumavaraa budjettipolitiikassaan.

Keskustelu koskee taloudellista tilannetta, rahapoliittisia olosuhteita ja yhteiskunnan tilaa. Taloudellisesta tilanteesta on todettava, että euroalue on kokonaisuudessaan päässyt pois taantumasta, ja se on välttänyt myös deflaatoriskin, vaikka kasvuasteissa on eroja eikä kasvu ole vielä jatkuvaa. Meidän on varmistettava, että kasvu on jatkuvaa ja vakaata, mikä on koko euroalueen talouspolitiikan keskeinen tavoite, mutta taantumassa emme enää ole. Euroalue kokonaisuutena on päässyt pois taantumasta.

On kuitenkin totta, että työpaikkojen kasvu laahaa edelleen jäljessä. Koko euroalueella kärsitään vielä tänä vuonna vakavasta työttömyydestä, mutta olemme oikealla tiellä kasvua kohti. Tämä onkin yksi asioista, joita käsitellään torstaina Eurooppa-neuvoston epävirallisessa kokouksessa: kasvu on tärkeää, jotta voidaan palata jatkuvaan kasvuun, säilyttää Euroopan sosiaalinen malli ja alkaa jälleen luoda laadukkaita työpaikkoja.

Rahoitusjärjestelmän osalta Euroopan unioni ja sen toimielimet ovat toimineet oikein, vaikka arvopaperimarkkinoilla on edelleen jännitteitä. Euroopan keskuspankki on tehnyt työnsä hyvin ja tekee niin jatkossakin suuntaamalla strategiansa kriisistä selviytymiseen. Siitä syystä on järkevää, että elvytystä jatketaan vuonna 2010. Euroopan keskuspankki lopettaa elvytyksen asteittain, ja se on jo nyt poistanut joitakin toteuttamiaan toimenpiteitä. Tästä on esimerkkinä pankeille myönnettyjen kassatujen poistaminen. Sen on mahdollistanut luottomarkkinoiden vähittäinen normalisoituminen.

On myös huomattava, että euroryhmä ja Ecofin-neuvosto ovat selviytyneet kriisinhoidosta hyvin, ja ne ovat myös luoneet rahoitusjärjestelmän valvontarakenteen, josta keskustellaan tässä parlamentissa. Toivomme sen olevan poliittisen keskustelun painopisteessä Espanjan puheenjohtajakaudella.

Mitä yhteiskunnan tilaan tulee, kärsimme tietenkin edelleen korkean työttömyyden seurauksista koko euroalueella. Vaikka työttömyystasossa on euroalueella eroja, se on tällä hetkellä selkeästi eurooppalaisten tärkein ongelma. Euroopan unionin kansalaiset haluavat työtä, he haluavat paluuta kasvuun, joka luo työpaikkoja. Hei eivät halua epävakaita ja epävarmoja työsuhteita, jollaisia joissakin euroalueen maissa on ollut, vaan laadukkaita työpaikkoja.

Muiden seikkojen ohessa on huomattava, että korkea työttömyys oli selvästi tekijä, joka laukaisi niin sanotut automaattiset vakauttajat, minkä tuloksena jouduttiin turvautumaan työttömyystukiin ja -korvauksiin. Ne vuorostaan vaikuttivat alijäämiin, joita jäsenvaltioissa on poliittisen ja sosiaalisen järjestelmämme takia, sillä se suojelee heikoimmassa asemassa olevia, kuten niitä, jotka menettävät työpaikkansa.

Tulevaisuudessa on luotava uusi malli, jonka avulla luodaan kasvua ja laadukkaita työpaikkoja, työllistettävyysspolitiikka, jota kutsumme nimellä ”Eurooppa 2020”. Tästäkin on tarkoitus keskustella epävirallisessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa torstaina.

Lopuksi on todettava, arvoisa puhemies, että uskon tämän kriisin osoittaneen olevan ehdottoman tärkeää koordinoita ja lujittaa euroaluetta, joka on jatkossakin rahapoliittisen ja taloudellisen suojelun kannalta merkittävä. On osoitettu, että euroaluetta on lujitettava, että sitä on mahdollista laajentaa vaatimukset täyttäviin maihin ja että laajeneminen on myönteinen asia.

Lopetan toteamalla olevan olennaisen tärkeää siirtyä kohti Euroopan unionin yhdentymistä ja taloudellista lähentymistä. Unionin taloustilanteissa on edelleen eroja. Meidän on siirryttävä rahaliitosta kohti todellista talousliittoa, kuten perussopimuksissa määrätään. Perussopimuksissa puhutaan talous- ja rahaliitosta, mutta rahaliitto on toteutunut ennen talousliittoa.

Perussopimuksissa määrätään talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikkojen yhteensovittamisesta. Se on velvoite ja se on yksi puheenjohtajavaltio Espanjan esiin nostamista periaatteista ja johtajatuksista. Yhteensovitettujen julkiset politiikat ovat olleet tehokkaita silloin, kun ne on todella sovitettu yhteen. Näin oli, kun Euroopan talouden elvytysuunnitelma luotiin ja kun veropolitiikkoja toteutettiin siten, että vakaus- ja kasvusopimuksen uskottavuus voitiin säilyttää, mikä oli elintärkeää. Näin oli myös, kun yhteensovitettuja rahoituspolitiikkoja toteutettiin muun muassa pankkitakuiden muodossa ja kasvattamalla talletusvakuusrahaa. Lyhyesti se

tarkoittaa, että taloustieteilijöiden mittakaavaeduksi kutsumaa periaatetta toteutetaan myös poliittisella tasolla, koska poliittisella tasolla merkittävä yhteensovittaminen tuottaa hyviä tuloksia.

Tämä on neuvoston näkemys vaikeasta tilanteesta, josta olemme pääsemässä pois, ja meidän on päästävä siitä pois paljon entistä vahvempina ja lujempina. Se on epäilemättä yksi torstaina pidettävän Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen keskeisistä tavoitteista.

Joaquín Almunia, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on huolissaan Kreikan merkittävistä taloudellisista ja verotuksellisista haasteista. Kreikan vaikea tilanne koskettaa euroaluetta ja koko Euroopan unionia, koska laajamittainen ja jatkuva kotimainen kauppavaje uhkaa maan makrorahoitusvakautta, mikä merkitsee huomattavaa ulkoisvaikutusten riskiä muihin euroalueen osiin.

Kreikan viranomaiset ja Kreikan kansa ovat tietoisia niiden edessä olevista haasteista. Hallitus esitti 15. tammikuuta kunnianhimoisen vakausohjelman ongelmien voittamiseksi. Ohjelmalla on tarkoitus vähentää vajetta arvioidusta 12,7 prosentista vuonna 2009 alle kolmeen prosenttiin vuonna 2012 siten, että tänä vuonna aloitetaan mukauttamalla bruttokansantuotetta neljällä pisteellä. Ohjelma on riittävän kunnianhimoisen, kun otetaan huomioon tarvittavan vakauttamisen laajuus, ja se on etupainotteinen. Kreikan viranomaiset ovat lisäksi esittäneet vuodelle 2010 yksityiskohtaisen käytännön toimenpidepaketin. Osa toimenpiteistä on jo annettu Kreikan parlamenttiin käsitteilyyn, ja ne on määrä toteuttaa lähiaikoina. Ohjelman seuraavia vuosia koskeva suunnitelma ei vielä tässä vaiheessa ole kovin yksityiskohtainen.

Komissio hyväksyi viime viikolla, 3. helmikuuta, yhdennetyn lähestymistavan ja seurantamekanismin, joihin sisältyy arviomme vakausohjelmasta, suositus liiallista alijäämää koskevaksi menettelyksi, jolla budjettivaje saadaan alle kolmeen prosenttiin vuonna 2012, kuten hallituksen ohjelmassa todetaan, ja toinen suositus, jossa käytetään ensimmäistä kertaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohtaa, jotta voidaan varmistaa, että Kreikan talouspolitiikka on unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista ja mahdollistaa talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan. Olemme aloittaneet myös rikkomusmenettelyn sen varmistamiseksi, että Kreikka hoitaa ongelmat, jotka ovat estäneet luotettavien budjettitilastojen toimittamisen tähän mennessä. Lisäksi komissio julkisti välittömän aloitteensa antaa Eurostatille tarkastusvaltuudet.

Komissio tukee täysimääräisesti Kreikan vakausohjelmaa ja sen ponnisteluja hoitaa vaikea taloudellinen ja veropoliittinen tilanne. Ohjelmassa hahmotellut toimenpiteet ja poliittiset suuntaviivat ovat merkittävä askel oikeaan suuntaan. Onnistunut suuri valtionobligaatiolaina, joka laskettiin liikkeeseen 15. tammikuuta näyttää osoittavan, että markkinatoimijat ovat samaa mieltä vaikkakin korkealla korkopreemiolla, ja spreadien lisääntyminen sen jälkeen osoittaa, että markkinatoimijat suhtautuvat edelleen varovaisuudella.

Ohjelman tavoitteisiin ja keskipitkän aikavälin veromukautukseen liittyy kuitenkin riskejä. Ohjelmassa hahmotellut makrotalouden kehitysskenaariot ovat melko optimistisia ja oletettuihin tuloennusteisiin liittyy epävarmuutta, erityisesti sen suhteen, mitä vaikutuksia arvioidaan olevan ponnisteluilla estää veropakoa taloudellisen taantumun aikana. Viimeaikaisen markkinakehityksen perusteella myös korko- ja menoennusteet näyttävät olevan tehty alakanttiin. Liiallista alijäämää koskevasta menettelystä annetussa suosituksessa komissio suosittelee, että tänä vuonna toteutettavissa toimenpiteissä tukeudutaan täysin Kreikan viranomaisten vakausohjelmassaan ilmoittamiin toimenpiteisiin. Vuoden ensimmäisellä neljänneksellä toteutettavia toimenpiteitä ovat muun muassa palkkamenojen leikkaukset, julkishallinnon työpaikkojen vähentäminen, terveydenhoito- ja eläkeuudistusten eteneminen, valmiste- ym. verojen lisäykset ja verohallinnon uudistus. Osa vakauttamistoimenpiteistä on jo annettu Kreikan parlamentin käsiteltäväksi, ja ne on määrä toteuttaa lähiaikoina. Komissio kehottaa neuvostolle antamassaan ehdotuksessa Kreikan viranomaisia esittämään maaliskuun puoleenväliin mennessä yksityiskohtainen täytäntöönpanokertomus, jossa selvitetään toteutetut toimenpiteet ja myöhemmin toteutettavien toimenpiteiden aikataulu. Lisäksi olisi tehtävä riskien arviointi, jotta riskien toteutuessa voidaan toteuttaa tarvittavia korvaavia toimenpiteitä.

Tähän liittyen komissio suhtautuu myönteisesti 2. helmikuuta ilmoitettuihin lisätoimenpiteisiin, varsinkin julkisen sektorin nimellispalkkojen jäädytykseen ja polttoaineen valmisteverojen nostamiseen, jotta tämän vuoden budjettitavoitteet turvataan, samoin kuin Kreikan viranomaisten valmiuteen hyväksyä ja toteuttaa tarvittaessa nopeasti lisätoimenpiteitä.

Ohjelman seuraavina vuosina komissio odottaa pysyväisluonteisia korjaustoimenpiteitä, jatkuvia verohallinnon uudistuksia ja budjettikehyksen parantamista. Luonnollisesti Kreikan edellytetään myös jatkavan ponnistelujaan yleisten valtionapujen keräämisen ja käsittelyn parantamiseksi. Koska suunnitelmat eivät ole kovin yksityiskohtaisia, komissio ehdottaa tiukan raportointijärjestelmän käyttöönottoa siten, että Kreikan viranomaiset raportoivat neljännesvuosittain toteutetuista toimenpiteistä, saavutetuista tuloksista

ja myöhemmin toteutettavista toimenpiteistä. Tiukka raportointijärjestelmä varmistaa, että suunnitelmat toteutuvat suunnitellulla tavalla. Komissio antoi myös suosituksen lopettaa ristiriitaisuudet talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin nähden ja poistaa riskit, jotka vaarantavat talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan ottaen huomioon Kreikan kilpailukyyn jatkuva heikkeneminen ja kauppavajeen kasvaminen samoin kuin laaja spreadi rahoitusmarkkinoilla vertailuobligatioihin nähden.

Lisäksi spreadien samanaikainen liike muissa maissa osoittaa myös selvästi riskiä, että muille jäsenvaltioille aiheutuu ulkoisvaikutuksia. Kreikan odotetaan tähän liittyen hyväksyvän laajan rakenneuudistusohjelman, jonka tavoitteena on lisätä julkishallinnon tehokkuutta, nopeuttaa eläke- ja terveydenhoitouudistusta, parantaa työmarkkinoiden toimivuutta ja palkkanuovottelujärjestelmän tehokkuutta, parantaa tuotemarkkinoiden toimintaa ja liiketoimintaympäristöä sekä ylläpitää pankki- ja rahoitusalan vakautta.

Mitkä ovat tämän hyvin yksityiskohtaisen seurantaprosessin seuraavat vaiheet? Suosituksia käsitellään ensi viikolla euroryhmässä ja Ecofin-neuvostossa, ja maaliskuun puolivälissä on tarkoitus saada ensimmäinen kertomus, jossa käsitellään toteutusaikataulua vuoden 2010 tavoitteiden turvaamiseksi. Tämän jälkeen Kreikan tulisi toukokuusta alkaen raportoida neljännesvuosittain, miten Kreikka on noudattanut neuvoston päätöstä ja suositusta. Komissio arvioi jokaisen kertomuksen. On selvää, että jos on merkkejä riskien toteutumisesta, tarvitaan lisätoimenpiteitä. Siitä syystä on ratkaisevan tärkeää, että Kreikan hallitus on tarvittaessa valmis toteuttamaan lisätoimenpiteitä, kuten se on jo ilmoittanutkin.

Lopuksi totean, että elämme ennennäkemättömässä tilanteessa, mutta selviämme siitä. Kreikka on laatinut kunnianhimoisen ohjelman korjatakseen vajeensa ja uudistaakseen julkishallintonsa ja taloutensa. Se tarvitsee tässä vaikeassa tehtävässä tukea, ja komissio tukee Kreikkaa. Yhdennetty seurantamekanismi ja viranomaisten halukkuus hoitaa ongelmat takaavat, että valtiontalouden vakautustoimenpiteet ja rakenneuudistukset onnistuvat ja että Kreikka pääsee takaisin kestäväälle pohjalle. Kreikan viranomaisten hyväksymään Kreikan ohjelmaan sisältyy sekä verotoimenpiteitä että rakenneuudistuksia, ja budjettitoimenpiteiden sekä rakenneuudistusten oikea-aikainen ja johdonmukainen toteuttaminen yhdessä tilanteen tiukan seurannan kanssa ovat avaintekijöitä, jotta markkinoiden nykyiset jännitteet voidaan ratkaista asianmukaisesti.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-ryhmän puolesta*. – (NL) Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) on tehnyt tätä keskustelua koskevan aloitteen, koska euroalueen maiden ongelmien takia tarvitaan kiireellisesti eurooppalaista lähestymistapaa. Olemme siitä huolissamme.

Jäsenvaltiot ovat viime vuosina liian usein etääntyneet vakaus- ja kasvusopimuksesta. Tästä syystä kehotan tänään, en pelkästään Kreikkaa, vaan koko neuvostoa tulevana torstaina järjestettävässä epävirallisessa huippukokouksessa ja ensi viikon talous- ja raha-asioiden neuvostossa sitoutumaan entistä laajemmin ja täysimittaisemmin siihen, että rahapolitiikat sovitetaan paljon entistä tiukemmin yhteen.

Puheenjohtajavaltio Espanja voi lisäksi näyttää hyvää esimerkkiä omassa maassaan, jossa tilanne on myös kriittinen.

Arvoisa puheenjohtaja, haluan oman ryhmäni puolesta antaa lämpimän tukeni tavalle, jolla Euroopan komissio käsittelee Kreikkaa. Se tapahtuu eittämättä kuukausia liian myöhään mutta on ehdottoman välttämätöntä. Samaa lähestymistapaa on sovellettava muihinkin vaaravyöhykkeessä oleviin maihin. Ongelmaa ei ratkaista tarjoamalla lisää rahaa Euroopan unionin budjetista vaan toteuttamalla uudistussuunnitelmat todellisuudessa.

Toivon, että kehittellette myös hätäsuunnitelman siltä varalta, että sitä tarvitaan, ja tutkitte sitä varten kaikki vaihtoehdot, myös yhteistyön Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa. Samaan aikaan meidän on pidettävä päämme kylmänä, koska budjettiongelman laajuuden takia rahoitusmarkkinoiden reaktiot ovat erittäin liioiteltuja. Tämä korostaa pikaista tarvetta lujittaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyä Euroopassa.

Udo Bullmann, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, Joaquín Almunia, tänä siirtymä kautena haluan erityisesti kiittää teitä sitoutumisestanne edellisellä toimikaudella ja toivottaa onnea uuteen tehtävään. Haluan ulottaa saman toiveen koskemaan myös seuraajaanne Olli Rehniä. Toivotan hänelle rohkeutta ja onnea tärkeässä tehtävässään, jonka hän juuri aloittaa.

Nykytilanteesta voidaan oppia kolme asiaa. Ensimmäinen on, että José Manuel Barroson esittämässä Eurooppa 2020 -strategiassa ei ole riittävästi sisältöä. Se ei ole likimainkaan riittävä luomaan Euroopan unioniin sellaista yhtenäisyyttä, jota me kiireesti tarvitsemme, jotta voitaisiin estää nykytilanteen uusiutuminen tulevaisuudessa. Strategiaan tarvitaan sisältöä, ja toivon, että lähiviikoille aikataulutetut virstanpylväät antavat mahdollisuuden parantaa sitä. Talouspolitiikat on kiireesti sovitettava entistä paremmin yhteen.

Puheenjohtajavaltio Espanja on oikeassa korostaessaan tätä, ja toivottavasti se ei anna pelotella itseään tässä asiassa.

Toinen asia, jonka voimme oppia nykytilanteesta, on, että jotkin jäsenvaltiot kaipaavat nykyaikaistamista, ja luvut ovat varmasti siinä suhteessa oikeita. Nykyaikaistamista tarvitaan kuitenkin useammassa kuin yhdessä maassa. On myös maita, joiden on tehtävä enemmän, koska ne kykenevät tekemään enemmän. En ollenkaan epäile, etteikö Kreikan uusi valtiovarainministeri Giorgios Papakonstantinou tekisi loistavaa työtä, eikä yksikään vilpiton poliitikko kiistäisi sitä. Hän ansaitsee luottamuksemme, ja meidän on annettava hänelle tukemme.

Kolmas asia, jonka voimme oppia, on, että Euroopan unionin on varustauduttava. Jos markkinat panevat euroalueen testiin, Euroopan unionin on oltava sellaisessa asemassa, että se voi vastata tähän, tarvittaessa epäsovinnaisella tavalla. Jos yksittäisiä maita vastaan edelleen spekuloidaan, meidän on voitava asettaa luottoa käyttöön keskimääräisillä eurooppalaisilla korkotasolla ja ehdoilla. Tällainen mahdollisuus on järjestettävä. Toimintaan löytyy tukea Lissabonin sopimuksesta. Haluaisinkin sanoa neuvostolle ja komissiolle seuraavaa: olkaa valmiita neuvottelemaan.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Päinvastoin kuin Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraattien) edustajat, en voi sanoa olevani komission toimintatavan varsinainen puolustaja.

Meidän on mielestäni ennen kaikkea tunnustettava, että Kreikan tapahtumat ovat seurausta myös Lissabonin strategian epäonnistumisesta. Maat ovat tosiasiaa erkaantuneet toisistaan viimeisten kymmenen vuoden aikana. Saksan ja Kreikan välinen ero ei ole pienentynyt viimeisten kymmenen vuoden aikana vaan päinvastoin kasvanut, ja tämä on seurausta siitä, että noudattamamme Lissabonin strategia on ollut aivan liian heikko.

Toiseksi Euroopan unionin toimielimet – Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki – ovat mielestäni tehneet myös taktisen, strategisen virheen, kun ne eivät ole ryhtyneet viipymättä toimiin. Toimiin ryhdyttiin aivan liian myöhään. Euroopan johtajat antoivat kuuden viikon ajan kaikenlaisia julkilausumia, joissa todettiin, että Kreikan johtajien on toteutettava toimenpiteitä, että toimenpiteet eivät olleet riittävän voimakkaita tai jopa että ne eivät luottaneet Kreikan johtajien kykyihin, ja niin edelleen. Olemme kuulleet kaiken. On sanottava, että olemme osittain itse vastuussa tavasta, jolla rahoitusmarkkinat reagoivat Kreikkaan. Kuinka voitte olettaa, että rahoitusmarkkinoilla on luottamusta kerhoon, jos kerhon jäsenillä ei itselläänkään ole enää luottamusta Kreikkaan ja Kreikan ehdottamiin toimenpiteisiin? Mielestäni lähestymistapa on ollut väärä. Jos Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio olisivat alun alkaen paljon nopeammin luoneet Kreikkaa koskevan paketin, euroalue ei olisi kokenut lainkaan sellaisia tartuntavaikutuksia, joita nyt koemme.

Ei pidä myöskään sanoa, että kukaan ei ollut tietoinen Kreikan ongelmista. Ihmiset ovat puhuneet Kreikan ongelmista Euroopan komission käytävillä jo kolmen–neljän kuukauden ajan ja todenneet, että jossain vaiheessa Kreikasta muodostuu ongelma. Arvoisat kollegat, tämä onkin ainoa syy, miksi Kreikkaa, jonka alijäämä on 12,9 prosenttia, koskee luokitus, kun taas Yhdistynyttä kuningaskuntaa, jonka alijäämä on 12,9 prosenttia, ei koske minkäänlainen luokitus. Kyseessä eivät olekaan pelkät numerot, vaan rahoitusmarkkinat iskevät Kreikan kimppuun sen takia, että me emme itse osoita riittävää yhtenäisyyttä, luottamusta ja yhteisvastuuta. Tilanne olisi voitu välttää, jos Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki olisivat reagoineet riittävän voimakkaasti.

Strategia tai suositus, arvoisa komission jäsen: ratkaiskaamme asia itse! Vastustan ehdottomasti sitä, että otamme IMF:n eli Kansainvälisen valuuttarahaston ratkomaan euroalueen ongelmia. Ratkaisemme euroalueen ongelmat itse, joten emme tarvitse IMF:ää.

Viimeinen huomautukseni koskee laajempaa kokonaisuutta kuin Kreikkaa. Nykytilanne mittaa yhteenkuuluvuutta ja euron sisäistä yhtenäisyyttä.

Pascal Canfin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta sanoa puheenjohtajavaltio Espanjalle, että tuemme täysin sen analyysia poliittisesta tahdosta edetä kohti uusia hallintovälineitä ja kohti talousliittoa, ei pelkästään rahaliittoa, kuten Udo Bullmannkin huomautti. Saatte tähän hankkeeseen poliittisen ryhmämme täyden tuen.

Tosiasiaa katson, että kun käsillä olevaa Kreikan tapausta ei oteta lukuun, kaikkia euroalueen taloushallinnon välineitä on tarkistettava, varsinkin vakaus- ja kasvusopimusta. Yli puolet euroalueen jäsenvaltioista ei enää noudata vakaus- ja kasvusopimusta.

Ei pidä myöskään unohtaa, että vielä suhteellisen äskettäin – kriisiin saakka – Espanja noudatti täysin vakaus- ja kasvusopimuksen perusteita, mutta se ei estänyt sitä olemasta kaksi vuotta myöhemmin perusteellisesti

toisenlaisessa tilanteessa, jossa se poikkeaa täysin mainituista perusteista ja sen työttömyysaste on 20 prosenttia.

Mitä tämä merkitsee? Se merkitsee sitä, että viime aikoihin asti Espanja noudatti vakaus- ja kasvusopimusta, joka on tiukasti keskittynyt sinänsä ehdottoman välttämättömiin mutta riittämättömiin julkisiin rahoitusperusteisiin. Espanja teki sen hallitsemalla julkista velkaansa ja julkista alijäämäänsä, mutta samalla se antoi yksityisen velanoton kasvaa kohisten. Yksityinen velka on kasvanut räjähdysmäisesti, kiinteistömarkkinoilla on ollut spekulatiivinen kupla, ja taantuma on iskenyt paljon suuremmassa mittakaavassa kuin muualla, minkä tuloksena talouteen on pitänyt pumpata suuria määriä julkista rahaa. Tämä jos mikä todistaa, että katsomalla kapea-alaisesti vakaus- ja kasvusopimusta ja tarkastelemalla euroalueen hallintoa yksinomaan julkisen velan näkökulmasta, laajempi kuva jää näkemättä eikä ole mahdollista ennakoida seuraavaa kriisiä ja estää sitä.

Siitä syystä haluaisin tietää, mitä ehdotuksia sekä puheenjohtajavaltio Espanja että komissio ovat esittäneet, jotta vakaus- ja kasvusopimusta voitaisiin lujittaa ja ennen kaikkea sisällyttää se entistä kattavampaan järjestelmään.

Toiseksi toteatte aivan oikein, että julkista taloutta on valvottava paremmin ja että paluu vakaammille velkatasoille on välttämätön. Riippuuko se teidän mielestänne yksinomaan julkisen kulutuksen vähentämisestä vai riippuuko se myös kyvystä nostaa joitakin veroja? Jos kyllä, niin mitä veroja? Entä mikä asema keskinäisellä veroyhteistyöllä on siinä, että jäsenvaltiot saavat liikkumavaraa, jonka ansiosta ne voivat täyttää vajeensa ei pelkästään vähentämällä menoja vaan myös saamalla liikkumavaraa lisätäkseen tulojaan?

Kay Swinburne, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, valtionvelan spreadit ovat lisääntyneet dramaattisesti viime kuukausina joissakin eurojäsenvaltioissa, mikä on johtanut laajaan spekulointiin joidenkin eurokehukseen kuuluvien jäsenvaltioiden laiminlyönnestä, niiden pelastamisesta ja jopa elinkelpoisuudesta.

EU ei voi EKP:n välityksellä asettaa valtion tuloja koskevia kriteereitä kyseisille jäsenvaltioille. Kriisin vaikutuksilla on kuitenkin seurauksia EU:lle ja EKP:lle, koska niiden on järjestettävä ratkaisu: niiden on varmistettava kansainvälinen luottamus euromalliin ja euroalueen valtionvelkamarkkinoiden moitteeton toiminta tulevaisuudessa.

Olemme käyttäneet viime vuonna paljon aikaa ja energiaa tutkimalla kansainvälisten pääomamarkkinoiden osallistujien käyttämiä menettelyjä ja niiden valvontaa, avoimuutta ja tehokasta riskinhallintaa. Nämä toimenpiteet vaikuttavat arvopaperien jälkimarkkinoihin, mutta katson olevan erittäin perusteltua soveltaa samoja periaatteita ensimarkkinoihin, erityisesti euroalueen velkaobligatioita liikkeeseenlaskevien jäsenten ainutlaatuisen tilanteeseen.

Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa Northern Rockista tuli maksukyvytön, kun se hankki rahaa lyhytaikaisilta markkinoilta rahoittaakseen pitkäkestoisia vastuuta. Kun markkinat kyseenalaistivat liiketoimintamallin ja kieltäytyivät lainaamasta, kyseinen malli tosiasiasa romahti. Erät eurojäsenvaltiot kamppailevat parhaillaan samojen ongelmien kanssa. Ehdotan, että vaikka EKP:llä ei ole valtuuksia puuttua talousarvioihin tai pääomankeruuseen, se voisi puuttua velkojen maturiteettiprofiiliin, jos se katsoo, että jäsenvaltiolla on liikaa riskejä lyhytaikaisten markkinaliikkeiden takia.

Kreikan on hankittava 31 miljardia euroa seuraavien lähiviikkojen aikana. Portugalin on uusittava nykyinen velka, joka vastaa 17:ää prosenttia sen BKT:stä samaan aikaan, kun myös Ranskan on uusittava nykyinen velka, joka vastaa 20:tä prosenttia sen BKT:stä. Velan maturiteettiprofiili jätetään jäsenvaltioiden huoleksi, mutta samanaikainen markkinoiden avaaminen altistaa EU:n kriisiaikana ja johtaa vaikeuksiin saada pääomaa markkinoilta.

EKP:n pitäisi ehkä valvoa euroalueella kasautuvaa velanottoa ja antaa jäsenvaltioille neuvoja velkojen kohtuullisesta hallinnoinnista.

Yhteenvetona EU:n ja erityisesti euroalueen jäsenvaltioiden ensimmäinen yksinkertainen askel olisi laatia kestävä velan maturiteettistrategia, koska absoluuttinen velkataso on tällä hetkellä vähämerkityksisempi asia kuin uusittavan velan määrä.

Nikolaos Chountis, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, uusi komissio aloittaa työnsä suurella valheella: paitsi, että Lissabonin sopimus ja Lissabonin strategia eivät voi auttaa suojaamaan meitä kriisiltä, ne ovat suorastaan yksi syistä, jotka veivät meidät kriisiin. Ne epäonnistuivat valtaisesti.

Maailmanlaajuinen kriisi toi näkyviin eurooppalaisen maailmankehittämismallin rajat, vahvuudet ja rakenteelliset ongelmat. Vakaussopimusta ei enää ole, kriisi hävitti sen, minkä osoittavat Saksan, Espanjan, Italian, Portugalin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Kreikan alijäämät ja vauhti, jolla julkinen velka kasvaa.

Kriisi ei koske vain Kreikkaa. Se koskee Euroopan unionia ja tehtyjen päätösten takia se koskee euroaluetta. Vasemmisto varoitti näistä politiikoista ja vastusti niitä. Valitettavasti oikeisto ja sosiaalidemokraatit halusivat välttämättä käyttää samoja välineitä kriisin hoitoon.

Lissabonin strategian myötä sosiaalivaltio on purettu. Puhumme yhteistyön Euroopasta samaan aikaan, kun Euroopan keskuspankki lainaa yrityspankeille yhden prosentin korolla, kun taas jäsenvaltioiden se antaa lainata rahamarkkinoilta kuuden prosentin korolla. Euroopan unioni seuraa Yhdysvaltoja sekä yhteiskuntamallin että sotapalveluksen osalta. Miksi me sallimme yhdysvaltalaisen luottoluokitusyrityksen, kuten Moodyn ja muiden, toimia jäsenvaltioiden talouspolitiikan virallisina tuomareina ja annamme niiden sanella talouspolitiikkamme?

Siksi meidän on muutettava vakaussopimusta ja korvattava se kehitys- ja työllisyys sopimuksella. Euroopan unioni ei voi eikä saa kilpailla maailmanlaajuisesti palkkakustannusten perusteella. Meidän on myös estettävä kilpailukyvyn parantaminen työsuhteita ja -oikeuksia heikentämällä.

Nikolaos Salavrakos, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, kuulumme aiemmin José Manuel Barroson ja hänen uuden komissionsa ohjelmalausuman.

Henkilökohtaisesti sain sen vaikutelman, että me kaikki, jotka olemme jäseniä, olemme samassa veneessä, emme osa samaa sotalaivastoa. Niiden välillä on valtava ero.

Komission puheenjohtaja Barroson ohjelmalausumien perusteella odotankin, että unionin tulevaisuus suunnitellaan jäsenvaltioiden välisten entistä voimakkaampien siteiden pohjalta, varsinkin taloudellisella, sosiaalisella ja kehityksen tasolla. Pelkään kuitenkin, että ns. isännättömän pääoman määrä lisääntyy valtavasti, sellaisen ”kulkuripääoman”, joka liikkuu ja jota liikutellaan markkinoilla. Nostamalla paikallisia markkinoita ja sitten hylkäämällä ne kuin ohikulkeva tornado, se tuhoaa reaalityn ja korjaa voitot ilman todellisia investointeja. Euro on rajoittanut isännättömän pääoman mahdollisuuksia keinotella valuuttakursseilla.

Se onkin syy Kreikkaan kohdistettuun hyökkäykseen, ja Kreikka tarvitsee erityistukea. Kun otetaan huomioon, että vuoden 2008 tilastojen mukaan Euroopan unioni tuottaa noin 38 prosenttia maailman vauraudesta, katson, että Euroopan unioni ei ole nykyisessä rahakriisissä onnistunut käyttämään taloudellista valtaansa maailmanlaajuisilla finanssimarkkinoilla tai se ei ole halunnut käyttää sitä.

Haluan lähettää sekä tälle parlamentille että kaikille kollegoilleni viestin Schumpeterilta. Luovaa tuho jättää Euroopan, EU:n valuutan ja Kreikan vahingoittumattomaksi, mutta se on ehdottoman välttämätöntä jäsenvaltioiden solidaarisuuden osoittamiseksi sekä Kreikalle että muille jäsenvaltioille.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, mitä Kreikassa ja Portugalissa tällä hetkellä sekä Espanjassa ja Irlannissa myöhemmin tapahtuu, on häpeällistä. Samat anglosaksiset toimistot, jotka avuliaasti seurasivat sivusta, kun roistot laskivat liikkeeseen myrkyllisiä varoja ja kävivät niillä kauppaa, ja jotka eivät pystyneet lainkaan ennakoimaan tulevaa, ovat nyt kaikkein tiukimpia niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka syöksyivät auttamaan rahoitus alaa, joka ei apua ansainnut.

Markkinoiden ja pankkien vastuuttomuudesta johtuva kriisi ja valtava tukimäärä ovat suoranaisia syitä julkisten talouksien alijäämien ja julkisten velkojen kasvuun, mistä samaiset markkinat yrittävät tänä päivänä rangaista.

Se presidentti Sarkozyn, Euroopan unionin ja G20-maiden saarnaamasta eettisestä kapitalismista. Ainoa opetus, jonka pankkiirit ovat kriisistä oppineet, on, että veronmaksaja on loputon resurssien, voittojen ja takuiden lähde, sillä huhujen mukaan tämän paniikin alkulähteitä ovat yhdysvaltalainen pankki, joka on saanut USA:n hallituksen tukea, sekä kaksi hedge-rahastoa, myös Yhdysvalloista, jotka haluavat hyötyä sekä Kreikalle asetetuista kiskurikoroista että luottoriskijohdannaisten markkinoista eli valtion ottolainausta koskevista vakuutuksista, joilla itsessään keinotellaan erikseen.

Ei riitä, että säännellään hedge-rahastoja – mitä ette uskalla tehdä – tai johdannaismarkkinoita, kuten Michel Barnier ehdottaa. Euroopan taloushallinnon luomisessa ei ole mitään järkeä. Kaikki 27 maata ovat joka tapauksessa samassa liemessä, solidaarisuus ei ole vaihtoehto. Sen sijaan on kyseenalaistettava pääomien vapaa kansainvälinen liikkuminen, muutoin ei saada elpymistä vaan kriisin uusinta.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, kuten Corien Wortmann-Kool ennen minua, aion tietenkin kertoa teille, että hyväksymme komission kannat Kreikan nykytilanteen käsittelyssä.

Espanjan puheenjohtajuuden osalta olemme tyytyväisiä siitä, että olette asettanut tavoitteeksi parantaa talouspolitiikkojen yhteensovittamista. Samaa voimakasta poliittista tahtoa on sovellettava myös, jotta saadaan toteutettua kaksi nykyistä tärkeää hanketta: aidon rahoitusvalvonnan muodostaminen ja hedge-rahastojen sääntely.

Eurooppa ei todellakaan saa olla linnake, mutta se ei saa myöskään vuotaa kuin seula. Puheenjohtajavaltiolla on näillä kummallakin alalla oltava liikkumatilaa, jotta se voi neuvotella tuottoisasti parlamentin kanssa. Odotamme, että neuvosto lähettää seuraavassa kokouksessaan voimakkaan signaalin yleisölle ja markkinoille: yleisölle, jotta luottamus euroon palautuu, ja markkinoille solidaarisuuden osoittamiseksi Kreikalle. Neuvoston on annettava voimakas merkki siitä, ettei se anna itseään peloteltavan eräiden keinottelijoiden yrityksillä horjuttaa euroa, vaikka nämä toimivat epäröimättä niitä jäsenvaltioita vastaan, joilla on tällä hetkellä taloudellisia ja sosiaalisia vaikeuksia.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, hyvät komission jäsenet, tämä keskustelu on tärkeä paitsi sen vuoksi, että euroa vastaan hyökätään, myös siksi, että torstaina pidetään ensimmäinen huippukokous puheenjohtaja Van Rompuyn johdolla.

Huomaan, että eurooppalaiset pysyvät tänään lujina ja ovat vakuuttuneita siitä, että emme voi antaa IMF:n puuttua Kreikan asioihin. Olen tyytyväinen tästä, sillä se merkitsisi oven sulkemista kaikelta siltä, mitä olemme jo monta vuotta vaatineet, eli euroalueen taloushallinnolta.

Kun vaadimme euroalueen taloushallintoa, tarkoitamme, että meillä on oltava epävakailla markkinoilla keinot reagoida niihin ja pysyä ajan tasalla markkinoihin nähden. Tänään meiltä selvästi puuttuu nämä keinot.

Lisäksi eurooppalainen koneisto toimii nykytilanteessa siten, että jos on euroalueen ulkopuolella, saa apua, kun taas euroalueen sisällä oleville tilanne on paljon monimutkaisempi. En koskaan kuvitellut, että euroalueesta tulisi yhteisvastuuton vyöhyke. Euroalueen toiminnan peruskäsite on yhteisvastuu.

Yksikään euroalueen maista ei voi päästä ulos kriisistä, olipa sen vientistrategia, alijäämä tai julkisen velan taso mikä tahansa, jos yksi linkki on uhattuna.

Tästä huolimatta, mikä on nyt tilanne? Järjestely, joka toimii siten, että rahoitusmarkkinat usuttavat eri puolet toisiaan vastaan, testaavat meidän kykyämme yhteisvastuuseen ja jopa kykyämme pitää euroalueen käsite hengissä. Euroalueen käsitteeseen kuuluu, että jos haluamme saada liikkumatilaa ja välttää keinottelun vaikutukset, meidän on kehitettävä euroaluetta varten oma strategia.

Kyky olla periaatteessa immuuni tavalle, jolla ulkomaiset pörssit toimivat ennen euron käyttöönottoa; valtion velkaluokitusmenettelyillä se on palautettu euroalueelle.

Meidän on keskitettävä huomiomme siihen. Kyseessä on paljon pitemmälle menevä asia kuin nyt käsiteltävänä olevat, ja on puheenjohtaja Van Rompuyn asia aloittaa ensi torstaina tarvittavat hyvin tärkeät hankkeet.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Kreikka paljasti vasta äskettäin velkojensa todellisen määrän. Velkoja on paljon luultua enemmän. Budjettivaje lähenee 13:a prosenttia. Valitettavasti myös Espanjalla, Portugalilla ja Italialla on korkeat budjettivajeet.

Eurooppa ei saa tuoda sisään Troijan hevosta. Näin tapahtuisi, jos näille maille myönnettäisiin tukea, kuten eräät toivovat. Näin ei saa käydä, koska siinä tapauksessa palkitsisimme huonoa politiikkaa bonuksella. Vakaus- ja kasvusopimuksessa ilmoitetaan selvästi, kuinka maiden on toimittava kriisitilanteessa, ja sopimuksessa ilmoitetaan ensisijaisesti, mitä on tehtävä ennen kriisiä, eli otettava käyttöön tiukka budjetti- ja menopolitiikka hyvissä ajoin. Alankomaat aloitti tämän jo vuosi sitten. Etelä-Euroopan jäsenvaltiot ovat reagoineet liian myöhään. Onneksi ne nyt ovat alkaneet panna asioitaan järjestykseen – parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

Seuraan suurella mielenkiinnolla niiden toimenpiteiden vaikutuksia. Jos pörssikurssit ja euro laskevat sillä välin hieman, se ei merkitse katastrofia sen enempää sijoittajille kuin vientiyhtiöillekään, kaukana siitä.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, puheet euroalueeseen ja euroon kohdistuvista spekulatiivisista paineista sekä puheet siitä, että Kreikan ja muiden Etelä-Euroopan maiden

taloudet ovat vaarassa romahtaa julkisen talouden ongelmien sekä liiallisen velanoton ja alijäämän takia, ovat verukkeita, joiden avulla Euroopan unioni, porvarihallitukset ja muut imperialistiset yhteenliittymät haluavat nopeuttaa ja voimistaa kapitalistisia rakenneuudistuksia ja lisätä työväenluokan ja ruohonjuuritason hyväksikäytön astetta.

Euroopan unioni ja hallitukset kiristävät ja terrorisoivat työntekijöitä saadakseen heidät suostumaan markkinatalouden ja eurooppalaisten suuryritysten pelisääntöihin, leikatakseen palkkoja ja eläkkeitä, ottaakseen käyttöön joustavia työn muotoja, leikatakseen jyrkästi sosiaalietuuksia ja pommittaakseen kovilla verotoimenpiteillä sekä ajaakseen köyhät ja keskinkertaisesti toimeentulevat maanviljelijät mailtaan.

On valhe väittää, että kapitalistinen kriisi johtuu yksinomaan huonosta hallinnosta ja korruptiosta. Velka ja alijäämät johtuvat kapitalistisesta järjestelmästä, Maastrichtin sopimuksesta ja tietenkin Lissabonin strategiasta. Siksi nykytilanteesta täysimääräisesti vastuussa olevat porvarihallitukset ja Euroopan unioni vaativat työväenluokkaa ja ruohonjuuritasoa alistumaan ja liittymään kansallisiin kampanjoihin. Työntekijöiden pitäisi kuitenkin kääntää tällaisille puheille selkensä, sillä rahavallan edut eivät ole työntekijöiden etuja; meidän elämme kapitalistisessa yhteiskunnassa.

Vastaukseksi annettuun sodanjulistukseen työntekijät järjestävät suurmielenosoituksia, mistä olemme ilahuneita, ja tuemme heitä.

Barry Madlener (NI). – (NL) Kreikka voi jopa uhata hakea itsensä konkurssiin yhdessä muiden maiden kanssa, kiitos Euroopassa vuosia vallassa olleiden vasemmistopolitiikkojen heikon vasemmistolaispolitiikan: Gordon Brown, Barroso, Schulz, Cohn-Bendit, Guy Verhofstadt. Guy Verhofstadt, voisitteko myös ystävällisesti kuunnella minua? Miljardeja on virrannut heikoille jäsenvaltioille ja Kreikka ilmeisesti peukaloi lukuja jo liittyessään, mutta ettehan te ole mitään huomanneet. Euroopan piti laajeta ja se laajenisi. Kiitos teidän kaltaistenne epäonnistuneiden politiikkojen näitä talouksia on keinotekoisesti paisutettu ja nyt ne painuvat kasaan.

Mitä nyt tapahtuu? Jatkatte tavalliseen tapaan tuhoisaa politiikkaanne. Kuka koputtaa Euroopan unionin ovelta? Lisää köyhiä maita: Albania, Islanti, Makedonia, Kroatia, Serbia, Kosovo ja jopa Turkki. Köyhiä maita, joiden vitsauksena on myös valtava korruptio. Lisäksi on mainittava Espanja, joka korkeasta työttömyydestä huolimatta on laillistanut noin 700 000 laitonta maahanmuuttajaa. He ovat tuoneet tänne myös perheensä – ja Espanjan työttömyysaste on tällä hetkellä 20 prosenttia!

Ei hyvä puheenjohtaja, tällainen maahanmuuttopolitiikka on lopetettava.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, ei ole epäilystäkään, etteikö Kreikalla, kuten muillakin euroalueen mailla, ole valtava julkisen talouden alijäämä ja velka, ja kuten tiedätte ja kuten arvoisa komission jäsen mainitsi, Kreikan hallitus on jo esittänyt täysin perustellun ja kunnianhimoisen mutta realistisen suunnitelman ongelmien hoitamiseksi.

Siitäkään ei voi olla epäilystä, etteikö Kreikka, kuten muutkin euroalueen maat, ole ollut ja edelleen ole koordinoitujen spekulatiivisen paineen keskipisteessä. Perustavoitteena on heikentää euroa ja euroalueen taloudellista yhteenkuuluvuutta. Tämä ei ole Kreikan, Portugalin tai Espanjan ongelma; se on Euroopan unionin ongelma, ja meidän velvollisuutemme on osoittaa tilanteen todelliset syyt.

Kuten jo vuosi sitten, korostamme sitä, että maailmanlaajuinen luottokriisi liittyy rahoitusmarkkinoiden hallitsemattomaan toimintaan, ja meidän on yhtä vilpittömästi todettava tänään, että spekulatiivisen pääoman hallitsematon toiminta on euroalueen nykytilanteen perusmuuttuja ja se on sitä eurooppalaisten veronmaksajien vahingoksi.

Ensimmäinen velvollisuutemme onkin nyt puolustaa euroa ja euroaluetta spekulatiivisia paineita vastaan, ja toiseksi meidän on ymmärrettävä, ettemme voi enää järeäpäisesti pitää kiinni läheisestä valuuttayhdistymisestä ja että tilanne vaikuttaa haitallisesti sekä niin sanottuihin hitaan kasvun talouksiin että euroalueen uskottavuuteen yleensä niin kauan, kunnes euroalueen valtioiden välille on syntynyt todellista taloudellista lähentymistä.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen harvoin jäänyt huomaamatta. Olen iloinen siitä, että voin nyt kuitenkin aloittaa puheeni.

Tiedämme kaikki, että rahoitus- ja talouskriisi on yhtä lailla iskenyt kaikkiin euroalueen jäsenvaltioihin. Mielestäni kuitenkin pahiten kärsineiden maiden on toteutettava laajamittaisempia toimenpiteitä kuin niiden, jotka eivät ole kärsineet yhtä paljon.

Euron vakauden on tietenkin oltava ratkaiseva ja kaiken kattava päämäärä. Se pätee myös toimenpiteisiin, joita toteutetaan euroalueen yksittäisten jäsenvaltioiden talousarvioiden vakauttamiseksi. Ne eivät ole vain kyseisten maiden oman edun mukaisia, vaan myös niiden maiden edun mukaisia, jotka eivät ole kärsineet yhtä paljon.

Meidän on kuitenkin tarkkaan harkittava, mitkä toimenpiteet ovat tarpeen ja mitkä eivät kenties yhtä tehokkaasti auta maita pääsemään ulos kriisistä. Vaikka voisimme auttaa suurimmissa taloudellisissa vaikeuksissa olevia rahaliiton maita saamaan rahaa edullisin ehdoin esimerkiksi siten, että unioni lainaisi rahaa useille euroalueen valtioille, tällainen edullinen ulkoinen luotto tuskin helpottaisi niiden akuutteja ongelmia eikä myöskään millään lailla edistäisi ongelmien syihin puuttumista.

Mielestäni kyseiset maat ovat aiemmin jättäneet tärkeät uudistukset tekemättä, ja siitä laiminlyönnistä ne nyt maksavat. Ongelmat johtuvat suurelta osin niistä itsestään, ja niinpä kyseisten maiden on tulevaisuudessa itse ratkaistava ne. Tästä syystä on toteutettava tiukkoja säästö- ja uudistusohjelmia, kuten komissio ilmoitti. Mielestäni on katastrofi, jos veronmaksaja päättyy aina laskun maksajaksi.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, täällä on sanottu monia kiinnostavia asioita, mutta mielestäni meillä on oltava rohkeutta asettaa kyseenalaiseksi ne perusteet, joihin Euroopan unioni nykypäivänä nojaa. Lissabonin sopimuksessa ja Maastrichtin sopimuksessa on jopa artikla, joka kieltää Euroopan unionia auttamasta Kreikkaa.

Keinottelijoille on annettu vapaat kädet, kun on sallittu pääoman täysin vapaa liikkuvuus, ja lisäksi on suosittu verokilpailua, mikä on johtanut pääoman ja yritysten nollaverotukseen. Tämä merkitsee sitä, että kansalliset budjetit kuivuvat pikku hiljaa kasaan, ja nyt sellaisilla ehdotuksilla kuin Joaquín Almunia äskens teki, ihmisiä pyydetään kantamaan seuraukset työstämällä heidän palkkojaan, nostamalla eläkeikää ja tuhoamalla sosiaaliturvajärjestelmät.

Tästä syystä joka ikinen näistä kriteereistä on muutettava, kasvu- ja vakaussopimus on korvattava työn, työllisyyden ja koulutuksen inhimillistä kehittämistä koskevalla sopimuksella, ja Euroopan keskuspankin aseman ja tehtävien muuttamisesta on tehtävä päätös siten, että eurosta tulee yhtenäistä yhteinen valuutta eikä keinoteltava valuutta, kuten se nyt on. Lupausten mukaisesti on tehtävä päätös, jolla otetaan käyttöön uusia aloitteita veropäön ja pääomapaon torjumiseksi ja veroparatiisien poistamiseksi. Lisäksi on osoitettava rohkeutta spekulatiivisten pääomanliikkeiden verotuksessa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, nykyisen valtiontalouden terveydentilan ja sen valuutan arvon välillä vallitsee luonnollinen suhde. Kun talous kasvaa, myös sen valuutan arvon pitäisi kasvaa, jotta se voi nauttia halvoista tuontitavaroista ja -palveluista. Vastaavasti, jos talous lamaantuu tai jopa taantuu, samoin käy sen valuutan arvolle, mikä johtaa viennin kukoistukseen ja talouden elpymiseen – edellyttäen tietenkin, että maailmanlaajuistuminen ei ole tuhonnut sen valmistus- ja palvelutoimialoja.

Europakkopaitaan joutuneen kansakunnan valuuttaa ei kuitenkaan voida mukauttaa talouden ja kansan tarpeisiin. Tämä rampautti Yhdistynyttä kuningaskuntaa vuosina 1990–1992, kun olimme mukana valuuttakurssimekanismeissa. Nyt se kuristaa Kreikkaa ja muita euron asiakasvaltioita.

Euroalueen ulkopuolisten maiden pitäisi ymmärtää tämä varoitus. Liity meihin ja joudu perikatoon. Talouden tarpeisiin ei voida vastata lyhyellä aikavälillä. Jos päätät vetäytyä, vastassa on velka euroalueelle, velka, jonka oma devalvoitu valuutta on paisuttanut.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, keskustelemme ensimmäistä kertaa euron historiassa muutaman maan taloustilanteesta. Korostan sanaa ”maat”, koska puheenjohtajavaltio Espanja kuulosti siltä kuin olisi puhunut ulkoavaruudesta ja komission jäsen Almunia mainitsi vain Kreikan. Haluaisin tietää, aikooko komission jäsen päätöspuheenvuorossaan edelleen väittää, että Espanjan ja Portugalin ongelmat ovat samanlaisia kuin Kreikan, ja jos kyllä, mitä hän aikoo tehdä asian suhteen.

Keskustelemme nyt näistä taloustilanteista, koska muutaman maan talous voi romuttaa kaikkien valuutan uskottavuuden ja avata oven kahden nopeuden Euroopalle. Kuilu voi laajeta, kun puheenjohtajavaltio Espanjan mainitsema irtautumisstrategia pannaan täytäntöön, koska voi käydä ilmi, että vähemmän kehittyneet maat joutuvat rahavaikeuksiin ja kärsimään kireästä rahapolitiikasta ja ennen kaikkea joutuvat käyttämään paljon aiempaa enemmän rahaa maksaakseen velkojaan ja paljon vähemmän rahaa työpaikkojen luomiseen. Uskokaa minua, hyvät kollegat, ilman työllisyyttä ja kestävää taloutta rahoitusta on mahdotonta tasapainottaa. Ilman työllisyyttä verotulot putoavat edelleen ja työttömyyskorvausmaksut nousevat.

Meillä on luottamuskriisi, ja luottamuskriisissä on ensimmäiseksi kerrottava totuus. On kerrottava, kuinka jouduimme tähän. Mitä kärsineet maat tekevät päästäkseen eroon veloista? Ovatko vakaussopimukset uskottavia? Meidän on ennen kaikkea saatava tietää, mitä ne tekevät oikaistakseen taloutensa, koska kuten jo aiemmin totesin, ilman kestävää kasvua ei voi olla kestävää taloutta eikä kestävää rahoitusta.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rahaliitossa ei voida hyökätä Kreikkaa, Espanjaa, Irlantia tai Portugalia vastaan, vaan hyökkäykset kohdistuvat koko unioniin ja euroon. Niissä otetaan kaikki irti mahdollisista heikkouden merkeistä tai koko blokin solidaarisuuteen repeytyvistä aukoista. Tässä yhteydessä minun on huomautettava teille, arvoisa komission jäsen, että lausumanne ovat sopimattomia ja vaarallisia, mutta teidän kokemuksenne ja taustanne huomioon ottaen voin vain olettaa, että ne ovat vuodatus edustamanne komission typeryyttä ja toimimattomuutta vastaan, koska kuten hyvin tiedätte, rahaliitto on paljon enemmän kuin yhtenäisvaluutta, vakaussopimus tai yksi ainoa keskuspankki.

Jotta rahaliitto olisi pitkällä aikavälillä kestävä, se ei voi rajoittua tuijottamaan lyhyen aikavälin nimellisiä indikaattoreita, se ei voi olla ottamatta huomioon reaali taloutta, taloudellista kasvua tai työllisyyttä eikä se liioin voi olla välittämättä huomattavista, luonteeltaan alueellisista ja sosiaalisista eroista, joita sen sisällä esiintyy ja jotka komissio erittäin hyvin havaitsi EMU@10-työssään.

Näistä syistä jokaisella jäsenvaltiolla on omat velvoitteensa. Se joka nyt kuvittelee, että rahaliitto on jo valmis hanke, erehtyy anteeksiantamattomasti. On lopetettava puheet ja toimittava. Lissabonin strategia ei toimi, koska sillä ei ole ollut sen enempää keinoja kuin välineitä. Jos haluamme, että rahaliitto säilyy ja pysyy lujana, on välttämätöntä korvata sellaiset ilmaukset kuin ”solidaarisuus” ja ”talouspolitiikan yhteensovittaminen” konkreettisilla keinoilla ja välineillä, joita ei tähän asti ole ollut olemassa.

Komissio on juuri aloittanut toimikautensa, ei siksi, että se jatkaisi samaa työtä, mitä on ennenkin tehty, vaan ottaakseen opiskseen ja aloittaakseen uuden vaiheen. Tätä minä odotan ja uskon heidän tekevän sen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa olisi ollut ensiarvoisen tärkeää varmistaa, että Euroopan unioni tekee pesäeron monetaristiseen politiikkaansa ja vakaussopimuksen sokeisiin kriteereihin. Olisi ollut ensiarvoisen tärkeää tukea sosiaalista edistystä, jotta etusijalle asetettaisiin työttömyyden ja köyhyyden ongelmien ratkaisu, jotta voitaisiin tukea tuotantoa ja oikeuksiin perustuvien työpaikkojen luomista, jotta voitaisiin taata taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus, jotta voitaisiin toteuttaa vakavimmassa tilanteessa oleviin maihin suunnatut budjettia tukevat toimenpiteet, erityisesti antamalla käyttöön varoja ilman, että kansallisten hallitusten pitäisi rahoittaa vastaavat osuudet. Tästä ei kuitenkaan ole täällä kuultu valitettavasti mitään.

Komission jäsen Almunia pitää kiinni entisistä politiikoista ja entisistä uusliberalistisista resepteistä yrittäen saada samat ihmiset jälleen kantamaan Euroopan unionin huonojen politiikkojen seuraukset mukaan luettuna, arvoisa komission jäsen, teidän omat surulliset ja valitettavat lausumanne, jotka koskivat Kreikkaa, Espanjaa ja Portugalia. Esimerkiksi oman maani Portugalin kohdalla ne johtivat spekulatiiviseen hyökkäykseen. Keinottelijat tosiaan hyötyivät teidän lausumistanne. Oma maani ja muut maat sen sijaan häviävät noiden lausumien ja parhaillaan käytössä olevien politiikkojen takia. Näistä syistä toteamme, että politiikkaa on aika muuttaa.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, euro on kilpemme ja se on osoittanut vakauttavan voimansa. Se osoittaa myös, että alijäämiä ja irtautumista koskevien strategioiden keskeisenä perustana on oltava Maastrichtin perusteet ja vakaus- ja kasvusopimus. Ne eivät kuitenkaan voi muodostaa perustaa yksinään. Kumpaakin strategiaa on tuettava kestäväällä kasvu- ja työllisyyspolitiikalla. Meidän on yhdistettävä Eurooppa 2020 -strategia muihin strategioihin. Tarvitsemme Euroopan unioniin innovointisopimuksen, investointisopimuksen ja koordinoituisopimuksen, joissa ovat mukana kaikki jäsenvaltiot.

Siitä syystä kannatan, että valtiovarainministerit panevat mahdollisimman pian täytäntöön komission jäsen Almunian 22. joulukuuta 2004 ehdottaman kolmikohtaisen suunnitelman, jolla vahvistetaan Eurostatia. Kyseiset järkevät ja välttämättömät toimenpiteet on estetty jo viiden vuoden ajan. Eurostatin asemaa on kohotettava ja jäsenvaltioiden tilastotiedot on tarkistettava, ja ne on sovitettava yhteen EKP:n ja Euroopan unionin tilastojen kanssa. Tarvitsemme Euroopan komission aloitustaseen, jäsenvaltioiden rahoitustilanne on tarkistettava komission asettamien yhteisten kriteerien pohjalta, ja komissio, Eurostat, EKP, EIP ja jäsenvaltiot tarvitsevat kansallisia toimintasuunnitelmia käsittelevän ohjauskomitean.

Tarvitsemme vastuullisuutta, rehellisyyttä ja avoimuutta – ei jäsenvaltioiden ja valtiovarainministerien kissa ja hiiri -leikkejä.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puheenjohtaja, talouskriisi on antanut meille mahdollisuuden arvostaa euron ja taloudellisen yhteensovittamisen arvoa.

On kiistämätöntä, että euroalue ja Euroopan keskuspankki ovat tarjonneet vakautta ja vastauksen luottokriisiin yhdessä Euroopan unionin ja kansainvälisen tason yhteensovitettujen toimien kanssa, joissa teillä, Joaquín Almunia, oli tärkeä johtava asema, ja että ne ovat olennaisella tavalla estäneet kriisin vakavimmat ja jopa tuhoisat vaikutukset.

Kriisi on aiheuttanut taloudellisen toiminnan merkittävää alenemista, valtavasti työpaikkojen menetyksiä ja julkisen taloudentilan merkittävää heikkenemistä. Vaikka ilmassa on merkkejä alkavasta elpymisestä, tämän vuoden ennusteet osoittavat työllisyyden laskua ja julkisen velan kasvua Euroopan unionissa.

Kriisi on tuonut myös esiin, miten erilaisia tilanteet ovat ja miten paljon eroja jäsenvaltioiden välillä on. On syntynyt jännitteitä, jotka – jotta ei oltaisi lapsenuskaisia – eivät aina liity talouden periaatteisiin ja potentiaaleihin. Meidän on varmistettava, että ne eivät saa meitä unohtamaan huomattavaa keskinäistä taloudellista riippuvuuttamme ja tärkeitä sitoumuksiamme.

Euroopan unionilla on edessään suurimmat haasteensa perustamisensa jälkeen. Joku kuvasi kansainvälistä elpymistä kirjainyhdisteellä LUV: L tarkoittaa Eurooppaa, U Yhdysvaltoja ja V nousevan talouden maita.

Eurooppaa ei saa jättää jälkeen. On aika uudistua, käyttää mielikuvitusta ja yhdyntä. Etusijalle on asetettava ennen kaikkea taloutemme kasvupotentiaalin lisääminen.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tietyissä euroalueen maissa äskettäin koettu kriisi ja heikkoudet eivät johdu vain Kreikan, Portugalin ja Espanjan vaan myös unionin itsensä vaikeuksista.

Ongelma ei koske vain taloudellisia resursseja, vaan kyseessä on myös poliittinen ongelma. Ennen kuin sairaita maita voidaan hoitaa, Euroopan unionin on hoidettava itsensä, koska todellinen ongelma kriisin takana on myös unionin heikkous. Tarvitaan yhteisiä tehokkaita sääntöjä ja välineitä.

Ensinnäkin valvontauudistusta on nopeutettava ja on luotava todella toimiva järjestelmä, jolla ei pelkästään toisinneta nykyisiä viranomaisia, sillä ne ovat osoittautuneet tehottomiksi viimeaikaisten kriisien ennakkoinnissa ja hoitamisessa. On siirryttävä eteenpäin siitä byrokraattisesta logiikasta, jota tähän asti on sovellettu systeemisten kriisien hoitoon.

Toiseksi on välttämätöntä koordinoita ja yhdenmukaistaa veropolitiikat, vaikka se merkitsisikin vastahakoisimpien maiden jättämistä jälkeen. Jotkut väittävät, että tarvitaan Kansainvälisen valuuttarahaston väliintuloa. He eivät välitä siitä, miten tuhoisan signaalin se lähettäisi rahoitusmarkkinoille siitä, mihin suuntaan euro on menossa. Euroopan unionilla on poliittinen, sosiaalinen ja moraalinen velvollisuus toimia, koska nykyinen kriisitilanne koskee useita euroalueen maita.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Eräät euroalueen maat kokevat parhaillaan vakavia taloudellisia ongelmia. Niitä kuvastavat julkisen velan ja budjettivajeen määrät, jotka ovat paljon korkeampia kuin vakaus- ja kasvusopimuksessa asetettu raja. Vakaus- ja kasvusopimuksen pääidea oli välttää ”salamatkustajia” asettamalla julkiselle velalle rajat. Siinä ei kuitenkaan otettu huomioon tarvetta lisätä julkista velkaa, kun rahoitustilanne heikkenee makrotalouden tasolla, mihin on lisäksi vaikuttanut yksityisen velan erittäin nopea kasvu.

Tiettyjen jäsenvaltioiden taloudentilan nopea heikkeneminen muodostaa uhan sekä euron vakaudelle että yhteenkuuluvuudelle Euroopan unionin tasolla. Tällaisten seurausten välttämiseksi jäsenvaltioiden on osoitettava solidaarisuuttaan hyväksymällä yhteisiä toimenpiteitä, joilla vaikeuksissa oleville maille tarjotaan keskinäistä tukea. Lisäksi vakaus- ja kasvusopimuksen kriteerejä on lievennettävä, mihin tarjoaa mahdollisuuden Lissabonin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetty julistus.

Siitä syystä on meidän velvollisuutemme osoittaa yhteistä poliittista tahtoa ja toteuttaa sopimuksen uudistus, josta on nyt tullut välttämätön.

Theodoros Skyllakakis (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, useat jäsenet ovat puhuneet Kreikan tarvitsemasta avusta. Tämä ei ole oikea sanoma. Hedelmätön keskustelu avusta ei auta. Kreikalla on selvästikin valtavia taloudellisia ongelmia, mutta se selviytyy niistä. Siitä vallitsee nyt laaja konsensus sekä poliittisten voimien kesken että mikä tärkeintä Kreikan kansan keskuudessa.

Kuulin myös sanottavan, että euron tärkein ongelma ovat keinottelijat. Kun euro vahvistui, ketkä olivat silloin keinottelijoita? Eurofilantroopit? Meidän on tutkittava, mitä teemme väärin.

Myös Kreikan tilastoista keskustellaan. Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että kyseessä olivat myös eurooppalaiset tilastot. Eivätkö Eurostat, Euroopan komissio ja Ecofin-neuvosto tienneet, että Kreikan velka ei voi kasvaa ilman, että vastaava vajekin kasvaa? Putosiko velka, eikä pelkästään Kreikan velka, koskaan johdonmukaisesti 60 prosenttiin? Mielestäni euroalueen perusongelma on, että sen sääntöjä sovelletaan vain poliittisten kriteerien perusteella ja että valvojat ja valvottavat ovat samoja tahoja.

Toinen ongelma, josta on puhuttu liian vähän, on kilpailukyvyn kokonaisheikkeneminen ja yhä laajeneva kilpailun jakolinja pohjoisen ja etelän välillä. Euroaluetta, valuutta-aluetta ei voi olla, jos sen jäsenten välillä on yhä laajeneva kilpailun jakolinja. Se on euroalueen yhteenkuuluvuuden kannalta kohtalokas pitkäaikainen riski, josta meidän pitää olla todella huolissamme.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kun muutama kansainvälinen pankki hyökkää täysillä euroa vastaan, markkinoiden tyhmyys ja ahneus ravistelee jälleen kerran maailmaa.

On totta, että englantia puhuvat maat eivät ole koskaan suosineet euroa. Siitä huolimatta eurosta on tullut maailman vakain valuutta. Itse asiassa dollari ja euro muodostavat duopolin. Duopoli on aina epävakaa. Näiden kahden valuutan välillä on aina liikettä. Jos markkinoilla on yhtään järkeä, niiden pitäisi kuitenkin nähdä, että euroalueen alijäämät ovat kokonaisuudessaan paljon pienempiä kuin Yhdysvaltojen tai Japanin.

Vaikka on totta, että Kreikan uusi hallitus on perinyt kaikkea muuta kuin kadehdittavan budjettitilanteen, on selvää, että vaikka Kreikka menisi konkurssiin, mikä on täysin mahdotonta, se ei hajottaisi euroaluetta. Yhdysvaltain hallitus on juuri esitellyt talousarvion, joka 1 600 miljardia Yhdysvaltain dollaria alijäämäinen. Alijäämän kattamiseksi Washingtonin on joka päivä lainattava yli viisi miljardia Yhdysvaltain dollaria. Kreikan vuotuinen lisävelka vastaa alle yhden viikon Yhdysvaltain lisävelkaa. Kumpi maa asettaa maailman taloudellisen vakauden vaaraan? Kreikka vai Yhdysvallat?

Euroopan unionilla on vastassaan keinottelijoiden typeryys, joten sen on luotava markkinoille lisää avoimuutta ja entistä käytännönläheisempää sääntelyä, sillä markkinat ovat todellakin liian ahneita, arvoisa puhemies.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, kun keskustellaan euroalueen tiettyjen jäsenvaltioiden taloustilanteesta, parannuskeino on selvä: tarvitsemme lisää talous- ja rahaliittoa, tarvitsemme lisää kilpailukykyä ja tarvitsemme lisää solidaarisuutta. Puhun teille, arvoisa komission jäsen, henkilönä, joka portugalilaisena tuntee erittäin hyvin julkisen velan kasvuun liittyvät vaikeudet, kun alijäämää on vaikea hallita tai julkinen kulutus on liiallisen korkeaa. Nämä maat tarvitsevat solidaarisuutta ja oikeita signaaleja. Valitettavasti komission jäsen Almunian lausumillaan äskettäin antamat signaalit eivät olleet hyviä, kun hän vertasi Portugalin ja Espanjan tilannetta Kreikkaan. Lausumat olivat valitettavia ja varomattomia, ja ne vaikuttivat välittömästi markkinoihin. Lissabonin ja Madridin pörssit romahtivat; asioista ei pitäisi tehdä vaikeampia kuin ne jo ovat.

Poliittinen johtaminen on hyvin tärkeää. Tästä on otettava opiksi tulevaisuutta varten, koska siten voimme saada entistä paremman talousliiton, joka tukee Eurooppaa paremmin. Näin voidaan luoda solidaarisuutta ja ymmärtää, että tilanteet eri jäsenvaltioissa ovat täysin erilaisia eikä niitä voida verrata. Jos opimme tämän, on varmaa, että euroalueen tulevaisuus on entistä parempi.

Frank Engel (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, seuraava huomautus on paikallaan: talous- ja rahaliitto on todellakin rahaliitto, mutta taloutta se ei niinkään koske. Euroopan unionin valuuttahuolet ovat ristiriidassa jäsenvaltioiden taloudellisen ja budjettia koskevan riippumattomuuden kanssa.

Tällä hetkellä spekulatiiviset hyökkäykset euroa vastaan voivat olla seurauksiltaan tuhoisia. Kreikka, Portugali, Irlanti ja Espanja ovat kärsineet eniten. Niiden takana koko euroalue on kuitenkin vaarassa.

Pahimman välttämiseksi Euroopan unionin on kiireesti otettava käyttöön talous- ja budjettipolitiikkojensa yhteinen hallinto. Siitä talousliitossa on kyse. Vain siten meillä on yhdessä todellinen mahdollisuus vakauttaa julkinen talous euroalueella ja sen ulkopuolella.

Pelkään, että nykyisillä välineillä ja pitämällä kiinni jäsenvaltioiden budjettimääräysvallasta vakauttaminen on pelkkää toiveunta kaikkine seurauksineen.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on tunnistettava euroalueen heikkoudet ja käsiteltävä niitä päättäväisesti, koska vaihtoehdot ovat liian kolkkoja harkittaviksi. Koko euroalueen talouden kattavan vahvan keskitetyn seurantatoiminnon puuttuminen on räikeä heikkous.

On ensinnäkin kiinnitettävä erityistä huomiota kassavirtakirjanpidon katkeamiseen EU:n jäsenvaltioissa ja niiden varainhoitoon. Toiseksi julkisen talous ja raportointi on tarkastettava EU:n hyväksymien standardien mukaisesti. Kolmanneksi on valvottava talousennusteita, jotka ovat olleet syynä tarpeettomiin ja harhaanjohtaviin julkisen talouden ennusteisiin. Neljänneksi EU:n stressitestien tulokset on julkaistava säännöllisesti. Lopuksi totean, että euroalueen jäseniä olisi mielestäni kannustettava luopumaan helppohintaisesta uusien rahoitusjärjestelyjen kehittelystä ja julkistalouden tilapäisratkaisuksista, jotka viivyttävät todellista sopeutumista. Kuten kaikki tiedämme, viimeksi mainittu syntyy uskottavista ja kestävästä meno-ohjelmista.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Kreikan tapahtumat eivät koske vain euroalueen jäseniä, vaan koko Euroopan unionia. Siksi on tärkeää, että EU käsittelee tätä vaikeaa tilannetta vastuullisesti. Kreikan on tehtävä oma osansa, täytettävä lupauksensa ja uudistettava toimintalinjansa. Itse kannatan sitä, että Ruotsi liittyisi euroalueeseen mahdollisimman nopeasti, joten minulle on äärimmäisen tärkeää, että EU ratkaisee tämän vaikean tilanteen. Onhan todettava, että euro on onnistunut uskomattoman hyvin lievittämään mitä ankarinta talouskriisiä. Kuka väittää, että 16 valuuttaa olisi ollut parempi kuin yksi vahva valuutta? Ei kukaan!

Kreikka hiipi euroalueelle takaovesta, mikä osoittaa, kuinka tärkeää on, että sisäänpääsy säännöt ovat ankarat mutta tasapuoliset. Hyvin järjestetty talous on kasvun ja vaurauden edellytys myös euroalueen ulkopuolella, ja se koskee luonnollisesti myös euroalueeseen kuuluvia maita. Keinottelusta puhuvien kannattaa pitää mielessä, että hyvin järjestetty talous ja varainhoito muodostavat niiden perustan.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, Kreikasta on puhuttu jo paljon. Sen ongelma ei piile pelkästään julkisessa taloudenpidossa. Siinä on kyse viimeisten 15 vuoden aikana sovelletun mallin täydellisestä romahtamisesta. Mallin mukaan Kreikan talous perustui yksityisen kulutuksen jatkuvaan kasvuun ja laajentumiseen.

Lisäksi eräät ihmiset ovat vuosien ajan väittäneet, että asemenot ovat kehitysmenoja. SIPRI:n raportin mukaan Kreikka tuhlaa 3,3 prosentin osuuden BKT:stä. Kyseessä on Naton toiseksi korkein prosenttiosuus Amerikan Yhdysvaltojen jälkeen. Kreikka on absoluuttisesti mitattuna maailman viidenneksi suurin aseiden tuoja, sen osuus maailmankaupasta on neljä prosenttia. Vuoden 2010 talousarvioon on tietenkin suunniteltu puolustusmenojen vähennyksiä. Puolustusministeriön talousarvio on kuusi miljardia euroa, missä on vähennystä 6,63 prosenttia.

Toivoisin, että umpikujaan johtaneessa asediplomatiassa tapahtuisi muutos. Kreikalla ei ole siirtomaita riistettävänä, mutta sillä on kestävyyttä. Myös Euroopan yhteisvastuu on aktivoitava, ja maailmanlaajuisuutta vihreää sopimusta koskevia kansainvälisiä aloitteita on edistettävä.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, mikä on euron tulevaisuus, kun otetaan huomioon Kreikan sekä yhtä lailla Espanjan, Italian, Portugalin ja Irlannin ongelmat? Yhdistynyt kuningaskunta lienee saanut itseluottamusta siitä, ettei se koskaan liittynyt euroon. Näyttää siltä, että lupaukset vahvuudesta solidaarisuuden avulla ovat todella kaukana totuudesta.

Euroalueeseen kuuluu 16 kansakuntaa, ja ongelmana on, kuka pitelee kukkaron nauhoja. Kun verotusta ei ole koordinoitu eikä yhteistä kassaa ole, euron jäsenyys ei millään lailla merkitse hyvän taloudellisen terveyden eliksiiriä. Käy ilmi, että kun kaikki kaatuu, kukaan ei auta. Sen sijaan käytetään tilaisuutta hyväksi ja napataan lisää valtaa, kun toinen on polvillaan. Nähtäväksi jää, kuinka Kreikka reagoi, kun siitä tulee Euroopan unionin taloudellinen protektoraatti, ja tuoko tilanne mukanaan kansalaislevottomuuksia. Onko tämä todella eurooppalainen unelma? Kuka seuraavaksi? Espanja, Portugali, Italia vai Irlanti? Ehkä jäsenvaltioiden, varsinkin euroalueen valtioiden, kannattaisi miettiä pitkään ja hartaasti, ennen kuin aletaan keskustella vuoden 2020 jälkeisestä talouspolitiikasta – voi olla, ettei tuolloin enää ole euroa, mitä suojella.

José Manuel Barroso puhui tänä aamuna eurooppalaisesta unelmasta: Kreikan kelpo kansalle siitä on tullut eurooppalainen painajainen.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, Euroopan komissio on asettanut Kreikan valvontaan sen korkean budjettivajeen takia. Näin massiivista kansallisen riippumattomuuden loukkausta voidaan perustella vain sillä, että on pelastettava yhtenäisvaluutta ja vältettävä muiden osallistujamaiden vahingoittumisriski. On kuitenkin selvää, että euron käyttöönoton olennainen ennakkoehto ja peruskivi eli vakaussopimus on olemassa vain paperilla. Monet jäsenvaltiot ja neuvosto ovat viime vuosina käyttäneet vähemmän energiaa budjettikurin ylläpitämiseen kuin tämän tärkeän sopimuksen vesittämiseen. Komissio on toimettomana seurannut kehitystä, jossa alijäämäreiköihin on kohdistettu puolinaisia menettelyjä.

Meidän on korostettava tarvetta vähentää merkittävästi jäsenvaltioiden kasvavaa nettovelkaantuneisuutta, ellemmme halua asettaa valuuttaamme ja talousaluettamme vakavaan vaaraan. Tämä edellyttää ehdottomasti ratkaisevia ja voimakkaita toimenpiteitä.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mielestäni jokaisen jäsenvaltion on valmistauduttava liittymään euroalueeseen välttääkseen kansalliseen talouteen kohdistuvat äärimmäisen vakavat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. Joidenkin euroalueen maiden kokema taloudellinen epävakaus on pidettävä kurissa, jotta voidaan estää koko Euroopan unioniin kohdistuvat seuraukset. Kreikan, Espanjan ja Portugalin suuret budjettivajeet vuonna 2009 eivät johtuneet yksinomaan maailmanlaajuisesta talouskriisistä, vaan myös niiden omien kansallisten hallitusten riittämättömistä toimista.

Romania esittelee euroalueeseen lähentymissuunnitelmansa helmikuun loppuun mennessä IMF:n ja Euroopan komission kanssa käytyjen neuvottelujen mukaisesti. Maani on ehdottanut liittyvänsä vuonna 2012 valuuttakurssimekanismiin, joka on euroalueeseen liittymistä edeltävä vaihe. Tämä merkitsee, että budjettivajeemme on pudottava alle kolmen prosentin.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä Kreikan hallituksen toteuttamia toimenpiteitä koskevista ystävällisistä sanoista. Hallitus on todellakin ottanut käyttöön ankaria toimenpiteitä, ja Euroopan komissio on ratifioinut hallituksen ohjelman. Erittäin ankara ohjelma on ratifioitu, jotta voidaan seurata niiden toimenpiteiden soveltamista, jotka hallitus on aloittanut ja joita se haluaa.

Siitä huolimatta spredit lisääntyvät. Ongelma ei ole markkinoiden varautuneisuus, kuten te sanoitte. Ongelma on markkinoiden tietentahtoinen keinottelu. Samat ihmiset, jotka aiheuttivat kriisin, tienaavat nyt rahaa aiheuttamillaan raunioilla. Entä Euroopan komissio?

Kysyn teiltä seuraavaa: Ensinnäkin, aiotteko toimia nyt, ei pelkästään valvomalla tiukasti valtioita vaan myös valvomalla tiukasti markkinoita, ja jos kyllä, miten?

Toiseksi ei ole hyväksyttävää, että Kansainvälisestä valuuttarahastosta euroalueella on jaariteltu kuukausitolkulla. Kansainvälinen valuuttarahasto toimii kuitenkin seuraavasti: se määrää ankaria toimenpiteitä ja lainaa sitten halvalla, jolloin keinottelijoille ei jää pelivaraa. Aiotteko toteuttaa toimia, jotta ankaria julkisen talouden ohjelmia soveltaville maille annetaan taloudellista tukea?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Joissakin euroalueen maissa syntynyt tilanne edellyttää vakavaa pohdintaa. Syiden etsiminen talouskriisistä on vain osittain perusteltua. Monia syitä on muualla: Ensinnäkin eri euroalueen maiden taloudellisen kehityksen tason suuret erot on jätetty ottamatta huomioon. Toiseksi vakaus- ja kasvusopimuksen edellyttämää kuria ei ole noudatettu. Budjettikuria ei ole noudatettu vastuullisesti, mikä on johtanut julkisen talouden alijäämän suureen kasvuun. Kolmanneksi pankkeja ja muita rahoituslaitoksia ei ole valvottu asianmukaisella tavalla – mikä ei koske yksinomaan edellä tarkoitettuja maita. Miten voimme toimia? Yhteisvastuuperiaatteen mukaisesti yksittäisten maiden laatimien korjausohjelmien on saatava tukea Euroopan unionilta, mikä oikeuttaa Euroopan komission ja Euroopan keskuspankin valvomaan ohjelman toteuttamista. Sillä eihän ole hyväksyttävää, että kriisin kustannukset jäisivät ensisijaisesti kaikkein köyhimpien maksettavaksi, mistä esimerkkinä voidaan mainita kreikkalaisten maanviljelijöiden mielenosoitukset.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, euroalueen perustamisesta on kulunut noin kymmenen vuotta, ja on selvää, että Euroopan unioni on olemassa, mutta talousliitosta olemme valitettavasti vielä hyvin kaukana. Näemme, että euroa vastaan heikoimpien kansallisten talouksien kautta kohdistettu hyökkäys saa epidemian mittasuhteet, ja Euroopan unioni voi viime kädessä vain katsella sivusta, ei niinkään siksi, että se on yllätetty, vaan koska sillä ei ole taloudellisia välineitä, joilla se voisi reagoida.

Mikään toimielin ei voi koordinoida kansallisten talouksien interventioita ja toimenpiteitä taantuman aikana, kilpailukomiteaa lukuun ottamatta. Valitettavasti jäsenvaltioiden välillä ei vallitse yksimielisyyttä eikä yhteistä tahtoa, vaikka meillä onkin yhteinen valuutta.

Mielestäni nykyiseen testiin ei tarvitse liittää minkään yksittäisen maan nimeä. Kyseessä on euron testi. Haluaisin ajatella, että kun päätimme yhtenäisvaluutasta, olimme jo päättäneet, että meillä on yhteinen ääni ja yhtenäinen rintama.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että olette myöntäneet niin monta yhden minuutin puheenvuoroa tämän asian käsittelyyn. Oletan, että uusi komissio on tyytyväinen voidessaan aloittaa työnsä, mutta se joutuu panemaan töpinäksi nyt kyseessä olevien ongelmien takia.

Osa ihmisistä haluaa piehtaroida euroalueen ongelmissa, mutta luulen, että suurin osa meistä haluaa, että ongelmat ratkaistaan. Kymmenen vuotta on kulunut, eikä meidän mielestäni pidä heittää lasta pesuveden mukana. Edellä sanotusta huolimatta tästä keskustelusta käy myös erittäin hyvin ilmi, että joissakin jäsenvaltioissa on vakavia ongelmia, ja ongelmien vakavuus vaihtelee. Irlanti on yksi tällaisista maista. Säännöt eivät mielestäni ole olleet tehokkaita. Meidän on ehkäistävä ennalta, ei reagoitava: kun kriisi on iskenyt, on liian myöhäistä. Meidän on ennakoitava markkinoiden toimintaa; markkinoita ei voi vastustaa, kuten eräät ovat yrittäneet ehdottaa. Meidän on saatava aikaan tiukka ja ajantasainen valvonta ja seuranta sekä niiden mukainen välitön toiminta. Toivotan teille onnea.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, huolimatta siitä, että ihmiset, minä muiden muassa, ovat esittäneet kritiikkiä Euroopan unionin surkeasta tilasta tietyissä asioissa, olemme aina kannattaneet euron käyttöönottoa erittäin voimakkaasti. Kun olin kirjeenvaihtajana *der Spiegel* -lehdessä, näin miten, eri valuuttoja vastaan keinoiteltiin, ja euro on suojannut meitä siltä.

Tällä hetkellä säästäjät ovat kuitenkin suuressa mitassa menettäneet luottamuksensa erityisesti niissä maissa, joissa budjettikriteerit on tietyiltä osin täytetty. Kysymykseni teille, arvoisa komission jäsen, kuuluu seuraavasti: eikö teille viime vuosina ole käynyt päivänselväksi, että Kreikka pettää meitä? Asiaa koskevia huhuja on ollut liikkeellä yllin kyllin. Tiesimme kuitenkin, että Kreikka ei tosiasiaa täysin täyttänyt kriteerejä alun perinkään. Miksi asiaa ei ole valvottu tiukemmin? Miten aiotte käsitellä tätä vaikeaa asiaa tulevaisuudessa? Kysyn tätä ajatellen täysin omaa maatani Itävaltaa, jossa samanlaisia huhuja liikkuu nykyisin samalla tavalla kuin Kreikasta muutama vuosi sitten.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Arvoisa puhemies, keinottelijoiden hyökkäykset Kreikkaa, Espanjaa tai Portugalia vastaan eivät ole ongelman syy vaan sen seuraus. Tiedämme liiankin hyvin, että yksikään perhe ei pitkään voi kuluttaa enemmän rahaa kuin se ansaitsee. Tuloksena on konkurssi. Sama koskee valtioita. Yksikään valtio ei voi pitkään kuluttaa enemmän rahaa kuin se kerää verotuloina. Tuloksena on joko valtion konkurssi tai nyt kokemamme valuuttakeinottelu. Näiden maiden on tehtävä se, minkä Latvia on tehnyt. Sehän joutui kärsimään kriisistä jo vuosi sitten, melkein puolitoista vuotta sitten. Valtion kulutusta on vähennettävä jyrkästi tekemällä niin sanottu sisäinen devalvaatio. Ehdotan, että Kreikan hallitus pyytäisi neuvoa Latvian hallitukselta siitä, kuinka tällaiset päätökset voidaan tehdä. Ne on tehtävä, ja niitä on jo tehty Euroopassa aiemmin. Kiitos.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni olemme käyneet hyvin laaja-alaisen keskustelun, jossa taloudentilasta ollaan hyvin tietoisia ja huolestuneita. Keskustelu on ollut myös hyvin rakentava, ja siinä on esitetty lukuisia kohtia, joista voimme olla yhtä mieltä tilannetta arvioidessamme.

Ensinnäkin keskustelussa on mielestäni käynyt ilmi yleinen luottamus euroalueeseen. Euroalue on epäilemättä entistä vahvempi näiden äkkinäisten markkinaliikkeiden jälkeen, joita ei voida selittää reaalityalouden tilanteella. Olemme, kuten jäsenet Karas, Sánchez Presedo ja Goebbels huomauttivat puhuessaan siitä, mitä tarkoitetaan, kun euroaluetta kuvataan suojaavaksi kilveksi, vakuuttuneita siitä, että jos euroaluetta ei olisi, kriisi olisi vaikuttanut Euroopan maihin paljon kovemmin.

Emme myöskään usko, että vakaus- ja kasvusopimus on kriisissä. Siitä on todisteena komission jäsen Almunian esittämä yksityiskohtainen menettely, jolla valvotaan Kreikan hallituksen toteuttamaa ohjelmaa.

Euroalueen ongelmat ratkaistaan euroalueella, jonka menettelyt ovat siihen valmiita tilanteessa, jossa Eurooppa on selkeästi siirtymässä ulos taantumasta ja vakavimmasta kriisistä, jonka olemme nähneet liki vuosisataan, kuten jo edellisessä puheenvuorossani totesin. Eurooppa siirtyy pois taantumasta suhteellisen lyhyessä ajassa, mikä osoittaa Euroopan unionin taloudellista voimaa ja sitä, että hallitukset ovat toimineet viipymättä, kun tapahtui jotain sellaista, joka olisi voinut aiheuttaa kansainvälisen rahoitusjärjestelmän romahtamisen. Luonnollisesti välitön puuttuminen asioihin johti alijäämiin. Tällä hetkellä 21 Euroopan unionin jäsenvaltiota on ollut tässä tilanteessa. Se on olennaisten interventioiden looginen seuraus, koska kuten jo aiemmin totesin, Euroopassa on sosiaalisen suojelun järjestelmiä, jotka edellyttävät, että heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä autetaan julkisilla varoilla.

Jäsen Canfin kysyi, mitä ehdotuksia puheenjohtajavaltio Espanjalla on tässä suhteessa. Hallitukset ovat toteuttaneet lyhytaikaisia interventioita, kuten jo mainitsin. Tilanteesta ulos pääsemiseksi laaditaan strategiaa, mutta on selvää, että kriisistä ulos pääsemiseksi keskipitkällä aikavälillä puheenjohtajavaltio Espanja ehdottaa selkeästi talousliittoa. Puheenjohtajavaltio ehdottaa, että pelkän rahaliiton lisäksi myös talousliiton olisi oltava Euroopan unionissa merkittävässä asemassa, kuten myös Lissabonin sopimuksessa todetaan.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa todetaan tämä hyvin selkeästi: ”Jäsenvaltiot sovittavat yhteen talouspolitiikkansa unionin puitteissa.” ”Unioni toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen yhteensovittaminen.” ”Unioni voi tehdä aloitteita, joilla varmistetaan [...] sosiaalipolitiikkojen yhteensovittaminen.”

Näin todetaan Lissabonin sopimuksessa, ja siitä syystä kannatan erittäin voimakkaasti yhdenmukaistamista. Muun muassa jäsenet Wortmann-Kool, Feio ja Papanikolaou viittasivat tähän puheenvuoroissaan. Jäsen Bullmann mainitsi sosiaalipoliittisen yhteensovittamisen tarpeen, samoin kuin jäsen Podimata. Samaan suuntaan esittivät kantansa jäsen Canfin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmästä ja jäsenet Pallone ja Gauzès, jotka puhuivat rahoitusmarkkinoiden sääntelyn tarpeesta. Jäsen Verhofstadt puhui unionin sisäisen yhteenkuuluvuuden tarpeesta. Kaikkea tätä me kutsuisimme talousliitoksi, unionin sisäiseksi taloudelliseksi yhteenkuuluvuudeksi.

Siihen meidän on tähdättävä unionin selkeällä poliittisella johdolla, mitä toteutetaan jo nyt. Meidän on muistettava, että ylihuomenna – ikään kuin Espanjan puheenjohtajakauden alkamisen sinetiksi – epävirallinen Eurooppa-neuvosto kokoontuu ottamaan ohjat käsiinsä poliittisesti. Olen varma siitä, että yleisölle ja talouden ja yhteiskunnan toimijoille lähetetään vahva eurooppalainen sanoma, sanoma Euroopan puolesta, Euroopan yhtenäisyydestä, luottamuksesta Euroopan hallituksiin, myös Kreikan hallitukseen, ja luottamuksesta omiin mahdollisuuksiimme.

Kyseessä on tärkeä Eurooppa-neuvoston kokous, jossa on tarkoitus keskittyä kasvua ja työpaikkojen luomista koskevan ”Eurooppa 2020” -strategian kehittelyyn. Olen vakuuttunut siitä, että strategian perustukset luodaan tässä hyvin varhaisessa neuvoston kokouksessa, mikä tarkoittaa, että haluamme toimia välittömästi ja käyttää Euroopan unionissa poliittista johtajuutta nyt kun sitä tarvitaan.

Joaquín Almunia, komission varapuheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia keskusteluun osallistuneita Euroopan parlamentin jäseniä viittauksista, joita he ovat tehneet Euroopan komission politiikkoihin, asenteisiin ja ehdotuksiin ja jotka sekä minä että kollegani Olli Rehn olemme panneet merkille.

Sallikaa minun sanoa muutama asia neljän eri kohdan avulla. Puheita on pidetty paljon, enkä voi vastata jokaiseen niistä, mutta uskoakseni voin olennaisilta osin vastata kaikkiin niihin näiden neljän kohdan avulla.

Ensinnäkin olen täysin samaa mieltä tarpeesta lisätä koordinoitua talous- ja rahaliitosta ja Euroopan unionissa, kuten olen jo monesti parlamentissa todennut toimiessani lähes kuusi vuotta talous- ja raha-asioista vastaavana komission jäsenenä. Kaikki unionin jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole euroalueen eli talous- ja rahaliiton lopullisen vaiheen jäseniä, tulevat liittymään siihen, lukuun ottamatta kahta jäsenvaltiota, joilla on opt-out. Uskon kuitenkin, että seuraavina lähivuosina ne luopuvat opt-out-järjestelyistään ja haluavat myös liittyä talous- ja rahaliittoon.

Jotta koordinoitua voidaan lisätä, on syvennettävä ja laajennettava valvontaa, analyysitoimintaa ja keskustelua sekä analyysiin ja keskusteluun perustuvia suosituksia, jotka koskevat veropolitiikkaa ja muita makrotaloudellisia ja rakennepolitiikkoja.

Jos muistatte, tämä oli yksi ensimmäisistä täällä komission puolesta esittelemäni talous- ja rahaliiton kymmentä ensimmäistä vuotta käsittelevän kertomuksen päätelmistä vuoden 2008 alkupuolella, ennen Lehman Brothers -tapauksen esiintuloa. Sen jälkeen komissiossa, euroryhmässä ja neuvostossa sekä täällä parlamentissa on keskusteltu siitä, miten valvontaa voidaan parantaa ja laajentaa vakaus- ja kasvusopimuksen avulla. Sopimus on valvonnan keskiössä ja muodostaa budjettikurin puitteet, ja sitä laajennetaan.

Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat, että kyse ei ole yksinomaan sääntöjemme mukaisen vero- ja budjettipolitiikan toteuttamisesta, vaan on mentävä pitemmälle, koska on muitakin asioita, jotka eivät ole tasapainossa ja jotka vaarantavat kasvun, työllisyyden ja julkisen talouden tilan.

Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka sanoivat, että ei meidän kaiken tämän takia tarvitse kutsua Kansainvälistä valuuttarahastoa apuun. On totta, että kaikki maat ovat Kansainvälisen valuuttarahaston jäseniä, mutta me voimme ja meidän täytyy hoitaa asia itse.

Jos toimimme riittävän koordinoitusti, jos meillä on poliittista tahtoa, jos käytämme perussopimuksen tarjoamia välineitä, jos toteutamme aiesopimuksemme ja poistamme tärkeimmät esteet sopimusten tekemisen tieltä, meillä on enemmän kuin tarpeeksi valmiuksia ja välineitä hoitaa sellaiset vaikeat tilanteet, kuin nyt on edessämme.

Mainitsen Kreikan osalta kaksi kysymystä, joista on keskusteltu ja joita olen jo käsitellyt yksityiskohtaisesti. Ensinnäkin jäsen Verhofstadt, joka on valitettavasti poistunut, sanoi, että komissio puuttui asioihin liian myöhään. En tiedä, kuinka nopeasti jäsen Verhofstadtin maa pyysi komissiota toimimaan budjettiasioissa, mutta haluaisin muistuttaa hänelle, että Kreikassa oli vaalit lokakuun alussa. Kaksi viikkoa valtaantulonsa jälkeen Kreikan uusi hallitus oikaisi ilmoitusta, jonka olimme saaneet muutama päivä ennen vaaleja, ja muutti alijäämän kuudesta 12,7 prosenttiin kolmessa viikossa!

Tämä ei ollut pelkkä tilastollinen oikaisu. Kreikan alijäämän massiivisen lisäyksen takana on suurelta osin budjettipolitiikan valvonnan täydellinen puute. Tämä ei ole tilastollinen asia. Eivät he pyydä Eurostatia ratkaisemaan sitä. Tämä on hallinnollinen asia ja johtuu hallituksesta, joka salli tulojen romahtaa eikä tehnyt mitään tulojen laskiessa ja salli menojen kasvaa tai nosti menoja, koska vaalit olivat tulossa. Tämä on suoraan sanottuna, mitä tapahtui.

Lisäksi, mitä tilasto-ongelmiin tulee ja vastaukseksi jäsen Martinille – kuten jäsen Karas kai sanoi – vuoden 2004 lopussa ehdotin neuvostolle komission puolesta, että vahvistamme Eurostatin valmiuksia tehdä tarkastuksia silloin, kun on olemassa tilastollisia ongelmia, joita ei voida ratkaista vakioilmoituksilla. Eurostat ei kokoa tietoja. Eurostat saa ilmoituksia jäsenvaltioilta. Voidakseen nähdä ilmoituksen antanutta viranomaista pitemmälle, Eurostat tarvitsee valtuuksia, joita sillä ei ole. Komissio pyysi tällaisia valtuuksia, eikä neuvosto antanut niitä. Olen kertonut neuvostolle, että pyydämme valtuuksia uudelleen. Kollegani Olli Rehn vastaa talous- ja raha-asioista huomista eteenpäin, kun siirtymäkauden asiat on hoidettu, ja hän on valmistellut ehdotuksen uuden komission hyväksyttäväksi sen ensimmäisessä virallisessa kokouksessa, sen jälkeen kun olette tänään ystävällisesti antaneet meille hyväksyntänne.

Mainitun ilmoituksen jälkeen Kreikan hallitus esitti vuoden 2010 talousarvion, jota ei ollut esitetty ennen vaaleja, ja komission lisäksi euroryhmä ja Ecofin-neuvosto hyväksyivät liiallisen alijäämän uuden tilanteen johdosta. Hyväksyntään liitettiin suosituksia, joita ei voitu valmistella, ennen kuin meillä oli ohjelma, jonka Kreikan hallitus laati ja lähetti meille 15. tammikuuta. Kuten jo sanoin, teimme ohjelman perusteella suositukset 3. helmikuuta.

On totta, että jos meillä olisi ollut taikasauva, olisimme voineet toimia heti vaaliyönä. Voin kertoa teille kuitenkin, että katson sekä Kreikan hallituksen että komission, euroryhmän ja Ecofin-neuvoston toimineen vikkelaasti. Euroryhmä ja Ecofin-neuvosto alkoivat käsitellä tilannetta jo ennen suosituksia. Emme mitenkään olisi voineet toimia nopeammin, jos tavoitteena on todella ratkaista ongelmat. Olisimme tietenkin voineet toimia, jos tavoitteena olisi ollut pelkkä lausumien antaminen.

Kolmanneksi olen täysin samaa mieltä tarpeesta lisätä luottamusta euroon ja talous- ja rahaliittoon. Vastuu on jokaisella: se on jäsenvaltioiden, komission, neuvoston ja parlamentin vastuulla.

Ohimennen sanottuna, kun eräät teistä viittasivat lausumiini Kreikan ohjelmaa koskevien suositusten esittelyn yhteydessä, pyydän teitä luottamuksen vuoksi viittaamaan siihen, mitä todella sanoin, eikä siihen, mitä muut sanovat minun oletettavasti sanoneen. Muuta en teiltä pyydä.

Viimeisenä kohtana totean, että ylihuomenna 11. helmikuuta pidettävä neuvoston kokous, jonka muun muassa neuvoston puheenjohtaja López Garrido mainitsi, on hyvin tärkeä kokous. Se on neuvoston erikoisistunto, eikä käsiteltävänä ole kovin monta asiaa. Istunnossa esitetään kaksi puheenvuoroa, komission puheenjohtajan ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan lausunnot, ja käydään avoin poliittinen keskustelu, joka on tällä hetkellä äärimmäisen tärkeä. Rahoitusmarkkinoilla on jännitteitä, joita emme ole kokeneet euroalueella yhtenäisvaluutan perustamisen jälkeen, ja kriisi, joka on pahin 80 vuoteen. Meidän on vastattava tilanteeseen paitsi irtautumisstrategialla myös keskipitkän aikavälin strategialla, jotta tästä tulee kasvun ja työllisyyden vuosikymmen.

Jos sallitte minun sanoa viimeiset sanani talous- ja raha-asioista vastaavana komission jäsenenä, kerron teille, mitä haluaisin kuulla Eurooppa-neuvoston kokouksen lopuksi. Haluaisin kuulla jokaiselle jäsenvaltiolle esitettävän selkeän vaatimuksen, tässä tapauksessa aloittaen Kreikasta, että ne hoitavat velvoitteensa ja panevat täytäntöön toimenpiteet, joihin ovat sitoutuneet talous- ja rahaliiton jäseninä, samoin kuin talous- ja rahaliiton viranomaisten heille antamat suositukset. On vaadittava, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat ja soveltavat yhdessä laatimiamme sääntöjä.

Toiseksi haluaisin, että korkeimmalla tasolla annetaan poliittinen sitoumus lisätä koordinoitua, parantaa koordinoitua ja lujittaa talous- ja rahaliittoa talousvyöhykkeenä, ei vain talous- ja rahavyöhykkeen keskuspankkina, ei vain elimenä, joka antaa suosituksia.

Talous- ja rahaliiton, euroalueen, on puhuttava selkeästi, lujasti ja uskottavasti sekä rajojemme sisällä että niiden ulkopuolella, koska se lisää kansalaistemme ja Euroopan unionin sekä maailman muiden kansalaisten luottamusta valuuttaamme ja hankkeeseemme, joka ei ole vain taloudellinen hanke vaan menee paljon pitemmälle.

Lopuksi haluaisin Euroopan johtajien sanovan Kreikan viranomaisille: ”Ponnistelujen vastineeksi saatte tukemme.” Tuki ei voi olla ilmaista. Tällöin loisimme sopivan ilmapiirin tuleville tasapainottomuuksille ja tuleville kriiseille. Tuen on oltava kiistatonta, ja meillä on siihen välineet vastineeksi selkeästä sitoumuksesta, että jokainen taho hoitaa sille kuuluvat velvollisuudet.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Toivon, että Euroopan komission jäsenet vaikuttavat vakautta edistävasti ja antavat tiukkoja ja perusteltuja julkilausumia toisin kuin kävi komission jäsenen Joaquín Almunian viimeaikaisten julkilausumien kanssa. Hän ei osoittanut riittävää huolellisuutta ja myötävaikutti tappioiden syntymiseen osakemarkkinoilla ja kansainvälisten sijoittajien luottamuspulaan Portugalia ja Espanjaa kohtaan.

Selvitäkseen kriisistä EU:n jäsenvaltiot käynnistivät elvytysuunnitelmia ja yrittivät piristää taloutta kannustimilla, minkä seurauksena niiden alijäämät kasvoivat. Olemme kuitenkin tietoisia myös sellaisista jäsenvaltioista, jotka joko taitamattomuuttaan tai tarkoituksellisesti arvioivat alijäämänsä väärin. Viimeaikaiset tapahtumat ovat pakottaneet Euroopan unionin antamaan uutta pontta valvontaa koskeville ehdotuksille ja toteuttamaan tehostetun talouden koordinoitistategian.

On myös ehdotettu kunkin jäsenvaltion alijäämätilanteen seurantarjestelmän virallista käyttöönottoa, jotta korjaustoimenpiteistä pystytään päättämään nopeasti ja siten välttämään peruuttamattomat tilanteet. Järjestelmän pitäisi toimia lähes reaaliajassa. On myös tärkeää selvittää alijäämien laskentakaava, jotta estetään julkisten tilien peukalointi ja talousarvion ulkopuolisen rahoituksen toistuva käyttö alijäämän määrän salaamiseksi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kreikan tilanteesta valloilleen päässyt kampanja, jota jotkut ihmiset yrittävät parhaillaan laajentaa muihin maihin, on halveksittava ja paljastaa sen tärkeimpien kannattajien todelliset päämäärät. Näihin kannattajiin pitäisi lukea myös Euroopan komissio ja jotkut EU:n merkittävimmistä talousmahdeista.

Painostus, jota parhaillaan kohdistetaan muun muassa Kreikkaan, Portugaliin ja Espanjaan, jotta ne pienentäisivät alijäämiään, liittyy erottamattomasti pääomakeinottelijoiden etunäkökohtiin ja niiden pyrkimykseen käynnistää valtataistelu euron puolesta dollaria vastaan. Keinottelijoiden etuja puolustetaan jopa kyseisten maiden kansalaisten etujen kustannuksella.

Tämä herättää useita kysymyksiä:

- Miten on puolueettomasti perusteltavissa, että meidän on saatava alijäämämme alle 3 prosenttiin vuoteen 2013 mennessä (riippumatta talouskasvun suunnasta)?
- Mitä merkitystä on talous- ja rahaliitolla, joka ei toteuta minkäänlaista yhteisvastuu- ja koheesiopolitiikkaa?
- Jos EKP voi antaa kansallisille pankeille säännöllisesti paljon kansainvälisten markkinoiden korkotasoa matalakorkoisempaa luottoa, miksi se ei voi tehdä samoin hallituksille?
- Miksi ei ole luotu sellaisia välineitä, joilla turvattaisiin suuremmissa vaikeuksissa oleville maille rahoitusta alhaisemmalla korolla, joka on lähempänä muille maille myönnettyjen luottojen korkotasoa?

Ivori Padar (S&D), kirjallinen. – (ET) Joidenkin euroalueen maiden taloustilanne, jota on tänään käsitelty, tuo selvästi esiin ne riskit, joita etäännyminen vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteista aiheuttaa. Ongelman kokonaistarkastelu osoittaa meille, miten tärkeitä luotettavat tilastotiedot ovat. Meidän on ehdottomasti tehtävä koko ongelmasta varteenotettavia johtopäätöksiä, ja jokaisessa sekä euroalueen että sen ulkopuolisessa maassa ratkaisu edellyttää ongelmien rehellistä tunnustamista ja omien toimenpiteiden toteuttamista vaikeuksista selviämiseksi. Lisäksi se edellyttää yhteisvastuuta Euroopan unionilta. Toisaalta kuvailtuja ongelmia ei voida ratkaista lykkäämällä euroalueen laajentamista. On selvää, että jos jotkut maat ovat täyttäneet tarvittavat kriteerit, ne on hyväksyttävä euroalueen jäseniksi. Ajan myötä on käynyt ilmi, että yhtenäisvaluutta on ollut lisätae luotettavuudesta vaikeina aikoina.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa komission jäsen Joaquín Almunia, Puola valmistautuu liittymään euroalueeseen, ja seuraammekin tarkasti euroalueen jäsenvaltioiden ongelmia. Valitettavasti useammilla mailla on ongelmia, ja EU:n yhtenäisvaluutalla on nyt edessään suurimmat haasteet sen käyttöönoton jälkeen. Hyvät kollegat, Kreikka ei selviydy yksin. Olen minua edeltäneiden puhujien kanssa samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimpi koordinointi on välttämätöntä. Maailmanlaajuinen talouskriisi on horjuttanut monien talouksien vakautta, ja elpymiseen – vaikkakin hyvin epävarmaan – valmistautuvilla maailmanmarkkinoilla pelätään, että jäsenvaltioiden hallitukset saattavat toimia taitamattomasti estääkseen eurovaluuttamarkkinoiden romahtamisen. Näin ollen ainoa realistinen ratkaisu tähän tilanteeseen, ainoa tapa estää valuuttamarkkinoiden romahtaminen, ovat Kreikalle annettava hätäapu ja suunnitelmalliset pitkän aikavälin toimet euron aseman vakauttamiseksi.

(Istunto keskeytettiin muutamaksi minuutiksi)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

11. Guantánamon vankien uudelleen sijoittamisessa ja Guantánamon sulkemisessa tapahtunut edistys (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Guantánamon vankien uudelleen sijoittamisessa ja Guantánamon sulkemisessa tapahtuneesta edistyksestä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, Euroopan unioni piti myönteisenä presidentti Barack Obaman lupausta Guantánamon pidätyskeskuksen sulkemisesta. Hän antoi lupauksen virkaanastujaispuheessaan, ja Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot sekä Yhdysvallat antoivat myöhemmin, 15. kesäkuuta 2009, sen tueksi yhteisen julkilausuman.

Kannatamme oikeuden noudattamista ja ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkina aikoina, ja julkilausumassa Yhdysvallat tietenkin oli samaa mieltä. Tämä vaikutti siis olevan ristiriidassa Guantánamon pidätyskeskuksen säilyttämisen kanssa, mistä oli myös tullut yksi yleisimmistä verukkeista al-Qaidan propagandalle.

On totta, että keskuksen suunniteltu sulkemisaikataulu – yksi vuosi – on nyt umpeutunut. Vaikeudet ovat kuitenkin tosiasia, ja voimme antaa joitakin esimerkkejä, kuten Jemenin entiset vangit, jotka eivät voi palata sinne välittömästi. Havaintojemme mukaan tämä kysymys on myös hyvin kiistanalainen Yhdysvalloissa, vaikka olemmekin tyytyväisiä siihen, että presidentti Obama pitää kiinni suunnitelmastaan Guantánamon sulkemiseksi huolimatta voimakkaasta vastustuksesta kongressin jäsenten keskuudessa, ei vain republikaanien vaan myös demokraattien.

Osa vangeista on nyt joka tapauksessa lähtenyt Guantánamosta, ja heidän oikeudenkäyntinsä pidetään Yhdysvaltojen yleisissä tuomioistuimissa; tämä koskee esimerkiksi 11. syyskuuta tehtyjen iskujen suunnittelijaa, Khalid Sheikh Mohammedia, huolimatta levottomuudesta, jota tämä herätti Yhdysvalloissa.

Siksi olemme aina tuoneet kantamme selvästi esiin ollessamme tekemisissä Yhdysvaltojen kanssa, samoin kuin tätä kysymystä käsittelevän Yhdysvaltain erityisedustajan Daniel Friedin äskettäisellä Brysselin-vierailulla. Hän vastasi aikaisemmin Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisistä suhteista ja johtaa nyt Guantánamon sulkemista. Hänen Brysselin-vierailullaan sekä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen säännöllisen ihmisoikeusvuoropuhelun yhteydessä Euroopan unioni ilmaisi huolensa niin kutsuttujen sotilaskomissioiden käytöstä ja pitkäaikaisista säilöönotoista ilman oikeudenkäyntiä ja ilmoitti luonnollisesti vastustavansa kuolemanrangaistusta. Näistä hyvin selkeistä ja tinkimättömistä kannoista Euroopan unioni on pitänyt, pitää ja aikoo jatkossakin pitää kiinni Yhdysvaltain-suhteissaan.

Kuvittelisin, että parlamenttien jäsenten keskinäisissä suhteissa, lainsäätäjien välisessä transatlanttisessa vuoropuhelussa, teillä on myös ollut tilaisuuksia vaalia samoja periaatteita.

Mielestäni Euroopan unioni on pannut täytäntöön sopimuksensa Yhdysvaltojen kanssa, sopimuksen, joka vahvistettiin aiemmin mainitsemaani yhteisessä julkilausumassa. Jotkut jäsenvaltiot ovat jo sopineet vastaanottavansa Guantánamossa vangittuna olleita tai olevia ihmisiä, ja määrä, josta pystymme toistaiseksi huolehtimaan niiden Euroopan maiden kesken, jotka ovat ilmoittaneet vankien lukumäärän, sekä yhdessä Sveitsin kanssa, joka on Euroopan unionin kumppanimaa Schengen-alueella, on noin 16.

Olette kuitenkin varmasti tietoisia myös siitä, että päätöksen Guantánamon vankien vastaanottamisesta tekevät tietenkin jäsenvaltiot itse. Euroopan unionin sisäasiainministereiden hyväksymä mekanismi oli konkreettinen osoitus halusta auttaa Yhdysvaltoja. Olemme aina sanoneet haluavamme sulkea Guantánamon vankilan, sillä se oli ehdottomasti perusihmisoikeuksien vastainen. Euroopan unionin on näin ollen autettava tässä mahdollisuuksiensa mukaan ja niiden päätösten mukaisesti, jotka – toistan – kukin jäsenvaltio tekee itsenäisesti ja täysivaltaisesti vankien vastaanottamisen edellytyksistä. Todettakoon, että presidentti Obaman noustessa valtaan pidätyskeskuksessa oli 242 vankia ja että 44 heistä on lähtenyt vankilasta.

Pidätyskeskuksen olemassaolo on tietenkin vakava ongelma transatlanttisille suhteille. Keskuksen sulkemista koskeva yhteinen julkilausuma annettiin sillä edellytyksellä, ettei mitään samankaltaista enää tapahtuisi tulevaisuudessa. Tämä on tietenkin Yhdysvaltain hallituksen tarkoitus, ja Euroopan unionin kanta on epäilemättä vaikuttanut Yhdysvaltojen kannan ja sen Guantánamoa koskevan vankilapolitiikan muuttumiseen.

Kuten totesimme, haluamme myös – ja tämäkin sisältyy Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yhteiseen julkilausumaan – tutkia mahdollisuutta laatia ja vahvistaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen väliset periaatteet, joita voidaan käyttää yhteisenä viitekohtana yhteisissä terrorismintorjuntapyrkimyksissä, jotka on myös mainittu yhteisessä julkilausumassa.

Euroopan unioni puoltaa voimakkaasti Guantánamo Bayn pidätyskeskuksen lopullista sulkemista, ja olemme tyytyväisiä siihen, että presidentti Obama pitää kiinni lupauksestaan sulkea se.

Paweł Samecki, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on, Euroopan komissio mukaan lukien, johdonmukaisesti vaatinut Guantánamo Bayn pidätyskeskuksen sulkemista. Kuten ministeri jo mainitsi, Euroopan unioni perusti Guantánamon sulkemista tukeakseen kaksiosaisen toimintakehyksen, joka koostuu ensinnäkin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 4. kesäkuuta 2009 antamista päätelmistä ja niiden liitteessä kuvatusta tietojenvaihtojärjestelmästä ja toiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Amerikan yhdysvaltojen 15. kesäkuuta 2009 antamasta yhteisestä julkilausumasta Guantánamo Bayn vankileirin sulkemisesta ja tulevasta terrorismin vastaisesta yhteistyöstä.

Neuvoston päätelmissä ja yhteisessä julkilausumassa todetaan selvästi, että entisten pidätettyjen vastaanottamista koskevat päätökset ja heidän oikeudellisen asemansa määrittäminen kuuluvat vastaanottavan EU:n jäsenvaltion tai Schengeniin kuuluvan maan yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän järjestelyn nojalla vastaanotetuilla entisillä pidätetyillä on mahdollisuus osallistua kuntoutustoimiin EU:n jäsenvaltioissa niissä sovellettavien kansallisten lakien mukaisesti.

Samanaikaisesti edellä mainitun Guantánamon sulkemista koskevan julkilausuman kanssa neuvoston puheenjohtaja lähetti Yhdysvaltojen säilöönottopolitiikkaa käsittelevän työryhmän yhteispuheenjohtajalle 16. kesäkuuta 2009 päivätyn kirjeen. Kirjeessä Euroopan unioni esitti epävirallisen asiakirjan terrorismin torjuntaan liittyvistä kansainvälisen oikeuden periaatteista. Siinä on yksiselitteisiä kannanottoja asianmukaisista oikeusturvatakuista, kuten oikeudesta valittaa tuomioistuimeen pidätyksestä, säilöönotosta tai siirtämisestä, sekä kidutuksen kieltämisestä. Niitä on käsitelty yksityiskohtaisesti terrorismin vastaisia toimia ja kansainvälistä oikeutta koskevassa vuoropuhelussa.

Komissio pitää kyseisiä takuita vuoropuhelun kannalta merkittävänä, sillä ne lisäävät tietämystä siitä, miten terrorismin torjunnassa pitäisi ottaa huomioon oikeusvaltion periaatteet ja kansainvälinen oikeus, kansainvälinen ihmisoikeuslainsäädäntö, pakolaisoikeus ja kansainvälinen humanitaarinen oikeus mukaan luettuina. Kuten jo mainittiin, Euroopan unioni vastustaa kuolemanrangaistusta ja on puuttunut yksittäistapauksiin kolmansissa maissa, muun muassa Yhdysvalloissa, estääkseen rangaistuksen täytäntöönpanon. Komissio pohtii asianmukaisia toimia, mikäli yhdysvaltalainen tuomioistuin tai sotilaskomissio langettaa kuolemanrangaistuksen entiselle Guantánamon pidätetylle. Euroopan komissio arvostaa presidentti Obaman tähänastisia toimia Guantánamon sulkemiseksi ja toivoo, että asia edistyy pidemmälle tulevaisuudessa.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, arvoisa komission jäsen, ensiksi haluan huomauttaa, että Euroopan parlamentti on antanut lausuntonsa Guantánamon vankien tilanteesta useissa yhteyksissä eri päätöslauselmissa.

Virkaanastujaispuheessaan presidentti Obama totesi sitoutuvansa Guantánamon pidätyskeskuksen sulkemiseen vuoden sisällä. Määräaika umpeutui 22. tammikuuta, ja se, ettei keskusta ole suljettu, on todiste siitä, että usein politiikassa on helpompi antaa lupauksia kuin pitää niitä.

Kuten neuvoston puheenjohtajavaltion edustaja totesi, myös presidentti Obaman henkilökohtainen edustaja on vieraillut Euroopan unionissa, tavannut parlamentin puhemiehen ja useita jäsenvaltioiden edustajia sekä pyytänyt yhteistyötämme, jota on tarjottava komission jäsenen mainitsemista lähtökohdista käsin. Yksi niistä on se, että syyppää tähän ongelmaan on Yhdysvaltojen edellinen hallitus ja että Euroopan unionin on tehtävä yhteistyötä, mutta tiettyjen edellytysten pohjalta, joista erityisesti mainittakoon EU:n jäsenvaltioiden turvallisuus.

Tässä yhteydessä palautan mieliin päätöksen, jonka jotkut jäsenvaltiot, muun muassa nykyisin neuvoston puheenjohtajavaltiona toimiva kotimaani, tekivät. Kysyisin puheenjohtajavaltio Espanjan edustajalta, aikooko hän toteuttaa lisätoimia yrittääkseen mukauttaa jäsenvaltioiden ratkaisun erityisesti Jemenissä ilmenneisiin ongelmiin, vai aikooko hän jättää tämän kunkin jäsenvaltion itsenäisen ja täysivaltaisen päätöksenteon varaan, kuten oikeus- ja sisäasiainministerit päättivät.

Arvoisa puhemies, vielä viimeinen kysymys: pitää todellakin paikkansa, että jäljellä olevista noin 190 vangista 100 on lähetetty lähtömaihinsa tai kolmansiin maihin ja että 40 vangin asia aiotaan antaa Yhdysvaltojen tuomioistuinten ratkaistavaksi. Silti on edelleen 50 vankia, joita ei aiota vapauttaa, sillä heidän määräämisekseen tutkintavankeuteen ei ole riittävästi todisteita, mutta heidän aiheuttamansa todellisen riskin takia Yhdysvaltojen hallituksen on ollut pakko päättää, ettei heitä pitäisi vapauttaa. Kysyn komissiolta ja neuvostolta, mitä mieltä ne ovat näiden 50 ihmisen tilanteesta, joiden asiaa ei aiota antaa Yhdysvaltojen tuomioistuinten ratkaistavaksi?

Ana Gomes, S&D-ryhmän puolesta. – (PT) Guantánamo on Bushin hallinnon aikaansaannos, mutta se ei olisi ollut mahdollinen ilman eurooppalaisten liittolaisten apua ja ilman Euroopan unionin vaikenemista. Näin ollen EU:n on arvojensa ja etujensa mukaisesti tehtävä kaikki mahdollinen päättääkseen tämän halpamaisen luvun historiassamme.

EU:n julkinen kuva maailmalla, transatlanttiset suhteet, terrorismin torjunta ja vapaa liikkuvuus Schengen-alueella edellyttävät, että EU vastaa yksituumaisesti ja johdonmukaisesti Guantánamon vankien vastaanottamista koskevaan pyyntöön. Vastaus on kuitenkin annettu myöhässä ja rajoittuu Yhdysvaltojen ja joidenkin jäsenvaltioiden kahdenvälisiin sopimuksiin.

On järkyttävää, että presidentti Bushia poikkeuksellisissa luovutuksissa sekä salaisten vankiloiden ja Guantánamon toteuttamisessa avustaneet suuret maat, kuten Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta, Italia, Puola ja Romania, pakoilevat vastuutaan jättämällä huomiotta Obaman hallinnon vetoomukset. Tämä on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan piiriin kuuluva aihe, jota Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkoasiainministereiden pitäisi käsitellä Lissabonin sopimuksen 24 artikla huomioon ottaen ja jäsenvaltioiden keskinäisen poliittisen yhteisvastuun pohjalta.

Korkean edustajan tehtävä on nyt perustamissopimuksen 30 artiklassa määrätyn aloiteoikeutensa nojalla ehdottaa ja johtaa todellista eurooppalaista strategiaa, jonka avulla Guantánamo saadaan suljettua mahdollisimman nopeasti ja vapautetuille vangeille turvataan yksilölliseen toipumiseen ja yhteiskuntaan sopeutumiseen tarvittava tuki sekä oikeus perheenyhdistämiseen.

Minun on oltava tyytyväinen kotimaani Portugalin panokseen: se tarjosi ensimmäisenä tällaista apua Obaman hallinnolle, vaati muita eurooppalaisia kumppanimaita tekemään samoin ja on jo vastaanottanut henkilöitä, jotka ovat vuosia kärsineet epäoikeudenmukaisesti vankeusrangaistusta Guantánamossa.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, jotkut eurooppalaiset hallitukset olivat aktiivisesti mukana laittomissa luovutuksissa, kidutuksessa ja laittomissa pidätyksissä. Toiset antoivat taustatukea. Toiset sulkivat silmänsä. Kyse ei siis ollut jostain, mikä vain tapahtui ”jossain muualla”. Muun muassa tästä syystä olemme jatkuvasti olleet mukana vaikuttamassa asioihin.

Euroopan parlamentin jäsenet vaativat vuosien ajan Guantánamon sulkemista, joten olemme tietenkin vilpittömän tyytyväisiä presidentti Obaman ilmoitukseen ja ymmärrämme vaikeudet presidentti George Bushin jälkeensä jättämän sotkun selvittämisessä. Silti on äärimmäisen turhauttavaa, että Guantánamossa on edelleen lähes 200 ihmistä. Hyväksymme myös täysin Khalid Sheikh Mohammedin kaltaisten henkilöiden oikeudenkäynnit Yhdysvaltojen tuomioistuimissa, mutta miksi tätä ei tapahtunut kahdeksan vuotta sitten? Paras vastaus terroristeille ovat rikostuomiot.

Aiomme jatkaa EU:n hallitusten painostamista, jotta ne ottaisivat vastaan enemmän uudelleensijoitettavia vankeja sekä transatlanttisen yhteisvastuun että omasta osallisuudestaan johtuvan syyllisyyden takia, ja

vastustamme Kiinan uiguureille esittämiä uhkauksia. Tilannetta vaikeuttaa se, ettei Yhdysvallat pysty sijoittamaan yhtään 17 uiguurista alueelleen.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa, omassa vaalipiirissäni laillisesti asuva Shaker Aamer, jonka perhe, johon kuuluu englantilainen vaimo ja neljä englantilaista lasta, asuu Batterseassa, Lontoossa, on kahdeksan vuoden jälkeen vieläkin hylättynä oikeudellisesti epävarmaan asemaan Guantánamossa. Vaikuttaa siltä, ettei kukaan halua ottaa hänen tapauksestaan vastuuta, ja Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset saattavat olla sopimassa hänen passittamisestaan takaisin kotimaahan Saudi-Arabiaan. Häntä on kidutettu ja hän on itse nähnyt paitsi Yhdysvaltojen myös Yhdistyneen kuningaskunnan salaisen palvelun edustajien kiduttavan muita vankeja. Tämä olisi sopiva syy estää häntä todistamasta Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimissa.

Totean, että kannatamme Guantánamon sulkemispyrkimyksiä, mutta vastustamme sotilaskomissioita ja muita jatkuvia väärinkäytöksiä. Myös Euroopan on tehtävä enemmän.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Teidän mainitsemanne Yhdysvaltain korkeat edustajat tapasivat myös meitä Euroopan parlamentin jäseniä käydessään Brysselissä hiljattain.

Parlamentti voi luonnollisesti olla avainasemassa kannustaessaan jäsenvaltioita etsimään yhteistä politiikkaa Guantánamon sulkemisen suhteen. On täysin selvää, että Guantánamo on edelleen räikeä epäoikeudenmukaisuuden symboli ja että sen sulkeminen on Euroopan unionin intressien mukaista.

Me ilmaisimme tämän mielipiteemme, jonka Euroopan parlamentti on myös viime vuoden helmikuussa päätöslauselmassaan kertonut. Me kerroimme heille myös, että emme halua keskustella pelkästään Guantánamon vankien sijoittamisesta, vaan me haluamme samaan aikaan keskustella Yhdysvaltain kanssa myös siitä, että heidän vankeinhoitopolitiikkansa, heidän rikosoikeutensa, vaatii todella syvällistä uudistusta, jotta se noudattaisi oikeusvaltion periaatteita.

Toivoisin, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komissaari, että Te otatte tämän vakavasti ja käytte näitä keskusteluja Yhdysvaltain edustajien kanssa näissä dialogeissa, jotka mainitsitte.

Lopuksi haluaisin korostaa sitä, että Euroopan unionin on itse tehtävä tilinsä selviksi näiden salaisten pidätysten ja pidätyskeskusten kanssa. Haluaisin viitata kollega Coelho edellisellä vaalikaudella tekemään tärkeään työhön. Meidän täytyy jatkaa tätä työtä, koska Euroopan unioni ei suinkaan ole vielä tähän päivään mennessä selvittänyt, mikä sen jäsenvaltioiden rooli näissä salaisissa pidätyksissä ja pidätyskeskuksissa Euroopan unionin alueella on.

Ryszard Czarnecki, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, viittakseni ennen minua puhuneen arvoisan kollegani lausuntoon haluan korostaa, että itse asiassa ei ole luotettavia todisteita tai konkreettisia tietoja siitä, että joissakin Euroopan maissa, tai ainakaan Puolassa, olisi CIA:n pidätyskeskuksia ja vankiloita. Euroopan parlamentti käsittelee jälleen kerran Guantánamoa, kuten se on viime vuosina tehnyt. Huomaatan, että olemme käsitelleet sitä myös Barack Obaman presidenttikaudella, ja niinpä vaikuttaa siltä, ettei tätä ongelmaa voida lukea yksinomaan George Bush nuoremman kauhean ja huonon hallinnon syyksi. Tämä asia vaikuttaa monimutkaisemmalta. Sanon tämän, koska neuvoston ja puheenjohtajavaltio Espanjan edustaja totesi, että oikeastaan Yhdysvallat ei ole vielä pitänyt kaikkia lupauksiaan.

Lopuksi lisäisin vain, että on erittäin hyvä, että Euroopan unioni ottaa avoimesti kantaa kansalaisvapauksia koskeviin kysymyksiin. Muistakaamme kuitenkin myös uhrin – terroristien uhrin.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Ryszard Czarnecki, suostutteko vastaamaan jäsen Heidi Hautalan kysymykseen?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, viittasin ennen minua puhuneen, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmää edustavan arvoisan kollegani lausuntoon.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, kollega Czarnecki ei ehkä tiedä, että 22. joulukuuta 2009 eurooppalainen hallitus myönsi ensimmäisen kerran, että sen alueella oli ollut tällainen salainen pidätyskeskus. Tämä tapahtui, kun Liettuan parlamentin valiokunta totesi, että tällainen CIA-vankila oli toiminut Liettuaassa terrorisminvastaisen sodan merkeissä.

Olen tyytyväisenä pannut merkille, että Liettuan hallitus on ryhtynyt erittäin voimakkaisiin toimenpiteisiin tämän paljastuksen johdosta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisaa kollegaa tästä huomautuksesta, mutta tiedoksi hänelle, etten edusta Liettuaa, vaan Puolaa.

Helmut Scholz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen erityisen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentin keskustelunaiheena on jälleen kerran Guantánamo Bayn kidutusvankilan välitön sulkeminen, ja tuen kaikkien niiden kollegojeni puheenvuoroja ja näkökantoja, jotka ovat vaatineet päättäväisiä toimia Euroopan unionilta ja jäsenvaltioilta.

Tosiasiassa kyse on transatlanttisen yhteistyön ongelmasta. Lähes 800 ihmistä yli 40 maasta on pidätettynä Guantánamossa Geneven sopimuksesta huolimatta – ilman syytteitä, asianajajaa tai oikeudenkäyntiä. Pidätettyjen murhista ja hirvittävistä pahoinpitelyistä ja nöyryytyksistä on lukuisia raportteja. Se, että useimmat Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat toistaiseksi välttäneet ilmaisemasta halukkuuttaan ottaa kolmansina maina vastaan Guantánamo Bayn vankeja, on mielestäni häpeällistä ja kerta kaikkiaan valitettavaa, ja pyydän komissiota jälleen kerran saattamaan tämän kysymyksen välittömästi neuvoston käsiteltäväksi, myös kysymyksen, joka koskee selvitystä Euroopan maiden osuudesta laittomaan vankien säilyttämiseen Guantánamossa.

Lopuksi vielä yksi ajatus: Guantánamo Bayn käyttäminen kidutusvankilana on selvästi vastoin alkuperäistä vuokrasopimusta, ja korkean edustajan Catherine Ashtonin ja muiden ulkopoliitikasta vastaavien komission jäsenten pitäisi ehkä yhdessä kanssani vaatia Yhdysvaltojen hallitusta panemaan symbolisesti piste tälle häpeälliselle luvulle ja luovuttamaan Guantánamo takaisin Kuuballe.

Mike Nattrass, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tulen West Midlandsin alueelta, Guantánamossa vangittuina olleiden niin kutsuttujen ”Tiptonin talebanien” kotiseudulta. UKIP-puoluetta edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä olen samaa mieltä siitä, että ihmisten pidättäminen yhdessä maassa ja heidän karkottamisensa sieltä toiseen maahan oikeudenkäyntiä varten ilman oikeudellista valvontaa ja kärsimään vankeusrangaistusta vieraaseen maahan, on poikkeuksellinen prosessi. Se loukkaa vapautta, demokratiaa, vastuuvellisuutta ja luontaisia ihmisoikeuksia.

Voin antaa teille luettelon Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisista, jotka on tällä tavoin väkijoukolla vangittu rähjäisiin ja huonokuntoisiin vankiloihin, ei CIA:n ja sen luovutusohjelman vaan EU:n jäsenvaltioiden toimesta parlamentin luoman eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla. Se luotiin EU:ssa. Ennen kuin siis tuomitsette Yhdysvallat, katsokaa peiliin nähdäksenne oman tekopyhyttenne.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Guantánamon sulkeminen on varma merkki siitä, että Yhdysvaltojen on myönnettävä, että se on loukannut ihmisoikeuksia muun muassa torjuakseen terrorismia ja että se haluaa tehdä lopun ihmisoikeusloukkauksista. Siksi olen tyytyväinen tähän toimenpiteeseen. Slovakia, Italia ja muut jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa ottaa vastaan pidätettyjä. Mielestäni siitä on keskusteltava EU:n tasolla, sillä entiset vangit saattavat Schengenin sopimuksen takia päätyä mihin jäsenvaltioon tahansa. Pohjimmiltaan meidän on kuitenkin ensin selvitettävä kolme näkökohtaa.

Hyvä Helmut Scholz, ensinnäkin – eikä tämä ole häpeällistä eikä valitettavaa – on selvitettävä vastaanottavalle maalle aiheutuva turvallisuusriski. Pidätetyn omat yhteydet kyseessä olevaan jäsenvaltioon on myös tutkittava. Lopuksi on olennaista selvittää ensin lopullisesti, miksi myös kyseessä olevia vankeja ei voida sijoittaa Yhdysvaltoihin.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, arvoisa komission jäsen, Guantánamo oli yksi Bushin hallinnon suurimmista virheistä. Se rikkoi kansainvälisiä yleissopimuksia, kuten kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista yleissopimusta ja tahdonvastaisia katoamisia koskevaa yleissopimusta, ja salli mielivaltaisen kohtelun, ihmisoikeuksien halventamisen, viattomien ihmisten vangitsemisen ja kidutuksen.

Presidentti Obama oli täysin oikeassa ilmoittaessaan, että Guantánamon sulkeminen on välttämätöntä sen moraalisien arvojen palauttamiseksi Yhdysvalloille, jonka se menetti käyttämällä terrorismin torjunnassa tuomioistuinten ulkopuolisia välineitä. Presidentti Obama päätti ensimmäisenä päivänään Valkoisessa talossa keskeyttää oikeudenkäynnit sotilastuomioistuimissa ja ilmoittaa Guantánamon tukikohdan sulkemisesta. Hänen tehtävänsä ei ole ollut helppo, etenkin kun otetaan huomioon Yhdysvaltain kongressin yhteistyöhaluttomuus.

Euroopan parlamentissa on aina ollut erimielisyyksiä transatlanttisesta strategiasta, mutta saavutimme laajan yksimielisyyden häpeällistä vankilaa vastaan. Irakin sotaan liittyvän kysymyksen takia vakavien erimielisyyksien jakamassa neuvostossa kaikkien ulkoasiainministereiden oli mahdollista vaatia yksimielisesti

Guantánamon sulkemista. Kuten José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra jo totesi, useat jäsenvaltiot ovat suostuneet vastaanottamaan entisiä vankeja: Ranska, Portugali, Irlanti, Belgia, Yhdistynyt kuningaskunta, Italia ja Unkari. Guantánamon vankien vastaanottaminen on yksinomaan kunkin jäsenvaltion päätettävissä, mutta päätös pitäisi tehdä EU:n tasolla koordinoitusti. Sisärajattomassa Euroopassa, jossa on oikeus vapaaseen liikkuvuuteen, jäsenvaltioiden on jaettava tietoa keskenään.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Diego López Garrido, arvoisa komission jäsen, seuraava kysymykseni liittyy ilmaisemaani huoleen Yhdysvaltojen ongelman pitkittymisestä: miten Euroopan unioni voisi teidän mielestänne vielä olla avuksi? Mitä sellaista on, mitä emme nyt tee, mutta voisimme vielä tehdä? Mikä teidän mielestänne nykyisin estää tai vaikeuttaa Euroopan unionin avunantoa?

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Guantánamo oli oikeudellinen ja humanitaarinen virhe, kenties näkyvin esimerkki Bushin hallinnon yksipuolisesta kansainvälisen yhteisön ja kansainvälisten suhteiden käsitteestä sekä kansainvälisen oikeuden täydellisestä halveksunnasta. George Bushin aiheuttama tuho jätti jälkeensä paljon vahinkoja, joita presidentti Obama nyt korjaa.

Hän aloitti hyvin vuosi sitten ilmoittaessaan yhtenä ensimmäisistä päätöksistään Guantánamon sulkemisesta – se oli rohkea päätös Yhdysvaltojen maailmanlaajuisen legitimitietin palauttamiseksi ja samalla ele muslimiyhteisöä kohtaan. Obaman Guantánamon sulkemiselle itse asettama määräaika, 22. tammikuuta, on kuitenkin umpeutunut, ja siellä on edelleen 192 vankia.

Jos Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitukset todella haluavat vakiinnuttaa aidosti strategiset suhteet, niiden on tuettava presidentti Obaman päätöstä, ja paras tapa siihen on Guantánamon vankien tai pidätettyjen vastaanottaminen. Espanja ja muut Euroopan unionin jäsenvaltiot tekevät sen edellä mainitun, 15. kesäkuuta annetun yhteisen julkilausuman perusteella. Siinä vahvistettiin yhteinen kehys pidätettyjen vastaanottamista varten.

Vaikka nämä teknisesti ottaen ovat kunkin jäsenvaltion yksipuolisia, täysivaltaisia päätöksiä, Euroopan unionin pitäisi yhteisillä toimilla osoittaa tukensa Euroopan unionin yhteiselle päätökselle, jota parlamentti, ja varsinkin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä, on vaatinut useaan otteeseen.

Tämä koskee 50:tä vankia: niitä, joiden on ilmoitettu soveltuvan vapautettaviksi. EU:n 27 jäsenvaltion pitäisi pystyä selviytymään tästä määrästä. Vankien vastaanottamiseen osallistuvien jäsenvaltioiden ja Schengen-alueen maiden keskinäiseen tietojenvaihtoon tarkoitettujen nykyisten järjestelmien lisäksi on vaihdettava tietoja ja kokemuksia sopivista käytännöistä entisten pidätettyjen yhteiskuntaan integroimiseksi.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Aivan ensimmäiseksi haluan kiittää sekä neuvoston että komission edustajia heidän aktiivisuudestaan Guantánamon-kysymyksessä. Guantánamo on ollut poikkeus ja häpeäpilkkua alusta alkaen, vankilan avaamisesta alkaen. Sen avaaminen olisi kenties helpommin ymmärrettävissä 11. syyskuuta tehtyjen järkyttävien iskujen jälkeen, mutta niistä on kulunut vuosia. Silti Guantánamon häpeä jatkuu, ja tosiasiaa kaikki meistä, jotka uskomme länsimaisen kulttuurin arvoihin kuten ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamiseen, häpeämme sitä edelleen.

Tänä aamuna löysin sattumalta erään valtiollisen organisaation, Joint Task Force Guantánamon, internetsivuston. Se naurattaisi, ellei sen kuvaus Guantánamon tilanteesta olisi niin surullinen: sitä kuvaillaan viiden tähden hotelliksi ja paikaksi, jossa on kaikki mukavuudet, mitä vain voi tarvita. On korkea aika vedota presidentti Obamaan, että hän sulkisi tämän häpeäpilkun säästääkseen meidät tällaista tekopyhyyttä koskevilta syytöksiltä.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin toivon, että EU:n tasolla yritetään kaikin tavoin rohkaista jäsenvaltioita kantamaan vastuunsa ja sijoittamaan ne Guantánamon pidätetyt, jotka on todettu syyttömiksi. He ovat uhreja ja heidät on sijoitettava turvallisesti Euroopan maaperälle.

Jokainen kuitenkin tietää, etteivät ihmisoikeuksia ja terrorismin vastaista toimintaa koskevat kysymykset lopu Guantánamon sulkemiseen, eivät Yhdysvalloissa eivätkä Euroopassa. Kuten totesitte, Yhdysvalloissa terrorismin vastainen laki sallii edelleen kestoltaan rajoittamattoman tutkintavankeuden ja oikeudenkäynnit sotilastuomioistuimissa. No, Euroopassa Guantánamon vangit eivät tuosta vain ilmestyneet tyhjistä. Olen vilpittömästi sitä mieltä, että tämän asian selvittäminen on laiminlyöty.

Heidi Hautala käytti aiheellisen puheenvuoron Liettuan parlamentin 22. joulukuuta päätökseen saamasta tutkinnasta. Sitä pitäisi ylistää maasta taivasiin. Se on ensiluokkainen. Siitä on otettava mallia. Näistä Euroopan maaperällä tapahtuneista sääntöjenvastaisista menettelyistä ei tehty johtopäätöksiä, ja mielestäni se on Euroopan komission ja EU:n neuvoston tehtävä.

Meidän on tehtävä kaikki mahdolliset johtopäätökset käytetyistä sääntöjenvastaisista menettelyistä, jotka johtivat Guantánamon avaamiseen, päätökseen, jossa jäsenvaltiot olivat täysin osallisina.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin saimme aivan äskettäin tietää, ettei Guantánamon pidätyskeskusta suljeta aikataulun mukaisesti vuonna 2010, vaan 2013, toisin sanoen presidentti Obaman virkakauden lopussa. Vaikka sulkeminen kestää suunniteltua kauemmin, voimme edelleen olla tyytyväisiä, että se on käynnissä, koska se olisi myös voitu estää. Se on vastaus Euroopan esittämään toivomukseen. Emme tosiaankaan voi toisaalta vuosikausia arvostella Yhdysvaltoja Guantánamon pidätyskeskuksesta ja toisaalta vain laimeasti ja ponnottomasti hoitaa omaa osuuttamme auttaaksemme sitä ongelman ratkaisemisessa.

Vähän aikaa sitten tapasin Yhdysvaltojen oikeusministerin Eric Holderin, joka selitti minulle tehtävän laajuutta mutta teki minulle myös tietäväksi Yhdysvaltojen toiveen ja halun saada tukea EU:n jäsenvaltioilta. Tuki edellyttäisi Yhdysvaltojen auttamista pidätyskeskuksen sulkemisessa sijoittamalla osa pidätetyistä Eurooppaan. Siksi meidän on osana koordinoituja toimia autettava Yhdysvaltoja sulkemaan laitos, jota me eurooppalaiset olemme vastustaneet vuosien ajan.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Miksi Euroopan unionin pitäisi sietää Yhdysvaltain politiikan seurauksia? Olisi yksinkertaisempaa vaatia Yhdysvaltoja ja sen presidenttiä, joka on täyttämässä vaalilupaustaan – jossa monet johtavat poliitikot sivumennen sanoen julkisesti tukevat häntä – selvittämään tämä laaja ja epämieluisa ongelma itse. Euroopan unionilla on kuitenkin paljon tekemistä tämän asian kanssa. Terroristit ovat uhanneet myös EU:ta ja tehneet sinne iskuja ja uhkaavat edelleen koko maailmaa, josta EU on erottamaton osa. Olemmeko jo unohtaneet Lontoon maanalaisen, Saksan, Alankomaat, Espanjan ja kymmenet tyhjäksi tehdyt terrorismin yritykset? Olemme siis osallisina tässä yhdessä Yhdysvaltojen kanssa. Se vaikuttaa meihin kaikkiin.

Meidän pitäisi tässä vaiheessa kiinnittää erityistä huomiota näihin ihmisiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten ehkäisemiseen ja poistamiseen, pyrkiä kaikin mahdollisin tavoin auttamaan heitä integroitumaan yhteiskuntaan, jotta he voivat palata normaaliin elämään ja viettää ihmisarvoista siviilielämää perheidensä kanssa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, korostan Hélène Flautre'n äskettäin esiin tuomaa näkökohtaa. On erittäin tärkeää, että autamme presidentti Obamaa sulkemaan Guantánamon. Olemme pyytäneet sitä jo kauan, ja on oleellista, että myös Euroopan unionissa toteutetaan tarvittavat tukitoimet kaikkien niiden ihmisten vastaanottamiseksi, jotka presidentti Obaman hallinto tällä hetkellä pyytää meitä vastaanottamaan.

Emme kuitenkaan saisi tämän varjolla unohtaa, että Eurooppa edisti suuressa määrin Guantánamon vankilan perustamista. Siksi meillä on historiallinen vastuu, jota emme voi missään olosuhteissa salata. Meidän on autettava sulkemaan Guantánamo, sillä meidän on myös olennaista kantaa vastuamme eurooppalaisina, sillä Eurooppa on tästä vastuussa.

Eurooppa on pitkän aikaa sulkenut silmänsä esimerkiksi ilma-alusten osalta. Ollessaan Portugalin pääministeri nykyinen Euroopan komission puheenjohtaja antoi Guantánamoon matkalla oleville lennoille luvan lentää Portugalin alueen yli. Arvoisat neuvoston ja komission edustajat, tätä historiallista vastuuta ei voida sallia missään olosuhteissa.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on aivan oikein, että me kaikki suostumme tukemaan käytännössä Yhdysvaltojen päätöstä Guantánamon pidätyskeskuksen sulkemisesta, ja tietenkin kehoitamme EU:n jäsenvaltioita vastaanottamaan pidätettyjä.

On yleisesti tunnustettu, että Yhdysvallat teki virheen pyrkiessään Guantánamon avulla torjumaan terrorismia. Meidän on kuitenkin varmistettava, etteivät samanlaiset virheet toistu tulevaisuudessa, etenkin Euroopassa. Valitettavasti kuitenkin raportissa, joka pian jätetään maaliskuussa 2010 kokoontuvan YK:n ihmisoikeusneuvoston käsiteltäväksi, esitetään vakavia epäilyjä, jotka koskevat syyllisiksi epäiltyjen salaisia pidätysmenettelyjä Euroopan unionin jäsenvaltioissa, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Romaniassa ja Puolassa.

Emme voi toisaalta tuomita tällaista menettelyä ja todeta, että on oikein sulkea Guantánamo, ja toisaalta suvaita samankaltaista toimintaa, jota emme kenties pidä yhtä vakavana ongelmana. Meidän kaikkien on kannettava vastuamme.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, aloitan sillä, mitä edellinen puhuja täällä totesi. Hyvä Georgios Papanikolaou, totesitte hyvin varmasti, että Euroopassa oli laittomia vankiloita, myös Puolassa

ja Romaniassa. Puolalaisena haluan todeta selvästi, että varmoja todisteita siitä, että Puolassa olisi tällaisia vankiloita, ei ole saatu. Se on ensimmäinen kommenttini. Sitten toinen kommenttini: Luullakseni istuntosalissa olevien parlamentin jäsenten kesken ei ole kiistaa siitä, pitäisikö Guantánamon toiminta lopettaa. On kuitenkin hyvin helppo havaita, että Guantánamon sulkemisesta tulee erittäin monimutkainen prosessi ja ettei kukaan tahdo auttaa siinä. On pohdittava, mitä asialle voidaan tehdä. Haluankin kysyä seuraavaa: onko vankien sijoittamis- ja kuulusteluteknikoihin tehty mitään muutoksia? Guantánamossahan on käytetty monia erilaisia menetelmiä aina vankien pään painamisesta vedenpinnan alle heidän yökautia kestäneeseen valvottamiseensa. Olemmeko varmoja, ettei näitä epäinhimillisiä tekniikoita enää käytetä siellä?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Olen tyytyväinen siihen, että kollegani paheksuvat niin voimakkaasti Guantánamossa terrorismin torjunnan nimissä tapahtuvia kovaotteisia ihmisoikeusloukkauksia. Voin kuitenkin suhtautua vakavasti tähän paheksuntaan vain, jos lupaatte vihdoinkin reagoida lukuisiin tästä asiasta esittämiini kannanottoihin ja tutkia omaa sisäistä Guantánamon-kysymystämme täällä EU:ssa, Unkarissa. Toistan ties kuinka monennen kerran, että Unkarissa on 12 poliittisen opposition jäsentä, jotka ovat olleet tutkintavankeudessa lähes vuoden terrorismissyytteiden takia, joita pidetään samanlaisissa oloissa kuin Guantánamossa ja joiden rikosprosessuaalisia oikeuksia loukataan aivan yhtä paljon kuin Guantánamon vankienkin. Pyydän kollegoitani ystävällisesti osoittamaan kättä nostamalla, kuka teistä on valmis ottamaan tämän asian vakavasti ja osallistumaan yksityiskohtaiseen tutkintaan. Odotan arvoisan puhemiehen ja kollegojeni kädennostoa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan käsitellä kahta erityiskysymystä, jotka on mainittu. Toisen mainitsi José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra ja toisen Helmut Scholz.

Ensimmäinen niistä on Jemen. Minulla ei ole Jemenin osalta todisteita siitä, että olisi tehty tai aiottaisiin tehdä konkreettinen päätös, joka yhdistäisi Jemenin sieltä tuleviin ja Guantánamossa oleviin vankeihin. EU:n kaikkien aikojen ensimmäisen ulkoasiainneuvoston kokouksen päätelmien aiheena oli Jemenin tilanne. Vain yksi tavanomainen ulkoasiainneuvoston kokous on pidetty 25. tammikuuta, ja sen päätelmissä kehoitettiin Jemeniä toteuttamaan merkittävä poliittinen uudistusohjelma, mutta Guantánamon-kysymykseen ei viitattu. Tuemme tietenkin näitä päätelmiä ja konferenssia, joka pidettiin Lontoossa 27. tammikuuta.

Helmut Scholzin viittauksesta Guantánamo Bayn tilanteeseen ja sen alueellisen aseman mahdolliseen muuttamiseen toetan, että tämä kysymys juontaa juurensa Yhdysvaltojen ja Kuuban vuonna 1903 tekemästä kansainvälisestä sopimuksesta. Näin ollen se on täysin Kuuban ja Yhdysvaltojen kahdenvälinen asia.

Uskoakseni yleinen yksimielisyys vallitsee siitä, että Guantánamon vankila on sarja ihmisoikeusloukkauksia ja oikeudellisia virheitä, joita ei voida suvaita, joiden emme halua toistuvan ja joita Euroopan unioni on arvostellut ankarasti. Nimenomaan tästä syystä haluamme tehdä yhteistyötä Yhdysvaltain presidentin kanssa, joka päätti tehdä lopun Guantánamosta ja sulkea vankilan. Tämän lisäksi hän päätti Yhdysvaltojen vankilapolitiikan uudelleentarkastelusta.

Näin ollen Ivo Vajgl'in huomautukset, jotka koskevat todellista tarvetta sulkea vankila laajojen ihmisoikeusloukkausten takia, sekä muut huomautukset, ovat täysin perusteltuja. Sitä paitsi olen joka tapauksessa sitä mieltä, että muissa maailman maissa tai Euroopassa tapahtuvat ihmisoikeusloukkaukset eivät tarkoita sitä, etteikö tätä tilannetta pitäisi arvostella tai että meidän ei pitäisi pyrkiä varmistamaan, ettei sellaista enää tapahdu. Viittaan tässä Mike Nattrassin puheenvuoroon, sillä hän on varmasti samaa mieltä siitä, ettei Euroopassa ole mitään samankaltaista kuin Guantánamon vankila.

Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat tehneet hyvin perusteellista työtä tämän asian parissa. Olen maininnut 15. kesäkuuta 2009 annetun julkilausuman, jossa Yhdysvallat ja Euroopan unioni sitoutuivat lujittamaan ihmisoikeuksia ja tehostamaan terrorismin torjuntaa. Tämä koskee Guantánamon vankilassa tapahtuneita ihmisoikeusloukkauksia, mutta edellyttää myös vapauksien, perusoikeuksien ja laillisuusperiaatteen ehdotonta kunnioittamista terrorismin torjunnassa. Meidän on tärkeää olla tästä yksimielisiä. Siksi olen täysin samaa mieltä siitä, mitä Carlos Coelho totesi Euroopan unionin panoksen merkityksestä tälle asialle.

Emme kuitenkaan puhu ainoastaan Yhdysvaltojen päätöksestä sulkea Guantánamo ja kaikista siihen liittyvistä ongelmista, joita käsitelin ensimmäisessä puheenvuorossani. On myös myönnettävä, että presidentti Obama on todella tekemässä pesäeroa menneisyyteen. Tämä merkitse uuden lehden kääntämistä, ei vain Guantánamon vaan myös kaikkien siihen liittyvien menettelytapojen osalta. Mielestäni tämä on täysin selvää, kun tarkastelemme presidentti Obaman toteuttamia toimenpiteitä.

Hän on tehnyt lopun CIA:n salaisista pidätyksistä ja määrännyt, että tästä lähtien Punaisen Ristin kansainvälisen komitean on rekisteröitävä kaikki yhdysvaltalaisvangit. Hän on myös tehnyt lopun CIA:n käyttämistä "tehostetuista" kuulustelutekniikoista. Näin olen yhdysvaltaistutkijat enää voi käyttää perusteena 11. syyskuuta jälkeen kidutuksesta ja kuulustelutekniikoista annettuja oikeudellisia lausuntoja, mikä tietenkin merkitsee uuden lehden kääntämistä. Myös siirtämistä koskevia periaatteita on tarkasteltu uudelleen sen varmistamiseksi, että ne ovat kansainvälisen oikeuden mukaiset.

Suhtaudumme tähän myönteisesti, ja totesimme sen yhteisessä julkilausumassa. Olemme tyytyväisiä siihen, että säilöönotto-, siirtämis-, oikeudenkäynti- ja kuulustelupolitiikkoja sekä terrorismin torjuntatoimia on tarkistettu perinpohjaisesti. Siksi totesimme julkilausumassa avoimesti panevamme merkille Yhdysvaltojen sitoumuksen harkita uudelleen kaikkia turvallisuuteen liittyviä kysymyksiä ja tarkistaa perusteellisesti toteutettuja politiikkoja presidentti Obaman 22. tammikuuta 2009 allekirjoittaman täytäntöönpanomääräyksen ansiosta.

Mielestäni tätä on syytä korostaa. Tavoitteen saavuttamiseksi meidän on tietenkin tehtävä yhteistyötä, ja María Paloma Muñoz De Urquiza viittasi hyvin selvästi yhteistyöhön Yhdysvaltojen kanssa. EU on arvostellut vankilaa useaan otteeseen, ja sen on tehtävä yhteistyötä mahdollisuuksien mukaan, vaikka asiassa onkin kahdenlaisia rajoituksia. Yksi Yhdysvaltoja koskeva rajoitus on se, että viime kädessä sovelletaan Yhdysvaltojen lainsäädäntöä ja Yhdysvallat käyttää itsemääräämisoikeuttaan. Toinen on se, että myös Euroopan unionin jäsenvaltiot päättävät itsenäisesti, ottavatko ne vastaan Guantánamon vankeja.

On selvää, että neuvoston puheenjohtajavaltio on ehdottomasti yhteistyön ja yhteistyön edistämisen kannalla ja kunnioittaa samalla jokaisen maan ja jokaisen kansalaisen oikeutta turvallisuuteen, joka on siten toinen huomioon otettava periaate. Kuten Ana Gomes totesi, meidän on siis edistettävä Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin yhteistyötä, mutta myös EU:n jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

Meidän on tehtävä tässä asiassa keskinäistä yhteistyötä, käytävä keskenämme vuoropuhelua, ja osaksi laajennettava tätä vuoropuhelua Guantánamoa koskevasta aiheesta muihin aiheisiin. Jotkut puhujat, kuten Heidi Hautala ja Ryszard Czarnecki, ovat maininneet kysymyksen uhreista. Mielestäni tämä on yksi niistä vuoropuhelun aihealoista, joka on otettava huomioon Yhdysvaltain-suhteissamme. Mielestäni lukuisien terrorismirikosten uhreja koskeva vuoropuhelu on asia, jota on tulevaisuudessa käsiteltävä, mutta joka tapauksessa tästä kysymyksestä on käynnissä syvälinen vuoropuhelu Yhdysvaltojen kanssa.

Toteaisin lopuksi, että Euroopan unionilla on hyvin selvä kanta Guantánamon-kysymykseen vankilan sulkemisen puolesta. Euroopan unionilla on hyvin selvä kanta, että ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ei pidä loukata millään perusteella, minkä lisäksi se tietenkin puoltaa terrorismintorjuntaa ja Yhdysvaltojen kanssa tehtävää yhteistyötä. Tämä on uskottava kannanotto, sillä on kiistatta tapahtunut perinpohjainen muutos, ilmiselvä muutos entiseen verrattuna sikäli kuin on kyse Yhdysvaltojen ja presidentti Obaman terrorisminvastaisesta politiikasta sekä monista säilöönottoa, siirtämistä ja kuulusteluja koskevista politiikoista. Meidän on vahvistettava tätä kantaa ja autettava sen vakiinnuttamisessa. Neuvosto kannattaa siis ehdottomasti Yhdysvaltojen kanssa tehtävää yhteistyötä, jotta onnistumme siinä, mitä kaikki haluavat, eli Guantánamon vankilan sulkemisessa.

Paweł Samecki, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan toistaa, että mielestämme on Euroopan unionin yhteisen edun mukaista sulkea Guantánamon pidätyskeskus, ja kuten olen aiemmin todennut, komissio odottaa, että lähitulevaisuudessa Yhdysvaltain hallinto edistyy Guantánamon sulkemisessa.

Kommenttina Helmut Scholzin puheenvuoroon haluan korostaa uudelleen, että mielestämme päävastuu Guantánamosta on Yhdysvalloilla. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että meidän, Euroopan unionin, pitäisi auttaa mahdollisuuksien mukaan kysymyksen ratkaisemisessa, ja Obaman hallinto on jo toteuttanut joitakin tärkeitä toimia. Ministeri mainitsi ne.

Vastauksena Janusz Władysław Zemken kysymykseen on syytä mainita, että presidentti Obama lopetti tehostettujen kuulustelutoimenpiteiden ja -tekniikoiden käytön, ja olemme tyytyväisiä tähän ratkaisuun.

Vastauksena José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran kysymykseen niistä 50 pidätetystä, joiden kohtaloa ei ole vielä ratkaistu, totean, että uskomme Yhdysvaltain hallinnon jatkavan kyseisten 50 tapauksen käsittelyä ja pääsevän samankaltaiseen vaiheeseen tai ratkaisuun kuin aiemmissakin tapauksissa.

Komissio ei ole vielä saanut työryhmän raporttia, joten emme voi antaa teille tarkempaa selvitystä, mutta yleisesti ottaen olemme sitä mieltä, että kaikkien on saatava asianmukainen oikeudenkäynti.

Lopuksi totean, että meidän pitäisi edelleen tukea EU:n koordinoitua lähestymistapaa tilanteeseen, ja arvostamme parlamentin panosta ja toimia tässä asiassa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

12. CITES-sopimuspuolten konferenssin tärkeimmät tavoitteet (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Dohassa 13.–25. maaliskuuta 2010 pidettävän luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin tärkeimmistä tavoitteista (O-0145/2009 – B7-0003/2010) ja

– Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Dohassa 13.–25. maaliskuuta 2010 pidettävän luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin tärkeimmistä tavoitteista (O-0145/2009 – B7-0003/2010).

Jo Leinen, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä Paweł Samecki, vuosi 2010 on kansainvälinen luonnon monimuotoisuuden vuosi, ja Euroopan unionin on määrä esittää piakkoin uutta tämän alan strategiaa, jonka tarkoituksena on suojella eläimistöä ja kasvistoa unionin alueella. Euroopan unionin uskottavuutta lisääisi kuitenkin huomattavasti se, että ajaisimme uhanalaisten lajien suojelua maailmanlaajuisesti, myös kansainvälisellä toimintakentällä, ja antaisimme sille tukemme.

Ensi kuussa Dohassa pidettävä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten 15. konferenssi tarjoaa tilaisuuden siihen. Euroopan unionin on ryhdyttävä puolustamaan kaikkia sellaisia lajeja, jotka ovat uhanalaisia tai joita uhkaa jopa sukupuutto useiden eri tekijöiden mutta etenkin liikeydyntämisen sekä haitallisten ja laittomien käytäntöjen johdosta. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on keskustellut asiasta yksityiskohtaisesti ja esittää huomiossa täysistunnossa suositusehdotusta, jolle toivomme neuvoston ja komission antavan kannatuksensa.

Aikarajoitusten vuoksi mainitsen vain muutaman esimerkin lajeista, joiden katsomme tarvitsevan korkeaa tai entistä korkeampaa suojelun tasoa. Ensinnäkin afrikkannorsu. Vastustamme ehdottomasti sen siirtämistä liitteestä I liitteeseen II. Erityisesti norsunluun kansainvälistä kauppaa koskeva kielto on pidettävä voimassa. Toiseksi, Aasian tiikeri. Laji on kuolemaisillaan sukupuuttoon, joten vaadimme tiukentamaan monia sopimuspuolia koskevia suojeluväitteitä etenkin tiikerien ruumiinosien ja näistä eläimistä saatavien tuotteiden laittoman kaupan ehkäisemiseksi. Tiedämme tiikerin luille ja muille ruumiinosille olevan suurta kysyntää Aasiassa, ja se on uhka lajin säilymiselle. Kolmas seikka on jääkarhun suojelu. Ilmastonmuutos uhkaa sen elinympäristöä, ja jääkarhun ruumiinosien kauppa on myös lisääntynyt. Kannatamme siksi jääkarhun siirtämistä liitteestä II liitteeseen I. Haluaisin myös puhua useiden hailajien suojelusta. Liikakalastus on uhka monille hailajeille ja erityisesti sillihaille ja piikkihaille, mutta myös muille.

Edeltäviltä osin olemme yksimielisiä. Seuraavaksi puhun kiistakysymyksestä. Erimielisyyttä aiheuttaa Välimerellä ja Atlantilla tavattavan tonnikalan luokitus. Hyvät parlamentin jäsenet, olemme tietoisia FAO:n ad hoc -työryhmän suosituksista pitää tonnikala liitteessä II. Olemme kuitenkin myös tietoisia CITES-sopimuspuolten tieteellisen komitean ehdotuksesta siirtää tonnikala liitteeseen I. Ehdotus perustuu tietoon lajin nykytilanteesta. Tonnikalakannat vähenivät 75 prosentilla vuosina 1957–2007, ja yksin viimeisten kymmenen vuoden aikana lasku on ollut 60,9 prosenttia. Tähän kalalajiin kohdistuu yhä suurempi ja merkittävämpi uhka, josta syystä valtaosa valiokunnan jäsenistä kannatti sen sisällyttämistä liitteeseen I.

Rajoitukset ja kiellot koskevat kuitenkin vain kansainvälisiä kalastuslaivastoja, ei paikallisia kalastajia. Pienimuotoisen paikallisen kalastuksen harjoittajat voivat siis edelleen pyytää kyseistä lajia, jonka säilyttäminen osana ekosysteemiä on joka tapauksessa tärkeämpää kuin sushin ja sashimin saatavuus kaikkialla. Tästä on kyse nykyisessä ristiriidassa. Meidän on tarkasteltava tilannetta pitkällä aikavälillä ja suojeltava tonnikalaa asianmukaisesti liitteessä I.

Silvia Iranzo Gutiérrez, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on suuri kunnia saada edustaa neuvoston puheenjohtajavaltiota parlamentissa. Olen erittäin kiitollinen siitä, että seuraatte mielenkiinnolla kantoja, jotka vahvistetaan luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten

lajien kansainvälistä kauppaa koskevan CITES-yleissopimuksen sopimuspuolten seuraavassa konferenssissa Dohassa Qatarissa 13.–25. maaliskuuta.

Neuvosto pitää Washingtonin yleissopimusta keskeisenä välineenä uhanalaisten eläin- ja kasvilajien suojelussa. Meidän on siksi pyrittävä aktiivisesti varmistamaan, että CITES-sopimus täyttää jatkossakin tehokkaasti sekä suojelua että luonnonvarojen kestävää hoitoa koskevan kaksinaisen tavoitteensa.

Tässä yhteydessä on huomautettava, että Euroopan unioni soveltaa yleissopimusta huomattavasti tiukempaa lainsäädäntöä sekä ennalta varautumisen periaatetta luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja tarvittaessa sen hävikin vähentämiseksi.

Dohassa maaliskuussa pidettävä sopimuspuolten seuraava konferenssi, josta käytetään myös nimeä ”COP XV”, tarjoaa mainion tilaisuuden keskustella ehdotuksista, jotka koskevat eri eläin- ja kasvilajien luokituksen muuttamista yleissopimuksen liitteissä uhkatason mukaan, samoin kuin muista yleissopimuksen soveltamisen ja noudattamisen tehostamiseen tähtäävistä ehdotuksista.

Euroopan parlamentilla on rakentava rooli sopimuspuolten konferenssissa, ja olenkin erityisen kiinnostunut kuulemaan parlamentin näkemyksen asialistalla olevista aiheista.

Olemme seuranneet mielenkiinnolla parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa käytyjä keskusteluja päätöslauselmasta, josta äänestetään käsittääkseni huomenna ja joka koskee strategisia tavoitteita, jotka Euroopan unionin olisi asetettava konferenssia varten.

Muistutan kuitenkin, että neuvosto odottaa vielä komission ehdotusta kannasta, joka Euroopan unionin olisi omaksuttava sopimuspuolten konferenssille toimitettavien asiakirjojen ja ehdotusten suhteen, joista keskustellaan ja jotka hyväksytään tilanteen mukaan. Tässä vaiheessa on sen vuoksi vaikeaa vastata yksityiskohtaisesti asiaa koskeviin kysymyksiin.

Heti neuvoston vastaanotettua komission ehdotuksen puheenjohtajavaltio Espanja varmistaa, että se tutkitaan ja asiaa koskeva päätös tehdään ennen sopimuspuolten konferenssin alkamista. Puheenjohtajavaltio Espanja ilmoittaa neuvoston hyväksymän kannan myös parlamentille.

Kuten aiemmissa CITES-sopimuspuolten konferensseissa, jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä puolustaakseen Euroopan unionin sopimaa kantaa ja varmistavat sen johdonmukaisuuden suhteessa unionin politiikkaan.

Tältä osin on muistutettava, että CITES-sopimuksen liitteisiin tehtävien mahdollisten tarkistusten olisi perustuttava yleissopimuksessa määriteltuihin perusteisiin, joissa huomioidaan asianomaisen lajin suojelutilanne.

Tarkistuksissa olisi myös otettava huomioon, että valvonta on erityisen tärkeää CITES-sopimuksen yhteydessä lajien suojelutilanteen parantamiseksi, tarpeettoman hallinnollisen taakan minimoimiseksi sekä sen varmistamiseksi, että resurssit suunnataan suoraan alueille, joilla on todellista merkitystä suojelun kannalta.

CITES-sopimuspuolten konferenssin on jälleen kerran tehtävä tärkeitä päätöksiä lajien suojelemiseksi liikahyödyntämiseltä, jota kansainvälinen kauppa saattaa osaltaan edistää.

Euroopan unionin on varmistettava, että yleissopimus toimii jatkossakin keskeisenä välineenä arvokkaan luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelussa ja kestävässä hoidossa.

Yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa neuvoston puheenjohtajamaa vaalii tätä ajatusta Dohan konferenssissa ja toimii rakentavasti taatakseen sen onnistumisen.

Haluaisin nyt kuulla teidän näkemyksenne, hyvät parlamentin jäsenet, tulevassa CITES-sopimuspuolten 15. konferenssissa puolustettavista tavoitteista jakaakseni ne neuvoston kanssa. Tiedän, että parlamentti tukee neuvoston osallistumista konferenssiin ja että yhteisenä tavoitteenamme on varmistaa, että CITES-yleissopimus antaa jatkossakin merkittävän panoksen planeettamme kestäväan kehitykseen omaamme sekä tulevien sukupolvien etua ajatellen.

Paweł Samecki, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tuleva sopimuspuolten 15. konferenssi tarjoaa todellakin ainutlaatuisen tilaisuuden parantaa monien kaupankäynnistä kärsivien lajien suojelua ja tilannetta.

Euroopan unioni kuuluu tärkeimpiin luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden markkina-alueisiin. Tämän vuoksi unionilla on erityinen vastuu varmistaa, että niillä käytävä kauppa on kestävä, ja että sitä varten otetaan käyttöön tiukkoja kansainvälisiä sääntöjä CITES-yleissopimuksen puitteissa.

Komissio pitää ensisijaisen tärkeänä varmistaa, että kansainvälinen kauppa ei heikennä uhanalaisten kasvi- ja eläinlajien elinmahdollisuuksia. Euroopan unioni on ollut tässä suhteessa avainasemassa CITES-sopimuksen yhteydessä, ja se jatkaa tätä toimintaa tulevassa kokouksessa. Komissio antaa parin päivän sisällä ehdotuksen unionin kannaksi kokousta varten. Sen jälkeen neuvosto vahvistaa unionin yhteisen kannan.

Keskusteluissaan jäsenvaltioiden kanssa komissio varmistaa, että lopullinen yhteinen kanta edistää kunnianhimoisia, tieteeseen perustuvia toimia. Haluan myös kiittää parlamenttia sen näkemyksestä keskeisiin kysymyksiin, joista keskustellaan CITES-sopimuspuolten konferenssissa. Päätöslauselma on vahva viesti, ja meidän on otettava se huomioon.

Vaikka Euroopan unionin kannan yksityiskohdista ei ole vielä päätetty, voin kertoa periaatteista ja painopisteistä, jotka ohjaavat päätöksentekoamme Dohassa keskusteltavissa arkaluontoisissa kysymyksissä.

Euroopan unioni pitää ensinnäkin CITES-sopimusta tarkoituksenmukaisena välineenä sellaisilla lajeilla käytävän kaupan sääntelemiseksi, joihin kauppa vaikuttaa merkittävästi. Tämä koskee niin maalla kuin meressäkin eläviä lajeja riippumatta niiden kaupallisesta merkityksestä.

Euroopan unioni on siksi tehnyt ehdotuksia kahden hailajin, sillihain ja piikkihain, kaupan sääntelemiseksi. On ehdottoman tärkeää taata haille sen ansaitsema suojelu vuosikymmeniä jatkuneen liikakalastuksen jälkeen.

Hain sisällyttäminen CITES-sopimuksen liitteeseen II tekisi lopun haituotteiden sääntelemättömästä kansainvälisestä kaupasta, joka on tärkeimpiä tekijöitä haiden riistossa. Luokittelun ansiosta haituotteilla voitaisiin käydä kauppaa vain siinä tapauksessa, että ne on saatu kalakannoista, joita hoidetaan kestävästi.

Euroopan unioni ehdottaa myös, että CITES-sopimuksen tiikerille tarjoamaa suojaa parannetaan, sillä se on maailman uhanalaisimpia lajeja. Vuosi 2010 on kansainvälinen tiikerin vuosi ja siten oiva tilaisuus tiukentaa CITES-sopimukseen sisältyviä toimia, jotta lajilla käytävää laitonta kauppaa voidaan torjua armotta ja kantojen suojelua koskevien tietojen antamista parantaa maissa, joissa tiikeri elää luonnonvaraisena.

Haluaisin nyt puhua eräistä muista tärkeistä ehdotuksista, jotka parlamentti on myöskin selvästi yksilöinyt. Ensimmäinen koskee tonnikalaa. On toistettava, että lopullista kantaa ei ole päätetty vielä. Voin kuitenkin kertoa, että komissio on huolissaan kantojen nykytilanteesta, ja teemme kovasti työtä voidaksemme esittää tarkoituksenmukaisen ehdotuksen, joka auttaisi löytämään toimivan ratkaisun ongelmaan kansainvälisellä tasolla. Komission lopullisessa kannassa huomioidaan viimeisimmät tieteelliset tiedot kantojen tilasta sekä Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission viime marraskuussa pidetyn kokouksen tulokset.

Toinen kysymys koskee norsua ja norsunluun kauppaa. Siitä on kiistelty pitkään CITES-sopimuspuolten välillä ja erityisesti Afrikan maiden keskuudessa. Komissio kantaa suurta huolta norsun salametsästyksen ja norsunluun laittoman kaupan viimeaikaisesta lisääntymisestä.

Norsun suojelua on tehostettava, ja komissio vastustaa kaikkia sellaisia ratkaisuja, jotka saattaisivat johtaa salametsästyksen lisääntymiseen. Emme siksi pidä asianmukaisena, että tulevassa sopimuspuolten konferenssissa sovittaisiin norsunluun kaupan aloittamisesta uudelleen.

Katsomme lisäksi, että CITES-konferenssille tehtyjä ehdotuksia tiettyjen norsukantojen siirtämisestä sopimuksen liitteestä I liitteeseen II on arvioitava puolueettomasti CITES-sopimuspuolten sopimien sääntöjen pohjalta.

Haluaisin nyt sanoa sanasen Yhdysvaltojen ehdotuksesta, joka koskee jääkarhujen kansainvälisen kaupan kieltämistä. Olemme kaikki tietoisia siitä, että arktisen alueen jäiden sulaminen on valtava uhka lajin säilymiselle. Tähän ongelmaan on vastattava ennen kaikkea kunnianhimoisella ilmastopolitiikalla, ja uskon Euroopan unionin viitoittaneen selvän tien etenemistä varten. Uskomme myös, että on paikallaan tutkia keinoja lievittää muita mahdollisia uhkatekijöitä. Kansainvälistä kauppaa on rajoitettu, mutta se saattaa silti lisätä lajiin kohdistuvia paineita. Lopullinen kantamme riippuu siitä, mitä todellista hyötyä Yhdysvaltojen ehdottamalla toimenpiteellä aikaansaadaan lajin suojelun kannalta.

Mainitsen lopuksi korallin, jonka osalta ei ole epäilystäkään siitä, että punaisen jalokorallin ja vaaleanpunaisen korallin kerääminen on monilla maailman alueilla liiallista. CITES-sopimuspuolten edellisessä kokouksessa vuonna 2007 Euroopan unioni kannatti Yhdysvaltojen ehdotusta molempien lajien kansainvälisen kaupan sääntelystä, ja tuemme myös Yhdysvaltojen tulevalle konferenssille tekemää ehdotusta. Euroopan unionin olisi mielestäni tuettava johdonmukaisesti ehdotuksia, koska tuoreet tiedot eivät osoita tilanteen korjaantuneen

millään lailla. Haluaisin vielä korostaa, että sääntely ei missään nimessä tarkoita kaupan kieltämistä, vaan täten varmistetaan, että kaupankäynti on mahdollista vain sen ollessa kestävä.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Sirpa Pietikäinen, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon vakaasti, että CITES-sopimusta koskevan päätöksenteon olisi oltava avointa ja perustuttava ainoastaan vankkaan tieteelliseen tietoon. Siihen nojaa parlamentin päätöslauselma, joka koskee jääkarhuja, norsuja, tiikereitä, Aasian suuria kissaeläimiä ja haita.

Haluaisin mainita pari seikkaa, jotka koskevat tonnikalan sisällyttämistä CITES-yleissopimuksen liitteeseen I. Ensinnäkin tiedeyhteisö on pitkälti yksimielinen siitä, että kansainvälisen kaupan kieltäminen on välttämätöntä lajin säilymistä varmistamiseksi. ICCAT-komission mukaan kutevan tonnikalakannan biomassassa on nykyisin alle 15 prosenttia siitä, mitä se oli ennen kalastuksen aloittamista. Tämän tieteellisen arvion pohjalta on hyvin perusteltua pelätä, että kutevat kalat ovat käytännössä hävinneet vuoteen 2012 mennessä.

FAO:n neuvoa antavan ad hoc -asiantuntijaneelin enemmistö katsoi käytettävissä olevien tietojen tukevan ehdotusta tonnikalan sisällyttämisestä CITES-sopimuksen liitteeseen I ja totesi lisäksi, että siten varmistettaisiin ainakin viimeaikaisen kestäättömän pyynnin vähentäminen Atlantilla ja Välimerellä. Tämä ei ollut paneelin lopullinen kanta, sillä sen on tehtävä päätökset yksimielisesti ja Japani vastusti kiivaasti ehdotusta. Paneelin kiistämättömän enemmistön näkemystä ei kuitenkaan voida ylenkatsoa. Tieteellisten suositusten pohjalta se totesi lisäksi selväsanaisesti, että perusteet tonnikalan sisällyttämiselle CITES-sopimuksen liitteeseen I täyttyvät.

Monissa tapauksissa asiaan liittyy poliittisia näkökohtia, mutta kun kyse on luonnon monimuotoisuudesta ja lajin sukupuuttoon kuolemista, emme voi tinkiä. Jos kalaa ei ole, ei ole myöskään saalista.

Kriton Arsenis, S&D-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Jo Leinen käsitteli kaikkia muita asioita, joista halusin puhua, joten keskityn lähinnä tonnikalaa koskevaan kysymykseen.

Tätä kysymystä on tosiaankin lähestyttävä tieteelliseltä kannalta. Tonnikalaa uhkaa välitön sukupuuttoon kuoleminen. Sen tähden ainoa oikea ratkaisu on sen suojaaminen kokonaan maailmanlaajuiselta kaupalta, joka tarkoittaa Euroopan unionin ulkopuolella tapahtuvaa kauppaa. CITES-sihteeristö ilmoitti viime viikolla ehdottavansa tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen I, mikä merkitsee maailmanlaajuisen kaupan kieltämistä.

Se totesi tällöin seuraavaa: "Sihteeristö yhtyy FAO:n neuvoa antavan ad hoc -asiantuntijaneelin enemmistön näkemykseen, jonka mukaan laji täyttää kriteerit sen sisällyttämisestä liitteeseen I." Toisin sanoen se kannattaa asiaa koskevaa FAO:n ehdotusta, joka perustuu ICCAT-komission esitykseen.

Asian tieteellinen puoli on siis katettu. Tarkastelkaamme kysymystä myös poliittiselta ja sosiaaliselta kannalta. Tonnikalakannat ovat romahtaneet. Tieteellisten tahojen mukaan tonnikala on hävinnyt kokonaan muutaman vuoden kuluttua, mikäli maailmanlaajuisesta kaupasta ei kielletä. Kalastuksen sääntely ei ole toistaiseksi tuottanut tulosta. ICCAT-komission vuodelle 2008 esittämien 19 000 tonnin sijaan tonnikalaa pyydettiin arviolta 50 000 tonnia.

Ehdotamme, että kansainvälinen kauppa lopetetaan nyt, kun tonnikalan pelastaminen on vielä mahdollista, ja että CITES-sopimuksen ulkopuolelle jäävää Euroopan unionin sisäistä kauppaa jatketaan ja vientikiellosta aiheutuvat vahingot korvataan kalastajille ja yrityksille.

S&D-ryhmä on esittänyt asiaa koskevan tarkistuksen. Tonnikalakannat voivat tällöin toipua ja kauppa voidaan jatkaa. Poikkeussäännös mahdollistaa maailmanlaajuisen kauppakiellon poistamisen heti kantojen palauduttua ennalleen, eikä asteittain, kuten muiden lajien osalta. Jos maailmanlaajuisesta kaupasta ei kielletä, tonnikalakannat romahtavat ja kalastusala ajautuu konkurssiin, mutta kukaan ei saa korvauksia.

Mikäli todella haluamme suojella kalastajia, meidän on tuettava tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen I. Muutoin alan työpaikat samoin kuin tämä hieno ja ainutlaatuinen laji häviävät lopullisesti.

Chris Davies, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisen istunnon oli määrä olla uusi alkupää Euroopalle, mutta kuinka onkaan käynyt? Komission jäsen ja ministeri tyytyvät vain käymään läpi ehdotukset. En syytä teitä asiasta, arvoisa komission jäsen, mutta pyydän teitä tiedottamaan kollegioille, että meidän on voitava keskustella asianomaisista muistioista vastaavien komission jäsenten kanssa.

Tilanne on lähestulkoon yhtä häpeällinen kuin nyt käsiteltävä päätöslauselma, jossa vain luetteloidaan yksi toisensa jälkeen lajit, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen. Se heijastelee todenmukaisesti ihmiskunnan epäonnistumista tulevaisuuden ennakkoinnissa. Tonnikalaa koskeva kysymys, joka epäilemättä hallitsee keskustelua, tuo todellakin hyvin esiin siinä kulminoituvan ongelman, ja lisäksi kyse on tietenkin eurooppalaisilla vesillä elävästä lajista. Se on maailman kallein kala, jonka yksilöhinta on kymmeniä tuhansia euroja. Japani varastoi valtavia määriä tonnikalaa. Japani, jossa suojele tarkoittaa mitä ilmeisimmin suurten erien ostamista, kalojen lopettamista ja niiden pakastamista 20–30 vuoden ajaksi, jotta ne voidaan syödä parinkymmenen vuoden kuluttua. Välimeressä ei ole enää silloin kalaa, mutta ne, joilla on siihen varaa, voivat edelleen syödä sushia.

Jopa järjestäytyneellä rikollisuudella on osansa kalastusteollisuudessa, mikä ei ole yllättävää, kun pelissä on niin paljon rahaa. Mafia on alkanut kiinnostua asiasta. Ja sitten meillä on ICCAT, Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio. Tonnikalojen suojelukomissio! Kannat ovat pienentyneet 80–90 prosentilla. Laji on kuolemassa sukupuuttoon, vaikka kyseinen elin on perustettu olevinaan suojelemaan tonnikalaa! Se on epäonnistunut täysin. Sen asettamat tavoitteet tulevat epäonnistumaan. Se ummistaa silmänsä tieteellisiltä ehdotuksilta ja asettaa aivan liian suuria kiintiöitä. Jotkut parlamentin jäsenet tietenkin pitävät liitettä II riittävänä, mutta siitä ei ole minkäänlaista näyttöä. Liitteellä II ei ole mitään vaikutusta. Muutaman vuoden kuluttua he sanovat: ”Pahoittelemme erehdystämme.” Mutta tonnikalaa ei ole silloin enää jäljellä.

Joten tukekaamme ehdotusta tämän kalalajin sisällyttämiseksi liitteeseen I. Muistakaamme, että meidän on nyt korkea aika yrittää hillitä ihmisen ahneutta ja ajatella mertemme tulevaisuutta.

Bart Staes, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Luonnonvarojen käyttö, elinympäristöjen tuhoaminen, luonnonvaraisten kasvi- ja eläinlajien liikeyödyntäminen ja laitton kaupankäynti niillä – kaikki tämä ihmisen toiminta on jatkuva hyökkäys avaruusalus Maan luonnon monimuotoisuutta kohtaan.

Juuri luontomme monimuotoisuus on kuitenkin elintärkeää. Sen tähden uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva CITES-yleissopimus on niin tärkeä, samoin kuin ensi kuussa Dohassa pidettävä konferenssi. Pöydällä on nyt vahva päätöslauselma. On kuitenkin myönnettävä, että päätöslauselmaa yritetään heikentää kulisissa. Asiasta käydään ankaraa taistelua. Pyydän siksi kaikkia teitä ja erityisesti niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat minun laillani kotoisin eteläisistä maista taikka jotka kuuluvat Euroopan kansanpuolueen ryhmään (kristillisdemokraatteihin) tai Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien progressiivisen liiton ryhmään, varmistamaan painokkaasti, että komission ympäristöpoliittinen suositus tonnikalan sisällyttämisestä CITES-sopimuksen liitteeseen I hyväksytään. Se on lajin säilymisen kannalta elintärkeää.

Kartika Tamara Liotard, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Hyvä Jo Leinen, kiitos paljon tyhjentävästä puheenvuorostanne. Voimme todellakin keskustella monista eläinlajeista, kuten norsusta, Aasian tiikeristä tai korallista. Haluan kuitenkin puhua erityisesti yhdestä lajista.

Rotterdamin Blijdorp Zoo ilmoitti eilen, että jääkarhuja ei ole saatu lisääntymään yhdessäkään eurooppalaisessa eläintarhassa. Eurooppalaiset jääkarhun kasvatusohjelmat ovat epäonnistuneet, mikä on erittäin huono uutinen, sillä jääkarhua uhkaa sukupuuttoon kuoleminen luonnossa. Merten kutistuessa jääkarhun elinympäristö häviää vähitellen. Yli 70 prosenttia luonnonvaraisesta jääkarhukannasta saattaa kadota seuraavien 45 vuoden sisällä. Jääkarhua uhkaa lisäksi metsästys metsästyksien hankinta- ja kaupankäyntitarkoituksessa. Jotkut ihmiset ilmeisesti nauttivat jääkarhujen ampumisesta hovin vuoksi, mitä pidän todella kuvottavana.

Sen vuoksi pyydän Euroopan unionia tukemaan jääkarhujen kaupan kieltämistä koskevaa ehdotusta ennen kuin on liian myöhäistä. Myös tonnikala on sisällytettävä liitteeseen I ilman suurempia puheita.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään uhanalaisista lajeista. Puhumme haista, tonnikalasta, jääkarhusta, suurista kissaeläimistä ja norsusta. Puhumme myös kalastuskiintiöistä, suojelusta, elinympäristöjen säilyttämisestä ja niin edelleen. Keskustelemme siitä, olisiko nämä lajit sisällytettävä liitteeseen I tai II, vai voidaanko ne yksinkertaisesti uhrata.

Parlamentin sisällä on vähintään kaksi toisistaan eroavaa kantaa. Toinen puoli haluaa säätää lukuisten sukupuuttoon kuolemaisillaan olevien lajien ehdottomasta suojelusta. Toinen puoli taas haluaa alati suurempia kalastus- ja käyttökiintiöitä, ja lupaa lyhytnäköisesti paikallisille kalastajille kalastusoikeuksia, jotka johtavat eräiden lajien hävittämiseen kokonaan lyhyellä aikavälillä.

Meidän on löydettävä tasapainoinen keskitie, joka takaa omamme ja planeettamme kukoistuksen tulevaisuudessa. Käsiteltävänä olevat asiakirjat sisältävät niin monia teknisiä yksityiskohtia, että meidän

kaikkien voisi uskoa olevan alan asiantuntijoita. Eikö meidän tulisi ennemmin käyttää aikamme siihen, että yhdessä ehkäisemme kalojen ja kotiloiden pyynnin lisääntymisaikana, varmistamme eläinten, kasvien ja merten antimien säilymisen ravinnonlähteinä pitkään tulevaisuudessa ja takaamme syömillemme eläimille lajin näkökulmasta kohtuullisen elämän ennen niiden inhimillistä teurastusta?

Ajattelumme on liian lyhytnäköistä, ja unohtamme usein planeettamme kannalta välttämättömän monimuotoisuuden. Kyse ei ole vain uhanalaisista eläin- ja kasvilajeista, vaan asia on huomattavasti monimutkaisempi. Tehtävää on paljon – ja kuinka epätavallista olisikaan, jos ryhtyisimme ennaltaehkäiseviin toimiin sen sijaan, että reagoimme vasta viime hetkellä.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Tilastot osoittavat tonnikalan pyynnin ylittävän reilusti sallitun tason, minkä johdosta kannat hupenevat joka vuosi. Monacon ehdotus sisällyttää tonnikala CITES-sopimuksen liitteeseen I voi olla hyödyllinen, sillä laji on tuomittu sukupuuttoon ilman pikaisia ja äärimmäisiä suojelutoimia.

Vuonna 1992 Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio antoi tonnikalan kaupan valvontaa koskevan suosituksen. Se on valitettavasti osoittautunut täysin toimimattomaksi välineeksi. Vuonna 2007 ICCAT-komissio hyväksyi sitä paljon laajemman tonnikalasaaliiden seurantaohjelman, joka käynnistyi keväällä 2008. Ohjelma on askel eteenpäin, mutta vielä on liian aikaista arvioida sen tehokkuutta. Olen sen vuoksi velvollinen esittämään seuraavan kysymyksen: missä määrin tonnikalan liitteeseen I sisällyttämistä puoltava Euroopan unionin kanta CITES-konferenssin yhteydessä voi lykätä eräiden unionin ulkopuolisten elinten ja valtioiden halua säätää valmiustoimia siihen sakka, kunnes Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission hiljattain tekemien aloitteiden mahdolliset tulokset on arvioitu?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvon ministeri piti CITES-sopimusta tehokkaana välineenä, ja komission edustaja puolestaan sanoi sen olevan tarkoituksenmukainen väline.

Olen siitä samaa mieltä. Älkäämme siis muuttako tätä välinettä, joka on tähän saakka täyttänyt hyvin tehtävänsä, toisin kuin monet parlamentin jäsenet ovat väittäneet. Pyyntien sääntelyn aloittamisen ja matalampien kiintiöiden asettamisen jälkeen kalastajat ovat todenneet tonnikalojen paitsi lisääntyneen, myös kasvaneen.

Väline toimii. Lajin sisällyttäminen todella uhanalaisia lajeja koskevaan liitteeseen I, vaikka eläviä yksilöitä on vielä – Jumalan kiitos – miljoonia, loisi erittäin vaarallisen ennakkotapauksen.

Emme ole vielä saaneet uusimpia lukuja, joihin toivon sääntelyn perustuvan, sillä tunnettua amerikkalaista journalistia mukaillen: numerot eivät valehtele, vaan valehtelijat vääristelevät niitä – ja voi kuinka he valehtelevatkaan! Olemme tottuneet etenkin ympäristökysymyksissä kuulemaan toisistaan suuresti eroavia hurjia lukemia. Jotkin niistä valehtelevat, toiset kertovat totuuden.

Tonnikala ei ole kuolemassa sukupuuttoon, mutta sen pyyntiä on säänneltävä. Pitäkäämme mielessä, että kokonaisten yhteisöjen toimeentulo riippuu tästä ikivanhasta toiminnasta, jota harjoitettiin jo vähintään 11 200 vuotta sitten, ja jonka suojelua ja edistämistä Unesco pitää jopa joissain tapauksissa aiheellisena.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, YK:n mukaan luonnon monimuotoisuus on nyt pahimmassa kriisitilanteessa sitten dinosaurusten sukupuuttoon kuoleminen 65 miljoonaa vuotta aiemmin. Trooppisten koralliriuttojen tuhoutuminen, Afrikan lisääntyvä autoituminen sekä metsäkato vaarantavat luonnon monimuotoisuuden ja vaikuttavat haitallisesti moniin toimialoihin, kuten ruuantuotantoon, matkailuun, lääketeollisuuteen ja energiantuotantoon.

YK myöntää lisäksi, että vuonna 2002 asetettua tavoitetta luonnon monimuotoisuuden häviämisen hidastamisesta vuoteen 2010 mennessä ei ole saavutettu. Tärkein luonnonvaraisten lajien suojelua koskeva kansainvälinen sopimus oli CITES, jolla pyrittiin välttämään luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien liikeyhdyntäminen kansainvälisen kaupan tarkoituksiin. Luonnonvarojen käyttö ihmisen tarpeisiin, elinympäristöjen tuhoaminen, ilmastonmuutos, luonnonvaraisten lajien liikeyhdyntäminen ja laiton kauppa ovat tärkeimmät tekijät luonnon monimuotoisuuden köyhtymisessä.

Siksi on taattava, että nyt kansainvälisenä luonnon monimuotoisuuden vuotena tulevaa CITES-sopimuspuolten konferenssia varten asetettavissa Euroopan unionin keskeisissä strategisissa tavoitteissa käsitellään luonnon monimuotoisuuden suojelua, sillä se on ihmiskunnan hyvinvoinnin ja eloonjäämisen kannalta elintärkeää.

Meidän on kunnianhimoisesti vaadittava kaikkien uhanalaisten lajien suojelua.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). - (NL) Voisin puhua kaikista maaliskuun lopulla pidettävän CITES-konferenssin asialistalla olevista lajeista, mutta haluan keskittyä niistä yhteen, sillä se heijastaa täydellisesti ihmislajin nykyistä toimintaa. Tarkoitan tonnikalaa.

Tätä mahtavaa, hienoa kalaa on pyydetty ja syöty vuosisatojen ajan. Valitettavasti se on nyt kuolemassa sukupuuttoon. Monien vuosien ajan poliitikot ovat hoitaneet huonosti asiaa, ylenkatsoneet kerta toisensa jälkeen biologien suosituksia ja asettaneet lyhyen aikavälin taloudelliset intressit alan pitkän tähtäimen näkymien edelle, jonka seurauksena meillä ei nyt ole muuta vaihtoehtoa kuin tonnikalan kaupan kieltäminen kokonaan.

Eräissä esitetyissä tarkistuksissa ehdotetaan toisenlaista toimintaa kauppakiellon sijasta, mutta se on valitettavasti jo liian myöhäistä. Muutama viikko sitten yhdestä ainokaisesta tonnikalasta maksettiin 120 000 euroa. Tähän on tultu. Se selittää myös valtavan laittoman pyynnin, joka arvioidaan määrältään kaksinkertaiseksi kiintiöihin nähden. Kiintiöt eivät siksi tuo helpotusta. Laittoman pyynnin vuoksi niissä ei ole mitään järkeä. Tonnikalan ainoa pelastus on kansainvälinen kauppakielto.

Tiedän sillä olevan vakavia seurauksia koko toimialalle, olen täysin tietoinen siitä, mutta voimme toivottavasti ottaa tästä kokemuksesta opiksemme: kunhan meri on tyhjennetty, toimialalla ei todellakaan ole enää toivoa. Olkaamme siis varovaisempia ympäristömme suhteen, niin taloudellisista kuin ympäristöllisistäkin syistä.

Kehotan Euroopan komissiota esittämään pikaisesti neuvostolle päätöstä tonnikalan sisällyttämiseksi liitteeseen I, ja pyydän puheenjohtajavaltio Espanjaa astumaan pois omasta varjostaan ja hyväksymään päätöksen.

Hyvät parlamentin jäsenet, 1600-luvulla ihminen hävitti drontin. Osoittakaamme, että me ihmiset kykenemme oppimaan ja estämään sen, että tonnikalasta tulee 2000-luvun drontti.

Bas Eickhout (Verts/ALE). - (NL) Maaliskuussa pidetään jälleen YK:n huippukokous, joka käsittelee tällä kertaa uhanalaisten eläinlajien kauppaa. Euroopan unioni saa silloin tilaisuuden puhua jälleen yhdellä äänellä, mutta se on ennen kaikkea mahdollisuus nostaa tiede tärkeään asemaan. Tarkastelkaamme, mitä tiede meille kertoo. Lyhyen aikavälin intressien ajaminen voi tarkoittaa kalastajien ja metsästäjien edun puoltamista lyhyellä tähtäimellä, mutta pitkällä aikavälillä se merkitsee lajien kuolemaa ja monien toimialojen loppua.

Vaihtoehtona on pitkän tähtäimen toiminta, mutta tonnikalan osalta puhumme vuodesta 2012! Se ei todellakaan tarkoita pitkää aikaväliä, vaan huomista. Seuratkaa siis Euroopan parlamentin suosituksia tonnikalan kaupan kiellosta, mutta kieltäkää myös jääkarhun kauppa ja lisääkää afrikannorsu kyseiselle listalle estääksenne sen metsästyksen lisääntyminen uudelleen.

Euroopan parlamentti lähettää myös valtuuskunnan Dohaan. Toivon parlamentin valtuuskunnan antavan panoksensa Euroopan unionin kannan määrittelyyn, jotta voisimme yhdessä varmistaa näiden lajien säilymisen tulevaisuudessa.

Willy Meyer (GUE/NGL). - (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kyllä vaatia puheenjohtajavaltio Espanjaa suojelemaan tonnikalaa, mutta myös säilyttämään Välimeren perinteisen kalastusmenetelmän, joka tunnetaan nimellä *almadraba*. Se on elänyt sulassa sovussa tonnikalan kanssa yli tuhannen vuoden ajan koskaan vaarantamatta lajin olemassaoloa. Todellisen uhan tonnikalalle aiheuttavat laiton kalastus, teollinen kalastus, nuottakalastus ja kasvatuslaitosten lisääntyminen.

Ne ovat tonnikalan todellinen ongelma. Emme saa olla epäoikeudenmukaisia, vaan meidän on kyettävä erottamaan tonnikalalle todellisen uhan aiheuttava teollinen nuottakalastus perinteisistä kalastusmenetelmistä.

Politiikan on oltava oikeudenmukaista, ja meidän on siksi löydettävä ratkaisu, joka suojelee tonnikalaa rankaisematta tietenkään perinteisiä kalastusmenetelmiä. Se edustaisi uskoakseni täydellistä tasapainoa, jonka saavuttaminen on toisinaan mahdotonta. Meidän on kuitenkin pyrittävä tällaisen ratkaisun löytämiseen, jotta voimme suojella lajia ja estää sen kuoleamisen sukupuuttoon kuitenkin rankaisematta Välimeren perinteisiä kalastusmenetelmiä, joihin kuuluu esimerkiksi *almadraba*-tekniikka.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin jäsenvaltioissa on todettu monia tapauksia, joissa uhanalaisia eläimiä on salakuljetettu laittomasti. Rajatarkastusten yhteydessä tulliviranomaiset ovat löytäneet pulloihin työnnettyjä lintuja ja autojen korin ja verhoilun väliin tungettuja kilpikonnia. Puolan tullin tekemän tutkimuksen mukaan rajalla pysäytettiin vuonna 2008 ennätysmäärä eli kaikkiaan 200 889 elävää suojeltua eläintä tai tällaisista eläimistä valmistettua tuotetta. Intiassa salakuljetuksen epäonnistunut

torjunta on johtanut salametsästyksen merkittävään lisääntymiseen, joka uhkaa jälleen muun muassa Bengalin tiikeriä.

Yhteisen ulkorajan omaavan Euroopan unionin olisi pyrittävä erityisesti varmistamaan, että suojeltuja eläin- tai kasvilajeja ei voida salakuljettaa taikka tuoda rankaisematta sen markkinoille. Euroopan komission olisi puolestaan kiinnitettävä erityistä huomiota kampanjointiin sekä kansalaisille suunnattuun asianmukaiseen viestintään tavoitteenaan parantaa eurooppalaisten matkailijoiden tietämystä asiasta. Tulliviranomaiset löytävät nimittäin joka vuosi uhanalaisista eläimistä ja kasveista valmistettuja tuotteita ulkomailta palaavien eurooppalaisten matkalaukuista. Nyt käytävä keskustelu tonnikalan tilanteesta on todellakin paikallaan. Tilastot puhuvat puolestaan. Viimeisten 50 vuoden aikana kannat ovat pienentyneet jopa 75 prosentilla. Myös Välimeren tonnikala on suuressa vaarassa. Tonnikalan sisällyttäminen CITES-sopimuksen liitteeseen I vaikuttaa täysin perustellulta ja ainoalta keinolta estää sen kuoleminen sukupuuttoon.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, olen myös huolissani tonnikalan biologisesta tilanteesta ja yhtä mieltä tarpeesta toteuttaa tehokkaita suojele- ja hoitotoimia, joilla paitsi estetään kantojen romahtaminen, myös varmistetaan kalastuksen kestävyys ja vastuullinen kaupankäynti.

Kotimaani on jo vuosia työskennellyt tämän tavoitteen eteen. Ikivanhan *almadraba*-menetelmän käytön lisäksi se on luonut suojelualueen Välimerelle, rajannut nuottakalastusta harjoittavien alusten lukumäärän kuuteen ja edistänyt edelläkävijänä kantojen ennalleen palautumiseen tähtäävää suunnitelmaa sekä kaupan valvonnan dokumentointia.

Tonnikalan sisällyttäminen luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteeseen I johtaisi kansainvälisen kaupan kieltämiseen ratkaisematta kuitenkaan varsinaisia ongelmia. Se ei rajoita pyyntimääriä eikä estä kalastuslippujen siirtämistä kuluttajamaihin, jonka lisäksi se tarkoittaisi poikkeamista kyseisen kalakannan hoidosta vastaavan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön eli Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) viimeaikaisista sopimuksista. Se heikentäisi siten merten kansainvälistä hallintoa ja vastuullisen kalastuksen periaatetta.

Meidän on pureuduttava ongelman juureen. Kannatamme ICCAT-komissiossa sovittuja pyyntimäärien vähennyksiä ja jopa moratoriota, jos seuraavalle kaudelle valmistuvat tieteelliset selonteot sitä puoltavat. Haluamme Euroopan unionin tiukentavan valvontaa ja noudattavan ICCAT-komission suosituksia, joilla varmistetaan pyyntimenetelmien ja myynnin jäljitettävyyttä.

Tällainen toimintalinja on mahdollinen, jos tonnikala sisällytetään CITES-sopimuksen liitteeseen II, mutta sitä ei voida sovittaa yhteen liitteen I kanssa, joka olisi varattava toisenlaisille tapauksille ilman ehtoja, jotka vähentävät sen uskottavuutta CITES-sopimuksen piiriin kuuluvana välineenä.

Keskustelumme on joka tapauksessa lähetettävä selvä viesti: Euroopan unioni on täysin sitoutunut tonnikalan kestäväan hoitoon ja toteuttaa sen suojelemisen edellyttämät toimenpiteet. Alan toimijoiden on näytettävä, että kiintiöt toimivat ja niitä sovelletaan, ja että laiton kalastus voidaan saada kuriin.

Jotta voisimme pelastaa kalastuksen, meidän on pelastettava tämä kalalaji.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, olemme kaikki huolissamme Atlantin ja Välimeren tonnikalakantojen tilanteesta. Tieteelliset tiedot ovat kiistämättömiä. Tonnikalan suojelusta ja kantojen ennalleen palauttamisesta ja ylläpitämisestä vastaava kansainvälinen komissio ICCAT on kuitenkin ponnistellut valtavasti asian eteen. Jos tonnikala sisällytetään CITES-sopimuksen liitteeseen I, sen kalastus kielletään kokonaan vähintään kymmeneksi vuodeksi.

(EN) Emme voi kohdella Euroopan kalastusteollisuutta näin. On elintärkeää varmistaa, että ICCAT-komission annetaan hoitaa tehtävänsä.

Esimerkiksi vuonna 2006 sallittu pyyntimäärä oli yhteensä 36 000 tonnia. Tänä vuonna se on laskettu 13 500 tonniin. ICCAT-komission esityksen mukaisesti vuonna 2011 määrää lasketaan vähintään puolella, alle 6 750 tonniin. Sallittua kokonaispyyntimäärää lasketaan edelleen vuosina 2012 ja 2013.

ICCAT-komission toteuttamia toimenpiteitä on seurattava tarkkaan. Jos ne osoittautuvat tehottomiksi, on harkittava täysikieltoa liitteen I nojalla.

Irlannin näkökulmasta pohdin – ja ainoa oma etumme asiassa on se, että saamme tonnikalaa oheissaaliina 100 tonnia – onko meidän siis määrä heittää kuolleena takaisin mereen oheissaaliina saamamme tonnikala.

Se ei todellakaan ole järkevää toimintaa. Pidän tärkeänä toteuttaa järkipäisiä ja realistisia toimenpiteitä, joilla suojellaan sekä kalakantoja että Euroopan kalastusala.

Haluaisin sanoa niille teistä, jotka haluavat kaikkein palavimmin suojella tonnikalaa ja jotka ovat ehkä kotoisin kalastuksesta riippuvaisilta maaseutualueilta, että meidän on myös ajateltava toista uhanalaista lajia, nimittäin kalastajiamme.

Sen vuoksi aion äänestää tarkistusta, joka koskee tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen II.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyydän teitä katsomaan ympärillenne. Tyhjen paikkojen voidaan ajatella edustavan kaikkia niitä petokaloja, jotka ovat hävinneet maailman meristä viimeisten 50 vuoden aikana. Kalastuslaivastot ovat onnistuneet tyhjentämään planeettamme petokaloista, joilla on suuri merkitys ekosysteemissä. Näitä ovat muun muassa tonnikala, turska ja lohi. Euroopan unioni on maailman toiseksi suurin kalastusmahti, joten meillä on kiistaton vastuu kalakantojen ehtymisessä.

Esimerkiksi vuosina 2000–2008 unionin kalatalousrahastosta maksettiin yli 23 miljoonaa euroa uusien tonnikala-alusten rakentamiseen, toisin sanoen toimialalle, joka maksaa muutenkin veronmaksajille vuosittain miljoonia valvontakuluina laittoman kalastuksen ehkäisemiseksi. Kaiken tämän jälkeen 70 prosenttia saaliista viedään Japaniin, jossa se syödään hienoilla työillallisilla!

Haluaisin muistuttaa teitä kaikkia siitä, että tonnikalan sisällyttäminen CITES-sopimuksen liitteeseen I ei tarkoita pienimuotoisen kalastuksen kieltämistä Euroopassa, vaan siten tehdään ainoastaan loppu viennistä, jota tuetaan runsaasti veronmaksajien varoilla. Se olisi hyvä alku YK:n kansainväliselle luonnon monimuotoisuuden vuodelle.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, tonnikalakannasta on tänä päivänä jäljellä alle 15 prosenttia. Näiden lukemien valossa ratkaisu on ilmeinen. Emme kuitenkaan saa unohtaa työpaikkoja, joihin tänään keskusteltava päätös vaikuttaa. On korostettava, että CITES-sopimuksen tarkoituksena ei ole kieltää kalastusta, vaan kansainvälinen kaupankäynti lajilla, josta 80 prosenttia viedään Japaniin.

Suojelemalla tonnikalaa suojelemme tietenkin uhanalaista lajia, mutta kannustamme myös jatkamaan tasapainoisempaa ja kestävämpää kalastusta, jonka tuotto suunnataan sisämarkkinoillemme ja joka luo työpaikkoja. Kannatan tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen I ja uskon sillä olevan myönteisiä vaikutuksia, vaikka komission apu onkin ehdottoman tärkeää, jotta kalastusala voidaan uudistaa perinpohjaisesti.

Toivoisinkin täsmennystä tuen ehtoihin. Ranska pyytää 18 kuukauden jatkoaikaa ja taloudellisia tukitoimia kalastajille ja alusten omistajille, joita kauppakielto koskee. Mikä on komission kanta tähän asiaan?

Kannan lisäksi monien kollegoideni tavoin huolta oikeudenmukaisuudesta. Kuinka voimme taata, että sellaisten maiden kuin Tunisian ja Libyan lipun alla purjehtivat alukset soveltavat kansainvälistä kauppakieltoa yhtä tarkasti kuin me? Mitä uudet tarkastus- ja rangaistustoimet pitävät sisällään?

Kestävään taloustoimintaan tähtäävän politiikkamme on oltava konkreettista, josta syystä se on toisinaan myös epäsuosittua tietyillä toimialoilla. Siitä huolimatta toivon komission ja neuvoston pitävän mielessä näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon edellyttämät muutokset.

Guido Milana (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen II ja olen myös esittänyt asiaa koskevia tarkistuksia. En silti todellakaan tunne itseäni rikolliseksi näin tehdessäni. Tunnen päinvastoin olevani pitkälti samalla aallonpituudella kuin ne minua edeltäneet puhujat, jotka puolsivat toisenlaista näkemystä, Elisabetta Gardini heistä ensimmäisenä.

On suuri virhe asettaa tonnikala samalle viivalle tiikerin, jääkarhun ja norsun kanssa. FAO ei missään nimessä voisi olla eri mieltä taikka puoltaa toisenlaista kantaa näiden muiden uhanalaisten lajien suhteen. Erilaisen näkemyksen puolustaminen tonnikalaa koskevassa kysymyksessä ei todellakaan tarkoita, että unohtaisiin luonnon monimuotoisuuden olevan arvo, jota on puolustettava hinnalla millä hyvänsä.

Päätöslauselmaesityksen henkeä on ehdottomasti kannatettava. Nyt eräiden tahojen esittäessä aiempaa varovaisempia arvioita tonnikalan biomassasta merissä, nopea eteneminen kohti lajin liitteeseen I sisällyttämistä tarkoittaisi kuitenkin todennäköisesti tämän valinnan sivuvaikutusten ylenkatsomista siitäkin huolimatta, että ne ovat vakavia ja monilla taloutemme toimialoilla peruuttamattomia.

Tämä koskee tietyiltä osin myös korallia ja sen sisällyttämistä liitteeseen II. Nykyiset tiedot eivät osoita epäilyksettä, että 150–200 metrin syvyydessä elävä syvän veden koralli, jota toimenpide koskee, olisi kuolemassa sukupuuttoon tai uhanalainen.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, kerran oli aika, jolloin tonnikalaa pyydettiin Itämerellä aina kotimaani rannikoille saakka, mutta kuten tiedämme, tilanne on toinen tänään. Liikakalastuksen vuoksi tonnikalaa uhkaa sukupuuttoon kuoleminen.

Joudumme käymään tämän varsin murheellisen keskustelun siksi, että oikeaa päätöstä ei tehty oikeaan aikaan. Olemme täällä tänään, koska me päätöksentekijät olemme monien vuosien ajan ylenkatsoneet tieteeseen perustuvia suosituksia. Sen johdosta olemme nyt tilanteessa, jossa äärimmäiset toimet ovat tarpeen. Tässä yhteydessä haluaisin muistuttaa teitä ihmiskunnan aiemmista epäonnistumisista tällä alalla. Kanadan rannikko antaa hyvän esimerkin siitä, kuinka ihminen on onnistunut tuhoamaan täysin turskakannat. Kannat luhistuivat kokonaan liikakalastuksen seurauksena, ja asianomaiset kävivät silloin tismalleen saman keskustelun kuin me tänään. Emme saa antaa tonnikalan kokea samaa kohtaloa. Sen vuoksi muun muassa Ranskan ehdotusta ei voida pitää hyvänä, koska se johtaisi nimenomaan tähän lopputulokseen.

Myös se, että kalatalousvaliokunnan jäsenistä puolet tai lähes kaikki ovat läsnä, on luonnollisesti osoituksena siitä, että parlamentti ei hoida asiaa parhaalla mahdollisella tavalla. Toisin sanoen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta keskustelee ensin asiasta ja tekee ehdotuksia, ja sitten kalastuskysymyksistä vastaavat parlamentin jäsenet keskustelevat niistä. Tätä olisi aihetta miettiä. Pidän kuitenkin valiokunnan ehdotusta hyvänä. Sillä on vankka tieteellinen perusta, enkä näe syytä poiketa ympäristövaliokunnan lähestymistavasta tässä asiassa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tonnikalan tilanne on ollut hälyttävä jo jonkin aikaa, ja saamamme selvitykset ovat jo vuosien ajan osoittaneet selvästi kantojen huonon tilan ja meidän osuutemme asiassa muun muassa julkisten tukien muodossa. Euroopan unioni on käyttänyt viime vuosien aikana jopa 34 miljoonaa euroa laitteiston nykyaikaistamiseen.

On paikallaan myöntää oma vastuamme nykytilanteesta. Olemme ajaneet tonnikalakannat romahtamisen partaalle, emmekä voi nyt vain kieltää vastuutamme. Meillä on tilaisuus korjata ongelma sisällyttämällä tonnikala luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteeseen I, ja se on ainoa mahdollisuutemme korjata tilanne. Haluaisin myös korostaa monien toimeentulon olevan riippuvainen siitä.

On totta, että tietyt toimialat ovat toimineet oikein ja niiden olisi tehtävä niin jatkossakin, mutta se on mahdollista vain, jos tonnikalaa on vielä jäljellä. Jos tonnikalaa ei ole, ne eivät voi tehdä yhtään mitään. Sen takaa ainoastaan liite I, josta syystä kaikki ehdotusta vastaan sotivat toimenpiteet ovat huonoja ratkaisuja ja ne vain pidentävät kärsimystä tekemättä siitä loppua. Älkäämme siis erehtykö taikka valehdelko: meillä on historiallinen vastuu kyseisestä lajista sekä niistä ihmisistä ja perheistä, joiden toimeentulo on riippuvainen siitä. Kantakaamme vastuamme rohkeasti ja sillä kunnialla, jonka arvoiseksi Euroopan unionin on nyt osoittauduttava.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, kollegani ovat jo käsitelleet kaikkia asiaan liittyviä näkökohtia. Haluaisin sanoa yhtyväni Guido Milanan aiemmin ilmaisemaan kantaan ja kehottaa parlamentin jäseniä pitämään mielessä, että tonnikalan sisällyttäminen liitteeseen I johtaa lukuisiin sosiaalisiin ja taloudellisiin seurauksiin, kuten vararikkoihin ja monien etenkin pienten ja keskisuurten yritysten sulkemiseen, työpaikkojen menetykseen sekä Euroopan kilpailukyvyyn heikkenemiseen.

Meidän on muistettava, että tonnikala ruokkii kuuden miljardin euron arvoisia maailmanlaajuisia markkinoita. Haluaisinkin kuulla sellaisia tieteelliseen näyttöön perustuvia ehdotuksia, joilla varmistetaan paitsi tonnikalakantojen elinkelpoisuus tulevaisuudessa, myös eurooppalaisten kalastajien ja heidän perheidensä elinmahdollisuudet. Pidän parhaana ja tarkoituksenmukaisimpana ratkaisuna lajin sisällyttämistä liitteeseen II.

Emme saa myöskään unohtaa, ettei Euroopan unioni ole ainoa kalastaja Välimerellä sen paremmin kuin Atlantillakaan. Tonnikan pyyntiä harjoitetaan maailmanlaajuisesti. Euroopan kalastajat kohtaavat suurta ja usein epäreilua kilpailua Pohjois-Afrikan maiden taholta. Tonnikalakantojen yksipuolisessa elinkelpoisuudessa ei ole mitään mieltä. On varmistettava, että kaikki noudattavat samoja pelisääntöjä.

Myös sillä voi olla jotain merkitystä, että Japanilla on 30 000 tonnia pakastettua tonnikalaa, ja kiello saattaisi nostaa sen arvon nykyisistä 10 miljardista dollarista aina 20 miljardiin.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki sopimuksen osa-alueet ovat tärkeitä, mutta haluan keskittyä tonnikalaa koskevaan kysymykseen.

On ehdottoman tärkeää ryhtyä toimiin nyt heti kantojen romahtamisen estämiseksi ja niiden palautumisen mahdollistamiseksi. Vuonna 2006 Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio sopi toimintasuunnitelmasta, jolla pyrittiin tehostamaan kantojen tilanteen seurantaa ja raportointia sekä alusten tarkastamista.

Se ei selvästikään riitä. Kantojen taso on hälyttävän matala etenkin Välimeren itäosissa ja tämän uhanalaisen lajin sukupuuttoon kuoleminen vaara on todellinen.

CITES-sopimuspuolten konferenssin olisi siksi sovittava tonnikalan sisällyttämisestä yleissopimuksen liitteeseen I, ja jäsenvaltioiden ja komission on lisättävä toimia laittoman kalastuksen torjumiseksi sekä sovittujen rajoitusten ja kiintiöiden noudattamisen valvomiseksi.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, kannan suurta huolta siitä, että jos tonnikalan pyynti Välimerellä kielletään, laitton kalastus tekee lopun laillisesta pyynnistä ja viattomat joutuvat maksamaan syyllisten synnit.

Kataloniassa sadat työpaikat ovat vaarassa. Alueella harjoitettava kalastus on ympäristöä kunnioittavaa, ja pyynti samoin kuin kauppakin on täysin säänneltyä ja valvottua.

Vuoden 2006 jälkeen pyyntiä on vähennetty Itä-Atlantilla ja Välimerellä 30 000 tonnilla nykyisiin 13 500 tonniin. Kalojen vähimmäiskoko on noussut kymmenestä 30 kiloon, ja 11 kuukauden kalastuskausi on muuttunut 11 kuukauden pyyntikielloksi.

En lisäksi usko alan kansainvälisten asiantuntijoiden olevan yhtä mieltä tonnikalan sukupuuttoon kuoleminen uhasta. Jos verrataan kantojen kokoa aikana, jolta tietoa on saatavissa, eli vuodesta 1970 vuoteen 2010, tonnikalakanta on yli 15 prosenttia alkuperäisestä. Kannan koko on 21–30 prosentin välillä eli reilusti yli 15 prosentin, joka on edellytys lajin sisällyttämiselle luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteeseen I.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin myöskin puhua kalalajeista, joita pyydetään kaupallisiin tarkoituksiin, ja joiden osalta haluaisin tehdä hyvin selväksi, että alueelliset kalastusjärjestöt ovat jo vastuussa niiden hoidosta ja suojelusta. Itse asiassa luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) pelkkä selailu osoittaa, että se sopii ehkä norsujen ja jääkarhujen suojeluun, mutta sitä ei todellakaan ole tarkoitettu kaupallisesti pyydetäville kalalajeille.

En vastusta tonnikalan suojelua, mikä olisi absurdia jo yksin siksi, että sillä on niin suuri merkitys kalastajille. Uskon kuitenkin, että päätöksenteko on jätettävä elimille, joilla on käytössään parhaat asiantuntijat sekä kalastushoidon että tieteellisen tutkimuksen alalla. CITES-konferenssin on syystäkin vastaanotettava ulkopuolisia neuvoja, kun sille tehdään tällaisia lajeja koskevia ehdotuksia.

Pidän siis tonnikalan CITES-sopimuksen liitteeseen I sisällyttämistä koskevaa ehdotusta tarpeettomana ja perusteettomana, koska Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) sääntelee jo pyyntiä. Se olisi epäoikeudenmukaista, koska se vahingoittaisi turhaan kalastajia, jotka ovat juuri vähentäneet merkittävästi pyyntiä. Lisäksi se voisi olla jopa haitallista, sillä se voisi johtaa valvomattoman mustan pörssin syntyyn.

Ymmärrän, että julkiseen mielipiteeseen yleensäkin ja erityisesti tähän parlamenttiin kohdistuu ympäristöalan kansalaisjärjestöjen taholta valtavia paineita, kuten olemme myös nähneet. Poliittinen ryhmäni on sen tähden päättänyt kannattaa tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen II. Tämä ratkaisu tasapainottaa yhtäältä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ehdotuksen ja toisaalta sen näkemyksen, jonka mukaan kalataloutta koskeva päätöksenteko tulee jättää alueellisille kalastusjärjestöille. Ehdotuksemme perustuu CITES-konferenssille annettuihin tieteellisiin suosituksiin. Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) suosittelee tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen II. Se osoittaa, että monet eivät ole edes lukeneet FAO:n selvitystä.

Catherine Bearder (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, iloitsen täällä tänä iltana annetuista takeista sen suhteen, että Euroopan unioni ei aio tukea mitään sellaisia ehdotuksia, jotka johtaisivat norsunluun laittoman salametsästyksen kasvuun. Tyrmistyin kuitenkin komission todetessa, että ehdotuksia afrikannorsun

siirtämisestä CITES-sopimuksen liitteestä I liitteeseen II on arvioitava puolueettomasti CITES-konferenssin asettamien sääntöjen pohjalta.

Nämä toteamukset ovat täysin ristiriitaisia. Keskustelun aloittaminen norsulle CITES-yleissopimuksessa taatun suojan alentamisesta näyttää vihreää valoa salametsästäjille ja antaa heille toivoa siitä, että heidän laittomasti ja julmasti hankkimilleen hyödykkeille avautuu pian markkinoita.

Sambia ja Tansania rikkoivat yleissopimusta, kun ne eivät kuulleet kaikkia maita, joissa norsu elää luonnonvaraisena, kuten edellytetään CITES-sopimuksen muutosperusteita koskevassa päätöslauselmassa 9.24. Odotamme komission ja neuvoston turvaavan CITES-konferenssin peruskirjan ja sovitun moratorion noudattamisen. Kuinka ne aikovat varmistaa, että Sambian ja Tansanian lainvastaisia ehdotuksia ei edes oteta asialistalle?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, voin luullakseni todeta riittävällä varmuudella, että kalatalousvaliokunnan puheenjohtajan Carmen Fraga Estévezin puheenvuoro sisälsi erinäisiä teknisluonteisia tietoja, joita emme joko olevinamme tai todennäköisemmin todellakaan tienneet etukäteen.

Hän kertoi, mikä on FAO:n suositus, mikä on totuus ja mikä on tarpeen. Kaikki muu on parlamentin ja monien sen jäsenten manipulointia ja harhaan johtamista. Toivon meidän pitävän mielessä, että politiikkamme on oltava itsenäistä emmekä saa antaa periksi taloudellisten eturyhmien vaikutukselle tai painostukselle, sillä niillä on todennäköisesti eri intressit kuin meillä.

Kuten tiedämme, tonnikalan hinta on laskenut viimeisten kahden vuoden aikana ja säätämämme rajoitukset ovat jo aikaansaaneet 40 prosentin laskun. Päätösten pohjaaminen tutkimuksiin, joiden oikeellisuudesta kenelläkään ei ole varmuutta, on tulosta taloudellisten voimien harjoittamasta manipuloinnista, jonka tarkoituksena on luultavasti täysin päinvastaiset kuin omamme. Ne haluavat nostaa tonnikalan hinnan kohtuuttomaksi ja varmistaa, että kustannukset lankeavat loppujen lopuksi vain vähävaraisille pienille kalastuslaivastoille, joista ovat riippuvaisia monet tämän mahtavan Eurooppamme alueet.

Koska uuteen komissioon kuuluu ulkoasiainministeri ja sillä on nyt varmastikin entistä enemmän arvovaltaa, kehottaisin komissiota ja komission jäsentä varmistamaan, että muiden Euroopan ulkopuolisten maiden kanssa päästään sopimukseen, jotta tonnikalan pyyntikielto ei koskisi vain Eurooppaa, sekä hillitsemään hintoja myös näissä maissa.

Annamme ehdottomasti tukemme Carmen Fraga Estévezin esittämälle tarkistukselle ja siitä johtuville toimille, jotka koskevat liitettä II.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Viime marraskuussa ICCAT päätti tiukoista toimenpiteistä tonnikalan pyynnin rajoittamiseksi: vuoden 2010 sallittu pyyntimäärä laskettiin 22 000 tonnista 13 500 tonniin ja kurenuottausta rajoitettiin toukokuun 15. ja kesäkuun 15. päivän välisenä aikana. Silloisen komission jäsenen Joe Borgin mukaan toimet olivat kunnianhimoisia ja ennenaikaisia. Päätökset perustuivat viimeisimpään lajiin koskevaan tieteelliseen tietoon ja niiden vaikutusta on määrä arvioida ennen vuoden 2010 loppua.

Näin ollen ei ole mielekäästä asettaa uusia rajoituksia, joista on taloudellista ja sosiaalista haittaa tälle toimialalle, etenkin nyt sen ollessa syvässä kriisissä, ja joihin tonnikalan sisällyttäminen liitteeseen I lukeutuu. Kalastusala tarvitsee dynaamista tasapainoa sen kolmen tukipilarin eli ympäristöllisten, taloudellisten ja sosiaalisten näkökohtien välillä.

Toimialaa koskevien ympäristövaatimusten on perustuttava tieteelliseen tietoon, ja Euroopan unionin aktiivinen osallistuminen auttoi varmistamaan, että näin tapahtui ICCAT-komission kokouksessa. Näin ollen tonnikalan sisällyttäminen liitteeseen I loisi vakavan ennakkotapauksen, jonka nojalla rajoituksia ei enää tarvitsisi perustaa tieteelliseen tietoon eikä ympäristöllisten, taloudellisten ja sosiaalisten näkökohtien tasapainottaminen olisi enää tarpeen. Se avaisi tien muille hätiköidyille ja puolueellisille päätöksille ja väärinä vastuullisen hallinnon periaatteita.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ehdotusta tonnikalan sisällyttämisestä CITES-sopimuksen liitteeseen I liian äärimmäisenä toimenpiteenä. Asettaisin siksi sille kolme edellytystä, joiden uskon mahdollistavan oikeudenmukaisen kompromissin.

Niistä ensimmäinen koskee puolueetonta tieteellistä kantaa, joka on määrä julkistaa lokakuussa 2010 ja vahvistaa CITES-kokouksessa syyskuussa 2011. Pidän sitä ehdottoman tärkeänä. On tarpeen varmistua siitä, että laji on todellisessa vaarassa, ennen kuin teemme sen pyyntiä ja kauppaa koskevan äärimmäisen päätöksen.

Toiseksi on välttämätöntä taata CITES-sopimusta koskevan asetuksen (EY) N:o 865/2006 muuttaminen siten, että tonnikalan sisäinen kauppa vapautetaan kiellosta. Siten varmistetaan meidän kaikkien toivoma pienimuotoisen rannikkokalastuksen säilyminen erityisesti Välimerellä.

Kolmanneksi uskon, että päättäessämme lajin sisällyttämisestä liitteeseen I, Euroopan unionin on ehdottomasti tuettava taloudellisesti niitä kalastajia ja alusten omistajia, joita päätös koskee.

Lopuksi, mikäli päätös hyväksytään edellä mainituin ehdoin, valvontaa on tiukennettava huomattavasti laittoman kalastuksen torjumiseksi. Vain näiden edellytysten täytyessä voin suostua tonnikalan sisällyttämiseen CITES-sopimuksen liitteeseen I. Ilman tällaisia takeita lajin sisällyttäminen liitteeseen II on vähiten huono, ellei jopa paras ratkaisu.

Esther de Lange (PPE). - (NL) Arvoisa puhemies, emme voi kääntää selkäämme luonnon monimuotoisuuden köyhtymiselle. Näin olisin voinut itsekin sanoa, mutta kyse on Euroopan komission eli tarkemmin sanottuna ympäristöasioista vastaavan komission jäsenen Stavros Dimasin sanoista hänen esitellessään viime kuussa luonnon monimuotoisuutta koskevan tiedonannon.

Oletan uuden komission yhtyvän tähän näkemykseen ja suhtautuvan yhtä vakavasti luonnon monimuotoisuuden merkitykseen. Mikäli näin ei ole, haluaisin kuulla sen. Johtuen nimenomaan Euroopan komission sitoumuksesta luonnon monimuotoisuuden puolustamiseen olen yllättynyt siitä, että samaisella komissiolla, joka tekee yhtäältä kaikkensa lajien pelastamiseksi ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen torjumiseksi, ei ole ainakaan toistaiseksi ollut rohkeutta ehdottaa yksinkertaisesti uhanalaisen lajin kuten tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen I. Tämä on kuin yhden kolikon kaksi eri puolta. Meidän on tietenkin tuettava taloudellisesti kalastajia, jotka pyrkivät vilpittömästi täyttämään vaatimukset. Yhdyn tältä osin edelliseen puhujaan. Meidän on lisäksi reagoitava lujemmin tonnikalan laittomaan pyyntiin.

Menisin kuitenkin itse vielä askelen pidemmälle, arvoisat komission jäsenet. Näen CITES-konferenssin ja etenkin tonnikalaa koskevan kysymyksen testinä. Testi koskee sitä, kykeneekö komissio siirtymään sanoista tekoihin. Nyt testataan myös sitä, onko uudesta komissiosta johtajaksi, vai tarjoaako se vain alati kuulevan korvan jäsenvaltioille, jotka eivät pääse sopimukseen asiasta, kuten hyvin tiedämme, ja onnistuuko se nousemaan julkilausumien ja tiedonantojen upottavasta suosta ryhtyäkseen konkreettisiin toimiin.

Lainasin aluksi komission omia sanoja. Sanotte olevanne valmiita toimiin, joten nyt on aika ryhtyä sanoista tekoihin. Kehottaisin itse komissiota aloittamaan tonnikalasta.

Simon Busuttil (PPE). - (MT) Mikäli sallimme kalastajien tehdä mielensä mukaan, edesautamme tonnikalakantojen ehtymistä ja lajin sukupuuttoon kuolemista. Samoin kuitenkin, arvoisa puhemies, mikäli kiellämme kokonaan tonnikalan kaupan, tuhoamme kalastajat, kalastajayhteisöt, heidän perheensä ja heistä riippuvaiset yhteisöt.

Nämä ovat nähdäkseni äärimmäisiä vaihtoehtoja. Emme saa hävittää tonnikalaa emmekä myöskään tuhota siitä riippuvaista toimialaa. Näiden ääripäiden välillä meille avautuu kuitenkin kompromissiratkaisun mahdollistava keskitie. Kalastusalaa voidaan säännöstellä huomattavasti aiempaa tiukemmin kuitenkin lopettamatta toimintaa kokonaan.

Pidän sen vuoksi tonnikalan sisällyttämistä CITES-yleissopimuksen liitteeseen I äärimmäisenä ja vältettävänä toimenpiteenä. Parempi vaihtoehto olisi noudattaa ICCAT-komission ehdotusta, sillä se on madaltanut pyyntikiintiöitä jo vuosien ajan. Kompromissiin pääsemiseksi voisimme myös sisällyttää tonnikalan CITES-sopimuksen liitteeseen II.

Arvoisa puhemies, välttyäksemme tonnikalakantojen ehtymiseltä meidän ei tarvitse tehdä loppua niistä monista kalastajista, joiden toimeentulo riippuu tonnikalasta. Niiden yhteensovittaminen on mahdollista.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, jos sallitte sanaleikin, olemme tässä tilanteessa satimessa. Jos kiellämme kalastuksen ja etenkin tonnikalan pyynnin, teemme lopun kalastajista. Jos taas emme kiellä kalastusta, kalastettavaa ei ole pian enää jäljellä ollenkaan.

Uskoakseni avainasemassa on tekijä, joka nousee myös jatkuvasti esiin keskusteluissamme, eli tieteellinen näyttö. Joidenkin mielestä tieteelliset todisteet eivät kuitenkaan ole riittävän luotettavia, tarpeeksi laajoja taikka ajan tasalla.

Haluaisin siksi kysyä neuvostolta ja komissiolta, ovatko ne tyytyväisiä esitettyihin tieteellisiin todisteisiin. Aina on mahdollista vedota tieteelliseen näyttöön, kunnes joku muu esittää erilaisen esimerkin tai toisten asiantuntijoiden antaman erilaisen suosituksen.

Tämä on mielestäni avaintekijä, ja haluaisin kuulla komission ja neuvoston näkemyksen asiasta.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, laitton kalastus sekoitettiin äsken mafiaan. Haluaisin omalta osaltani puolustaa toimialaa, joka on useaan otteeseen osoittanut vastuullisuutensa.

Kannatan kalastuksen hillitsemistä samoin kuin mafian hillitsemistä. Se ei kuitenkaan ole syy tonnikalan sisällyttämiselle liitteeseen I.

On myös muistutettava, että baskilainen kalastuslaivasto, johon mahdollinen päätös vaikuttaa merkittävästi, on osoittanut suuren vastuullisuutensa. Toimialan hyväksi se on toisinaan pyytänyt keskeyttämään muiden lajien kuten esimerkiksi sardellin pyynnin.

Painotan lisäksi, että meidän olisi kuunneltava Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) mielipiteitä, sillä vuonna 2009 se hyväksyi tieteellisen komitean suositusten mukaisesti aiempaa rajoittavampia ja tiukempia hoitotoimia.

Haluaisin myös huomauttaa, että olemme säättäneet 3 500 tonnin pyyntikiintiön vuodelle 2010. Vuoden 2009 kiintiö oli 22 000 tonnia, vuonna 2006 se oli 32 000 tonnia. Siksi päädyttiin kompromissiin, jonka mukaan sääntelyä lisättäisiin sen osoittautuessa tarpeelliseksi.

En kannata tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen I, sillä se voisi olla vahingollista monille toimialoille ja erityisesti pienimuotoisen kalastuksen harjoittajille, joita ei ole huomioitu keskustelussa. Sitä olisi kannatettava vain siinä tapauksessa, että toimenpiteet eivät johda tulokseen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Alpeilta kotoisin olevana Euroopan kansalaisena haluaisin siirtää keskustelun mereltä takaisin maalle. Toivoisin komission tekvän Dohassa tunnistusmerkintää koskevan ehdotuksen. Kuten tiedätte, kasvatettavien petolintujen kuten metsästyshaukkojen kauppa edellyttää tunnistusmerkintää. Eläimet rekisteröidään ja rengastetaan, ja suurempiin eläimiin kiinnitetään mikrosiru, joka mahdollistaa niiden tunnistamisen tarvittaessa. Kaupankäynti ei ole sallittua ilman tunnistusmerkintää.

Tällaista vaatimusta ei kuitenkaan ole säädetty muille uhanalaisille tai kasvatettaville lajeille, kuten esimerkiksi Keski-Euroopan ilvekselle. Näin ollen vapaana kulkevia, karanneita tai myytäviä eläimiä ei välttämättä ole tunnistusmerkitty, eikä niitä siis voida tunnistaa. Se hankaloittaa niiden käyttäytymisen tutkimista ja kantojen tason seurantaa, jonka lisäksi se myös helpottaa laitonta kauppaa. Ehdotan sen vuoksi, että annamme hyödyllisen panoksen keskusteluun Dohassa esittämällä tunnistusmerkintää koskevan vaatimuksen säätämistä.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tulin tänään parlamenttiin oppimaan uutta, tai ainakin toivoin niin käyvän, koska etenkin tonnikalaa koskevassa keskustelussa on kaksi eri puolta, jotka molemmat ovat perusteltavissa.

Huomauttaisin ensinnäkin keskusteluissa mainitun laittoman kalastuksen osalta, että en usko laitonta pyyntiä harjoittavien kalastajien välittävän siitä, missä liitteessä mikäkin laji on. He jatkavat toimintaansa, ellemme valvo tehokkaasti sääntöjen ja asetusten täytäntöönpanoa.

Tonnikalalan liitteeseen I sisällyttämiselle on kyllä perusteita, mutta asiaan liittyy toisaalta sosioekonomisia näkökohtia. Niinpä meidän olisi mielestäni keskityttävä tuloksiin.

Asiaan liittyy kalastajia koskevia kysymyksiä, kuten saaliiden pois heittäminen ja lajin liitteeseen I sisällyttämisen vaikutus. Aion puhua asiasta myöhemmin kollegoideni kanssa poliittisessa ryhmässäni, mutta kallistun sen näkemyksen puoleen, että tonnikalaa ei tule sisällyttää liitteeseen I. Sen paikka on ehkä liitteessä II. Tämä osoittaa, että pitkästä ja laadukkaasta keskustelusta huolimatta asia on edelleen epäselvä ainakin minun mielessäni.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme kuulleet monilta eri tahoilta ristiriitaisia tieteellisiä tietoja. Tonnikalakannat eivät pahimmillaankaan ole vielä sellaisella tasolla,

joka edellyttäisi lajin pakollista sisällyttämistä liitteeseen I. Näin ollen en pidä tällaista rajoittavaa toimenpidettä parhaana mahdollisena ratkaisuna, koska se rajoittaisi selkeästi kalastusta tietyillä alueilla.

Tonnikalan pyyntiin erikoistuneet yritykset ovat lisäksi pyrkineet viime vuosina vähentämään kalastusta ja uskon, että meidän olisi jatkettava tällä tiellä. Säilyttäkäämme tonnikala liitteessä II ja välttäkäämme turhaa kiirehtimistä, joka olisi erittäin vaarallista eräille alueille ja tämän alan yrityksille.

Silvia Iranzo Gutiérrez, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Haluan ensimmäiseksi kiittää kaikkia teitä puheenvuoroistanne, joiden uskon olevan hyödyksi muodostettaessa Euroopan unionin yhteistä kantaa luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten seuraavaa konferenssia varten. Valtaosa teistä korosti CITES-sopimuksen laillisuutta sellaisten lajien suojelussa, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen.

Kuten keskustelun alussa totesin, neuvosto voi komission ehdotuksen saatuaan hahmotella CITES-konferenssia varten kantansa kokouksen asialistalla oleviin kysymyksiin, jotka koskevat tärkeimpiä uhanalaisia lajeja. Jotkut teistä puhuivat esimerkiksi tiikereistä ja Catherine Beardenin tavoin norsuista taikka Kartika Tamara Liotardin tavoin jääkarhuista, mutta suurin osa puheenvuoroista käsittelee tonnikalaa. Sen suhteen kuulumme monenlaisia näkemyksiä ja perusteita.

Neuvosto on luonnollisesti tietoinen lokakuussa 2009 pidetyn Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) viimeisen kokouksen tuloksista sekä FAO:n riippumattoman asiantuntijajaneelin joulukuussa 2009 antamista suosituksista. Näin ollen se on täysin tietoinen seurauksista, joita tonnikalan CITES-sopimuksen liitteisiin sisällyttämistä koskevalla ehdotuksella olisi paitsi lajin suojelulle, myös joidenkin kalastajien käyttämille perinteisille pyyntimenetelmille, jotka ovat osoittautuneet lajin kannalta kestäviksi. Neuvosto arvioi sen vuoksi huolellisesti kaikkia asiaan liittyviä kysymyksiä ennen kantansa muodostamista.

Haluaisin vielä neuvoston puheenjohtajavaltion nimissä kiittää teitä uudelleen puheenvuoroistanne sekä panoksestanne tässä ratkaisevassa vaiheessa muovattaessa Euroopan unionin kantaa CITES-sopimuspuolten seuraavaa konferenssia varten. Välitän ilomieliin neuvostolle puheenvuoronne sekä Dohassa keskusteltavia kysymyksiä kohtaan osoittamanne suuren kiinnostuksen. Haluan myös sanoa puheenjohtajavaltio Espanjan olevan sitoutunut uhanalaisten lajien suojeluun ja kestäväan kehitykseen. Tiedämme neuvoston saavan parlamentin täyden tuen asiassa.

Paweł Samecki, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, totean aluksi yleisesti arvostavani kaikkien puhujien antamaa panosta tavoitteiden määrittelemiseksi ennen konferenssissa käytäviä keskusteluja.

Voin vakuuttaa teille, että komissio puolustaa kestäväää kauppaa, joka hyödyttää sekä luonnon monimuotoisuutta että niitä yhteisöjä, joiden on opittava elämään tasapainossa asianomaisten lajien kanssa.

Kommentoin seuraavaksi yksityiskohtaisemmin eräitä huomioitanne. Ensinnäkin kuten selitin, komissio hyväksyy piakkoin tonnikalaa koskevan yleisen kantansa. Tämä on tärkeä kysymys, sillä se koskee lähinnä Euroopan unionin kalastuslaivaston pyyntiä. Pidämme parempana, että eroavan komission sijasta uusi komissio ottaa selvän kannan asiaan, koska sen vastuulla on Euroopan unionin näkemyksen puolustaminen ja edistäminen tulevassa konferenssissa.

Olen hyvin toiveikas sen suhteen, että ehdotuksella voidaan varmistaa niin kyseisen kalalajin kuin kalastusteollisuudenkin kestävä tulevaisuus. Siinä on tasapainotettava asiaan liittyvät lyhyen ja pitkän aikavälin näkökohdat. Kommentoin nyt tarkemmin arvion parlamentin jäsenten esittämiä kysymyksiä. Koskien asianomaisille kalastajille mahdollisesti annettavaa tukea, on korostettava komission olevan valmis arvioimaan mahdollisuuksia antaa mahdollisimman suurta tukea. On kuitenkin myös muistettava, että määrärahojen uudelleenkohdentamisesta on päätetty vuosiksi eteenpäin, jonka lisäksi taloudellisia seurauksia arvioidessa on huomioitava, että vuosien 2007–2013 talousarviossa ei juuri ole joustovaraa.

Tonnikalan liitteeseen II sisällyttämistä koskevaan ehdotukseen liittyy erityisiä näkökohtia. On huomattava, että CITES-sopimus sisältää liitettä II koskevia nimenomaisia määräyksiä. Se edellyttäisi laajaa oikeudellista ja teknistä keskustelua siitä, mitä liitteeseen II luokitteleminen tosiasiaa tarkoittaa. Sen merkitys käytännössä on kuitenkin epäselvä. Siksi on tarpeen pohtia, mitä käytännön seurauksia tonnikalan liitteeseen II sisällyttämisellä olisi.

Catherine Bearden kysyi norsuista. Tansanian ja Sambian ehdotuksiin liittyy menettelyllisiä epäkohtia, mutta oikeudellisen arviomme mukaan puutteet eivät muodosta riittävää perustaa ehdotusten hylkäämiselle etukäteen.

Vastaan lopuksi Seán Kellyn esittämään kysymykseen. Onko komissio tyytyväinen tieteellisiin todisteisiin monissa kysymyksissä? Komission on uskoakseni hankala kyseenalaistaa tieteellistä näyttöä, sillä se tarkoittaisi, että komissiolla on tutkimuslaitoksia paremmat mahdollisuudet tieteelliseen tutkimukseen, mikä ei ole totta. Tästä syystä voi olla hyvin vaikeaa ottaa kantaa tieteellisten todisteiden pätevyYTEEN.

Puhemies. - (CS) Olen vastaanottanut seitsemän työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään käytävä keskustelu maaliskuussa pidettävästä CITES-sopimuspuolten 15. konferenssista on erityisen merkittävä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston järkevän käytön kannalta.

Asiaa koskeva päätöslauselma näyttäisi kallistuvan useiden luonnonvarojen käyttökiellon suuntaan. Viittaen erityisesti ehdotukseen, joka koskee Välimeren jalokorallin sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen II. Haluaisin huomauttaa, että tiedeyhteisön mukaan *Coralliidae*-suvun lajeja ei uhkaa sukupuuttoon kuoleminen, koska niitä esiintyy runsaasti kaikissa vesissä, joissa ne elävät. Korallin sisällyttäminen liitteeseen II vaikuttaa siksi liioitellulta, eivätkä tieteelliset tiedot puolla sitä. Jalokorallin kauppa on merkittävä tulonlähde Välimeren alueella laajalti ja sen sisällyttämisellä CITES-sopimukseen olisi vakavia seurauksia monien maiden taloudelle, Italia mukaan lukien. Se aiheuttaisi suurta levottomuutta ja työpaikkojen menetyksiä.

Näistä syistä vastustamme kyseisen suvun lajien sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen II. Pyydän lisäksi Euroopan komissiota tarkistamaan tähän saakka omaksumaansa kantaa, joka juontuu äärimmäisyyksiin viedystä ympäristöajattelusta ennemmin kuin harkitusta tieteellisestä arvioinnista.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) EU on aina kiinnittänyt huomiota luonnonvaraisten lajien liikahyödyntämisen sekä eläin- ja kasvilajien laittoman kaupan ongelmiin.

On kuitenkin pidettävä mielessä, että CITES-konferenssin päätöksenteon on perustuttava tuloksiin ja asiaankuuluvien kansainvälisten elinten tarjoamiin tieteellisiin tietoihin. Erityisen arkaluotoisia kysymyksiä ovat lajien *Corallium spp.* ja *Paracorallium spp.* sisällyttäminen liitteeseen II sekä tonnikalan sisällyttäminen liitteeseen I.

Pidämme aiheellisena toistaa vastustavamme korallia koskevaa ehdotusta ottaen huomioon FAO:n tieteellisen paneelin joulukuun 2009 puolivälissä antaman kielteisen lausunnon, jonka mukaan käytettävissä olevat tiedot eivät osoita lajien tilanteen heikentymistä, joka puoltaisi niiden sisällyttämistä liitteeseen II. Se vaarantaisi korallituotteiden käsityöläisyrittäjien kilpailukyvyyn, vaikka tämä toimiala on talouden ja työpaikkojen kannalta erittäin tärkeä eräillä Italian alueilla (etenkin Torre del Greco, Alghero ja Trapani).

Tonnikalan pyynnillä on puolestaan suuri merkitys eräille maille kuten Ranskalle ja Italialle, jotka pyrkivät siksi suojelemaan lajia varmistaakseen sen kestävä hyödyntämisen. Voimme kannattaa ehdotusta, mutta se edellyttää päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä 12–18 kuukaudella sekä korvausten myöntämistä asianomaiselle toimialalle.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Toisin kuin eräät väittävät, CITES-sopimuksen tarkoituksena ei ole kaupan kieltäminen. Sillä pyritään ennemminkin varmistamaan, että luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien kauppa ei uhkaa niiden eloonjääntä. Tapasin kaksi viikkoa sitten Namibian ympäristö- ja matkailuministerin. Rahallisen arvon asettaminen Namibian norsuille on mahdollistanut niiden tiukasti säännellyn kaupan, joka on luonut edellytykset lajin hoidolle ja suojelulle salametsästykseltä. Toimien ansiosta lajin yksilöiden lukumäärä on noussut merkittävästi, eikä sitä uhkaa sammuminen. Edeltävät seikat huomioon ottaen kehotan teitä kannattamaan Tansanian ja Sambian ehdotusta afrikannorsun siirtämisestä CITES-sopimuksen liitteestä I liitteeseen II ja hylkäämään Kenian ehdotuksen.

Edward Scicluna (S&D), kirjallinen. – (EN) Uskon vakaasti kestävään kehitykseen, enkä kyseenalaista tonnikalan tarvitsevan suojelua liikahyödyntämiseltä. CITES-sopimuksen avulla on onnistuttu suojelemaan

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

eksoottisia lajeja sukupuuttoon kuolemiselta sellaisissakin tapauksissa, joissa lukemattomien salametsästäjien valvonta on ollut mahdotonta erityisesti kehitysmaissa. Mutta onko nyt kyse vastaavasta tilanteesta?

Koillis-Atlantilla tonnikalan liikahyödyntämisestä vastuussa on kourallinen troolareita, joista kukin pyytää tuhansia tonneja. Näillä yrityksillä on kotipaikka unionin suurissa jäsenvaltioissa kuten Ranskassa, Espanjassa ja Italiassa. Euroopan unioni ei tarvitse kansainvälisen ympäristöorganisaation apua hillitäkseen jäsenvaltioiden harjoittamaa kalataloutta.

Meidän on totta kai oltava pragmaattisia. Jos emme kansainvälisen poliittisen tahdon vuoksi voi estää tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimukseen, käyttäkäämme ainakin järkeä ja kohtuutta, jotta laji luokitellaan FAO:n asiantuntijaryhmän ehdotuksen mukaisesti liitteeseen II. Tonnikalan sisällyttäminen CITES-sopimuksen liitteeseen I maksaisi kotimaani taloudelle melkein kaksi prosenttia BKT:stä. Se on sama asia, kuin jos vaatisimme Skotlantia lopettamaan lohenpyynnin kerralla kokonaan. Lähes yksi prosentti työvoimasta menettäisi tällöin työpaikkansa.

13. Syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuus (keskustelu)

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana Lambert van Nistelrooij'n aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EY) N:o .../2009 Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuuden osalta.

(KOM(2009)0382 – C7-0095/2009 – 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, esittelijä. – (NL) Euroopan parlamentti on varsin dynaaminen; siirrymme kaloista ja CITES-sopimuksesta seuraavaksi ihmisiin, koska heitäkin on kohdeltava vastuullisesti. Olen iloinen, että voimme tänään muuttaa Euroopan aluekehitysrahastoa koskevaa asetusta koko unionin alueella vaikeissa oloissa elävien ja syrjäytyneiden väestöryhmien asumisen osalta.

Olen iloinen myös siitä, että onnistuimme viime viikolla pidetyssä ensimmäisessä käsittelyssä pääsemään yhteisymmärrykseen monista Lissabonin sopimuksesta aiheutuneista oikeudellisista ongelmista. Olemme yhdessä laatineet sanamuodon ensimmäiselle Lissabonin sopimuksen mukaiselle lainsäädännön muutokselle ja samalla ensimmäiselle lainsäädännön muutokselle tämän uuden vaalikauden aikana. Monet muut ehdotukset polkevat paikallaan, mutta tämä ehdotus etenee. Kiitän teitä, hyvät kollegat, myös aiheuttamistanne paineista. Sanoimme yhdessä, että tästä on itse asiassa jo sovittu Nizzan sopimuksessa. Asiassa ei kuitenkaan edistytty tarpeeksi hyvin, ja koska se liittyi muihin aloihin, ei siitä päästy yhteisymmärrykseen Ruotsin puheenjohtajakaudella.

Tänä vuonna kyseessä on myös uusi tilanne, koska vuosi 2010 on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi eli ylivoimaisesti paras vuosi tämän välineen käyttöönnotolle. Olen sen vuoksi yhteistyössä muiden kanssa käyttänyt voimakasta painostusta tämän asian loppuun saattamiseksi, ja ajankohta on mielestäni juuri sopiva.

Olen kuitenkin iloinen myös siitä, että alun perin kaupunkialueiden ongelmaryhmille tarkoitettuja hankkeita voidaan nyt alkaa toteuttaa myös maaseutualueilla. Lisäksi järjestelyä voidaan soveltaa kaikissa Euroopan unionin valtioissa.

Ajatus yhteenkuuluvuudesta käsittää edelleen niin sosiaalisen ja taloudellisen kuin alueellisenkin yhteenkuuluvuuden. Tässä ehdotuksessa sosiaalinen ulottuvuus eli sosiaalinen yhteenkuuluvuus saa tärkeimmän roolin. Olen kuulemismenettelyn aikana myös pystynyt painottamaan tiettyjä asioita, joista haluan vielä muistuttaa teitä. Ne ovat: 1. ulottaminen kaikkiin EU:n valtioihin, Euroopan unionin kaikkiin 27 jäsenvaltioon 2. kestävyys kriteerit ja 3. entistä yksityiskohtaisempien perusteiden määrittäminen tällaisen rakennushankkeen integroimiselle yhteiskuntaan; monet nykyisen asuntokannan sijaintipaikoista eivät todellisuudessa täytä perusteita, vaan asunnot ovat huonoja asuntoja huonoilla alueilla. Huonoilla alueilla olevien asuntojen saneeraus ei voi olla hyvä ratkaisu. Varojen käyttäminen – ja nyt puhutaan aluerahastoista vuosittain saatavista puolesta miljardista eurosta – ei sinänsä ole oikeutettua, jos valitut asuinpaikat eivät ole hyviä, joten on siis määritettävä yksityiskohtaisemmat perusteet.

Tämä ei tietenkään ratkaise yhdeksän miljoonan romanin ongelmaa. Asunnot ovat silti välttämättömiä, aineelliset tekijät ovat tärkeitä ja jäsenvaltiot voivat nyt ryhtyä toimiin. Pyydän Euroopan komissiota,

toimikautensa päättävää komission jäsentä, vastaamaan kysymykseen siitä, saako parlamentti yksityiskohtaisempia tietoja paketin täytäntöönpanosta ja osallistuko parlamentti siihen.

Olin aiemmissa tehtävissäni vastuussa muun muassa Alankomaiden asuntovaunuongelmasta ja näin, miten vaikeaa asian käsitteleminen oli. Olen vierailut Romaniassa ja muissa Itä-Euroopan maissa ja monet siellä näkemistäni asioista olivat minulle tuttuja. Mielestäni on erittäin hyvä, että pystymme nyt tekemään tämän päätöksen. Ilman hyviä asuntoja, hyviä asuinpaikkoja ja täydentävää sosiaalipolitiikkaa, koulutusta ja työnsaantimahdollisuuksia emme voi saavuttaa tuloksia. Olen hyvin iloinen saavutuksestamme ja kiitän kaikkia viime kuukausien hyvästä yhteistyöstä.

Paweł Samecki, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotus, josta keskustelemme tänään on konkreettinen merkki siitä, että kaikki EU:n toimielimet ovat sitoutuneet edistämään syrjäytyneimpien ja heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien integroitumista valtaväestöön. Ehdotus vastaa parlamentin ja neuvoston pyyntöä, ja siinä vahvistetaan, että rakennerahastoilla on tärkeä tehtävä. Ne eivät ainoastaan osallistu rahoitukseen vaan edistävät myös yhdenmukaista lähestymistapaa syrjäytyneiden väestöryhmien yhteiskunnallisten ja taloudellisten olojen parantamisessa.

Ehdotuksen kohteena on erityisesti romaniväestö, johon kuuluu Euroopassa noin 10 miljoonaa ihmistä. Romaniväestön osallistamista koskevien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti ehdotuksessa ei suljeta pois muita syrjäytyneitä ryhmiä, jotka elävät samanlaisissa sosioekonomisissa olosuhteissa.

Tällä kompromissiehdotuksella ulotetaan syrjäytyneiden väestöryhmien asuntokantaa koskevat toimet kaikkiin 27 jäsenvaltioon, eikä ainoastaan EU-12-maihin, kuten komissio alun perin ehdotti. Nykyistä 7 artiklaa sovelletaan yksinomaan kaupunkialueiden asuntokantaa koskeviin toimiin, mutta muutosehdotuksen mukaan asuntokantaa koskevat toimet sallittaisiin myös maaseutualueilla. On perusteltua laajentaa asetuksen soveltamisalaa, koska suurin osa EU-12-maiden romaniväestöstä asuu maaseutu-, eikä kaupunkialueilla.

Ehdotetun asetusmuutoksen mukaan tukikelpoisia toimia ovat sekä olemassa olevan asuntokannan peruskorjaus että uusien talojen rakentaminen. Erittäin heikkolaatuisten talojen peruskorjaus voi itse asiassa johtaa julkisten varojen tuhlaamiseen. Ehdotuksesta käydyn keskustelun aikana aluekehitysvaliokunta pyysi, että asetuksessa viitattaisiin nimenomaisesti toimiin joilla poistetaan eriytymistä. Ehdotuksen johdanto-osan 6 kappale sisältää nyt tällaiset eriytymisen poistamiseksi tehtävät toimet esimerkkinä toimista, jotka pitäisi toteuttaa asuntokantaa koskevien toimien yhteydessä. Eristäytyneillä alueilla asuminen merkitsee todellakin turvattomuutta, koulutukseen pääsyn ja työnsaannin vaikeutumista sekä alttiutta väkivallalle ja rikoksille. Tavoitteenamme ei todellakaan ole luoda uusia syrjäytyneitä alueita, vaikka niiden talot olisivatkin asumiskelpoisia ja EAKR:sta tuettavia.

Tiedämme, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön romaniyhteisöjen yhteiskuntaan sopeuttamista koskevia politiikkoja, joissa painotetaan erityisesti asumista. Näiden politiikkojen toteuttaminen ei ole helppo tehtävä. Rakennerahastot voivat osallistua näihin pyrkimyksiin tukemalla asuntokannan lisäksi erityisesti näiden väestöryhmien tuotantovalmiuksien parantamiseen tähtääviä toimia, kuten muun muassa pk-yrityksiin, naisiin ja yrittäjyyttä koskeviin aloitteisiin liittyviä toimia.

Haluaisin tässä yhteydessä korostaa, että koheesiopolitiikan tärkein tavoite on lähentää alueellisia talouksia vahvistamalla tuotantovalmiuksia.

Kuten varmasti tiedätte, uuteen asetukseen liitetään komission – ja myös useimpien jäsenvaltioiden – lausunto, jossa todetaan, että on poikkeuksellista rahoittaa koko Euroopan unionin alueella syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavia asuntokantaa koskevia toimia EAKR:sta. Tätä poikkeusta ei missään tapauksessa saisi katsoa yleiseksi koheesiopolitiikan avaamiseksi asuntokantaa koskevien toimien rahoittamiselle.

Haluaisin nyt viitata aluekehitysvaliokunnan ehdotukseen komiteamenettelyä koskevan uuden johdanto-osan kappaleen lisäämisestä tekstiin. Muistuttaisin tässä yhteydessä, että kolmen toimielimen välillä on periaatteessa jo löydetty horisontaalinen ratkaisu komiteamenettelyä koskevien siirtymäsäännösten osalta. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan täytäntöönpanosta annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuman tavoitteena on välttää toimielinten välisen keskustelun avaamista jokaisesta yksittäisestä asiakirjasta siirtymäkaudella ennen uuden komiteamenettelyä koskevan asetuksen voimaantuloa. Komission mielestä johdanto-osan kappaleen lisääminen on valitettavaa, mutta ei näin ollen estä lainsäädäntövallan käyttäjien välistä sopimukseen pääsemistä ensimmäisessä käsittelyssä.

Odotan kiinnostuneena keskustelua.

Jan Olbrycht, *PPE-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa, että tänään käsiteltävä muutosasetus on tärkeä kahdesta syystä. Yhtäältä siinä puututaan suoraan syrjäytyneiden väestöryhmien ongelmiin, vaikka syrjäytyneiden väestöryhmien käsitettä ei ole määritelty kovinkaan hyvin. Toisaalta sillä kuitenkin otetaan käyttöön talouden kannalta erittäin tärkeä asia. Tarkoitin mahdollisuutta saada Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitusta asuntojen rakentamiseen, mikä aiheutti hyvin vakavia kiistoja Euroopan parlamentin viime vaalikaudella. Tämä on epäilemättä melko yllättävä seuraus kriisistä – vuosia sitten parlamentin jäsenten esittämät perustelut nimittäin hylättiin, ja varojen käyttäminen asuntoihin hyväksyttiin vain uusien jäsenvaltioiden osalta. Nyt, kun taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne on muuttunut, varojen käyttäminen asuntoihin hyväksytään tässä hyvin poikkeuksellisessa tapauksessa. Tämä käynnissä oleva kokeilu on mielestäni erittäin myönteinen asia, ja sitä olisikin jatkettava. Asuntokantaan myönnettävän rahoituksen olisi kuuluttava koheesiopolitiikkaan niin nyt kuin tulevaisuudessakin.

Georgios Stavrakakis, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää esittelijä Lambert van Nistelrooij'ta, joka onnistui viime kolmikantakokouksessa sinnikkyytensä ja kärsivällisyytensä ansiosta varmistamaan, että tästä tärkeästä mietinnöstä keskustellaan tänään ja äänestetään huomenna ja ettemme tuhlaa kallista aikaa lykkäämällä sitä maaliskuuhun.

Mietintö on äärimmäisen tärkeä, koska sen mukaan syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuudesta annettavan asetuksen soveltamisala ulotetaan käsittämään koko Euroopan unioni, eikä vain uusia jäsenvaltioita, kuten Euroopan komission alkuperäisessä ehdotuksessa.

Sekä poliittisen ryhmäni että valiokuntamme mielestä oli mahdoton ajatus, ettei tämän asetuksen soveltamisalaa ulotettaisi kattamaan vanhoja jäsenvaltioita. Onhan yleisesti tiedossa, että syrjäytyneiden sosiaalisten ryhmien, erityisesti romanien, asumisongelmat ovat vakava asia, jolla on sosiaalisia seurauksia kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Uskomme, että mietintö ja asuntokantaa koskevien toimien soveltamisalan ulottaminen kattamaan koko Euroopan unioni vahvistaa yhteenkuuluvuutta kaikkien alueiden välillä, kun alueita ei jaotella uusiin tai vanhoihin jäsenvaltoihin kuuluviksi. Näin annetaan selvä viesti siitä, että yhteisön rahoitus perustuu sosiaalisten ongelmien torjumisen periaatteeseen riippumatta siitä, millä unionin alueella ongelmat syntyvät.

Karima Delli, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, vuosi 2010 on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi, ja hyväksymme tätä taustaa vasten toivoakseni jäsen van Nistelrooij'n mietinnön, joka on tärkeä edistysaskel heikossa asemassa olevien väestöryhmien elinolojen parantamisessa. Mietinnön perusteella asuntojen peruskorjaaminen ja rakentaminen sekä energiaköyhyyden torjunta voivat saada EU:n tukea EAKR:n kautta.

Tätä Euroopan neuvoston tukemaa ehdotusta ovat jo pitkään odottaneet kaikki ne, jotka kampanjoivat syrjäytyneiden väestöryhmien ja erityisesti romanien integroitumisoikeuksien kunnioittamisen puolesta.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta olen tyytyväinen siihen, että unioni tekee mittavia investointeja heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien asuntokannan parantamiseen. Emme kuitenkaan saa pysähtyä nyt, kun olemme päässeet hyvään alkuun. Seuraamme hyvin valppaasti näiden varojen todellista käyttöä, koska se ei saa pahentaa syrjäytyneiden väestöryhmien syrjäytymistä.

Kaupunkialueilla toteutetuista peruskorjaushankkeista on lukuisia esimerkkejä. Niihin kuuluvat Barcelonan kaupungin keskustan kunnostaminen ja historiallisten keskustojen entisöinti uusissa jäsenvaltioissa, jotka ovat hyötäneet huomattavasti vuokrien räjähdysmäisen kasvun aiheuttamasta kiinteistökeinottelusta. Tästä taas on ollut seurauksena, että heikoimmassa asemassa olevat perheet ovat joutuneet muuttamaan pois kaupunkien keskustoista.

Näiden ihmisten on ehdottomasti saatava asianmukaista sosiaalitukea ja oikeus kaikkiin julkisiin palveluihin, kuten koulutus, terveydenhuolto ja julkinen liikenne. Valiokuntakäsittelyn aikana tekemämme ehdotuksen mukaan heidän on lisäksi saatava riittävästi resursseja, joilla turvataan heidän pysymisensä nykyisissä asuinympäristöissä, jotta ne eivät keskiluokkaistuisi.

Parlamentin on arvioitava toteutetut hankkeet, ennen kuin tästä rahoituksesta tehdään uusi päätös vuonna 2013. Parlamentin on myös osallistuttava tulevan kelpoisuusperusteita koskevan asetuksen laatimiseen, erityisesti avoimuuden osalta. Tällä varmistetaan, että kaikki heikossa asemassa olevat väestöryhmät todellakin saavat kyseiset varat ja että näille ryhmille taataan ihmisarvoinen elämä pitkällä aikavälillä.

Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tiedämme omasta kokemuksestamme millaisia getot ja slummit ovat. Niissä elävät ihmiset saavat surkeaa palkkaa, ovat usein työttömiä tai riippuvaisia sosiaalivastuksista. He eivät maksa vuokria, sähkölaskuja ja vesilaskuja ajoissa. Näiden alueiden kaduille ja takapihoille on usein levitetty roskaa. Kaikki yhteisomistuksessa tai vailla omistajaa olevat rakennukset ränsistyvät pahasti. Tiedämme omasta kokemuksestamme, että niissä asuu sosiaalisesti syrjäytyneitä ryhmiä. Niihin saattaa kuulua vain muutamia perheitä tai yksittäisiä ihmisiä yhdessä kerrostalossa tai ne voivat käsittää kokonaisen tuhansien asukkaiden asuinalueen. Ne voivat sijaita kaupungin keskustassa, esikaupungeissa tai jopa kokonaan asutusalueiden ulkopuolella.

Siksi on hyvä, että ehdotetussa muutosasetuksessa otetaan EU:n rahoituksen piiriin myös syrjäytyneiden ryhmien asuntokanta ja mahdollistetaan määrärahojen käyttäminen kaupunkien lisäksi myös maaseutualueilla joko nykyisen asuntokannan korjaamiseen tai uusien talojen rakentamiseen. Uskon kuitenkin vakaasti, ettei gettojen ongelmia ratkaista yksinomaan aineellisilla infrastruktuuriin tehtävillä investoinneilla. Jos jokin alue kunnostetaan nyt siivoamalla roskat, korjaamalla rakennusten julkisivut, kunnostamalla sisäänkäynnit ja maalaamalla rakennukset ei voida taata, ettei alue näytä muutaman vuoden kuluttua samalta kuin tänään. Gettoon eivät kuulu vain ympäristö ja rakennukset, vaan myös siellä asuvat ihmiset. Meidän olisi sen vuoksi tulevaisuudessa löydettävä keinoja, joilla nämä investoinnit yhdistetään paikan päällä tehtävään sosiaalityöhön, joilla getoissa asuville annetaan tukea työnsaantiin ja joilla löydetään erityisesti nuorille ulospääsy yhteiskunnallisen köyhyyden noidankehästä. Tämä on ainoa tapa muuttaa getot ja slummit kaupunkiemme kelvollisiksi osiksi.

David Campbell Bannerman, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän asuntokantaa koskevan päätöslauselman tarkistuksessa 1 ehdotetaan Euroopan aluekehitysrahaston käytön ulottamista unioniin vuonna 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden lisäksi kaikkiin muihinkin jäsenvaltioihin. Tämä asia on siis tärkeä Yhdistyneen kuningaskunnan kannalta.

Päätöslauselmasta käy ilmi, että romanit ovat suurin mietinnön perusteella tukea saava syrjäytynyt väestöryhmä ja heidän lisäksi tukea saavat muut samanlaisissa sosioekonomisissa olosuhteissa elävät ryhmät.

Euroopan koheesiopolitiikan kokonaisbudjetti on huikeat 347 miljardia euroa seitsemän vuoden aikana, mikä on enemmän kuin monilla kansantalouksilla.

Vaalipiirini East Anglian asukkaat ovat jo nyt hyvin huolissaan liikkuvan väestön ja romaniyhteisöjen määrästä, erityisesti Essexissä. He ovat vihaisia, jos jokin näistä toimenpiteistä lisää EU:hun suuntautuvaa suurta muuttoliikettä.

Yhdistyneen kuningaskunnan väestö on lisääntynyt kolmella ja puolella miljoonalla, mikä vastaa puolta Lontoon asukasluvusta, 12 viime vuoden aikana eli sen jälkeen, kun työväenpuolueen muodostama hallitus sai vallan vuonna 1997. Kun otetaan huomioon, että lähes yhdeksän kymmenestä eli 86 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan 30 seuraavan vuoden aikana tarvitsemista uusista asunnoista rakennetaan maahanmuuton vuoksi, tällainen ehdotus näyttää taas uudelta Yhdistyneen kuningaskunnan maahanmuuttoa kasvattavalta sillanpääasemalta. Meillä ei ole tilaa. Tässä on kyse tilasta eikä rodusta.

Lupien ja viisumien avulla valvottava maahanmuutto on hyvä asia, mutta valvomattomana maahanmuutto on huono asia, koska se johtaa nopeasti ääri-ilmiöihin, joita kukaan meistä ei halua.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, erityisen vaikeista sosioekonomisista olosuhteista kärsivien kotitalouksien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukeminen on sinänsä erittäin hyvä idea. Erittäin myönteistä on myös se, että hyödyn on määrä jakautua tasaisesti kaupunki- ja maaseutualueiden kesken. Tukea ei kuitenkaan missään nimessä saa kohdistaa vain tietyille jäsenvaltioille ja yhteisöille eikä suosia selkeästi tiettyjä ryhmiä. Se olisi räikeää muiden ryhmien syrjimistä. Tässä mietinnössä kuitenkin tehdään juuri niin. Siinä keskitytään erityisesti romaneihin ja myös laillisiin maahanmuuttajiin.

Syrjäytymistä olisi sitä paitsi aina torjuttava kahdenvälisesti – toisena osapuolena olisi oltava julkisten viranomaisten ja toisena asianomaisten ryhmien, joiden olisi toimittava aktiivisesti oman integroitumisensa hyväksi. Meidän on myös arvioitava hyvin tarkasti, kuinka kannattavia kaikki nämä toimenpiteet ovat, emmekä missään tapauksessa saa hyväksyä etnisen perustein tapahtuvaa suosimista.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Pidän Euroopan aluekehitysrahastoa koskevia muutoksia varsin myönteisinä ja haluan kiittää kollegaani van Nistelrooij'ta hänen mietinnöstään. EAKR:sta tuetaan useita ohjelmia, joilla voitaisiin merkittävästi parantaa ja joilla jo parannetaankin Euroopan suurimman ja syrjäytyneimmän

vähemmistön, romanien, elinoloja unohtamatta kuitenkin vastaavissa sosiaalisia ja taloudellisissa oloissa eläviä muita ryhmiä.

On jo pitkään pyritty siihen, etteivät asuntoja koskevat järjestelyt kattaisi yksinomaan kaupunkeja vaan että ne ulotettaisiin myös uusien asuntojen rakentamiseen. Lisäksi tavoitteena on ollut, että myös vanhat jäsenvaltiot voisivat käyttää näitä tukimuotoja, koska tästä ongelmasta kärsii koko Eurooppa. Alueen keskiarvoon verrattuna huomattavan alikehittyneet ja gettoutuneet alueet haittaavat koko Euroopan kehitystä. Varsin suuri osa romaneista asuu kaikkialla Euroopassa epäsuotuisilla alueilla, joiden kehittämiseen käytetään huomattava määrä tukea.

Nyt tarvitaan pikaisia yhteisiä toimia. Meidän on sen vuoksi harkittava huolellisesti, pitäisikö osa määrärahoista korvamerkitä Euroopan unionin tasolla yksinomaan eräiden 1-tason paikallisten tilastoyksikköjen saattamiseen ajan tasalle. On tärkeää sisällyttää tähän asetukseen yhdenmukainen lähestymistapa, jolla varmistetaan, että järjestelyt toteutetaan laajemmissa ja monitahoisemmissa puitteissa, joissa otetaan huomioon muun muassa myös koulutus, taloudellinen toiminta ja julkiset palvelut. Euroopan parlamentin hyväksymien kantojen mukaan tarvitaan monitahoinen yhteisön toimintasuunnitelma, joka ylittää puolueiden ja suhdanteiden rajat. Kun sille annetaan asianmukaiset taloudelliset resurssit ja lainvoima, sen avulla voidaan saavuttaa huomattavaa parannusta kaikissa sosiaalisen syrjäytymisen todellista laajuutta kuvaavissa Laekenin indikaattoreissa.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Aluepolitiikan tavoitteena on poistaa taloudelliset ja sosiaaliset erot. EU:ssa on 27 jäsenvaltiota, jotka ovat jakautuneet 271 alueeseen. Yhdellä alueella neljästä asukaskohtainen BKT on 75 prosenttia pienempi kuin EU:n 27 jäsenvaltion keskiarvo. Tämä on huolestuttava luku.

Euroopan aluepolitiikka tuottaa lisäarvoa toimenpiteillä, jotka toteutetaan suoraan kentällä. Se osallistuu alueiden, kaupunkien ja kylien sekä niiden asukkaiden hyväksi toteutettavien erityishankkeiden rahoittamiseen. Varsin myönteinen kehitysaskel otettiin viime vuonna, kun Euroopan parlamentti muutti Euroopan aluekehitysrahastoa koskevia sääntöjä niin, että kaikki jäsenvaltiot pystyivät saamaan siitä rahoitusta rakennusten energiankulutuksen vähentämiseen.

Jo nyt on saatu konkreettisia hyviä tuloksia. Rakennuksia on eristetty monissa kaupungeissa, mutta ei myöskään saa unohtaa samalla saavutettuja esteettisiä arvoja, elämänlaatua ja elinkustannusten vähentämistä. Olen kotoisin Itä-Slovakiasta, joka on yksi huomattavasti EU:n keskiarvon alapuolella olevista alueista. Olen sen vuoksi tyytyväinen uuteen asetusehdotukseen, jonka tavoitteena on laajentaa syrjäytyneiden ryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuutta.

Monet ihmisryhmät elävät 2000-luvulla ala-arvoisissa oloissa. Heidän sosiaalinen asemansa on sellainen, etteivät he voi hankkia parempia asuntoja itselleen ja lapsilleen. Ehdotetun asetuksen ansiosta paikallisviranomaiset pystyvät integroimaan nämä asukasryhmät valtaväestöön. Pidän tätä ehdotusta myönteisenä ja tuen sitä yhdessä slovakialaisten kollegojeni ja S&D-ryhmän kanssa.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, ongelma, joka tällä Euroopan aluekehitysrahastoa koskevalla mietinnöllä ja sen tarkistuksilla väitteiden mukaan pyritään ratkaisemaan, on kodittomien, tai kuten heitä mietinnössä nimitetään, syrjäytyneiden väestöryhmien. EU:n ratkaisuna on syyttää miljoonia euroja tuhansien talojen peruskorjaamiseen ja rakentamiseen.

Tämä mietintö koski alun perin asuntojen rahoittamista EU:hun 1. toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa. Nyt varoja on määrä maksaa kaikille jäsenvaltioille. South-West Observatoryn laatiman Englannin lounaisia kreivikuntia koskevan vuoden 2007 raportin mukaan alueen väkiluku on kasvanut nopeasti yksinomaan maahanmuuton vuoksi. Huolimatta siitä, että kansalaisten vastustus tätä kehitystä kohtaan on vahva ja voimistuu entisestään ja että monet ehdotetut rakennuspaikat ovat soveltumattomia, EU:n talonrakennusohjelma porskuttaa täydellä teholla eteenpäin Yhdistyneessä kuningaskunnassa vähät välittäen demokraattisista menettelyistä.

South-West Leaders' Council on nyt ottanut vastuun suunnittelusta ja suunnitelmien hyväksymisestä. Tämä on klassinen EU:ta koskeva esimerkki lakisääteisten valtuuksien antamisesta elimelle, joka ei ole lakisääteinen. Yleinen mieliala Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kasvava tyrmistys. Rajoittamaton, valvomaton maahanmuutto ruokkii kansalaisten vihaa. Rahoituksen antaminen talojen rakentamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja entistä suurempien maahanmuuttajamäärien houkuttelemineen rannikoillemme vain pahentaa jo nyt epävakaa tilannetta.

Jos tämä mietintö kattaa muutkin kuin alun perin suunnitellut valtiot, jotka ovat liittyneet EU:hun 1. toukokuuta 2004 ja sen jälkeen, elämä Yhdistyneessä kuningaskunnassa muuttuu huomattavasti erityisesti maaseutualueilla, mikä herättää suurta närkästystä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisissa.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Pidän esiteltyä mietintöä myönteisenä ja kiitän jäsen van Nistelrooij'ta tavasta, jolla hän on käsitellyt sitä ja viimeistellyt sen. Olen sitä mieltä, että EAKR-asetusta on muutettava siten, että siinä sallittaisiin valtioille tämän rahoituksen käyttäminen syrjäytyneiden väestöryhmien asuntojen kunnostamiseen ja rakentamiseen. Kansallisten ja paikallisten viranomaisten toimien tavoitteena on oltava näiden väestöryhmien kestävä sosiaalinen osallisuus sekä kaupungeissa että maaseutualueilla.

Olen tyytyväinen siihen, että kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot on otettava romanien väestöryhmän tukemiseen tarkoitettujen keskitettyjen toimien piiriin. Romanithan ovat Euroopan suurin syrjäytynyt väestöryhmä, joka lisäksi liikkuu huomattavan paljon rajojen yli unionin alueella. Meidän on kuitenkin otettava huomioon myös muiden väestöryhmien, erityisesti laillisten maahanmuuttajien sekä muissa EU:n jäsenvaltioissa työskentelevien tilapäistyöntekijöiden tarpeet. Näin ollen on hyvä ajatus sallia EAKR-varojen käyttö asuntokantaan kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Uskon tämän ohjelman onnistumiseen ja toivon, että aloitamme seuraavaksi uuden vaiheen syrjäytyneisiin väestöryhmiin kuuluvien perheiden tukemisessa tarjoamalla asianmukaisia palveluja ja auttamalla heitä löytämään työtä ja pysymään työpaikassaan erityisesti nykyisen kriisin aikana. Tuen tätä mietintöä, koska siinä annetaan myös Romanialle mahdollisuus käyttää rahoitusta, jonka tavoitteena on syrjäytyneiden väestöryhmien, romanit mukaan luettuna, sosiaalinen osallistaminen sekä kaupunki- että maaseutualueilla.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Tämän EAKR:aa koskevan mietinnön tavoitteena on laajentaa EU:n jäsenvaltioiden syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuutta. Tähän asti tuen piirissä olivat vain uusien jäsenvaltioiden kaupunkialueilla elävät syrjäytyneet väestöryhmät. Koska useimmat tämän tyyppisistä väestöryhmistä elävät maaseutualueilla ja suojissa, ne eivät siis ole voineet hyötyä tästä heikkolaatuisen asuntokannan korvaamiseen tarkoitetusta tuesta.

Kyse on viime kädessä siitä, että paikataan puutteita ja annetaan jäsenvaltioille ja niiden alueille paremmat mahdollisuudet näiden väestöryhmien erityisongelmien vähentämiseen.

Olen tyytyväinen myös siihen, että tässä mietinnössä kohdellaan kaikkia jäsenvaltioita yhdenvertaisesti, koska tuen ja integroitumisen tarpeessa olevat syrjäytyneet väestöryhmät ansaitsevat huomiota riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa ne ovat.

Jos tämä köyhyyden torjumisen ja ihmisarvon takaamisen kannalta tärkeä mietintö hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä, se voidaan myös panna nopeasti täytäntöön talouden elvytysuunnitelman puitteissa. Näin voitaisiin reagoida pikaisesti meitä koettelemaan kriisiin.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan koheesiopolitiikka on luotu antamaan todellisia vastauksia Euroopan muiden politiikkojen asettamiin kysymyksiin merkittävien taloudellisten resurssien avulla. Se oli tarkoitettu erityisesti auttamaan heikoimmassa asemassa olevia jäsenvaltioita selviytymään kilpailusta sisämarkkinoilla.

Nykyään sen tärkein tehtävä on löytää ratkaisuja haasteisiin, jotka aiheutuvat rajojen avautumisesta ja henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta. Viimeksi mainitut ovat erittäin hyviä asioita mutta saattavat johtaa väliaikaisiin ongelmiin. Romanian elinoloja koskeva kysymys liittyy rajojen avaamista koskevaan kysymykseen. Se on mitä suurimmassa määrin eurooppalainen kysymys. Siksi on perusteltua, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää Euroopan aluekehitysrahastoa, EAKR:aa, asuntojen rakentamiseen romaneille ja siten varmistaa eurooppalaisten välinen aito solidaarisuus.

Olen esittänyt aluekehitysvaliokunnassa useita tarkistuksia, joissa olen pyytänyt tämän toimenpiteen ulottamista kaikkiin Euroopan unionin jäsenvaltioihin. Olen iloinen siitä, että tämä idea on hyväksytty ja annan täyden tukeni tälle tarkistetulle tekstille.

Kun asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuutta nyt laajennetaan EAKR:sta yhteisrahoitettavien kustannusten osalta, meidän olisi mielestäni harkittava muita mahdollisia sekä keskipitkän että pitkän aikavälin kehittämistarpeita, jotka liittyvät tukikelpoisuuteen tai rahoituksen korvamerkitsemiseen tietyille strategisille tavoitteille.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Minäkin suhtaudun myönteisesti EAKR-asetuksen muuttamiseen ja uskon, että tuloksena on konkreettinen väline, jonka avulla voidaan löytää aidosti Euroopan laajuisia ratkaisuja

romaniyhteisöjen tilanteen parantamiseksi, vaikka tätä välinettä ei olekaan tarkoitettu ainoastaan romaniyhteisöjen vaan myös muiden syrjäytyneiden väestöryhmien tueksi.

Haluaisin sanoa maahanmuutosta puhuneille kollegoille, että maahanmuutto vähenee erojen pienentymisen ja elinolojen paranemisen myötä. Olen sitä mieltä, että näin käy tässäkin tilanteessa.

Haluaisin mainita muutamia näkökohtia, jotka asetuksessa ja sen täytäntöönpanossa on joka tapauksessa otettava huomioon. On hyvin tärkeää, että näitä varoja voitaisiin käyttää kaupunkialueiden lisäksi myös maaseutualueilla asuntotarjonnan lisäämiseen asuntoja peruskorjaamalla ja uusia taloja rakentamalla. Lisäksi olisi tärkeää ottaa yhdeksi pää tavoitteeksi eriytymisen vähentäminen ja käyttää yhdennettyä lähestymistapaa, ja niiden rinnalla olisi toteutettava koulutus- ja työllisyysohjelmia siten, että päästään kestäväan ja pysyvään ratkaisuun. Haluaisin vielä lisätä, että yksi puheenjohtajakolmikron tärkeimmistä tavoitteista on romanien tilanteen parantaminen. Espanjan puheenjohtajakaudella edistytään jo merkittävästi tässä asiassa, ja Unkari aikoo jatkaa samalla tavalla omalla puheenjohtajakaudellaan.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää kollegaani, jäsen van Nisterooij'ta, hänen ahkeruudestaan ja hänen näyttämästään esimerkistä tällä hyvin tärkeällä alalla.

Uskon, että monien ihmisten unelmana on omistaa talo. Mieleeni muistuvatkin eräältä irlantilaiselta runoilijalta kauan sitten kuulemani runon ensimmäiset säkeet. Se kuului näin: "Oi kun olis pieni tupa! | Minun olis liedet, hellat, tuolit vaan! | Kaappi kiiltoastioita täytenänsä, | seinä peitossa turpehen!"

Uskon, että autamme täällä tänään monia Euroopan unionin alueella ja erityisesti romaniyhteisöissä olevia ihmisiä tekemään unelmastaan totta.

On korostettu, että rahoitus olisi ulotettava muihin syrjäytyneisiin ryhmiin. Olemme keskustelleet tästä asiasta ja puollamme sitä. Mielessäni on erityisesti oma kotiseutuni, Limerickin alue, joka on kärsinyt huomattavasti huumekaupasta ja siihen liittyvästä väkivallasta, joita esiintyy esimerkiksi Myrossissa ja Southillissa. Nyt tarvitaan mittavia elvytystoimia näiden järkyttävien tilanteiden helpottamiseksi.

Nämä ehdotukset antavat mahdollisuuksia elvyttämiseen ja samalla uutta potkua rakennusallalle, joka on koko Euroopan unionissa kärsinyt huomattavasti talouden taantumasta.

Toimimme siis juuri oikeaan aikaan, mistä voi olla syrjäytyneimmille niin suurta hyötyä, että he kaikki voivat odottaa saavansa talon, liedet, hellat, tuolit ja kiiltoastiat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien EAKR:sta rahoitettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuus auttaa jäsenvaltioita parantamaan EU:n varojen käyttöastetta. Tätä tukikelpoisuutta olisi mielestäni sovellettava kaikkiin jäsenvaltioihin.

Asetusta (EY) N:o 1080/2006 muutettiin hiljattain ulottamalla asuntojen energiatehokkuuden parantamisen tukikelpoisuus koskemaan kaikkia jäsenvaltioita. Uudessa tekstissä rahoitusosuudeksi säädetään 4 prosenttia. Tekstin yhdenmukaisuuden vuoksi ja byrokratian vähentämiseksi olisi voinut olla hyvä säilyttää osuus ennallaan.

Uusissa säännöksissä säädetään tarpeesta edistää kaupunkikehitystoimia alueilla, joita uhkaa asuntokannan rappeutuminen ja sosiaalinen syrjäytyminen, sekä toimia syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi. Tämä koskee myös alueita, jotka ovat kärsineet katastrofeista, kuten tulvista tai maanjäristyksistä. Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään voimansa ja käyttämään vuoden 2010 toimintaohjelmien tarkistamiseen, jotta voidaan parantaa EU:n varojen käyttöastetta ja yhteiskunnan tukemaa asuntokantaa.

Jan Březina (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, on yleisesti tiedossa, että nykyisen talouskriisin seurauksista joutuvat pahimmin kärsimään sosiaalisesti heikossa asemassa olevat kansalaisryhmät. Suhtaudun siksi myönteisesti siihen, että EU pyrkii löytämään keinoja näiden ihmisten auttamiseksi. Euroopan aluekehitysrahastosta voidaan jo nyt antaa tukea kaupungeissa asuvia syrjäytyneitä ryhmiä koskeville toimille, mutta maaseutualueet ovat tähän asti käytännössä jääneet tämän tyyppisten toimien ulkopuolelle ja niiden on ollut tyydyttävä taloudellisesti heikomman maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tukiin. Uskon vakaasti, että tämä rahoituksen epätasapaino on korjattava. On tärkeää, ettei hyväksyttyjä menoja rajoiteta kattamaan nykyisten rakennusten korvaamista uusilla ja että niihin kuuluvat myös nykyisten asuinrakennusten peruskorjaamisesta aiheutuvat menot. Näin laajennettaisiin huomattavasti mahdollisten toimien valikoimaa ja parannettaisiin toimenpiteiden tuloksellisuutta.

Näiden ryhmien asuntotilanne on erityisesti uusissa jäsenvaltioissa usein heikko, ja ratkaisut edellyttävät julkisten elinten välittömiä ja päättäväisiä toimia. EU:n rakennerahastoille on avautumassa laajat mahdollisuudet täydentää tehokkaalla tavalla kansallisia varoja, jotka eivät yksinään riitä tilanteen perustavanlaatuisen parantamiseen.

Kannatan täysin nimenomaista viittaamista romaniväestöön suurimpana sosiaalisesti syrjäytyneenä ryhmänä. Samalla tuen näkemystä, jonka mukaan romaneja koskevissa toiminna ei saisi sulkea pois muita ihmisiä, jotka elävät samanlaisissa sosiaalisissa ja taloudellisissa olosuhteissa.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Ihmisillä on kaikkialla Euroopan unionissa ongelmia asuntojensa peruskorjaamisessa, mutta tilanne on erityisen monimutkainen Euroopan unionin uusissa jäsenvaltioissa. Uusia jäsenvaltioita yhdistää se, että niiden kaikkien perintönä on heikkolaatuisia kerrostaloja, joiden ylläpito on erittäin kallista ja joiden peruskorjaus joko edistynyt erittäin hitaasti tai ei ole vielä edes alkanut. On hyvin tärkeää, ettei tämän asetuksen soveltamisalaa rajoiteta ainoastaan suuriin, sosiaalisesti eristäytyneisiin väestöryhmiin vaan että sen säännöksiä voidaan soveltaa myös sosiaalisesti heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten vammaisiin, köyhiin, varattomiin nuoriin perheisiin, maahanmuuttajiin ja muihin ryhmiin, jotka myös kärsivät sosiaalisesta eristäytyneisyydestä ja joilla ei ole mahdollisuuksia peruskorjata kotejaan. Olen vakuuttunut siitä, että tässä mietinnössä annetaan kaikille Euroopan unionin alueille mahdollisuus investoida sosiaaliseen infrastruktuuriin rakennerahastojen tukea hyödyntämällä. Näin ihmisille varmistetaan asunnon saaminen, mikä puolestaan auttaa vähentämään sosiaalista eristäytyneisyyttä ja luomaan vakaata sosiaali-, talous- ja ympäristönsuojelupolitiikkaa koko yhteisössä.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komission ehdotuksessa, joka koskee Euroopan aluekehitysrahastosta annettua asetusta, oletetaan, että asuntokantaa koskevia aloitteita voidaan toteuttaa vain kaupunkialueilla ja vain nykyisten asuntojen peruskorjaamisen muodossa. Säännökset eivät kata maaseutualueita, mikä tarkoittaa, että monet Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa asuvat syrjäytyneisiin väestöryhmiin kuuluvat ihmiset eivät hyödy ehdotetuista ratkaisuista. Tämä johtuu siitä, että suurin osa uusien jäsenvaltioiden köyhimmistä ryhmistä, jotka kärsivät vähäosaisuutensa vuoksi sosiaalisesta syrjäytymisestä, asuu maaseutualueilla.

Asetuksen muuttamisella täydennetään asetusta mielestäni hyödyllisellä tavalla ja mahdollistetaan myös kaupunkialueiden ulkopuolella elävien väestöryhmien tukeminen. Näin tuetaan merkittäväällä tavalla Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston työtä. Tällainen muutos mahdollistaa niiden köyhimpien väestöryhmien aineellisen aseman parantamisen, joihin kuuluvat ihmiset ovat heikossa asemassa nimenomaan asuinpaikkansa vuoksi. Tämä johtuu siitä, että kaupunki- ja maaseutualueiden väliset elintasoerot ovat uusissa jäsenvaltioissa paljon suuremmat kuin Länsi-Euroopassa. Tässä Euroopan osassa aineellinen asema on valitettavasti edelleen huomattava este koulutuksen ja työpaikkojen saamiselle sekä kulttuurielämään osallistumiselle. Parempien asuinolojen varmistaminen niille ihmisryhmille, jotka kärsivät vakavimmasta sosiaalisesta syrjäytymisestä, antaa heille mahdollisuuden parantaa sosiaalista asemaansa ja kannustaa heitä kehittämään itseään. Paikallishallinnon ja kansalaisjärjestöjen olisi osallistuttava pyrkimyksiin, joiden tavoitteena on torjua sosiaalista syrjäytymistä.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aluksi korostaa esittelijä van Nistelrooij'n panosta. Haluan kiittää häntä työstä, jota hän on tehnyt pyrkiessään saavuttamaan yksimielisyyden tässä asiassa, ja hänen osoittamastaan valmiudesta mietinnön täydentämiseen.

Äänestämme huomenna EAKR-asetukseen tehtävistä muutoksista, jotka ovat erityisen tärkeitä niin sanotuille vanhoille jäsenvaltioille ja myös Portugalille. Näillä muutoksilla laajennetaan EAKR:n varojen käyttöä asuntoalalla syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi, koska rahastoa voidaan nykyään käyttää vain kaupunkikehitystoimissa.

Tarkistuksissa, joita minä ja kollegani ehdotimme ja jotka hyväksyttiin aluekehitysvaliokunnassa suurella enemmistöllä, annetaan alkuperäisessä ehdotuksessa esitettyjen uusien jäsenvaltioiden lisäksi myös vanhoille jäsenvaltioille mahdollisuus hyötyä tästä rahoituksesta.

Pyrin tarkistuksillani välttämään mielestäni vaarallisen ennakkotapauksen luomista. Siinä vanhat jäsenvaltiot olisi jätetty tämän tuen ja todennäköisesti muidenkin EU:n tukien ulkopuolelle. Tämä ei olisi mielekästä, koska asumisongelmia ja erityisesti syrjäytyneiden väestöryhmien asumisongelmia on niin uusissa kuin vanhoissakin jäsenvaltioissa.

Haluaisin vielä toistaa, ettei Euroopan unionin jäsenyyden ajallinen kesto saa olla perusteena rakennerahastojen tukien myöntämiselle ja että tämä peruste on hylättävä välittömästi.

Vuoden 2013 jälkeisestä koheesiopolitiikasta käytävien neuvottelujen on perustuttava solidaarisuuteen ja niiden tavoitteena on oltava alueellinen yhteenkuuluvuus. Koheesiopolitiikka on kohdistettava siten, ettei sillä rangaista vaan palkitaan alueita, jotka ovat toimineet esimerkillisesti yhteisön tukien käyttämisessä.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin tämänpäiväisen keskustelun yhteydessä ottaa esille kiistellyn ehdotuksen vuonna 2006 annetun komission asetuksen 47 artiklan muuttamisesta. Kyseisessä artiklassa säädetään, että asuntokantaa koskevien toimien kohteeksi valittavien alueiden on täytettävä vähintään kolme artiklassa luetelluista perusteista. Uudessa asetuksessa kuitenkin ehdotetaan hyväksymistä vain yhden perusteen pohjalta. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että alueet, joilla ei ole oikeutta tukeen, voivat hakea rahoitusta muuttamalla tilanteensa vastaamaan oikeudellisia vaatimuksia. Haluaisin huomauttaa, että esimerkiksi ”taloudellisen toiminnan vähäisyyden” peruste on erittäin helppo täyttää maaseutualueille rakennetuilla uusilla asuntoalueilla. Silloin asuinolojen parantamiseen tarkoitettu tuki menee vähäosaisimpien sijasta uusien asuntoalueiden kehittäjille ja varakkaille asukkaille.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, on selvää, että asumista on vaikea käsitellä Euroopan tasolla, koska se ei oikeastaan kuulu Euroopan unionin toimivaltaan. On kuitenkin yleisesti hyväksyttyä, että on kehitettävä laadukasta asuntokantaa, jotta voitaisiin varmistaa sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja komission elvytys suunnitelman onnistuminen.

Siksi olen iloinen siitä, että asuntoalan investointeja rahoitetaan erityisesti energiatehokkuuden alalla yhä laajemmin rakennerrahastoista. Tämä ei kuitenkaan vielä riitä. Kun tarkastellaan tilannetta tämän ehdotuksen ulkopuolella, on kiinnitettävä erityistä huomiota kodittomiin, joita Euroopassa on arviolta kolme miljoonaa.

Kodittomat ovat sen vuoksi yksi tärkeimmistä painopisteistä Belgian puheenjohtajakaudella, joka alkaa vuoden 2010 jälkipuoliskolla. Toivon, että tuloksena on tämän aiheen pääseminen EU:n asialistalle, jotta voimme tehdä vielä enemmän konkreettista työtä asian hyväksi. Siihen kuuluu muun muassa tarkkojen menetelmien käyttöön ottaminen kodittomien määrän rekisteröinnissä koko maailman tietoisuuden herättämiseksi sekä tuen lisääminen yhteiskunnan tukemille asunnoille.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän, että tämä mietintö koskee erityisesti romaniperheitä ja muita erityisryhmiä.

Haluan korostaa, että kaikki ihmiset ansaitsevat ja tarvitsevat yhteiskunnan tukemia tarkoituksenmukaisia asuntoja. Parlamentti ei kuitenkaan saisi unohtaa, että tavallisissakin väestöryhmissä sekä kaupunkien keskustoissa että maaseutualueilla on ihmisiä, jotka asuvat erittäin huonoissa asunnoissa ja joiden mielestä asumiskelpoista asuntoa on mahdoton saada. Näiden ihmisten on tiedettävä, että tämä parlamentti tunnistaa heidän tarpeensa. Syrjäytyneisyys on aina yhtä suuri, oli synnä sitten köyhyys, huumeet tai rikollisuus.

Yksi asia, joka aiheuttaa huolta yhteiskunnan tukemien asuntojen tarjoajille Pohjois-Irlannissa, ovat julkisiin hankintoihin liittyvät säännöt. Ne on tarkoitettu edistämään tasapuolista kilpailua koko Euroopan unionissa, mutta niillä on tahattomia kielteisiä vaikutuksia syrjäytyneiden väestöryhmien kipeästi tarvitsemien yhteiskunnan tukemien asuntojen rakentamiseen. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että on vaikeaa hankkia rakennusmaata, jonka markkinat ovat viime aikoihin asti olleet keinottelijoiden hallussa.

Pohjois-Irlanti on joutunut kärsimään tästä huomattavasti, ja siellä oli viime vuonna löydettyä korvike kolmasosalle niistä 1 500 asunnosta, jotka oli suunniteltu rakennettavaksi yhteiskunnan tukemassa asunto-ohjelmassa.

Meidän on pyrittävä ratkaisemaan nämä kysymykset. Kehottaisin parlamenttia tarkastelemaan näitä asioita osana syrjäytyneiden väestöryhmien asumisongelmaa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Asuntokannan tukikelpoisuutta koskevat uudet asetukset ovat esimerkki siitä, ettei rahoitusta tarvitse lisätä, kun sitä käytetään entistä tuloksellisemmin.

Ensimmäinen askel otettiin viime vuonna keventämällä sääntöjä, jotka koskevat EU:n varojen käyttämistä energiatehokkuuden parantamiseen. Tästä asiasta haluaisin vain sanoa, että kyseessä oli pieni askel ja että sallittua prosenttiosuutta voitaisiin arvioida uudelleen. Toisen askeleen otamme tänään.

Kummassakin tapauksessa asiaan liittyy sellaisten tekstien muuttaminen, jotka ovat joiltakin osin peräisin nykyhetkestä täysin poikkeavalta ajalta. Tämän vuoksi mietin olisiko muitakin EU:n varojen käyttämiseen liittyviä näkökohtia arvioitava uudelleen sellaisten perusteiden muuttamiseksi, jotka eivät enää vastaa nykyisiä tarpeita.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vuosi 2010 on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisen teemavuosi. Valtava määrä ihmisiä elää valitettavasti äärimmäisessä köyhyydessä ja syrjäytyneenä, mikä on Euroopan unionin perusperiaatteiden ja -arvojen vastaista. Näiden väestöryhmien heikko asema on heikentynyt merkittävästi nykyisen talouskriisin aikana. Tätä taustaa vasten pidän myönteisenä aloitetta, joka koskee Euroopan aluekehitysrahaston tukikelpoisuuden ehtojen laajentamista. EAKR on tärkeä väline köyhyyden torjumisessa.

Olen sitä mieltä, että taloudellisen avun myöntämistä on nopeutettava asuinolojen heikon laadun vuoksi. Taloudellista tukea on tarjottava asumiseen sekä kaupunki- että maaseutualueilla. Tätä taloudellista tukea myönnettäessä ei myöskään saa tehdä eroa romaniväestön ja muiden samankaltaisessa tilanteessa olevien sosiaaliryhmien välillä.

Paweł Samecki, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää esittelijää hänen työstään. Arvostan sitä suuresti. Toiseksi haluaisin tehdä kaksi huomautusta keskustelun sisällöstä. On esitetty huoli mahdollisista sivuvaikutuksista maahanmuuton lisääntymisen muodossa. Tosiasiassa tässä ehdotuksessa ei ole kyse maahanmuuton kannustimisesta vaan nykyisen tilanteen käsittelemisestä. Mielestäni se pitäisi nähdä, kuten jäsen Göncz mainitsi, maahanmuuttoa ehkäisevänä tekijänä.

Sitten toinen sisältöä koskeva huomautus. Komissio pitää toimintaohjelmien uudelleentarkastelua tietysti myönteisenä. Se määräytyy kansallisten ja alueellisten viranomaisten aloitteiden mukaan. Suhtaudumme kuitenkin suopeasti tällaisiin muutoksiin.

Haluan lopuksi tuoda ilmi tyytyväisyyteni tähän keskusteluun, jossa vahvistetaan parlamentin sitoutuminen syrjäytyneiden väestöryhmien osallistamiseen. Se on uusi edistysaskel kohti avointa ja osallisuutta edistävää Eurooppaa 2020. Katson, että luotamme kansallisten ja alueellisten viranomaisten hyödyntävän näitä uusia järjestelyjä asianmukaisesti.

Lambert van Nistelrooij, esittelijä. – (NL) Olen erityisen tyytyväinen saamaani tukeen ja luoviin puheenvuoroihin, mutta juuri nyt haluan kuitenkin painottaa, ettei kaikki ole vielä valmista. Hyväksymme ehkä puitteet, mutta sen jälkeen on vielä perusteiden määrittely, mikä on erityisen jännittävä tehtävä. Rahallahan voi saada paljon aikaan, mutta myös vääriä asioita, mikä aiheuttaa minulle vielä hieman huolta. Tästä asiasta aion epäilemättä vielä muistuttaa uutta komission jäsentä ja neuvostoa.

Toinen asia on se, että kyse on niin sanotusti vapaaehtoisista puitteista. Näitä puitteita tarjotaan nyt jäsenvaltioille lainsäädännön kautta. Ei ole varmaa, asetetaanko ne sen jälkeen etusijalle. Vaadin tässä yhteydessä Euroopan komissiolta aktiivista tiedottamista, koska kyseessä on periaatteellinen valinta. Meille sanottiin tänään, että teemme valinnan Euroopan puolesta; parlamentin aktiivinen osallistuminen täytäntöönpanoon on tärkeää tälle uudelle komissiolle, jolla on sosiaaliset kasvot. Myös asianomaisten sosiaalisten ryhmien on osallistuttava täytäntöönpanoon, koska lopputulos on silloin parempi ja kestävämpi.

Haluaisin vielä kerran kiittää kaikkia, ja toivon että huomoinen tulos on myönteinen. Emme irrota katsetta pallosta ja seuraamme tilannetta kentällä.

Se, että käsiteltävänä on ensimmäinen uuden perussopimuksen alainen lainsäädäntöasiakirja, johtuu pääasiassa asettamistamme prioriteeteista.

Puhemies. – (CS) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (EN) Uskon vakaasti, että komissio oli oikeassa ehdottaessaan Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamista syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuuden osalta. Komissio on mielestäni myös ymmärtänyt, että ehdotuksessa on tärkeää korostaa uutta integroitua näkökulmaa. Keski-Euroopassa ja erityisesti Unkarissa on paljon vaikeasti vammaisia henkilöitä, jotka asuvat vanhoissa, rappeutuneissa rakennuksissa. Monet rakennuksista olivat ennen toista maailmansotaa linnoja tai kartanoja, mutta kommunismi unohti ne samoin kuin niihin sijoitetut hylätyt ihmiset. Tiedän, että monilla heikossa asemassa olevilla ryhmillä on erityiset olosuhteensa ja ongelmansa, ja olen vahvasti sitä mieltä, että meidän on otettava rahoitus- ja talouskriisin seuraukset huomioon. Meidän olisi kannatettava sellaisia yksityisten sidosryhmien näkökantojen mukaisia tarkistuksia, joiden perusteella voidaan toteuttaa paremmin integroituja hankkeita. Hankkeisiin voitaisiin sisällyttää samanaikaisesti rakennusala, matkailu, työmarkkinat, maaseudun

kehittäminen ja sosiaalinen osallisuus. Emme voi sallia Euroopan veronmaksajien rahojen tuhlaamista hyödyttömiin hankkeisiin. Meidän on keskityttävä todellisiin ratkaisuihin.

14. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

15. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 20.10.)